8—1

மான ரசமாத்திரத்தை அறியும். ஆக்கிராணம் பிருதுவியினம்சமானபடியினாலே பிருதுவியின் குணமான கந்தமாத்திரத்தை யறியும் இப்படி யைந்துமொன்றோடொன்று கூடாதபடியினாலே ஒன்று மற்றொன்றின் குணங்களைக் கிரகிக்கவறியாது. அந்தக்கரணத்திலைந்துமாத்திரையு மொன்றாய்க் கூடினதுகொண்டு ஐந்திந்திரியத்தினாலும் ஐந்துவிடயத்தையும் அறியும். இந்தச் சாத்தீககுணத்திலுண்டான வந்தக்கரணமைந்தும் ஞானேந்திரிய மைந்துமாகப் பத்துஞ் சாத்திகாம்சமானபடியினாலே ஞானசாதனமாயிற்று.

இன்னம் ஐந்து பூதத்தினுடைய விராசதாம்சத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக்கூட்டிவைத்தது வியானாதி பஞ்சவாயுக்களாயின. இதில் வியானவாயு ஆகாசத்தினம் சமானபடியினாலே ஆகாசத்தைப்போலச் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். பிராணவாயு வாயுவினம்சமானபடியினாலே வாயுவைப்போல இருதயத்திலிருந்து நாசியாதிபரியந்தம் அலையும். அபானவாயு அக்கினியினம்சமானபடியினாலே அக்கினியைப்போலச் சடராக்கினியாக வுஷ்ணித்துக் கொண்டு குதத்தைப்பற்றி நின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைச் சீரணிப்பிக்கும். சமானவாயு அப்புவினம் சமான

8-1

மான ரசமாத்திரத்தை அறியும். ஆக்கிராணம் பிரு
துவியினம்சமானபடியினாலே பிருதுவியின் குண
மான கந்தமாத்திரத்தை யறியும் இப்படி யைந்து
மொன்றோடொன்று கூடாதபடியினாலே ஒன்று
மற்றொன்றின் குணங்களைக் கிரகிக்கவறியாது. அந்
தக்கரணத்தி லைந்துமாத்திரையு மொன்றாய்க் கூடி
னதுகொண்டு ஐந்திந்திரியத்தினாலும் ஐந்துவிட
யத்தையும் அறியும். இந்தச் சாத்திககுணத்தி லுண்
டான வந்தக்கரணமைந்தும் ஞானேந்திரிய மைந்
துமாகப் பத்துஞ் சாத்திகாம்சமானபடியினாலே
ஞானசாதனமாயிற்று.

இன்னம் ஐந்து பூதத்தினுடைய விராசதாம்
சத்திலே பூதத்திற் கோரோருமாத்திரையெடுத்து
ஒன்றாகக்கூட்டிவைத்தது வியானாதி பஞ்சவாயுக்க
ளாயின. இதில் வியானவாயு ஆகாசத்தினம் சமா
னபடியினாலே ஆகாசத்தைப்போலச் சர்வாங்கமும்
வியாபித்திருக்கும். பிராணவாயு வாயுவினம்சமான
படியினாலே வாயுவைப்போல இருதயத்திலிருந்து
சியாதிபரியந்தம் அலையும். அபானவாயு அக்கி
னியினம்சமானபடியினாலே அக்கினியைப் போலச்
டராக்கினியாக வுஷ்ணித்துக் கொண்டு குத
த்தைப்பற்றி நின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைச்
ரணிப்பிக்கும். சமானவாயு அப்புவினம் சமான

து மாத்திரையு மொன்றாய்க் கூடினது கொண்டு
கன்மேந்திரிய மைந்தின் வழியினாலு மைந்து தொ
ழிலையுஞ் செய்து முடிக்கின்றது. இந்த வாயுக்க
ளைந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்தும் ஆகப்பத்து மி
ராசதாம்சமான படியினாற் கிரியாசாதனமாயின.

அந்தக்கரணம்-ரு-ம், ஞானேந்திரியம்-ரு-ம்,
வாயுக்கள்-ரு-ம்,கன்மேந்திரியம்-ரு-ம்,ஆக-உ0-தத்
துவமும் சூட்சுமசரீரமென்றுசொல்லப்படும். இந்
தச்சூட்சுமசரீரத்தை மாயாப்பிரதிவிம்பராக விருக்
கின்ற வீசுரன் அவித்தையாப்பிரதிவிம்பராயிருக்கி
ன்ற சீவருக்குப்பேருக்கொவ்வொரு சரீரஞ் சிருட்
டித்துக்கொடுத்தார். அப்போது பஞ்சபூதத்தினு
டைய சாத்தீகாம்சமு மிராசதாம்சமுஞ் செலவழி
ந்தன. தாமத குணமாத்திரஞ் சேடித்தது. சூட்சம
சரீரம் வாங்காத சீவருக்கெல்லாமின்னமொரு சிரு
ட்டிக்காகட்டு மென்று நிறுத்தினார். இப்படிச் சூ
ட்சும சரீரஞ்சொல்லப்பட்டது.

இனித் தூலபூத வுற்பத்தி சொல்லுகின்றோம்.
அதெங்ஙனெனில் மிஞ்சின தாமதமாயிருக்கின்ற
வைந்து பூதத்தையு மொன்றிரண்டாகப் பகுத்து
முதற் பாதி யைந்தையு மொன்று நாலாக்கி யிரண்
டாம் பாதி யைந்துடனே தன்னம் சத்துடனே
கூட்டாமல் மற்ற நாலு பூதத்துடனும் பூதத்திற்

சீகரண மென்று சொல்லப்படும். இப்படிப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூல பூதங்களிலே ஆகாசத்திலே பரிசரூபரச கந்த மாகிய நான்கு குணமும் வியாப்பியமானபடியினால் அதிரிசியமாய்ப்போக நிசகுணமாகிய சப்தமும் வாயுவிலே ரூபரசகந்த மாகியமூன்றுகுணமும் வியாப்பியமானபடியினால் அதிரிசியமாய்ப்போகக் காரணகுணமாகிய சப்தமும் நிசகுணமாகிய பரிசமும் அக்கினியிலேரசகந்தமாகிய விரண்டுகுணமும் வியாப்பிய மானபடியினால் அதிரிசியமாய்ப்போகக் காரணகுணமாகிய சப்தப்பரிசமும் நிசகுணமாகிய ரூபமும் அப்புவிலே கந்தகுணம் வியாப்பியமானபடியினால் அதிரிசியமாய்போகக் காரணகுணமாகிய சப்தப்பரிசரூபமும் நிசகுணமாகிய ரசமும் பிருதுவியிலே சப்தப் பரிசரூபரசகந்தமுந் தோன்றின.

முன் சூட்சுமபூதத்திலிருந்து சூட்சும சரீரம் பிறந்தாற்போலப் பஞ்சீகரணம் பண்ணின தூலபூதத்தினின்று மாறுதத்துவமாய் நால்வகைப் பிறப்பாய் மூவகைச்சாதியா யிருக்கின்ற தூலசரீரங்கள் பிறந்தன.

இதிலாறுதத்துவமாவ தேதென்றால் சர்மம், உதிரம், மாமிசம், சனாயு, அத்தி, மச்சை இந்த ஆ
...ோணிப்பிக்கும். சமானன்வாயு ...

தேதென்றால் சராயுசம், அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம் ஆகநாலு. மூன்றுசாதி யேதென்றால் இகலோக பரலோக புத்தி இருவகையுங் கொடுக்கின்ற மாநுடசரீரம் உத்தமசாதி, பரலோக புத்தியைமறைத்து இகலோகபுத்திமாத்திரம் அறிகின்ற பசுபட்சிமுதலானவை மத்திமசாதி, இரண்டுலோகத்துப்புத்தியையும்மறைத்திருக்கின்ற மரங்கொடி செடி அதன்மசாதி. இப்படிப் பிருதுவிதத்துவமாயிருக்கின்ற பூலோகத்திற் கண்டாற்போல அப்பு அக்கினி வாயு ஆகாசமென்னப்பட்ட தத்துவங்களினும் நிரைநிரையே பிதிர்லோகம் தெய்வலோகம் யட்சகந்தருவலோகம் சித்தர் லோகங்களினும் நட்சத்திரமாகத்தோற்றுகின்ற சந்திரன்முதலான பிதிர்க்கள் சூரியன்முதலான தேவதைகள் கந்தருவர் சித்தர் என்னப்பட்டதெல்லா முத்தமசரீரம். காமதேனு, அயிராவதம், அன்னம், கருடன்முதலாயின மத்திமசரீரம். கற்பகவிருட்சம், பாரிசாத முதலாயின அதன்மசரீரம்.

இந்தத்தூலசரீரமே அன்னமயகோசம். சூட்சுமசரீரம் மூன்றுகோசமா யிருக்கும். அதெங்ஙனென்னில் பிராணவாயுவுங் கன்மேந்திரியமுங்கூடிப் பிராணமயகோசம், மனதும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி மனோமயகோசம், புத்தியும் ஞானேந்திரிய

ஆனந்தமயகோசம். இப்படிப்பஞ்சகோசஞ் சொல்லப்பட்டன.

ஆறுதத்துவமாயிருக்கின்ற தூலசரீரத்திலே சூட்சுமசரீர மிருக்கின்றதெப்படி யென்னில் கன்மேந்திரியமான வாக்கும் ஞானேந்திரியமான சிங்ஙுவையும் வாயிலிருக்கும். உதானவாயுவும் மனதுங் கண்டத்திலிருக்கும். பிராணவாயுவும் புத்தியும் இருதயத்தில்இருக்கும். சமானவாயுவுஞ்சித்தமும் நாபியிலிருக்கும். அபானவாயுவும் பாயுருவுங் குதத்தில் இருக்கும். வியானவாயுவும் ஞானேந்திரியமானதுவக்கும் அகங்காரமுஞ் சர்வாங்கமும்வியாபித்திருக்கும். உச்சியிலேதேயுசுங் கருவிழி நுனியிலேசட்சுயிந்திரியமும் காதுக்குள்ளேசுரோத்திர இந்திரியமும் மூக்குக்குள்ளே ஆக்கிராண இந்திரியமும் கழுத்துக்குமேற் றனித்தனியே யிருக்கும். கழுத்துக்குக்கீழே கைகால் குய்யத்திற்பாணிபாதம் உபத்தம் மூன்றும் தனித்தனியேயிருக்கும். இப்படித்தூலசரீரதத்துவம்-௬-ம், அதிற்குடிபுகுந்த சூட்சுமசரீரதத்துவம்-௨௰-ம், ஆகதத்துவம் - ௨௬-ம், பஞ்சபூதத்தின் காரியமானபடியினாலே ஒருமைப்பாடாகக் காரியசரீரமென்று சொல்லப்படும்.

காரணசரீரமும்சிதாபாசனும் சாக்கிரத்திலே இந்தஇருபத்தாறு தத்துவத்துடனே கலந்துநின்ற

ஞ் சொல்லப்படும். சொற்பனத்திலே தூலசரீரத்தைக்கைவிட்டு அந்தக்கரணத்துடனே கூடிநின்றபோது தைசதனென்றும் பிராதிபாதிக சீவனென்றும் சொற்பனகற்பிதனென்றுஞ் சொல்லப்படும். சுழுத்தியிலே காரியசரீர மிருபத்தாறையுங் கைவிட்டுக்காரணசரீரத்தைமாத்திரம் பொருந்தி யிருக்கும்போது பிராக்ஞனென்றும் பாரமார்த்திகசீவனென்றுஞ்சொல்லப்படும். பிரமசைதன்னியஞ்சாக்கிரத்துக்குச்சாட்சியா யிருக்கும்போது சீவாத்மாவென்றுஞ்சொற்பனத்துக்குச் சாட்சியா யிருக்கும்போது அந்தராத்மாவென்றுஞ் சுழுத்திக்குச்சாட்சியா யிருக்கும்போது பரமாத்மாவென்றும் அவத்தாத்திரயசாட்சியா யிருக்கும்போது ஞானாத்மாவென்றுங் கூடத்தனென்றுஞ் சொல்லப்படும். இப்படிச்சீவனுக்கு மூன்றுசரீரமும் மூன்றவத்தையுஞ்சொல்லப்பட்டது.

இனி ஈசுரனுக்கு மூன்றுசரீரமும் மூன்றவத்தையுஞ்சொல்லும்படி லோககற்பனையாகத் தோற்றுகின்ற தூலபஞ்சபூதங்களும் அதிற்றோன்றினமூன்றுசாதியா யிருக்கின்ற தூலசரீர சமட்டியுங்கூடி ஈசுர தூலசரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ்சொல்லப்படும். இதனுடனேகூடிச் சாக்கிராவத்தையைப்பொருந்தி யிருக்கின்ற வீசுரன் வைசுவானரனெ

யம் பிரமாவென்றுஞ் சொல்லப்படும். சூட்சமபூதங்களைந்தும் அதிற்றோன்றின சூட்சுமசரீர சமட்டியுங்கூடி ஈசுரசூட்சுமசரீரமென்றும் இரணியகர்ப்பனென்றும் சொல்லப்படும். இதனுடனேகூடிசொற்பனாவத்தையைப் பொருந்தியிருக்கின்ற வீசுரன் சூத்திராத்மாவென்றும் இந்த இருவகைக்கும் அதிஷ்டானசைதன்யம் விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தத்தூலசூட்சுமவிருவகைக்கும் வாசனையுடனே கூடினமாயை யீசுரகாரண சரீரமென்றும் அவ்வியாகிருதமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனேகூடிச் சுழுத்தியவத்தையைப் பொருந்தியிருக்கின்றவீசுரன் அந்தரியாமியென்றும் இந்த இருவகைக்கும் அதிட்டான சைதன்யம் உருத்திரனென்றுஞ்சொல்லப்படும். சீவன் தன்மூன்றவத்தையிலுந் தன்மூன்றுசரீரமாக இருக்கின்ற விருபத்தேழுதத்துவத்துடனும் நானென்று கலந்து நிற்கின்றாற்போல வீசுரனுந் தம்முடைய மூன்றுசரீரமாயிருக்கின்ற முப்பத்திரண்டு தத்துவத்துடனும் மூன்றவத்தையிலுங் கலந்துநிற்பர்.

ஆகையினால் சீவசிதாபாசன் தன்சரீரமாத்திரமேகலந்து நிற்பன். ஈசுரன் தம்முடைய சரீரமாகிய சகலசரீரங்களோடுஞ் சகலபிரபஞ்சங்களோடுங் கலந்து நிற்பர். இந்தவிருவகைக்குஞ் சாட்சியாயி

லபிரபஞ்சத்திலும் நிறைந்து அப்பாலும் பத்துத்திக்கையும் அதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருக்கும்.

சீவனுக்குத் தூலசரீரவியவகாரத்துக்கு அன்னமயமான சட்கோசதத்துவம்-சு, சூட்சுமசரீரதத்துவம்-உ0, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு, ஆகதத்துவம்-ஙக, சூட்சுமசரீர வியவகாரத்துக்குசூட்சுமசரீரதத்துவம்-உ0, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-ரு, ஆகத்தத்துவம்-உரு, காரணசரீரவியவகாரத்துக்குசீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம் ஆக-ரு, சீவவியவகாரத்துக்கு சீவன், ஈசுரன், பிரமம்ஆக-ங, சாட்சி வியவகாரத்துக்குசாட்சி-க, ஈசுரனுக்குத் தூலசரீர வியவகாரத்துக்குச் சமட்டி அன்னமயகோச தத்துவம்-சு, சமட்டி சூட்சுமசரீரதத்துவம்-உ0, சமட்டி, சீவன் அவித்தை-உ, ஈசுரன், வித்தை, பிரமம்-ங, பூதம்-ரு, ஆசத்தத்துவம்-ஙசு, சூட்சுமசரீர வியவகாரத்துக்குச்சமட்டி சூட்சுமசரீரதத்துவம்-உ0, சமட்டி சீவன் அவித்தை-உ, சூட்சுமபூதம்-ரு, ஈசுரன், வித்தை, பிரமம்-ங, ஆகத்தத்துவம்-ங0, காரணசரீர வியவகாரத்துக்கு, ஈசுரன், வித்தை, பிரமம்-ங, ஈசுரவியவகாரத்துக்கு ஈசுரன் பிரமம்-உ, பிரமவியவகாரத்துக்கு பிரமம்-க, இந்திரியவியவகாரத்துக்கு இந்திரியம்க-சட்கோசதத்துவம்-சு, கரணம்-ரு, வாயு-ரு, சீவன்,

வவாதக்கட்டளை.

வம்-௨௨, மனோராச்சிய வியவகாரத்துக்குக்கரணம் ௫, சீவன், ஈசுரன், அவித்தை, வித்தை, பிரமம்-௫, ஆகத்தத்துவம் - ௧௦, இப்படித் தத்துவங்களினுடைய தோற்றமும் நிலையுஞ்சொல்லப்பட்டன.

இனித் தத்துவமொடுங்குகின்றவழி சொல்லுகிறோம். அதெங்ஙன மென்னில் சகல சீவர்களிடத்திலே இருக்கின்றதூலசரீரங்களும் தனக்காதாரமான தூலபூதங்களுடனேமடிந்து பூதமாத்திரமாக ஒடுங்கும். இந்தத்தூலபூதங்களும் பஞ்சீகரணம் விட்டுத் தன்மாத்திரையான தாமதகுணபூதங்களாகமிஞ்சும். அப்போது கேவல விரணிய சர்ப்பாவத்தையென்று சொல்லப்படும். சூட்சுமசரீரம் இருபதுதத்துவமுங் கட்டுவிட்டுப் பூதங்களினுடையசாத்வீககுணமும் இராசத குணமுமாக வொடுங்கும் அதெங்ஙனென்னில் சகல பிராணிகளிடத்திலு மிருக்கின்ற அகங்காரமும் ஆக்கிராணமும் உதானவாயுவுமுபத்த விந்திரியமும் பிருதுவியி லொடுங்கும். சித்தமும் சிங்ஙுவையும் சமானனும் பாயுருவும் அப்புவிலொடுங்கும். புத்தியும் சட்சுவும் அபானனும் பாதமும் அக்கினியிலொடுங்கும். மனதும் துவக்கும் பிராணனும் பாணியும் வாயுவிலொடுங்கும். தேயுசும் சுரோத்திரமும் வியானனும் வாக்கும் ஆகாசத்தி லொடுங்கும். அப்போது பழையபடி

களும்பிருதுவி அப்புவிற்கரைந்தொடுங்கும். அப்புவும் அக்கினியிற்சுவறியொடுங்கும். விளக்குப்போல அக்கினியும் வாயுவிலணைந்தொடுங்கும். வாயுவும் ஆகாசத்தி லோய்ந்தொடுங்கும். ஆகாசமும்விட்சேபசத்தியிலொடுங்கும். ஆவரணசத்தியும் விட்சேபசத்தியும் மூலப்பிரகிருதியின் தாமதகுணமாத்திரமாய் ஆலமரம் ஆலவிரையி லொடுங்கினாற்போல இன்னம்ஒருசிருட்டிக்கு வித்தாக மாயையிலும் *அந்தமாயையும் அவித்தையும் அவித்தையிலும் ஒடுங்கும்.* அதி னுண்மையான மூலப்பிரகிருதி யென்றுசொல்லப்பட்ட விந்து தத்துவத்திலொடுங்கும். அந்த விந்துவும் பாம்பென்கிறபெயர்போய்ப் பழுதையாய்க் கண்டாற்போலத் தனக்கதிட்டானசைதன்யமான பிரமசைதன்யமாத்திரமாக வொடுங்கும். இப்படிப் பொய்யெல்லாம் மெய்ப்பொருளொன்றாகக்கண்டு அதுவே சுபாவசித்தமாய் நிசமாகவிருக்கின்ற தன்வடிவெனக்கண்டுதெளிந்து கவலைகெட்டிருக்கின்றவனே சீவன்முத்தன். இப்படித் தத்துவங்களின் ஒடுக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.

இப்படித்தோற்றி யொடுங்குகின்ற தத்துவம் ௫௬, அதெங்ஙனென்னில்பூதம்-௫, தூலசரீரதத்துவம்-௬, சூட்சுமசரீரதத்துவம்-௨௦, காரணசரீரமா

ஈசுரன்-௨, இதற்கெல்லாம் அதிட்டானசைதன்யமா
யிருக்கின்ற பிரமம்-௧, ஆகத்தத்துவம்-௩௬.

இதிற்சீவருக்குச் சமுதாயம். பூதம்-௫-மாயை
௧-மாயாப்பிரதிவிம்பரான ஈசுரன்-௧-பிரமம்-௧-ஆக
இந்த எட்டுஞ்சகலபிராணிகளுக்குஞ் சமுதாயமாக
வனுபவிக்கப்படும். மற்ற விருபத்தெட்டும் அவன
வனுக்குப் பிறத்தக்காக வனுபவிக்கப்படும். அதெ
ங்ஙனென்னில் பிருதுவிதத்துவம் ஒன்று இறக்கில்
எல்லாருக்கும் ஆதாரமில்லை. மழைமறுக்கில் எல்லா
ருக்குஞ்சலமில்லை. தேயுவில்லாதிருந்தால் பாகமில்
லை. வாடை-தென்றல் இல்லாவிட்டால் வாயுவியக்க
மில்லை. ஆகாசமிறக்கில்ஒருவருக்கும் அவகாசமில்
லை. மாயையும் மாயாப்பிரதிவிம்பருமிறக்கிற் சகலச
மயத்துக்குந் தெய்வமில்லை. பிரமமில்லையோ ஒருத்
தருக்குமறிவில்லை. ஆகையால் இந்தஎட்டும் எல்லா
ருக்குஞ் சமுதாயம். பிறத்தக்கெங்ஙனென்னில் ஒரு
த்தனுக்குத் தூலசரீரமிறக்கில் எல்லாருக்குந் தூ
லசரீரம்இறவாதபடியினாலும் சூட்சுமசரீரத்திலொ
ருவனுக்கு அங்கவைகுல்லியம் வந்தால் எல்லாருக்
கும் வாராதபடியினாலும் முத்தராயிருக்கின்ற சுக
ர் வாமதேவர் முதலானபேருக்கு அவித்தையுஞ்சீ
வனு மிறந்துபோயிருக்க மற்றபேருக்கெல்லாம் அ

பத்தெட்டுத் தத்துவமும் அவனவனுக்கு பிறத்த
க்கென்கின்றதிலே சந்தேகந்தேவையில்லை.

இந்தத்தத்துவம் முப்பத்தாறில் எப்போதுந்
தானாகவே காணப்பட்டதத்துவம்-௧, எப்போதுந்
தனக்கு அன்னியமாகவே காணப்பட்ட தத்துவம்
௭, எப்போதுந்தானாகவுந் தனக்குஅன்னியமாகவு
ம் அனுபவிக்கப்பட்ட தத்துவம்-௨௮, அதெங்ங
னென்னில் அவத்தாத்திரய சாட்சியா யிருக்கின்ற
பிரமசைதன்னியம் எல்லாவவத்தையிலும் தானாக
வேவிளங்குகையினாலும் மற்றதத்துவங்கள் போல
த்தனக்கு அந்நியமாகக் காணப்படாதபடியினாலும்
பிரமசைதன்ய மொன்றுமே தானாகவிருக்கப்பட்ட
து. பஞ்சபூதம்மாயை மாயாப்பிரதிவிம்பர் ஆகஏழு
ம் தன்றொழிலான வெட்டுக்கொத்துழவு பஞ்சகி
ருத்தியம் தசாவதார முதலானதொழில்களொருக்
காலுந் தன்னுடைய தொழிலாகக் காணப்படாதப
டியினாலும் இந்தஏழுதத்துவமுந் தனக்கு அன்னி
யமேயல்லாமல் தானாகமாட்டாது. மற்றஇருபத்தெ
ட்டுதத்துவமும் நான் பிராமணன் நான் க்ஷத்திரிய
ன் நான்வைசியன் நான்சூத்திரன் நான்பிரமச்சாரி
நான்கிருகஸ்தன் நான்வானப்பிரஸ்தன் நான்சந்நி
யாசி நான்ஆண்பெண் கறுவல் சிவலை கட்டையன்
நெட்டையன் நான்பருத்தேன்

தானாகவழங்குகின்ற தூலசரீரம் ஆறுதத்துவமும் மற்றொருவேளையிலே தனக்குப் புறம்புபட்டு என்மாடென்கன் றென்றாற்போல என்சரீரம் பருத்தது இளைத்தது நரைத்தது என்சரீரம்பிறந்து இத்தனைநாள் ஆயிற்றென்று தான் வேறு தூலசரீரம் வேறாக வழங்குகின்றபடியினாலும் நான்கண்டேன் கேட்டேன் தொட்டேன் போகித்தேன் கொடுத்தேன் வாங்கினேன் நடந்தேன் புசித்தேன் சிந்தித்தேன் நிச்சயித்தேன் இந்தப்பஞ்சத்துக்குச் சிவித்தேனென்று தானாகவழங்குகின்ற சூட்சுமசரீரதத்துவம் இருபதும் மற்றொருவேளையிலே தனக்குப்புறம்புபட்டு என்வீடென்னுடைமை யென்றாற்போல என்கண்ணென்காதென்மூக்கென்னாக்கென்கை யென்காலென்மன மென்புத்தி யென்னகங்காரமென்சித்த மென்பிராணனென்று தான்வேறு அவைகள்வேறாகவழங்குகின்றபடியினாலும் நானறிவேனறியேனென்று தானாக வழங்குகின்ற வஞ்ஞானமுஞ்சிதாபாசனு மற்றொருவேளையிலே தனக்குப்புறம்புபட்டு என்னஞ்ஞானம்என்சீவனென்றுவழங்குகின்ற படியினாலும் இந்த இருபத்தெட்டுதத்துவமுந் தானாகவுந்தனக்கன்னியமாகவும் வழங்குகின்றது சித்தம். இப்படிச்சொன்ன குருவைப்பார்த்து சிஷ்யன்கேட்கும்படி இந்த இருபத்தெட்டுத

யாகத் தோற்றவேண்டுமே யல்லாமற் பஞ்சபூதத்தைப்போலத் தனக்கன்னியமாகக்காணக்கணக்கில்லை. இந்தஇருபத்தெட்டுந் தனக்கன்னியமேயானாலெப்போதும்புறம்புபட்டேயிருக்கவேண்டுமல்லாமல் தானாகவழங்கக்கணக்கில்லை. தானுமாய்த் தனக்குஅன்னியமுமா யிருக்குமென்கின்றது இருட்டாதித்தனென்றாற்போலவும் வெள்ளாள தீட்சதனென்றாற்போலவுஞ் சொன்னீர். இதுவிருத்தமென்கின்ற சங்கைக்கு பரமார்த்தமாகத் தானென்கின்றதொருவகையும் அத்தியாசத்தினாலே தானென்கின்றதொருவகையும் ஆக இருவகையுமுண்டு. சாட்சிசைதன்னியத்தைத் தானென்கின்றது பரமார்த்தமல்லாமல் உபசாரமல்ல. தனக்கன்னியமாயிருக்கின்றவிந்த விருபத்தெட்டையுந் தானென்கின்றது கட்டையைக் கள்ளனென்றாற்போலவும் பழுதையைப்பாம்பென்றாற் போலவும் புத்திர தாராதிகளைத் தானென்றாற்போலவும் மயக்கமேயல்லாமல் உண்மையல்ல. ஆகையினால் அஞ்ஞானகாலந் தொடங்கித் தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம்-௭- இப்போது இப்படிக்கொத்த விவேகம்பண்ணினபிற்பாடு தானல்லவென்று காணப்பட்ட தத்துவம்-௨௮, ஆக இந்த முப்பத்தைந்து தத்துவங்களையும் அதற்குச்சொன்ன குணங்குறிகளுடனே கூடக்காண்கின்ற அறிவு [illegible]

திற்குப் புறம்பாகவே இருந்து கடத்தைப் பார்க்கி
ன்றதுபோல இந்த முப்பத்தைந்தையுங் காண்கின்
றபேரறிவு முப்பத்தாறுந் தத்துவமாகிய அதுதா
னென்றறிந்து அதுதானே பரமசிவனென்று தெ
ளிந்தவனே சிவதரிசனமுடைய சீவன்முத்தனெ
ன்று சொல்லப்படுமென்றுத்தரம்.

இப்படிப் பிரமமேதானென்றும் மற்ற முப்ப
த்தைந்து தத்துவமுந் தனக் கன்னியமென்றும் பி
றித்தறியாத அவிவேகிகள் அகங்காரக் கிரந்தியி
னாலே புத்திரதாராதிகள் தவிக்கின்றதைத் தான்த
விக்கின்றேனென்கின்ற மூடகரம்போல விந்தஇரு
பத்தெட்டினுடைய தொழிலையுந் தன்றொழிலென்
றுமயங்குகின்ற படியினால் இந்த இருபத்தெட்டினாலு
ம் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களினாலுங் க
ட்டுப்பட்டு அந்தக் கன்மத்தின்படியே சனனமர
ணாதிசமுசாரத்திலே அடிபடுகிறோமென்று மயங்
குவன். பிரமசைதன்னியமே தானென்றும் மற்றமு
ப்பத்தைந்துந் தானல்லவென்றுந் தெளிந்த விவே
கிக்கு அகங்காரக்கிரந்தி யற்றபடியினால் இந்த விரு
பத்தெட்டினுடைய தொழிலையும் நான்செய்யவில்
லையென்றும் இந்தவிருபத்தெட்டும் புசிக்கின்றதை
நான்புசிக்கவில்லை யென்றுந் திடப்பட்டுத்தேறி மய
க்கமற்றிருக்கின்ற படியினால் இந்த விருபத்தெட்டி

னாலும் ஆர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களினின்
றும் விடுபட்டுக் கன்மமில்லாதபடியினால் சனனம
ரணாதி சமுசாரமில்லாமல் முத்தனாகிப் பிரமமாத்
திரமாகவே யிருப்பன். இவனைச்சீவன்முத்தனென்
றுந் திடப்பிரக்ஞனென்றும் அதிவர்ணாச்சிரமியெ
ன்றுங் குணாதீதனென்றும் பகவத் பத்தனென்றும்
பிராமணனென்றும் சொல்லுகின்ற இந்த வாறையு
ஞ் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. சகலரும் இந்
தத்தத்துவத்தை விசாரம்பண்ணி மோட்ச மடை
யக்கடவர்கள்.

நானாசிவவாதக்கட்டளை

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-திருவேங்கடநாதனுர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ தாசாரத்தாலாட்டு.

இஃது

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணுக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல்அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியஹு சித்திரைமீ

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணயபரப்பிர்மணேநம:

கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்.

காப்பு.

ஐவகைப்பொருளுநான்கு கரணமுங்குணங்கண்மூன்றுஞ், செய்வினையிரண்டுமொன்றி யாவருந்திகைப்பகின்ற, பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தேள், கைவளராழிச்செங்கட் கண்ணனைக்கருத்துள்வைப்பாம்.

ஆக்கியோன்பெயர்-நூல்வந்தவழி
நூற்பெயர்-நூற்பயன்.

வெண்பா.

மாதையர்கோன்வேத நவில்வாய்வேங்கடநாதன்
காதையுறப்பார்த்தனுக்குக் கண்ணனருள்-கீதைக்
கருத்துயர்தாலாட்டாகக் கட்டுரைத்தான்யாருங்
கருத்துயர்தீர்ந்தெய்தக் கதி.

(நூல்.)

சீராரும்பரமார்த்ததெரிசனத்தையருள்செய்யப்,
பேராருந்தேசிகனாய்ப் பெருமானேவந்தவரோ. ()

திருத்தேரிற் சாரதியாய்ச் சேர்ந்திருந்துங் கீதையினா, லருச்சுனற்குமெய்ஞ்ஞான மனைத்துபு-

சாரதியாய்த் தேர்செலுத்தித் தனஞ்சயனீதா
னையினைப், பாரோனைப்பார்த்தேவிசயன் பயந்துமலர்
த்தாள்வணங்கி. (௩)

அமர்க்குவந்தசுற்றத்தா ரனைவரையுங் கொல்
வதினு, லெமக்கழியாச் சோகம்விளைந் தெய்துமெ
னவேவினவ. (௪)

செஞ்சமரிற் பந்துசனஞ் சேதம்வருமென்றி
ரங்கி, யஞ்சினபார்த்தன் பயமாங் ககற்றவருளா
னோக்கி. (௫)

சுற்றமறிற் சோகமெனச் சொல்லினைசற்றறிந்
தவன்போற், கற்றுணர்ந்தபேரதனாற் கலங்கார்கா
ணென்றவரோ. (௬)

கலங்காரோ விறப்புவரிற் கற்றுணர்ந்தபேரே
னு, மலங்காமனுனிருக்கும் வகையுரையு மெனவி
னவ. (௭)

நீயுநானும்புவிமே லிருபர்களுமெய்யுணர்வா,
லாயுங்காற்பிறந்திறப்ப தார்க்குமில்லையென்றவரோ.

ஈங்கெவர்க்கும்பிறந்திறப்ப தில்லையென்றீ ரிவ்
வுலகி, னீங்குபவம்யார்க்கிதனை நிச்சயமாய்ச்சொல்
லுமென. (௯)

இத்தரையிற்பிறந்திறப்ப தெடுத்தவுடற்கடுத்
தபொறி, நித்தியமாகியவான்மா நின்சொருபமெ
(௰)

அங்கமுயிரிந்தியநா னன்றிவேறெனைக்காணே,
னிங்குயான்வேறுண்டே லெனக்கறியப் புகலுமெ
ன. (௧௧)

மெய்யுயிரிந்தி யங்களல்லால் வேறறியேனெ
ன்றவனைப், பையவவையாலறியப் படானுநீயென்
றவரோ. (௧௨)

தேகம்வேறாகிலதைச் சேர்ந்ததிவணேதென
வே, சோகமேவிளைகருமத் தொடர்ச்சியினாலென்ற
வரோ. (௧௩)

தேகமெடாமுன்கருமச் செயல்வருமாறேதெ
னவே, யேகமாமரமும்வித்து மெனுமுறைபோலெ
ன்றவரோ. (௧௪)

காயமுந்தானும்பிறிதேற் கன்மமெவர் செய்த
தெனத், தீயவுடற்கலதுகன்மச் செயறனக்கேதெ
ன்றவரோ. (௧௫)

படர்கருமமுடல்செய்யிற் பலமுறுவதார்க்கெ
னவே, யடர்பலமுமுடற்கேயா மறிவார்க்கேதென்
றவரோ. (௧௬)

வெய்யவினையுடற்சென்றுன் மெய்யிங்கேவிழு
வான்மா, வையமறநரகசொற்க மனுபவிப்ப தே
தெனவே. (௧௭)

அனுபவமேயில்லையதுவீ ணாரோபிதநிகழ்த்திற்
றனுகரணச்செயறனதாய்ச் சார்வதுபோ லென்ற
வரோ.

மற்றுடலின்செய்கைதன்மேல் வருமயக்கமே தெனவே, முற்றுணர்வொன்றில்லாத மோகமென் றுசொன்னவரோ. (ககூ)

அறிவுதேகந் தனக்கோ வான்மாவிற்கோவெ னவே, பிறிவுசெய்யிலசித்துடலம் பிரமமறிவென் றவரோ. (உ0)

தேகமசித்தாகிலிந்தச் செயல்வருவதேதென வே, யேகபரஞ்சோதியின்முன் னிருக்கையினாலெ ன்றவரோ. (உக)

இருக்கினுமசேதனத்துக் கிச்செயலுண்டோ வெனவே, யுருக்குபடாக்காந்தமுன்னி லூசிகிகளொ ன்றவரோ. (உஉ)

சொன்னசெயலுடற்கானாற் சுகதுக்கமார்க்கெ னவே, யன்னசுகதுக்கமுந்தா னவ்வுடற்கேயென் றவரோ. (உந)

சேதனமா மான்மாவைச் சேராத துக்கசுக, மோதுசடமாமுடலை யுற்றிடுமோசொல்லுமென.

பூதமைந்தோடைந்துயிர்கள் புலன்கள்பத்து மனமுதனான், கீதிருமெய்யிதின்மனத்துக் கின்பது ன்பமென்றவரோ. (உரு)

இந்தவிருவகைத்தனுவிற்கேதுவேதெனவினவ முந்தியகாரணமதனான் மூன்றுதனுவென்றவரோ.

மனமறியுந்துக்கசுக வரவென்றீ ரம்மனமும், வினவிலசே தனமலவோ விரித்தெனக்கு விளம்பு (உஎ)

அம்மனத்திலான்மா வபேதம்போற்றோன்று தலால், விம்முதுக்க சுகத்தைமன மேவுமென்று சொன்னவரோ. (உஅ)

அந்தமனதுக்கசுக மதனிடத்தினில்லாமல், வ ந்திலங்குமான்மாவைமருவியதென் சொல்லுமென.

வெய்யகனலின்சூடுமேல் வைத்தசட்டியினா, டுய்யபுன லூடுவந்தங் கொன்றுதல்போ லென்ற வரோ. (ந0)

சித்தாகுமான்மாவுஞ் செடமாகுஞ் சித்தமுந் தா, னெத்தாங்கிரண்டுமொன்று யுற்றவகைசாற்று மென. (நக)

வல்லிரும்புகனலுடனே மருவியதுபோன்மன மு, மொல்லையிலான்மாவுடனே யுற்றதுகாணென் றவரோ. (நஉ)

உற்றதெதனாலெனவே யுள்ளமவிவேகமுறப், பற்றியதன்மேலுமதன் பண்புவந்ததென்றவரோ.

அடுத்தகுணம்போமோபின் னான்மாவைவிட் டெனவே, யெடுத்தசெம்பூநிறம்படிகத் தேறுதல் போலென்றவரோ. (நச)

சுத்தபடிகம்போற் சொரூபமாய்த் தானிருக்க, மெத்தவு மாசாமலினம் மேவியதென் சொல்லு மென. (நரு)

அநாதியாம்வாசனையா லடைந்ததாசாமலின, மனோபந்த மிருக்கின்முத்தி வாராதென் றுரைத்த வரோ. (௩௬)

பந்தமெதுமுத்தியெது பகுத்துரைக்க வேண் டுமென்றன், சிந்தைதெளியவென்று திருத்தாளி னைவணங்க. (௩௭)

தேகாதிதானெனவே சேரபிமானங்கள்பந்த, மாகாதமானம்விடி லரியமுத்தியென்றவரோ. ()

அபிமானம் வரும்வகையு மாங்கதனைத் தீர்வ கையுந், தவியாமனுனறியத் தயவாகக்கூறுமென.()

மறந்திடு மஞ்ஞானத்தான் மானம்வந்த தஞ் ஞான, மிறந்துவிடின்மானமும்போ மென்னவுரை செய்தவரோ. (௪0)

அந்தமுறையஞ்ஞான மணுகுவதும்போவது வுஞ், சந்தயமிலாதறியத் தயவாகக்கூறுமென. ()

அஞ்ஞானம் வந்த தனுதியது சொல்வதல்ல, மெய்ஞ்ஞானத்தாலேவிடுமென் றுரைத்தவரோ. ()

இரவியெதிரடுத்துவந்த விருட்போலவஞ்ஞா னம், வரவிதியோசோதிதன்பால் வந்தவகை யே தெனவே. (௪௩)

அந்தவறிவுவந்தா லஞ்ஞான மில்லையப்பாற், [illegible]மானந்த சாகரங்கா[illegible]

வேதாந்தத்தாற்குருவான் மெய்ஞ்ஞானம்வந் தவுடன், நீதானதுக்கசுகந் தீராததேதெனவே. ()

பற்றறுமோ துக்கசுகம் பரோட்ச ஞானத்தா லே, யற்றமாமவ்விரண்டு மபரோட்சத் தென்ற வரோ. (௪௬)

பரோட்சமபரோட்சமெது பகுத்துரைக்கவே ண்டுமென்றன், நிரோதமாம் புத்திநன்றாய்த் தெ ளியும்படிக்கெனவே. (௪௭)

பகர்ந்தசத்தஞானம் பரோட்ச மனுபவத்தா, லகம்பிரமமெனு ஞானமபரோட்சமென்றவரோ.()

தான்பிரமமென்றறிந்துந் தனுவைத் தானெ ன்றபுத்தி, யேன்போகவில்லையதை யெனக்கறியப் புகலுமென. (௪௯)

கேழ்வியினன்மனனத்தாற் கிளர்ந்தயோகங்க ளினு, லாழ்பிரமத்தனுபவம்வந் ததுதீருமென்ற வரோ. (௫0)

ஆதியாஞ்சிற்சொருப மாகாததா னினிமேற், சோதிமனாதியினுற்சொருபமாமோவெனவே.()

எப்போதுஞ்சின்மயந்தா னெனன்மறந்துதே டுவது, செப்புமிடற்றணியிருக்கத் தேடுதல்போ லென்றவரோ. (௫௨)

தேடியபின்றேகபுத்தி தீர்ந்துபோய்ச் சிற்சொ ருபங், கூடுவனோயானென் குறைதீரச் சொல்லு

வந்தவுடல்வேறாயும் வாசனையாற்றானெனலாற், சந்தயமென்றன் சொருபந் தானாதற் கென்றவரோ. (௫௪)

தனுவைத்தானெனும்பிரமை சத்தஞானத்திலறா, தனுபவமெய்ஞ்ஞானத்தா லறும்வகையேதுரையுமென. (௫௫)

விளக்குவிளக் கெனுமதனால் வெய்யவிருள் போய்விடுமோ, துளக்கமிலாவிளக்கேற்றிற் றொலையுமிருளென்றவரோ. (௫௬)

நெடுங்காலமான்மாவை நீங்காதவஞ்ஞானம், விடுங்காலமெங்ஙனோ மெய்ஞ்ஞானத்தாலெனவே.

அந்தகாரங்குகையி லாயிரநாளிருந்தாலுஞ், செந்தீபங்கண்டவுடன் றீர்வதுபோலென்றவரோ.

கருமயோகந்தவமே காரணமாய்நீங்காம, லருமையாய் ஞானம்வந்தோ வஞ்ஞானம் போமெனவே. (௫௯)

குத்துவெட்டும்படைகளினாற் கூடுமோவிருடுரக்க, வுத்தமமாம்ரவியுதித்தாலோடுமிருளென்றவரோ. (௬௦)

அஞ்ஞானவிருடுரக்க வறியாதநல்லகன்ம, மெய்ஞ்ஞானந்தனைப்பரிக்கும்விதமெவ்வாறெனவினவ.

கருமமிருவகையாங் காமியநிட்காமியமென்,
... ன்றவரோ. ( )

கருமமேகாரணமாய்க்கட்டுரைத்தீரிவ்வுலகை, யொருவும்வகையையெமக்கோதென்றடிபணிய.()

இந்திரசாலம்போலவிவ்வுலகைநம்மிடத்திற், றந்திரமாய்த் தோற்றுவித்தோஞ் சத்தியமலவென்றவரோ. (௬௪)

மித்தையெனுஞ் சகத்துநின்பால் விளங்குமோவெனவினவச், சுத்திதனிலேரசிதந் தோன்றுதல்போலென்றவரோ. (௬௫)

அயல்வெள்ளிசுத்தியின்மேலாரோபிதங்கூடு, மியலுள்ளசகமுமுன்வே றிருந்ததுமுண்டோவெனவே. (௬௬)

மனமயக்கம்பிடிக்கிலில்லா வத்துவுந்தோன்றிடுமதுவோ, கனவில்விண்ணிற்றான்பறக்கக் கண்டதுபோலென்றவரோ. (௬௭)

கனவுபோற்பிரபஞ்சமென்றீர்கண்விழித்தாற் கனவுபொய்யாம், வினவுசகந்தினமுமெய்யாய் விளங்குவதென்சொல்லுமென. (௬௮)

மெய்யாகவிளங்குவதுமெய்ஞ்ஞானம்வருமளவும், பொய்யாம்பின்கனவதுபோற் போதம்வரிலென்றவரோ. (௬௯)

முன்புகண்டகனவுபொய்யா முழிசாக்கிரம் போலவென்றீர், பின்புமுத்திதிசையடைந்தும் பிரபஞ்சமிற்புகேதெனவே

தெரிந்தவர்க்குத்தோற்றுவது தெத்தபடம் போல்வதல்லாற், பரந்தசகங்காரியத்திற் பயன்படாதென்றவரோ. (எக)

கன்மவினையஞ்ஞானங் கடந்துமதன்காரியமாம், புன்மையுறுமெய்யுடனேபோகாததேதெனவே.

வெட்டவிழுமரம்பசந்து விளங்குதல்போற்சிலகால, நட்டகன்மமாய்ந்துமங்கநடித்திடுங்காணென்றவரோ. (எங)

சென்மம்போய்முத்தியினைச் சேரச்சிலரிருக்கத், தொன்மையான்மாப்பலவோ சொரூபம்பகருமென. (எச)

பிரமமென்றுமீசனென்றும்பெருகுபலசீவனென்று, முறைமயக்கமலதான்மா வொருவனேயென்றவரோ. (எரு)

ஏகந்தானான்மா வெனும்வகையேமெய்யானால், லாகந்தோறும்பலவா யமர்ந்ததென்னேசொல்லுமென. (எசா)

பலகடத்திற்சலத்தூடு பானுவிம்பந்தோன்றுதல்போற், றெலைவில்புத்திதொறுமான்மாத் தோன்றுதல்காணென்றவரோ. (எஎ)

ஆதித்தன்போலான்மா வளவில்புத்திதொறுந்தோன்றிற், சாதிக்குமுத்தியெவர்தனக்ககனைச்சா

பந்தமுத்திதானுமந்தப் பரந்தபுத்திதனக்கேயா, மந்தவிம்பந்தனக்கில்லையென் றறிவுவரச்சொன்னவரோ. (எகூ)

பரமேகமாயுமதிற் பலசீவனேதெனவே, யொருகடலிற்பலகுமிழி யுதிப்பதுபோலென்றவரோ()

சீவனதுதானென்றுஞ் சேரும்பிரமமென்று, மாவதுவோபேரின்ப மாங்கதெனக்கோதுமென()

ஏகம்பிரம மிரண்டிலைநீவேறுமல, சோகமுறும்பேதமறிற் றேன்றுமின்பமென்றவரோ. (அஉ)

சீவபேதம்போமோசித் தொன்றுமோவெனவே, யாவன்மனமறுஞ்சுழுத்தி யவத்தையிற்பாரென்றவரோ. (அங)

பேதமலவிவ்வுலகம் பிரமமயமென்றறிந்தும், பூதமயமாய்த்தோற்றல் போகாததேதெனவே. ()

கானலைநீரென்றோடிக் கண்டவர்க்குத்தீர்ந்தபின்னும், வானுலவுநீராகி வயங்குதல்போலென்றவரோ. (அரு)

அறிவானுநல்லறிவு மறியப்படும்பொருளும், பிறிவாய்மூன்றாயிருத்தல் பேதமலவோவெனவே.

சொற்பனத்திற்றனித்தொருவன்றோற்றம்வேறில்லையங்கே, கற்பனையாம்பொருளறிவு காண்பவன்போலென்றவரோ. (அஎ)

அரியமாம்யோகத்தாற்றாயமனம்லயமாறு, லரியமூவகைவிகற்ப மழியுமென்றுசொன்னவரோ. ()

சிறந்திருக்குமான்மாவுஞ் செகமெல்லாநிறைந்திருந்து, மறைந்தெனக்குத்தோன்றாத வகையேதுசொல்லுமென. (௯0)

சத்துச்சித்தானந்தந் தான்மூன்றுமதனுடனே, யொத்துற்றுநாமவுருவஞ்சகமாகி. (௯க)

இருக்கையினிற்றோன்றுதிதுமூன்றும்பிரமமென, மரிக்கில்வரும்பின்னிரண்டு மறிசகமென்றுரைத்தவரோ. (௯உ)

அறிந்துகொள்ஞானத்தாலே யான்மாவையென்றுரைத்தீர், சிறந்தொளிருமான்மாவுந் திரிசியமாமோவெனவே. (௯ங)

முந்தியஞானத்தாலே முதிருமஞ்ஞானந்துறக்கிற், சிந்தையிலான்மாச்சுயமாய்த் திகழுமென்றுசொன்னவரோ. (௯ச)

இனியமுத்திச்சுகமிருப்ப தெப்படியென்றேவினவ, வனுபவத்திலறிவிடையா னந்தம்போலென்றவரோ. (௯ரு)

மனலயம்வந்தவரலதுமற்றிலரோமுத்தரெனச், சனகனைப்போற்சீவன்முத்தர் தாமுமுளரென்றவரோ. (௯சு)

சீவன்முத்தியடைந்தோர்கள் செயலுமவர்தங்குணமும், நாவுரைக்கும்வாசகமும் நானறியச்சொ (௯எ)

வருங்கருவு பிறப்பினொடு வளர்தல்பருத்தல்குறைதல், லொருங்கலுமெய்க்கென்றதனை யொறுத்திருப்பானென்றவரோ. (௯அ)

பார்ப்பதினுங்கேட்பதினும் பகர்வதினுஞ்செல்வதினு, மேற்பதினுங்கரணதன்ம மெனத்தவிர்ந்தானென்றவரோ. (௯௯)

பசிதாகமுயிர்க்கெனவே பயந்துக்கஞ்சுகங்காமம், வசிகோபமதிக்கெனவே மகிழ்ந்திருப்பானென்றவரோ. (க00)

வீடுந்தாரமுமுறவு மேவியென்றுமிருந்தாலு, நீடுந்தாமரையிலைநீர் நிகரொப்பானென்றவரோ. ()

பற்றிடுங்காயமுந்தானும் பன்றுளொன்றாயினும்பி, னுற்றபுளியம்பழமோடு மொப்பானென்றவரோ. (க0உ)

கூறுமுலகியற்கையுடன் கூடினுமெய்ஞ்ஞானம்வந்தோர், சேறும்பிள்ளைப்பூச்சியும்போற் றிரிவார்காணென்றவரோ. (க0ங)

ததியூடுகடைந்தவெண்ணெய் தான்மோரிற்கிடப்பதுபோல், மதியோடுகூடினும்பின் மயங்கார்காணென்றவரோ. (க0ச)

அருச்சுனன்றன்பொருட்டாக வனைவருக்கும் ஞானம்வரப், பொருந்தியதேசிகவடிவாம் புண்ணியரேதண்வளர்... (க0ரு)

ஆயர்குலமாதரளவிலோரைப்புணர்ந்துந், தூயபதினாறாயிரவருடந் தோய்ந்திருந்தும். (க௦சு)

பரமமுனிவர்முன்னே பரிச்சித்தைத்தீண்டியன்று, பிரமசரியஞ்செலுத்தும் பேரொளியே கண்வளரீர். (க௦எ)

வெண்பா.

ஆதிமூலம்விசயற் காதிமறையின்பொருளை, போதியுணர்த்துகின்றவுண்மையிதைக்-காதலுற்றுக், கற்றோருங்கேட்டோருங்காசினியில்வாழ்ந்துமுத்தி, பெற்றோர்கண் முத்தர்வழிப் பேறு. (க௦அ)

கீதாசாரத்தாலாட்டுப்பிரபந்தம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-தத்துவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சசிவர்ணபோதம்.

இஃது

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல்அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருத்தாசலபுராணத்திலுள்ள

சசிவர்ணன்சரித்திரம்.

நாரணன் றன்னைநோக்கி நம்பர்தா மருளிச்செய்வார், சீரணிதவத்தினோர்கள் சேவையின் பெருமைகேளீ, ரோணிபாவவெச்ச னென்றொருமறையோன்மைந்தன், ரூரணிதன்னிற்பாவி சசிவர்ணனென்பான்மன்னோ. (க)

பத்தரையும்மையெம்மைப் பரவுவேதத்தைநீற்றை, மெய்த்தருமத்தைநிந்தை விளம்புவதவன்றன்கல்வி, நித்தலுங்களவுசெய்து நியமந்தன்னடுத்தார்தம்மைக், குத்திரஞ்செய்தருனே குலாசாரமாவதம்மா (உ)

மாதனைக்கிளைஞர்தம்மை வாலனைக் கருவைக்கோவை, வேதியர்தம்மைக்கொல்லும் விரதமேவிரதநல்ல, நீதிகளுடையோர்வீட்டி னெருப்பிட்டும் விடங்களிட்டும், பாதகப்பொடிகடுவிப் பறிப்பதேயவன்றன்கேள்வி. (ங)

பத்திரமெழுதியேவற் பணியினர்போலச்செ

துமுன்னை, மித்திரர்போலப்பேசி விருந்துண்டுகள
வுகொண்டு, சத்துருவாகப்பேசித் தனிப்பழிதிராகி
ன்றான். (௪)

நிறைத்தபொய்யோலைகாட்டி நிலங்களுந் தன
முங்கொண்டு, மறைத்தவவேடங்கொண்டு வழிக்
கனைவந்தியிட்டுப், பறைச்சியைமனைவியாக்கிப் பா
தகரிணக்கஞ்செய்து, மிறைச்சியுமீனுங்கள்ளு மீய
லுமருந்தாநின்றான். (௫)

சுரர்களாயிவன்றன் வர்க்கஞ் சுவர்க்கத்தைய
டைந்தோரொல்லாந், தரமிலாநரகில்வீழ்ந்தார் சசி
வர்ணன்செய்தபாவ, முரண்முயலகனும்பேயுநோ
யுமாய்மொய்த்துவீழ்ந்தா, னரகமும்வருவனென்
றுநடுங்கிடத் தொடங்கிற்றம்மா. (௬)

வெறுத்திடவொருவன்செய்தபாவங்கண்மிக்க
ஞான்று, பொறுக்குமோதெய்வமிம்மை தன்னிலே
புடைத்துப்பின்னர், மறுத்திடாநரகில்வாட்டும் பு
ண்ணியமலிந்தஞான்று, நிறுத்துமோவிம்மைகாட்
டு நெருப்புநீர்மிகுதிபோல. (௭)

சசிவர்ணன்றந்தையாருந் தனையிடைப் பணி
ந்துபோற்றி, யிசையுளதேவபத்த ரொன்னுமாதவ
னைநோக்கி, விசையுளமைந்தன்செய்த வினையெலா
ம்விளங்கச்சொன்னார், கசிவுளதேவபத்தர் கருணை
யாலுபதேசிப்பார். (௮)

அழுங்கியபாவவெச்ச வருண்முதுகுன்றன்மு
த்தி, வழங்குவான் வைத்தநந்தி வரையுநாற்காத
வெல்லை, செழுந்திருமலையாள்பூசை செய்தசத்தீசு
ரத்துக், கொழுந்துபட்டயனார்பூசை கொடுத்தபின்
சிருட்டிபெற்றார். (௯)

பூருவ மகவான்பூசை புரிந்து வானரசனானா,
னேருறுமிந்திராணி பூசையாலவனைச் சேர்ந்தாள்,
தாருகாசுரன்பூசித்துத் தானவர்க்கரசனானா, னரு
ளுவெள்ளிபூசித் தவர்புரோகிதருமானார். (௧௦)

உருவசிபூசையாலே யுயர்மகவானைச்சேர்ந்தா,
னிருமலநந்திவெற்பி னீயுநின்மகனும்போகித், த
ருமதானங்கள்செய்து சத்திநாதனையும் போற்றிப்,
பருவனைதனின் மானந்தி பாராயண ரிருப்பார் கே
ண்மோ. (௧௧)

அந்தமாயோகிதன்னை யானதசேவைபண்ணி
ன், மைந்தனோயகலுமென்றார் மறைமுனிவாக்கை
நம்பி, யிந்தமால்வரையினண்ணி யீசானகங்கையா
டித், தந்தையுமகனுஞ்சத்தித் தலைவனைப்பணிந்து
போற்றி. (௧௨)

பரமதேசிகராநந்தி பாராயணர்தம்மைப்போற்
றி, யுரமுறப்பணிந்துசேவை யுற்றபின்மைந்தன்
செய்த, கரவுடைப்பவங்கள்சொன்னான் [illegible]

ஞல்யோகிநோக்க, விரவுபாதகங்களெல்லா மேவி டாதகன்றதன்றே. (கங)

யோகிதன்பூசைக்கேற்ற வுபகரணங்கள் செய் தும், போகமார்பசுக்கண்மேய்த்தும் பொற்பதம்பி டித்துநிற்ப, வேகியபவங்கணீங்கி வியாதியுநோயு ம்பேயு, மேகியதுடனேபின்னர்ப் பரிகலச்சேடமீ ந்தார். (கச)

பரிகலச்சேடங்கொண்டு பதத்தினிற்பூசைசெ ய்தா, னரியநீறியோகிசாத்தி யடியினைத்தலைமேல் வைத்துத், தெரிவுறவுபதேசித்தார் திவ்வியஞான ம்பெற்றுத், தரிவுளமுத்திபெற்றான் றந்தையுமுத் திபெற்றான். (கரு)

பிதிர்க்களு நரகம்விட்டுப் பெருஞ்சிவலோக ஞ்சேர்ந்தார், கதிர்ச்சசிவர்ணர்காதற் புலைச்சியுங்க தியிற்சேர்ந்தாண், மதித்திருமாலேகேளீர் மாதவர் பெருமைதன்னைத், துதிக்கரிதின்னஞ் சொல்வோ ஞ்சுவகையென்றுருத்திவேசி. (கசு)

சசிவர்ணன்சரித்திரம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சசிவர்ணபோதம்.

மோகவதைப்பரணியிலுள்ள

கடவுள்வணக்கம்.

மதிபரிதியெரிநீர்கால் வானவனியியமானன்வ டிவாயெல்லா, வதிபதியாயனைத்துமா யல்லாதவறி வுருவை யகத்துள்வைப்பாம். (க)

சொல்லாற்றம்மதிவிரகாற் றாயதிதுதீயதிது வென்னுமாக்க, ளெல்லார்க்குமதுவதுவாயிறையிரு க்கும்படியேயா யிருக்கவென்றே. (உ)

கடவுள்வணக்கம்முற்றிற்று.

ஷை பரணியில் பேயிரங்கலதிகாரத்

தொடர்புபாடல்.

முடிவுமாதியுமற்றமுழுமுதல்
வடிவமாகிவரும்படியெங்ஙனே. (க)

சொல்லுகோலஞ் சுருதிவிருத்தமோ
வல்லவோவென வன்னையருளுமே. (உ)

அருவனாயினு மன்பர்க்குருவனாய்
வருவனென்பது மாமறைசொல்லுமே. (ங)

பத்தியாம்வலையிற்படும் பார்மிசை
புத்தியாலறியொண்ணுப் புராணனே. (ச)
தேவியிப்படிக்கூறத் திருவருள்
பாவியேற்கிலதென்று பதைக்கவே. (ரு)

தொடர்புபாடல் முற்றிற்று.

நூல்.

அலகையச்சமறவகவான்களு
முலகின்முத்திபெறும்பரிசோதுவாம். (க)
புணர்ந்தபாவமெலாம்பரிபூரண
முணர்ந்தஞானிவிழிபடவோடுமே. (உ)

வேறு.

எழிலாருஞானிபுகழென்னைகூறவுயர்வீடிவன் சொல்வழிசெய், தொழிலாளர்சேர்கையதுகேளு முன்னை யிதிகாசமொன்றுசொலவே. (ந)

தந்தாபமற்றபரனேவல்செய்த லவனுற்றபே றுதனைமுன், செந்தாமரைக்கண்முதல்வற்கெம்ம ண்ண றிருவாய்மலர்ந்ததிதுவே. (ச)

உவமிப்பின்ஞானிவிழிபட்டுமுன்னை வினைவிட் டுமுத்தியுலகிற், றவமற்றவெய்யவினையேபுரிந்த ச சிவர்ணனெய்துகதையே. (ரு)

வேறு.

ஏமம்புகுவாருளபாதகரா-மியாவர்க்குளுமிக்க வனுகுமிவ, னேமம்புகல்வார்குலமும்மெரிவாய்-நர

மலமேவியதீவினையின்வலியான்-மகிழும்பர்பத த்திலிருந்தவிவன், குலமேவியதென்புலவாணர்களு ங்-கொடிதாய்நரகங்குடியேறினரோ. (எ)

மிகமேவியபுண்ணியபாவமெனும் - வினையின் பயன்மேலொருகாலமுறு, திகமேவருமென்பதனு லுளநோ-யெல்லாமிவனைச்செறவெய்தினவே. (அ)

தன்புத்திரனேயும்விடாமையினுற்- றவறுற்ற விவற்பெறுதந்தையுளந், துன்புற்றினியென்னை கொலோபுதல்வன் - றுயர்தீர்வகையென்றுசுழன்ற னனே. (கூ)

ஒன்றுலும்வினைத்துயர்துய்ப்பதலா-லொழிவி க்குமுபாயமுனக்கிலதே, யென்றுலுமறிந்தவனன் புவிடா-திவனைக்கொடுழன்றனனெங்கணுமே. ()

ஒருமாதவன்மற்றிவன்வேதனைகண்-டொழிவ ற்றுளவொன்றையுளத்துணரும், பரமாகியஞானி கள்கண்ணுறலே.பரமாவிழ்தமென்றுபகர்ந்தனனே

தானந்தமிலாததனைத்தருவான்- சத்தீச்சுரமெ ன்னுமிடந்தனில்வாழ், மானந்திபராயணரொன்பவர் நின்-மைந்தர்க்குறுநோய்க்குமருந்தெனவே.(கஉ)

முடியாவுபதேசமிதென்றவனு - முனிவன்பத மெய்திமொழிந்தனனிக், கொடியான்வெருவாதுகு

ஈங்குன்றிருமுன்பகரும்படியோ- விவனெய்தி
யதீவினையென்னவெலாம், நீங்கும்படிதன்னனுபூதி
யினா-னிகழும்விழிவைத்தனனின்மலனே. (௧௪)

கணியாதபவக் கடுவானதிருக்-கண்வைத்தலு
ம்விட்டனகாதுகடும், பிணியாவையு நல்லபிதாவி
றைதாள்-பேணிப்பணியென்றுபெயர்ந்தனனே.()

இடனேமுதலாகவுவந்திறையோ - னேவும்ப
ணிசெய்திவனுஞ்சிலநா, ளுடனேயிவனே திருமே
னிதனக்-குரியானெனவுற்றனனும்பனொடே.(௧௬)

நன்றாய்முனிதாள் வழிபாடதனா - னானாவித
மானபிறப்பினைவிட், டொன்றாகியவீடுண ருத்தம
ர்கட்-குளசாதனநான்குமுதித்தனவே. (௧௭)

முனிவன்றிருமுன்புளதன்குறைதான்- *மொ
ழிவான்சிலவஞ்சலிகுஞ்சியதாய்ப்,பனிவந்திருகண்
கள்பதங்களிலே-பலகால்வலம்வந்துபணிந்தனனே

அருளேவடிவா கியமாமுனிதா- னறியாதவர்
போலவழுங்கலுறும்,பொருளேதெனமைந்தனடுங்
கினனிப்-பொல்லாதபவப்புணரிக்கெனவே. (௧௯)

வெருவும்பிறவிக்கடல்வித்தரமுன்- வேதாகம
கீதைவிளம்புமதைக், குருவுந்தனதன் பன்மனத்த
ளவிற்-கொளுமாறுதொகுத்திதுகூறிடுமே. (௨௦)

---

* மொழிவான் - என்றதற்குப் பொருள் - மொழியும்
பொருட்டு என்று கொள்க.

வேறு.

மரணபவங்களான புனலையுடையது- மதியை
விழுங்குகாம வரவுபெரியது, கரணவொழுங்கறுத
விடையவிளைநுகர்-கணமொடியங்குமீனமிகவுமுக
ள்வதே. (௨௧)

பெருமிதமென்றுகூறும் பெருமையுடையது-
பிணிகளெனுங்கெடாத புலவுகமழ்வது, வருமிட
ரின்பமான திரைகள்பொருவது- மனமெனும்வஞ்ச
ராஜமகரமுறைவதே. (௨௨)

அளவிலகந்தையாமை யபரிமிதமுள-தவாவு
நிறைந்தவாழமறியவரியது, களவுநெருங்கு பாரும
லையு முடையது-கலகவிடங்கண்மேவு கிருமி நெளி
வதே. (௨௩)

துகளெனுநன்கிலாதநுரைகடருவது-துறவியி
னின்பமானகரையைவிடவகன், மகளிரெனுந்தவா
தவலியசுழியது-மறலியுமஞ்சுகோப வடவையெரி
வதே. (௨௪)

வெருவருகின்றபோகமுதலையுடையது-விவிதம
னந்தமானதுறையுமறிபவ,ரொருவர்கடந்துபோக
விரகிலெழுபவ- வுததி விளம்பயாவருலகிலறிஞரோ.

பொறிவழிசென்று மீளுமவலமதிகொடு-பொ
ருசமயங்களாறுமறியவிழுமதி,லறிவழிவொன்றிலா
தபொருளதெனவுள- வனுபவவங்கமேறுமறிஞராக

புணரிகடந்துபோகவிரகிலெனமொழி-பொழுதுபுலம்பியாவிபுதல்வனிறமுன, முணர்வெனும்வங்கமேறுமறிஞராகல்வனொன் - றுளையைவழங்கிநாதனுவகையருளவே. (௨௭)

வேறு.

வாழியெனவிறைவனடி தொழுதுவருபவமா, மாழியிணையகலுமறிவருளுகெனவவரோ. (௨௮)

பரவறிவுமபரவறிவெனவுமிருபரிசாந், திரவறிவையறியுமவர்மொழிவர்தெளிவுறவே. (௨௯)

அபரவுணர்வருமறைகண் முதலகிலகலையு, முபரமமதறவுதவுமுணர்வுபரவுணர்வே. (௩0)

ஆகமவிதங்களறிவாரபரமறிவார், யோகமொடுறங்குமவரோபரமுணர்ந்தார். (௩௧)

புராணமிதிகாசமெவையும்பொருளனைத்தின், பிராணனறியாதுளவிடத்திவைபிதற்றே. (௩௨)

இயலறிவதிசையறிவ தினமறிவதுளதா, மயலறிவதறிவதலவறிவறிவதறிவே. (௩௩)

நவிலுகலையறுபத்துநாலுமறிவாரும், பவலயமதறுசுத்தபரமமறியாரோ. (௩௪)

ஆகவறிவாளரறி வாரிவையனைத்து, மேகவறிவாளரிவையாவுமறியாரோ. (௩௫)

ஐயறிவறிந்தவை யடங்கினவரேனும், மெய்ய

மெய்ம்மையறிவல்லதமில் வேறறிவதெல்லாந், தம்மையறியுமறிவதேயறிவுதானே. (௩௭)

பூசனையுமதுசகலபொருளுமறிதமையு, மீசனையும்வேறதறவறிவதறிவெனவே. (௩௮)

தானெனுமுடம்பது தனைத்தவிரவேறு, யானெனுமருத்தமுளவோவருளுகெனவே. (௩௯)

வேறு.

எனதாடைபொன்பூமகன்றையல் பாய்மா-விபங்கண்முகங்கால்கை மெய்யென்னவென்றுந், தனதாயுரைப்பான் வகுத்திந்தவுனைத்-தானென்றயர்த்துஞ்சொலத்தக்கதன்றே. (௪0)

தாளாகவூராழியார்வென்னில்வீணை-தண்டாகவன்மார்புதட்டாகமொட்டாம், நாளாமலர்ச்சென்னிகூந்தற்கொடித்தேர்-நாணுளூமூர்வானில் வேறுகநாடே. (௪௧)

கடக்குஞ்சரம்பண்ணியுண்ணின்றொருத்தன்-கைபாதகன்னங்கண்மெய்போலியக்குங், கிடக்குநடத்தாவிடத்திவ்வுடம்புங்-கிடக்கும்மொருத்தன்னடத்தாவிடத்தே. (௪௨)

ஒருகூறுமலமாகுமொருகூறுடம்பாகு-மொருகூறுமனமாகுமுண்டற்றவன்ன, மிருகூறுநீயாகிலொருகூறுநீயா - மிழிக்குமலஞ்சோரிடப்பட்ட

ளராதரத்துண்ணுமன்னஞ்சுடக்கை- கிட்டப்
பொருதேயிருந்தார்முனிந்தார், தளராதுறுப்பொ
ன்றுமுயிர்போகவன்றே - தழற்பள்ளிமீதேதுயின்
றார்சகித்தே. (சச)

நிழற்பாவைகண்ணாடியிற்பாவைகைகா-ணிமிர்
க்கும்முடக்கும்மிவன்செய்தவெல்லாந், தொழிற்
பாலவாமற்றிவ்வுடலஞ்செய்தொழிலுஞ்-சுடர்ஞா
னவடிவானவன்செய்ததொழிலே. (சரு)

அறிகின்றபொருளென்று மறிவானில்வேறே-
யானாலிவ்வூனாகநானென்னலாமோ, செறிகின்றபுள்
ளல்லவேகூடிவ்வகையே-செடமானவுடனின்னில்
வேறென்றுதெளியே. (சசு)

நிலமாகும்வர்க்கென்றனெகிழ்கின்றநீரா - நெ
ருப்பாமிதிற்சுட்டவெல்லாமுமநிலஞ், சலமானபு
னையானவானிந்தவுடலஞ்- சடமானவைம்பூதவுரு
வங்கடாமே. (சஎ)

விழியைப்புமானென்னில்ரவியாதியாலே-விள
ங்கின்றதல்லால்விளங்காமையாலே, யொழியப்படு
டுங்கன்னமுதனாலுமுன்ற - னுருக்கண்டகண்டன்
னையொப்பாகவுன்னே. (சஅ)

வேறு.

அழலுண்பொருள்களிலுண்பவைமுக்கூறதின்
முதற்கூ- றணியென்புநடுக்கூறதுமச்சைக்கணியா

உண்ணும்புனன்முக்கூறதின் முதற்கூறுவர்நீ
ரா- முதிரம்நடுவிற்கூறு கடைக்கூறுபிராண, னெ
ண்ணுமிதிலிருகூறவை நீயாயிடினன்றே- விறுகின்
றபிராணன்னது நீயாகுவையிசையே. (ரு0)

பிராணனுமல்லதுஞ்சிலுணர்வின்மையாலஃது
ணரும்புலன்களொழிவாற், பிராணனதென்னின்ம
ன்னையொழியாதுசேனைநகர்சூழ்வலஞ்செய்பொழு
தே. (ருக)

கரணமொடுங்கவாயுநிகழ்வென்கொலென்னி
லுடல்காவலாகுமலதேன், மரணமடைந்ததென்
றுதமர்சுட்டிடாமுன்வளைவாலின்ஞாளிகொளுமே.

இனமுறவெண்ணவுள்ள கரணத்திலொன்றி
தெனலாலிதென்னதெனலான், மனமுனமன்னமெ
ன்றவதனாலுமல்லமதியல்லவந்தவகையே. (ருங)

இடரின்புளதாய்நிலையற்றறிவற்றெண்ணுங்க
ரணங்களிலாயெவரு, மடரும்பிறவிக்கடியென்று
ணரு மகங்காரமுநீபலவென்றறியே. (ருச)

ஐயப்படலோர்பொருணிச்சயமா யறியப்பட
ல்யானெனதென்றுமதஞ், செய்யப்படல்செய்வது
சிந்தனையாஞ்சித்தமதுவன்றெனநீதெளியே (ருரு)

முன்னாகவுடம்பதுசித்தமதே முடிவாகமெ
பிந்தபொருட்டிரடா, னின்னாகிலநீயறியும்பொரு

உன்னலறியப்படுமியாவையுமுன்னுருவன்றெ னவோதினையொக்குமெனக், கென்னலறியாதொழி யும்பொருளோ யானுகுவதென்றனனென்றனுமே.

அறியாப்பொருள்காரணமாயைகுறித். தறியும் பொருள்காரியமாமுலகிங், நெறியாற்றிகழ்நான்ம றையந்தமெலாம்.நீயன்றெனவோதுநிரந்தரமே()

அறியும்பொருளன்றறியாப்பொருளன். றறிவா கியநீயெனுமப்பொருடான், பொறியின்வழிநின்ற றியும்பொருளோ. போதக்கண்விழித்தறியும்பொரு ளே. (௫௯)

வேதப்பொருடானிதுவேறுசொலும்.வினையா வையுமன்றொருவேறுமிலாப், போதப்பொருளந்த மறைக்கணியாம். புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொரு ளே. (௬௦)

வேறு.

விமலமாம்பரமதுவெனும் பொருணீயெனும் பொருள்சீவனே, யமலமானவிரண்டயிக்கியமசிப தப்பொருளாவதே. (௬௧)

அருமையாகியபிரமமுன்னிலை யாகுமாருயிர்பி ன்னிலை, யிருமையாயவிரண்டயிக்கியமெய்துமாறெ வனென்னவே. (௬௨)

உபாதியால்வரு பேதமேயிவர் பேதமன்றுரு வுயிரினின், கபாதியாமுடல்போலிறைக்குள கார

ஈசன்முற்றறிவான்வியாபியெவைக்குமேதுவி யம்புமா, காசகன்னிருபாதியாவனே காரணாதிகளா வதே. (௬௪)

நீதியாலிருபாதிநீக்கிட நீயெனச்சொல்பதத்தி னு, மாதியாகிய தத்பதத்தும சுத்தசுத்தமு ளாத் துமே. (௬௫)

ஆகமுன்றிக ழேழுநானெனல் த்வம்பதத்தில சுத்தமே, சோகமின்றியசாட்சிநானெனல் த்வம்ப தப்பொருள்சுத்தமே. (௬௬)

அகிலகாரணமாதிநானெனல் தற்பதத்திலசுத் தமே, சகலகாரணசாட்சிநானெனல் தற்பதப்பொ ருள்சுத்தமே. (௬௭)

செறிந்தகாரணகாரியங்கள் சிதைந்துமேலுறு சித்ததா, யறிந்தவாதனைதானுமற்றதவ் வசிபதப் பொருளாவதே. (௬௮)

அசுத்தமாகிய திருபதத்திலு முக்கியப்பொரு ளாவதே, விசுத்தமானதிலக்கியப்பொரு ளென்று சொல்லுவர்விமலரோ. (௬௯)

முரண்டசிவ பரங்கடம்முடன் முக்கியப்பொ ருளாவதே, யிரண்டில்வேறறுசிற்சொரூப மிலக்கி யப்பொருளாவதே. (௭௦)

ஊக்கியப்பரசிவர்தங்க ளுடம்பிரண்டு மிலக்க ணு, வாக்கியப்படி நீக்கிஞலொரு வஸ்துவேபரவ

ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபயமும்மெ
னவுணர்வுளோர், தேரிலக்கணை திரிவிதத்திலிசைப்
பர்மற்றதியம்புவாம். (எஉ)

மஞ்சுகூப்பிடுமென்றல்போலவும் வடபகிரதி
யுள்ளதே, விஞ்சுகோஷமதென்றல்போலவும் விட்
டலக்கணையாவதே. (எங)

சிவலைநின்றது வெள்ளைபோயின தென்றுசெப்
புதல்போலவே, கவலையின்றிவிடாதலக்கணையென்
றுநீகொள்கருத்திலே. (எச)

மேவும்விட்டுவிடாதலக்கணை மெய்மையாதெ
னிலந்தவித், தேவதத்தனெனும் பொருட்படிசிந்
தைசெய்திடுதிரவே. (எரு)

விட்டலக்கணை தன்னையும்விட்டு விடாதலக்கணை
தன்னையும்நீ, விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை யால்விளங்
குவிளங்கவே. (எசா)

போதுமேவிய தேசம்விட்டொரு புருடனைக்
கொளுமாறுபோ, லோதுமீருடல்கண்டுவிட்டதனு
ண்மைகாணவுணர்ந்திடே. (எஎ)

வேறு.

பிரியாவுயிர்காரியமாமுடலும் பிரமத்துறுகா
ரணமாமுடலுங், கரியாகியவாதனையுங்கழியக்காட்

கரணத்திரணிற்பினுமப்பொருளைக் காணக்கி
டையாதவைகையறவே, மரணப்படினும்மதுகண்
டுகொளும்வழியில்லையெனும்படிநீமதியே. (எசா)

எந்தக்கரணங்களுமே வனுவிதில்வாதனையா
ல்விடயங்களொடே, வந்தக்கரணங்கள்பொருந்தல
ஞவவைமாய்தல்சுழுத்தியவத்தையதே. (அ0)

வேறு.

வினவிற்பரத்தையறிவுறுதற்கவத்தைபுலன்வி
னைமாறியே, நனவிற்சுழுத்திநிலைவரினப்பொருட்டி
கழுநலமாகவே. (அக)

திவிதத்தவத்தைகளையறிவுற்றவத்துரிய நிலைசி
வனே, யிவிதத்திலப்புருடனனவுற்றவத்துரிய நிலை
யீசனே. (அஉ)

அகிலக்கரிப்பாமதுரியப்பொருட்டுரியமதுவா
கையே, புகலுற்றதத்வமசியெனுமுப்பதத்தின்முடி
பொருளாவதே. (அங)

நிமலப்பொருட்சுருதிநெறியிற்பெறக்கருணைநி
திகூறவே, யமலப்பொருட்பெறுதலருமைத்தென
க்கழறியடிவீழவே. (அச)

தமரக்கலைக்களவு தெரிவற்றதற்பொருள்கட
னையிருவா, னமரர்க்களப்பரியபத நற்புனற்கொடு
செய்தபிடேகமே. (அரு

பவளத்தில்வைத்தவமிர்தினின்மிச்சிலிட்டினி யபரிவோடுமா, தவளப்பொடிக்க வசமெனவிட்டு டற்பகைகடலைசாயவே. (அசு)

உதகத்துடற்பொருளொ டுயிர்கைக்கொடுச்சி மிசையொருபோதொடே,பதகத்தலத்தைவிடவிரு கைத்தலத்தொடிருபதமேவியே. (அஎ)

ஒழியப்புலக்கணுபவிடதப்பொருட்டெரியவுள ஞானமாம், விழியைக்கொடுத்துமொழி யெனமுப் பதப்பொருளும்வெளியாகவே. (அஅ)

நனவைத்துவக்கிமுடிதுரியத்தைமுற்றவிறை ந வினீதியே, மனவர்க்கமற்றவனுபவமுற்றசிற்கசன வலியோதுமே. (அகூ)

வேறு.

புரணமாகவேபுறம்புளபுலன்களுமந்தக், கர ணமியாவையும்வழங்கிடம்நனவெனக்கண்டேன்.

புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களுமந்தக், கரண மியாவையும்வழங்கிடங்கனவெனக்கண்டேன். ()

மரணமாகியதிசையிதுவெனும்படிமனுதி
காரணமியாவையுமிறந்துளசுழுத்தியுங்கண்டேன்.()

எஞ்சலின்றியெக்கரணமுமிறந்திருண்டிருந்த
துஞ்சலங்குணர்போதமாந்துரியமுங்கண்டேன். ()

அரியமாகியபோதமோர்துளக்கமற்றனைத்தின்
கரியதாயிருந்திடம்பரனனவெனக்கண்டேன். ()

புணர்ந்தவிச்சகத்தொழித்துணர்போதமாந்த னையே, வுணர்ந்தமற்றதுபரன்கனவெனும்படியுண ர்ந்தேன். (கூடு)

சான்றுசாக்கிய மிறந்திடத்தானிருந் தமையு ந், தோன்றுருவிடம்பரன்சுழுத்தியதெனத்துணிந் தேன். (கூசு)

மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்மரித்திடந்த னிலே, தெரித்தபோதமேததுபரன்றுரியமாய்த்தெ ளிந்தேன். (கூஎ)

இறையெனும்பொருட்டுரியமேயென்னையாண் டவனே, மறையினந்தநற்பதப்பொருணனவெனம தித்தேன். (கூஅ)

பண்டைவிச்சுவவாதனைப்பழுதுபோய்முழுதுங்
கண்டகண்ணதேயாகியகனவதுங்கண்டேன். ()

காட்சியாவையுங்கண்ணதாயக்கணுங்கரைந்த
மாட்சியாகியவகோசரமுறக்கமாய்மதித்தேன். ()

அருந்தவாமறையந்தமாமகோசரந்தனினி
யிருந்தவாறறிவித்தவாறெங்ஙனமிசைப்பேன். ()

எம்பிரானிடந்தொறுமிடந்தொறுமதுவதுவாய்த்
தம்பிரானடஞ்செயும்வகைசாற்றுமாறறியேன். ()

ஆவியேயடியேன்செய்கைம்மாறுனக்கென்னெ னிற், பாவியேனதுதானுமுன்னுடையதாம்பண் டே. (கOரு)

ஆவல்செய்தெனதாக்கையுள்ளளவுநின்னடியார்க்
கேவல்செய்வதேயன்றிமற்ருென்றுநானறியேன். ()
இறவிலெப்பதமும்பெறவேண்டிலேனென்றும்
பிறவிவேண்டுவனின்றிருப்பணிசெயப்பெறினே. ()

வேறு.

என்றுபலகால்விழுமெழுந்தொழுமழும்புரியு
மென்னையினியா, னின்றுபலவாகவுரைசெய்தவவ
னன்பிஞெடுநெஞ்சுருகியே. (௧௦௬)

ஏட்டிலறிவின்றியிறைதன்னிலறிவின்றியிவ்வு
டம்பினுடனே, வீட்டிலுறைவானையினிவீடுபெறு
மென்பதுவிளம்புகிலமே. (௧௦௭)

வஞ்சவலியானரகில்வீழ்பிதிரரங்நரகுபாழ்பட
மிகா, விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்சுராதிபர்க
ண்மேலுலகமே. (௧௦௮)

தேவருமனித்தருமிவன்ருெழில்வியந்துணைசெ
யப்படுவதோ, மூவரும்வணங்கிமுடியாலவனதேவ
ல்செயமுந்துறுவரோ. (௧௦௯)

ஞானியைநரன்சுரனெனுதொழிகஞாலமுயநா
தனருளான், மேனியதுகொண்டுதனைநல்கவருமெ
ன்றறையும்வேதமுடிவே. (௧௧௦)

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௧௦.

சசிவர்ணபோதம்முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.
சர்வஞ்சின்மயம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

வேதாந்தசூடாமணி.

இஃது

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணுக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல்அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்தசூடாமணிமூலம்.

பாயிரம்

தருணமாதுமைமுகத்தாமரைக்கெழு ... ... *
மருணனுமெனவுதித்தடியர்பாற்புரி ... ... *
கருணைமாமதமெனக்காட்டுமாமுகன் ... ... *
சரணவாரிசமலர்தலையிற்கொள்ளுவாம். ... ... (க)

அருமறையின்பொருடெரித்த விவேகசிந்தாமணியதனு
ளறைவேதாந்தப், பொருளினைமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச்
செந்தமிழாற்புனைதல்செய்தான், பெருகுசுவைநறவொழுகு
செஞ்சொன் மலராற்புனைபாப்பெருந்தண்மாலைக், கருமிடற்
றுவானவற்கேசாத்து சிவப்பிரகாசன்கவிஞர்வேந்தே. (உ)

சீர்கொண்டவருமறையின் முடிமணியைத்தெய்வ
சிகாமணியையடியவர் தங்கண்மணியையமாயைப்
பேர்கொண்டவிருளிரிக்குந் தினமணியைமுக்கட்
பெருமணியையகத்தினுக்கோர் விளக்காகவிருத்தி
யேர்கொண்டவிவேக சிந்தாமணியெனு நூலதனு
ளெடுத்தியம்பும்வேதாந்தப் பரிச்சேதப்பொருளை
நேர்கொண்டதமிழ்விருத்த யாப்பதனாற்றெரிய
நிகழ்த்துவன்வேதாந்த சூடாமணியென்றன்றே. (ங)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

நூல்.

வேதமொருநான்குமாறங்கமுநன்னியாய
மீமாஞ்சையொடுமிருதிபுராணமுமீரேழா
வோதலுறும்வித்தைகளாமவற்றுண்மீமாஞ்சை
யுயர்ந்ததாயைந்நான்கத்தியாயமாயருத்த
பேதமுறவிருகூறுமவற்றுண்முதற்கூறே
பிறங்குமருட்சைமினிசூத்திரரூபமாகிப்
போதுமீராறத்தியாயங்களாய்க்கருமப்
பொருளுணர்த்திப்பூருவமீமாஞ்சையெனப்படுமால். (௪)

சாற்றியவச்சைமினிசூத்திரத்திற்குமிக்க
சாபரமென்றொருபாடியம்புரியப்பட்ட
தேற்றமிகுமம்மீமாஞ்சைக்குமதம்பாட்ட
மெனவொன்றுபட்டாசாரியனல்வந்தன்று
போற்றுமவன்சீடனாகியபிரபாகரனாற்
புகழ்பிரபாகரமெனவோர்மதாந்தரநன்கமைய
வாற்றியவச்சாபரபாடியமதற்குவிளங்க
வாக்கப்பட்டுலகமெலாமறிந்திடநின்றதுவே. (௫)

உரைத்தவிரண்டாங்கூறுபிரமமுரைப்பதனு
த்தரமீமாஞ்சையெனப்பட்டருள்கூர்வியாதன்
றெரித்தசூத்திரவடிவமாகியிருநான்கத்
தியாயமாமவற்றுண்முதனான்கத்தியாயம்
விரித்தலுறுதேவதாகாண்டமெனப்பட்டு
விளங்குறுதெய்வதவிலக்கணம்பலபத்திரனு
னிரைத்துரைசெய்யப்படுமேனான்கத்தியாய

அப்பிரமகாண்டத்துட்சிவமொடுயிரயிக்க
மறைதலாற்சங்கராசாரியனுங்குருவா
லொப்பரியபாடியமென்றுரைக்கப்பட்டதுபின்
னுரைத்ததற்குவிவரணாசாரியனென்பவனாற்
செப்பரியவிவரணமாய்க்கூறப்பட்டதுவே
தெரியின்வேதாந்தநூலென்றுரைக்கப்படுமா
லிப்பெரியவேதாந்தநூற்பொருளினகல
மெங்ஙனமென்றிடினுரைத்து மியம்பியநான்முறையே. (௭)

வாய்த்தநான்முகத்துரைக்குமங்களாசரணை
வாழ்த்துவணக்கொடுவத்துநிர்த்தேசமெனமூன்
றுத்தபதம்பதப்பொருளேவாக்கியயோசனையே
யறிவினுவிடையிவையைந்துரையினிலக்கணமாங்
கோத்துரைசெய்விசேடவிசேடியங்கருத்தாகருமங்
கொள்கிரியையிவையைந்துவயவிலக்கணமாஞ்
சாற்றுமனுபந்தசதுட்டயநூற்குவிடயஞ்
சம்பந்தம்பயனதிகாரிகளெனநான்கறியே. (௮)

விடயமதுசிவசீவர்தமதேகத்துவமாம்
விமலனொடுநூற்கறையப்படலறையுந்தன்மை
யடைதலுறுசம்பந்தம்பயன்றுயரொலாநீத்
தானந்தப்பதம்பெறுதல்சாதனநான்கினையு
முடையவனேயதிகாரியென்றறைவரறிஞ
ருரைத்தசாதனசதுட்டயநித்தவநித்தப்
படுபொருளின்விவேகமிகபரபோகவிராகம்
பழிப்பரியசமைமுமூட்சுத்துவமெனப்படுமால். (௯)

நித்தியமான்மாவேபொய்விடயமெலாமெனத்தேர்

மெத்திவருமிகமுடனுத்தரத்தில்வருபோக
விராகமிம்மைமறுமையுளவிடயநுகர்வனைத்தும்
பொய்த்தழியுமிடும்பைமயமெனவிடுதலாகும்
புகழ்சமமயேமுதலாயசட்குணங்கள்பெறுதல்
வைத்தசமமயியல்பாயமுத்திவிருப்பதுவே
வயங்குமுமுட்சுத்துவமென்றறிந்திடுகமதித்தே. (௧௦)

சமைதமையேதிதீக்கையுபரதிசிரத்தைசமாதி
சமைமுதலாமறுகுணங்களுட்கரணமடக்கல்
சமைதமைதான்புறக்கரணமடக்குதல்காமாதி
தணித்திடுகைதிதீக்கைகருமங்களனைத்தினையுஞ்
சமையெனவேவிடுதலுபரதிசுருதிகுருவைத்
துணிவினனம்புமதேசிரத்தைகுருமொழிநெஞ்
சமைவுறவேதிட்பமுறல்சமாதியிச்சாதனஞ்சே
ரதிகாரிசெயுங்குருசேவையினையெடுத்தியம்பில். (௧௧)

ஆத்தமுடனங்கமேதானஞ்சற்பாவ
மாமவற்றுட்குருபரனுக்கனுகூலவிருத்தி
யாத்தமுயர்குருபரன்குற்றேவலேயங்க
மருட்குரவர்க்குரியமனைநிலமுதலாமவற்றைக்
காத்தலதுதானமாஞ்சற்குருவேமெய்யாய்க்
கண்டசிவமெனநம்புமதுவேசற்பாவ
மேத்துகருமம்பத்திமிகுஞானகாண்டி
யெனுமிவற்றுண்மூவதிகாரிகள்வேறுமுளரால். (௧௨)

உடம்பினையும்வருகுடும்பந்தனையுமியானெனதென்
றுளன்கருமகாண்டியெலாக்கிரியையுமீசற்கே
இடம்பெறநின்றுக்குமவனேபத்திகாண்டி

மடந்தவிருநன்ஞானகாண்டியெனலாகு
மற்றுமுளவைவொருவர்க்கொருவருயர்வா
யடைந்தவதிகாரிகளங்கவர்கருமிமுமுட்சோ
டறையுமப்பியாசியனுபவியுடனாருடன். (௧௩)

மூடமொடுதன்சாதிகருமமேபற்றி
முத்தனுமவனூறுபிறப்பினிலொண்கருமி
நீடுலகமின்மையெனநினைந்துபுறக்கரும
நிட்டனுய்முப்பிறப்பின்முத்தனுமவனே
நாடரியமுமுட்சுலகங்கனவெனக்கண்டுள்ள
நற்கருமஞ்சேர்ந்துபிறப்பிரண்டுளனப்பியாசி
வீடுலகவிவகாரநினையாமல்விவேக
மேவியோர்பிறப்பினுன்முத்தனனுபவியே. (௧௪)

உலகநிலைதோன்றுமற்றன்றிகழ்ஞானத்தா
லுண்மைமுத்தனுமவனேயாரூடன்மற்று
முலகமுதல்யாதெனத்தேர்வொடுகுருவையடைந்து
முடம்பாதிபொய்யெனக்கண்டருட்குருவையடைந்து
முலகிலொருகுரவன்றன்மகற்குபதேசஞ்செய்
துறக்கேட்டுமுயர்தருஞானிகளாகிமுத்தி
யுலகுதொழுவிவேகமொடுவிரத்திதெய்வகதியா
லுற்றிடுவோர்மூவரதிகாரிகளாகுவரால். (௧௫)

சாதகர்களாஞ்சீடர்பேதத்தாற்குரவர்
தாமும்போதககுருவேமுதலாகவிருநாற்
பேதமடைகுவரவருட்போதகன்முன்னூலிற்
பெரும்பொருள்கூறிடுபவன்றத்துவந்திகழ்த்துபவனே
வேதகனல்வசியாதியாலிம்மையின்பம்

போதகஞ்செய்திருமையினுமின்பமருள்பவனே
புகழ்தருகாமியகுருவென்றறைகுவர்மூதறிஞர். (௧௬)

சூசகனும்விவேகத்தாற்சமைமுதலாங்குணங்க
டொகுப்பவன்பொய்விடயமெனவான்மவிருப்பருள்வோன்
வாசகனுஞ்சிவசீவரயிக்கியஞானத்தை
வழங்குமவன்காரகனையந்தவிர்த்துநிலைத்த
வாசகனுமுத்தியருள்பவன்விகிதகுருவா
மதிகாரிகளாகுமெனமுன்னர்க்கூறு
நேசமுறுசீடர்தம்முளொருவன்முத்தாப
நெருப்பினல்வெந்துசிந்தாகுலமுடையனாகி. (௧௭)

நானரிப்பவமெனக்குவந்தவாறொன்கொ
னசிப்பதெவராலெனவாய்ந்தலர்கரங்கொண்டேகி
யானநற்கல்வியறிவடக்கம்வயிராக
மாதியாங்குணமுடைச்சற்குருவையடைந்தெதிர்மண்
ணாரப்பணிந்தெழுந்தன்பாற்கரங்கள்குவித்தே
யுறவழுத்தியருட்குருவேயென்பாசத்தொழிவு
தானுமெத்திரத்தினாலெனவினவல்சீடன்
றனதுவிதிவத்துபசன்னத்துவமாமன்றே. (௧௮)

அனையவனதிகாரந்தெரிந்தருளானோக்கி
யஞ்சலோம்பென்றபயகரஞ்சிரத்திலிருத்திப்
புனையவருஞ்சுருதியுத்தியாலவனதனான்ம
புத்தியினையொழித்துத்தாதான்மியவாக்கியத்தா
னினையலருமொருபிரமநீயேயென்றள்ள
நிலையையுணர்த்துதல்கு
பினைய

அறியவுணர்த்துறுபொருளைநாமமாத்திரத்தா
லறைந்திடுதலுத்தேசமாங்களகம்பளமாங்
குறியுடையதானெனல்போலப்பொருளிற்சிறந்த
குறியுணர்த்தலிலக்கணமவ்விலக்கியமாம்பொருளிற்
செறிவுறுமவ்விலக்கணமுண்டோவிலையோவென்னத்
தெரிந்திடுதல்பரிட்சையோர்பொருளறிந்துபெறற்குப்
பொறியுறல்செய்காட்சியாமளவைமுதலாகப்
பொருந்துபிரமாணங்களெட்டுளவாமன்றே. (௨௦)

கடமுதலாமவற்றினதுகாண்கைதானே
காட்சிபுகையாலங்கிஞானமனுமானந்
திடமருவுமவ்வனுமானம்பதிஞையேது
திட்டாந்தமெனுமங்கமுடைத்தவற்றுட்பதிஞை
யிடமலைவெவ்வழலுடைத்தென்பதுபுகையுண்மையினா
லெனலேதுமடைப்பளிபோலென்பதுதிட்டாந்த
முடைமையுணராத்தனுரையானதிதீராதி
யுறுகனியாதிகளுண்மைஞானமாகமமாம். (௨௧)

பகற்பொழுதுண்ணானொருவனிளையாமைகண்டு
பரிந்திரவுண்கற்பித்தல்காணருத்தாபத்தி
யகத்தினிலையுறுதேவதத்தனெனிலிருப்ப
னவன்வேறோரிடத்திலெனத்தெரிந்திடுதறன்னைத்
தகப்பெரியர்கேள்வியருத்தாபத்தியென்பர்
தகும்பசுவோடொக்குமரையெனுமொழிகேட்டிருந்தோன்
புகப்படரும்வனத்திலதன்விடயஞானந்தான்
பொருந்துதலேயுவமானப்பிரமாணமாகும். (௨௨)

டன்னிலொருநூறெனுமெண்ணுண்டெனுஞானந்தான்
சம்பவமாமிம்மரத்தினியக்கனுளனென்னுஞ்
சொன்னிகழ்வில்வருமியக்கவிடயவுணர்வதனைச்
சொற்றிடுவரறிஞரைதிகமாகுமளவை
யென்னவிவண்டொகுத்துரைத்தகாட்சிமுதலாய
வெண்வகையிற்சமயர்கொளவின்னவெனவுரைப்பாம். (உங)

புகலுலகாயுதனுக்குக்காட்சியொன்றேசயின
புத்தவைசேடியர்கடமக்கிரண்டனுமானத்தோ
டுகலருஞ்சாங்கியர்க்குமூன்றுரையொடுநான்குவமை
யொடுநியாயர்க்கருத்தாபத்தியொடைந்தாகு
மிகுபிரபாகரற்காறுமபாவமொடுபாட்ட
வேதாந்திகட்காகுமெனவறிசதெரிவுற்
றிகலருமொண்புராணிகர்கடமக்களவையெட்டா
மென்றுரைப்பர்சம்பவவைதிகங்களுடனன்றே. (உச)

திருந்தியவேதாந்தநூலியம்புறுவிருக்குத்
திரிசயமென்றிருபொருளங்கவற்றின்முதற்றிருக்கில்
வரைந்திடுவசுவகதந்தன்சாதிவிசாதிகளா
மற்றவைமூன்றினுக்குமுதாரணமுறையேமொழியில்
விரிந்தநிழறருநெடும்பூம்பணைமரமொன்றிற்கு
ஞிமிறினங்கள்புக்குமுகத்துழுதுபெருகுறுதே
னிருந்துநறுமலர்முதலாயினவும்வேறுள்ள
வணிமரமுங்கன்முதலாயினவும்போலாமால். (உரு)

நிரவய[illegible]மாதலினானுஞ்சத்துவேறு
நிசழாமையானுமிறைதனக்குமுதனடுவின்
றொருவுறுகவிவ்வுலககாரணமாமாயை

வரைவுதருசித்திரிகன்சித்திரசத்தியைப்போன்
மாயையுஞ்சன்மாத்திரமாம்பிரமத்தின்வேறாய்த்
தெரிவதிலாமையினென்றுஞ்சச்சிதானந்த
சிவத்தினுக்குவிசாதியில்லையென்றுணர்கதெரிந்தே. (உசு)

சுருதியினுளேகமேவாத்துவிதமென்னுஞ்
சொற்கிடையுளேகமெனுஞ்சொல்லதனுக்கயிக்க
மரிதிலுணரேவவெனுமிடைச்சொற்குத்தேற்ற
மத்துவிதமெனுமொழிக்குத்துவிதவிலக்காகக்
கருதுபொருள்வருதலினாலிம்முறையேமாயா
கற்பனைகள்கடந்துநிரவயமாகியென்றுந்
திரிதலில்சின்மயமாகுமொருபிரமந்தனக்குத்
தெரித்தசுவகதமுதலாயினமூன்றுமில்லையே. (உஎ)

அத்தியாரோபமபவாதமெனவிரண்டா
யறைகுவர்கற்பிதமத்தியாரோபமுள்ள
சுத்தியூடிலாதவிரசிதம்விளைத்தல்போலச்
சொல்பிரமசத்தினில்லாவுலகதுகற்பித்த
லெய்த்திதுதான்வெள்ளியதன்றிப்பியெனல்போலோர்ந்
திறைமெய்பொய்யுலகமெனத்தெளிதலபவாத
மெய்த்தபொருளறியுமிலக்கணைமூன்றுமவைதாம்
விளங்கதத்துவாவிருத்திதடத்தமொடுசொருபம். (உஅ)

ஆகமுதலனநியதிசெய்துநின்ற
வாருயிரையறிவித்தலதத்துவாவிருத்தி
சாகைநுனிமதியுளதென்றுணர்த்தலிற்பூதாதி
சகமாயகாரணங்கொண்டறிவுணர்த்தல்தடத்த
மாகனலிவிளங்குகதிர்ச்சொருபனெனல்போலான்

நீகடவுசொருபநிசஞ்சச்சிதானந்த
நித்தியம்பூரணமாகநீநினைந்துகொள்ளே.' (௨௯)

மதித்தன்மதியாமைமனவாதிகளிற்றனக்கோர்
வாதையிலாதுண்டெனல் சத்தவத்தையனைத்தினுமே
யுதித்தவிடயங்களைநின் றறிந்திடுதல்சித்தா
முவப்பினுக்குவிடயமாந்தன்மையானந்தந்
திதித்தசதோதிதநித்தமனைத்துஞ்சாதகமாந்
திறத்தினாலனைத்தினுஞ்சம்பந்தநிறைவெனவே
விதித்திடுகவுயிர்சச்சிதானந்தமயமேல்
விளங்கியதிலவற்றுளானந்தமெங்குமெனினே. (௩௦)

வெம்மையொளியுருவாய வழல்விளக்கினொளியே
விளங்கியிரும்புனலிடத்தின்வெம்மையேவிரியும்
வெம்மையொளியிரண்டுமெழும்விறகினிலவ்வகைபோல்
விமலசத்தொன்றேதிகழுங்கன்முதலாமவற்றின்
மெய்ம்மைதவிர்புத்தியதுதமோகுணத்தின்மூட
விருத்தியினுமிராசதத்தின்கோரவிருத்தியினு
மெய்ம்மையசச்சித்தாகுஞ்சத்துவத்திற்சாந்த
விருத்தியினிற்சச்சிதானந்தங்கடோன்றும். (௩௧)

ஆதலினாலானந்தமயமாமான்மாவவ்
வைந்தினுக்குமுபாதியுளவவைமுறையேமொழியிற்
பேதமுறுஞ்சத்துமூன்றும்விவகாரிகம்பின்
பிராதிபாதிகம்பாரமார்த்திகசத்தெனவே
ழுதுணர்விற்சுழுத்தியிற்றோன்றுதனவுற்று
முத்தியுறுமளவுமுறுங்கடாதிமுதலதுவாம்
போதகனவினிற்றோன்றியழிவதிடையதுவாம்

சிவனொடீசன்கூடத்தன்பிரமமென்னச்
சித்துநான்காங்குடநீர்கதுவுறுவெண்மீன்வான்
றூவுபனிநீர்விம்பவனுமிதாகாசஞ்
சொல்கடாவச்சின்னாகாசமொடுமாவான்
மேவுமிவையவற்றினுக்குத்திட்டாந்தமுறையாம்
விடயமொடுபிரமம்வாசனைமுக்கியம்பின்
னேவுநிசவான்மாவோடத்துவிதம்வித்தை
யெனுமிவற்றின்பெயராலெண்வகைப்படுமானந்தம். (௩௩)

மாதுமுதல்விடயவூதியங்கடமிற்றோன்றி
வரல்விடயவானந்தங்கண்படையிற்றோன்ற
லோதுபிரமானந்தந்துயிலொழிவிற்றோற்ற
முடையதுதான்வாசனானந்தங்கேடுளவா
மாதலுமினொதுமன்மதிதோன்றுதல்முக்கியமா
மானந்தமனோலயயோகத்தினில்வந்துதித்த
லேதமறுநிசானந்தம்பிரியவிடயத்து
ளியான்பிரியனெனத்தோன்றுதலான்மானந்தம். (௩௪)

விரியுமுலகனைத்தும்பொய்மெய்ம்மைதானென்னும்
விவேகத்திற்றோன்றுவதேயத்துவிதானந்த
மரியமறைமுடிவாகும்வாக்கியஞானத்தா
லாதலதுவித்தியானந்தமெனவறிக
வுரியனமுன்னின்மையொடுபின்னின்மையின்றி [த்
யொன்றினிலொன்றின்மையென்றுமின்மையெனநான்காய்
திரியுமபாவங்களிவைநித்தியத்துட்புகாத
திறத்தனவாம்பூரணத்துமுறுதனமூன்றாகும். (௩௫)

உரைத்தவைதாமியாவையெனினொருகாலத்துண்டின்

தெரித்தவொருதேயத்துண்டொருதேயத்திலையென்
றேயபரிச்சேதமுமொன்றுமாகாதென்னுங்
கருத்தில்வருவத்துபரிச்சேதமுமாமெனவே
கருதிடுகவினிச்சித்தின்விரிவாகுமெனமுன்
விரித்திடுமச்சிவாதிகட்குநாமாதி
விவகாரகற்பனையீண்டெடுத்துமொழிகுதமால். (௩௬)

சாற்றரியசிவபேதங்கண்முறைவிசுவன்
றைசதன்பின்பிராஞ்ஞனெனப்பகர்ந்திடுவரவருள்
வேற்றுமைசெய்தூலவுடல்வியட்டியபிமானி
விவகாரிகன்புத்திகதுவுறுசைதன்யன்
மாற்றரியசிதாபாசன்விட்சேபரூபன்
வருபிரமாத்துருவுவல்கத்துருவொடுபோத்துருவே
தோற்றியிடும்விஞ்ஞானமயன்குடும்பிசரிரீ
துவம்பதமுக்கியன்முதலாயினவிசுவனுமம். (௩௭)

பெற்றவொருசூக்குமமெய்வியட்டியபிமானி
பிராதிபாதிகசிவன்சொற்பனகற்பிதனென்
மற்றவைதான்முதலாயதைசதன்றன்பெயராய்
வழங்குறுவர்காரணமெய்வியட்டியபிமானி
யுற்றுவருமவித்தையோபகிதன்காரியமா
முபாதிகனென்பனமுதலாம்பிராஞ்ஞனுமங்கள்
பற்றிவருசீவான்மாவந்தரான்மாமேற்
பரமான்மாவெனப்படுமான்மாவிதமூன்றாகும். (௩௮)

(வேறு.)

காய்ந்துளவிரும்புபோலுடம்பாதி கலந்துகுடும்பமெ

யிலையினீர்போலத், தோய்ந்துளகுடும்பப் பெருவிவகாரந் தோய்விலனந்தரான்மாவாம், போந்துலகிறந்துபரிதிபோற் சான்றாய்ப் பொருந்தினோன்றான்பரமான்மா. (௩௯)

நீர்விழுந்தொருவெங்கதிர்தடுமாறி நின்றதென்றுரைப் பதுபோலும், கார்விரைந்தோடவோடுகின்றது தண்கலைம தியென்பதுபோலு, மோர்வருந்திரிவிற்போதவான் மாவிற் குடன்முதலாகியவுபாதிப், பேர்வருஞ்சிவபாவனையுலகப்பெ ருவிவகாரமென்றறியே. (௪௦)

அருவிராட்புருடனிரணியகர்ப்ப னந்தரியாமியென்றீச ன், றிரிவிதமவருட்டூலவாகத்துச் சமட்டியாகியவபிமானி, விரிவுறும்வைசுவாநரனெனமுதலாய் விராட்புருடன்பெய ராகு, மருவுறுமிலிங்கமெனுமுடற்சமட்டி மானிமாப்பிரா ணனேயன்றி. (௪௧)

சூத்திராத்மிகனென்பெயர்முதலாகச் சொற்றனரிரணி யகர்ப்பற், கேத்துகாரணமாமுடம்புறுசமட்டியெனு மபி மானியவ்வியத்தன், வாய்த்தகாரணமாமுபாதிகனனந்த மய ன்பரதேவதைபரம, ஞத்ததற்பதமுக்கியார்த்தனென்பெயர் முனந்தரியாமிபெற்றிடுமே. (௪௨)

சித்திரபடமோர்பொருளொடுங்கூடாத் திகழ்வினிற்ற வுதமேயெனவு, நெய்த்தகூழ்வருடக்கடிதமேயெனவு நீலிற த்திலாஞ்சிதமெனவும், பத்தியோவியஞ்சேர்ந்திரஞ்சிதமெ னவும் படுதல்போற்பிரமமுமாயை, வைத்தகாரியங்கள்கட ந்துறுநிலையில்வயங்குஞ்சித்தெனும்பெயர்புனைந்தே. (௪௩)

அகிலகாரணமாமாயையைமருவியந்தரியாமியாமாயை,

தெரித்தவொருதேயத்துண்டொருதேயத்திலையென்
றேயபரிச்சேதமுமொன்றுமாகாதென்னுங்
கருத்தில்வருவத்துபரிச்சேதமுமாமெனவே
கருதிடுகவினிச்சித்தின்விரிவாகுமெனமுன்
விரித்திடுமச்சிவாதிகட்குநாமாதி
விவகாரகற்பனையீண்டெடுத்துமொழிகுதுமால். (ஙசு)

சாற்றரியசிவபேதங்கண்முறைவிசுவன்
றைசதன்பின்பிராஞ்ஞனெனப்பகர்ந்திடுவரவருள்
வேற்றுமைசெய்தூலவுடல்வியட்டியபிமானி
விவகாரிகன்புத்திகதவுறுசைதன்யன்
மாற்றரியசிதாபாசன்விட்சேபரூபன்
வருபிரமாத்துருவுவல்கத்துருவொடுபோத்துருவே
தோற்றியிடும்விஞ்ஞானமயன்குடும்பிசரீரி
துவம்பதமுக்கியன்முதலாயினவிசுவனுமம். (ஙஎ)

பெற்றவொருகுக்குமமெய்வியட்டியபிமானி
பிராதிபாதிகசிவன்சொற்பனகற்பிதனென்
மற்றவைதான்முதலாயதைசதன் றன்பெயராய்
வழங்குறுவர்காரணமெய்வியட்டியபிமானி
யுற்றுவருமவித்தையோபகிதன்காரியமா
முபாதிகனென்பனமுதலாம்பிராஞ்ஞனமங்கள்
பற்றிவருசீவான்மாவந்தரான்மாமேற்
பரமான்மாவெனப்படுமோன்மாவிதமூன்றாகும். (ஙஅ)

(வேறு.)

காய்ந்துளவிரும்புபோலுடம்பாதி கலந்து குடும்பமெ

யிலையினீர்போலத், தோய்ந்துளகுடும்பப் பெருவிவகாரந்
தோய்விலனந்தரான்மாவாம், போந்துலகிறந்துபரிதிபோற் (ஙகூ)
சான்றாய்ப் பொருந்திஞேன்றான்பரமான்மா.

நீர்விழுந்தொருவெங்கதிர்தடுமாறி நின்றதென் றுரைப்
பதுபோலும், கார்விளாங்தோடவோடுகின்றது தண்கலைம
தியென்பதுபோலு, மோர்வருந்திரிவிற்போதவான் மாவிற்
குடன்முதலாகியவுபாதிப், பேர்வருஞ்சிவபாவனையுலகப்பெ (சo)
ருவிவகாரமென்றறியே.

அருவிராட்புருடனிரணியகர்ப்ப னந்தரியாமியென்றீச
ன், றிரிவிதமவருட்டூலவாகத்துச் சமட்டியாகியவபிமானி,
விரிவுறும்வைசுவாநரனெனமுதலாய் விராட்புருடன்பெய
ராகு, மருவுறுமிலிங்கமெனுமுடற்சமட்டி மானிமாப்பிரா (சக)
ணனேயன்றி.

சூத்திராத்மிகனென்பெயர்முதலாகச் சொற்றனரிரணி
யகர்ப்பற், கேத்துகாரணமாமுடம்புறுசமட்டியெனு மபி
மானியவ்வியத்தன், வாய்த்தகாரணமாமுபாதிகனனந்த மய
ன்பரதேவதைபரம, ஞத்ததற்பதமுக்கியார்த்தனென்பெயர் (சஉ)
முனந்தரியாமிபெற்றிடுமே.

சித்திரபடமோர்பொருளொடுங்கூடாத் திகழ்வினிற்ற
வுதமேயெனவு, நெய்த்தகூழ்வருடக்கடிதமேயெனவு நீவிற
த்திலாஞ்சிதமெனவும், பத்தியோவியஞ்சேர்ந்திரஞ்சிதமெ
னவும் படுதல்போற்பிரமமுமாயை, வைத்தகாரியங்கள்கட (சங)
ந்துறநிலையில்வயங்குஞ்சித்தெனும்பெயர்புனைந்தே.

அகிலகாரணமாமாயையைமருவியந்தரியாமியாமாயை,

ன்றாகி, விகலமிலாலவுடம்பினைமேவி விராட்டெனநிற்குமெ
ன்றறிவாய், திகழுறுபிரமஞ்சித்திரபடமேற் சித்திரமியாதெ
னவினவில். (௪௪)

விரிஞ்சனேமுதலாஞ்சேதனமோடு வெற்பெழுவாய
சேதனமாய்ப், பரந்துளவுலகஞ்சித்திரமென்பர் பரம்பொ
ருளாமொருபிரமத், திருஞ்சடாசடமாமுலகதுதோற்ற மெ
வ்வணமெனிற்படந்தன்னில், வரைந்தபன்னிரமாய்க் குளிர்
முதன்மாற்ற வல்லனவலதுகிற்போலி. (௪௫)

ஓர்வடிவாகிக்குளிர்முதன்மாற்று முண்மையாஞ்சித்தி
ரபடம்போன், றூர்வுறவெழுதுங்கிரிமுதலாய வதனொடொ
ப்புறுகிலாவாபோற், றேர்வரும்பிரமத்தெழுந்துபற்பலவா
ஞ்சீவர்கள்சித்தொடொப்பாகப், பார்முதலொவ்வாச்சடங்க
ளாதலினற்பரத்திலாஞ்சடாசடவுலகம். (௪௬)

இத்திறத்தீசன்முக்கியகுணங்களெலாமறிதன்முதலனை
வாங், கத்துருத்துவமோடகத்துருத்துவம்பி னன்னிதாகத்
துருத்துவமே, யத்தன்மெய்ப்பிரபுத்துவவலியாக்க லளித்
தல்போக்குதனியமனந்தா, னெய்த்திடலகற்று மனுப்பிர
வேசமென்பனவீசனைந்தொழிலே. (௪௭)

நீங்கியவிகாரப்பிரமமாமீசனிகழ்த்துமோ தொழில்பல
வென்னிற், பூங்கதிரிச்சையின்றியேவாரி பொழிமழைக்கதிரி
னற்பொழியா, வாங்கதினிழலைப்பொருந்தியந்நிழலை யலர்மு
கிலாள்மறைத்தளித்தே, தாங்கிமகரத்தால்வெங்கதிரானீர்
தொலைத்ததைத்தன்னுடாக்குதல்போல். (௪௮)

போற்றிறைமாயாசத்தியோடொன்றிப் பொலிந்தசிற்

பிரதானமதனு, லாற்றுபாதானகாரணனெனநின் றாக்கிய
புத்தியாதிகளிற், றோற்றுபூசிவரூபமாய்வினையாற் சொற்ற
போத்துருவெனநின்றே. (௪௯)

நியமசத்தியினற்போகபோத்துருவை நியமஞ்செய்து
நியமஞ்செய்து வந்தரு
ருத்திரவுருவான், மயமுறுமாயாகாரியஞ்சிதைத்து வந்தரு
ளாரியவுருவா, லயர்வுறுசீவன்றன்னையேதன்னோ டயிக்க
மாக்குவனெனவறிக, வுயர்வுறுசமட்டி வியட்டியென்பன
வாலுயிரிறைகட்குறும்பேதம். (௫௦)

மிகுமரப்பன்மை தண்டலையெனல்போன் மிகுமுயிரொ
லாமுனொனுமோர், தகுமபிமானமிறைசமட்டியதாந் தனி
த்தனிமரம்பெயர்கொளல்போற், பகுமுடறோறும்வேறுவே
றுகப்படுமபிமானமோர்ந்துரைப்பிற், றெருகுமுயிர்வியட்டி
யுருவமென்குவர்மேற்றொம்பதவிலக்கியமுரைப்பாம். (௫௧)

சீவனென்றிடுமூவகையதிட்டானன் சேதனனந்தரியா
மி, யாவலினனுசந்தாத்துருச்சுயஞ்சத் தார்த்தனோடவிச்சின
ன்சிவன், தாவரும்பாரமார்த்திகன்றரியன் சான்றினன் பிர
த்திகான்மாவா, லேவமிறொம்பதத்திலக்கியார்த்த னென்
பகூடத்தனுமங்கள். (௫௨)

ஈசனென்றிடுமூவகையதிட்டான னியம்பரு மொருபர
ப்பிரமம், பாசஃமில்பரதத்துவம்பரமான்மாப் படியிலாவிசுத்
தசித்தின்றிப், பேசுதற்பதலக்கியார்த்தனென்பனமுற் பெ
றுபரியாயநாமங்க, டேசுறுபிரமந்தனக்கெனவுரைப்பர்திரு
ந்துநூறெறிதரும்புலவர். (௫௩)

மண்பலவகைப்படும
வடிவொடுபெயராற்குடமுதலாக

ழையுருவுகொள்வதுபோற், படியறுசித்தேமுன்சொல் சிவா
திபலவுமாமெனமுதலாக, விடலருமறிஞர்நூல்பலதிருக்கு
விவேகமென்றியம்புறுமன்றே.
(ருச)

(வேறு.)

இந்துவினையனுதியடைந்ததைமுழுது மறையாமலிந்துத
ன்னு, லந்திறனையொளிர்வித்துக்கொள்களங்கமென வெனை
யானறியேனென்னு, முந்துலகவிவகாரந்தனிலுயிரையடைந்
ததனை மூடாதென்று, மந்தவுயிராலறியப்பட்டுமனல்தம்பிக்
குமந்திரம்போல்.

விளங்குறுமான்மாவுருவமல்லாம லான்மாவின்வேறு
(ருரு)
ய்த்தோன்று, துளங்கொள்வியதாதிகா ரியங்கடமைத்தோ
ன்றுமலொடுக்கிநின்றுந், துளங்கலகடித கடிதனுசமர்த்தை
யாகியுமேதோன்றுநின்ற,வளங்கடருகாரணமா யதுவாகுந்
திரிசயமாமாயாசத்தி.

அனையதொருமாயையிலக்கணமசத்துச்சடந்துக்க மரி
(ருசா)
த்தங்கண்ட, மெனுமிவையுண்முயற்கோடுமுதலசத்துச் சட
வுருக்கல் லெழுவாய்புத்தி, தனையடையுங்கோரமொடுமூட
விருத்திகடுக்கந்தபுமெய்யாதி, முனமுரைசெய்யனித்தங்க
ண்டிதங்காலபரிச்சேதமுதலவாகும்.

பின்னமொடசத்துச்சாவயமுமெதிர் மறையுமவைபிரிங்
(ருஎ)
துதம்மின், மன்னியவுமொழிந்தனிர்வாச்சியமாகுநவவிதமம்
மாயையெய்து, முன்னலருஞ்சுருதிசம்பந்தமுத்தி சம்பந்த
மூலகசம்பந்தமுன்று, மென்னவருஞானங்கண் முறையே
யம்மாயைபடுமியல்புகூறில்.

விண்ணின்மலமொனத்துச்சமேயெனவு மிப்பிவருவெள்
(ருஅ)

தமெனவுநிற்கு, முண்ணிலவுதமமாயைமோகமுடனவித்தை
பொய்ம்மையுருவியென்றே, நண்ணுமிவைமாயாபஞ்சகமா
குமெனவறிஞர்நவில்வரன்றே.
(ருகூ)

சிவசேதனமலறத்துத்தமமயலாகியவுலகத் திறத்திற்
கெல்லா, மேவுகாரணமாகிமாயைவிபரிதஞானம் விளைத்து
மோக, மோவவுணர்வழித்தவித்தை சத்தின்வேறாகிப்பொய்
யுருவியாகும், வீவிலாமாயையதற்கிருதருமஞ்சங்கோச வி
காசமென்றும்.
(சாO)

விரிந்தபடமோவியங்கள்பலதிகழ்த்திக் குவித்தொடுக்
கும்விதமேபோல, வாந்தைதருமாயையுந்தன் விகாசதரும
த்தினுலகிலங்காட்டிப், பரந்தவைகள்சங்கோச தருமத்தா
லடக்குமெனப்பகர்வர்மாயைக், கிருந்தகுணமிரண்டுளதில்
சுதந்தரமுஞ்சுதந்தரமுமென்னவன்றே.
(சாக)

பொய்யாகிச்சத்துருவப் பொருளின்வேறாகி யொரு
பொருளாய்த்தோற்றல், செய்யாமையாலுளதில் சுதந்தர
ஞ்சான்றுயவொருசேதனன்பா, லுய்யாதசிவாதி யாக்குத
லாற்சுதந்தரமுமுளதுமாயை, மெய்யானதலதென்றல்விசு
ம்பலர்போலில்லையெனவிளம்பலன்றே.
(சாஉ)

புலமில்கனவிடைக்கரிபோற் றோன்றிவிசாரந்தோன்ற
ப்பொன்றும்பொய்யா, நிலவுதல்செய்சுத்தசத்துவவடிவமா
யையொடுநிகழ்த்துகின்ற, மலினசத்துவவடிவவவித்தைதம
ப்பிரதானவடிவமாகு, நலமில்பிரகிருதியென விருத்திமூன்
றுடைத்துமுனநவின்றமாயை.
(சா௩)

தையெய்து, மேயவதிற்பிரமசைதன்யம்விம்பித்திதுவே வி
ளங்குஞானத், தூயசைதன்னியவீசன்பதியென்றிடநிற்குந்
துணிவுதன்னுல். (சுச)

(வேறு.)

அப்பரற்குபாதியாகியமோககாரணியாமாயை
பொய்ப்புறமவித்தையெண்ணில் போத்துருப்பசுவென்ரு [து
மொப்பருஞ்சீவற்கெல்லாமுபாதியாய்மோகஞ்செய்யு
மெய்ப்புறபகுதிபாசமெனக்குணச்சமமாய்நின்று. (சுரு)

அவித்தையின்விம்பித்துள்ளவாருயிர் நுகர்ச்சிக்காகத்
துவக்குறுகாரியங்கடோற்றிடவெதிர்குறித்த
வுவப்புறமீசனேக்கமாத்திரத்துற்றலர்ந்து
பவப்படுகாலமாகிய துகொடுபரிணமித்து. (சுசு)

இருமகதத்துவந்தானெனநிற்குமதுதானீர்பெய்
தரும்விதைமுளையாமன்முன்போலிராதமர்தல்போலக்
கருவெனும்பகுதியோடாங்காரமுமாகாமற்பொய்
யுரமுறநிருவிகற்பவுருநடுவவத்தையாகும். (சுஎ)

கொன்மகதத்துவந்தான்குணபேதமுருப்பொய்ஞான
மன்சவிகற்பமாகவருமுதலத்தியாச
மென்முதலாங்காரந்தோன்றிடுங்குணசத்துவந்தான்
பின்வருமிராசதஞ்சொல்பெருந்தமோ;குணமென்ருகும். ()

உரைப்பருஞ்சத்துவாதியுருவங்கள்பிரகாசம்பின்
புரைப்பிரவிருத்திமோகமென்குவர்புகல்குணங்க
ளிரைப்பெயர்தான்வைகாரிநிகழ்ந்தைசதம்பூதாதி

சத்துவகுணத்திற்றேன் றுந்தயங்குமுட்கரணநான்கும்
புத்தியிந்தியங்களைந்தும்போந்துதித்திடுமிராச
தத்தில்வாக்காதியைந்துந்தரும்பிராணுதியைந்து
மத்தமோகுணத்திற்றேன்றுமகல்விசும்பாதிபூதம். (எ௦)

அப்பெரும்பூதம்பஞ்சீகரித்துலகாகிநிற்குஞ்
செப்பியகரணநான்கின்செயல்களாநினைத்தலந்தப்
பொய்ப்பொருடுணிதன்மானம்புரிதல்சிந்தித்தறிங்க
டிப்பியநான்முகன்சேத்திரிபுராந்தகன்றேவன்றே. (எக)

இக்கரணங்கடானமிதயஞானேந்தியங்கட் [த்த
குய்க்குமுந்தொழிலாங்கேட்டலுறல்காண்டலுண்டன்மோ
றிக்குமாருதமேநன்மித்திரனுயர்வருணனேடு
தக்கசுவனியாந்தெய்வந்தானங்காதாதியாமே. (எஉ)

(வேறு.)

புத்தியிந்திரியங்கடாமுணரும்விடயம்
புறமெனவேயுள்ளுமுணர்ந்திடுஞ்செவிகள்புகைப்பி
னுய்த்தபிராணுதியொலிகேட்கையன்னுதிகளை
யுண்ணும்போதழல்குளிர்ச்சியறிதல்விழிமூடின்
மெத்துமகவிருளறிதலுட்காராதிகளின்
விளங்குசுவைகந்தமறிந்திடன்முறையேயாகும்
வைத்தகருமேந்திரியத்தொழிலுரைத்தனடத்தல்
வழங்கல்விடலானந்தித்திடுதலெனவறியே. (எங)

அங்கிமகபதியிரவிமிருத்துபிரசா
பதிதெய்வம்வாய்முதலாங்கோளகைகடான
மிங்கிவையுளுட்கரணமிருவகையிந்திரிய

தங்குமிவற்றுறுவிடயமாதிபௌதிகமாந்
தருமதிதேவதையாதிதெய்வீகமாமிப்
புங்கவரோயிந்திரியம்விராட்புருடற்கதுமெய்
பொன்கர்ப்பற்கதுமறைப்பாமந்தரியாமிக்கே. (௭௪)

நின்றிதயந்தனையடைந்துபிராணனுசுவாச
நிசுவாசமியற்றுமபானன்குதத்தினுற்றுச்
சென்றொழியமலசலங்களொழித்தலுறுஞ்சமானன்
சேர்ந்துந்தியன்னரசமுறுப்பனைத்தும்பகுக்கு
மென்றுமுதானன்களமுற்றுற்காரம்புரியு
மிருந்தங்கமெங்கும்வியானன்பரிக்குமுடம்பைக்
குன்றுதலினுக்ன்சோம்பாவித்தல்வினைக்குங்
கூர்மனல்விக்கலொடுதேக்குளவாமன்றே. (௭௫)

தும்மலுடனிருமல்வருங்கிரிகரனனகுதல்
சொல்லுதலாந்தேவதத்தனற்சோகராக
மிம்மைதருந்தனஞ்செயனத்தனஞ்செயனும்வாயு
விறந்தவைந்துநாள்காறுமிருந்துநனிவீங்கி
மெய்ம்முழுதும்வெடித்திடச்செய்தகலுநாகாதி
விளம்புபுறவாயுக்கடாங்கருமேந்தியங்க
டம்மைமிகவியக்கலுறும்பிராணாதிவாயுத்
தாமியக்கும்விடாமன்ஞானேந்திரியங்களையே. (௭௬)

சாற்றின்வயிரம்பன்முக்கியன்பிரபஞ்சனந்
தரியாமியொடுமகாப்பிராணனெனும்பெயர்கொள்
காற்றிவைகள்சீவசம்பந்தமாயேயுட்
கரணங்களியக்கியிடுமண்முதலைந்திற்கும்
பாற்றிகழும்வியாபாரம்பொறைபிண்டிகரணம்

மாற்றலுறுதிண்மைநெகிழ்வழற்சிபரிவெளியா
மயனெடரியரனீசன்சதாசிவன்றேவதைகள். (௭௭)

கந்தமுதலாயினவேகுணங்களவைதம்முட்
ககனத்திற்கொலியொன்றேவளிக்கிரண்டேறுடனே
யந்தழலுக்கொளியொடுமூன்றறற்கிரதமொடுநான்
கைந்துமணமொடுபுவிக்கென்றறிகதிரிபுடிதான்
முந்துஞாதுருஞானஞேயமாமவற்றுண்
மூலவகங்காரஞ்சேர்சீவசைதன்னிய
நந்துஞாதுருமனத்திற்கதுவறிவுஞான
நவின்றபௌதிகவிடயஞேயமெனவறியே. (௭௮)

ஈங்குமனமிருபத்துநான்காவதாகு
மிருபத்தைந்தாவதுதான்மூலவகங்கார
மாங்கதனையடைதலுறுஞ்சிதாபாசசீவ
னறையுமிருபத்தாறுமவன்மாயைமருவு
மோங்கொளியாமீசனிருபத்தேழாமவனவ்
வுயிர்முதலாந்துரியனிருபத்தெட்டாமவனு
னீங்கலருமீசனதிட்டாத்துருவாம்பிரம
நிகழ்த்திலிருபத்தொன்பதாவதுவாமன்றே. (௭௯)

தெரித்தகாரியத்தோற்றமிருவகையாங்கிரம
சிருட்டியுகபற்சிருட்டியெனமூலப்பகுதி
விரித்தமகதத்துவமகமுந்தன்மாத்திரையாம்
விளங்குசத்தப்பிரகிருதியாற்பஞ்சபூத
முரைத்தவற்றாற்பிரமாண்டபிண்டமுதலாய
வுலகுதயந்தான்கிரமசிருட்டிநிறைகடலான்
மருத்துவசத்தலையாதிபோற்சிவத்தின்மாயா

சுருதிசித்தமாதலினாலிவையுடம்பாடாகுந்
தூயபரப்பிரமமாம்விகாரமிலாவிறையாற்
றருதலெங்ஙன்காரியங்கள்சடப்பகுதியென்னிற்
றுளிலாக்கதிர்ச்சிலையிலிச்சையிலாதெழுந்த
பருதியினாலழல்வரல்போற்பரசிவனான்மூலப்
பகுதியிடைமகதாதிகாரியங்கள்வரற்குக்
கருதின்முரணிலையாகுமெனப்புகல்வரறிஞர்
காரியங்கடோற்றுதனால்வகையவையீண்டுரைப்பாம். (௮௧)

விருத்திபரிணாமமாரம்பம்விவர்த்தகமாம்
விரிந்தபடங்குடிபாவம்பாறயிராகார
முளைத்தலுறுதந்துபடநியாயம்வன்பழுதை
யுரகவுருமுறையவற்றின்றிட்டாந்தமாகும்
வருத்துகயிற்றரவங்கந்தருவநகர்குற்றி
மகன்கனவிந்திரசாலஞ்சுத்திகாரசிதந்
தெரித்தவிவைமுதலனவாந்திரிதலின்மெய்ப்பொருளிற்
றிரிந்திடுபொய்ப்பொருளதுகற்பிதமாதற்குவமை. (௮௨)

பொய்ப்பொருள்கற்பிதமாயிற்றவிகாரியாகப்
பொருந்துமுயிரிடத்தேன்முன்பிராந்தியார்க்கென்னி
னொப்பில்சதிபதிரதிமாலுருவச்சொற்பனந்தா
னொருமுனிவன்பாலுதிப்பினதனாலங்கவனுக்
கெப்பழுதுமிலாததுபோற்சான்றுமான்மாவி
லிலங்குகுணவுருவமாம்பகுதியினான்மருளா
மெய்ப்பரியஞாதுருவும்பிராந்திஞானமும்பொய்
விடயஞேயமும்வரினுமவர்க்கிடையூறிலையே. (௮௩)

இறைவனாற்றோன்றியமாயாமயமாமூலக

மறைவிலாச்சீவபுத்திவிருத்திகற்பிதமா
மற்றொருபோக்கியவடிவமேவிருப்புவிடயம்
வெறுவிதாம்வெறுப்புவிடயத்தினொடுநோதுமல்
விடயமெனப்பலவிதமாமவையாவையென்னின்
முறையின்வனிதாதிபுலியெழுவாய்வீழ்துரும்பு
முதலனவாமெனமொழிவர்முற்றுமுணர்ந்துடையோர். ()

ஈசனிருமிதமானவேகாகாரமும்பின்
னெய்துமுயிர்க்கற்பிதமாம்பலவாகாரமுமோர்
தேசவிடயத்துறுதற்கெவ்வாறிங்கென்னிற்
றிட்டாந்தமீசனிருமிதமணியாதிகடாம்
பேசிலொருதகையாய்ப்போத்துருப்புத்திதன்கற்
பிதநானாவிதத்தினாலவைதமைபெற்றோனுக்
காசைவிடயமதாகிப்பெறாற்குவெறுப்பாகி
யரியதுறவிக்குபேட்சாவிடயமாமே. (௮௫)

அப்பொருடான்விளங்கித்தோன்றுறுதற்கின்னு
மறைதுமொருதிட்டாந்தந்தோன்றியவோர்மாது
மெய்ப்பரிசோர்திறமாகப்போத்துருக்கள்புத்தி
விருத்திகற்பிதத்தினாற்றந்தைக்குமகளாய்த்
தப்பில்கொழுநற்குக்காதலியாகிமகற்குத்
தாயாகிமாதுலற்குமருகியாயிருப்ப
ளிப்பரிசுவிடயமெலாமிறைவனிருமிதமு
மிலங்குயிர்க்கற்பிதமுமாமிருதிறத்துற்றிடுமே. (௮௬)

அன்னணிருமிதப்பிரபஞ்சந்தான்வாதிப்ப
தல்லாமையானுநூலாசிரியவடிவாய்
நண்ணலருமுத்திசாதனமாயுந்தன்னை

வெண்ணரியசிவகற்பிதமாயவதுதா
னிருபிரபஞ்சங்கள்சாத்திரத்தொடசாத்திரமாங்
கண்ணுமசாத்திரப்பிரபஞ்சங்கோலிருதிறனுங்
கழறிற்றீவிரமந்தமெனவவையீண்டுரைப்பாம். (௮௭)

சிவபரவிசாரணையேயுரைத்தலரிதாஞ்சாத்
திரப்பிரபஞ்சங்காமாதிகளேதீவிரமாங்
காவலுறுஞ்சாதிகருமாதிகமொடேதன்
கருதுமனக்கற்பிதமேமந்தமசாத்திரத்தின்
மேவுறுமவ்விருதிறனுமாருயிர்மெய்க்காட்சி
விரோதிகளாதலின்ஞானம்பயிறற்குமுன்ன
மோவுவசாத்திரப்பிரபஞ்சந்தான்மெய்ஞ்ஞான
வுதவியாயான்மக்காட்சிப்பின்விடுவதுவாம். (௮௮)

தீவிரமந்தங்களுயிர்க்காட்சியுற்றபின்னுந்
திகழ்முத்திபெறற்பொருட்டுவிடுவனவென்றறிக
பாவமுறுமவச்சின்னோபாதிபதிவிம்போ
பாதியுடனத்தியாசோபாதியெனவே
மேவுமுபாதிகளொருமூன்றுளவவற்றைமுறையே
விளம்பியிடிற் சுழுத்தியுருவாமவித்தைதானே
யாவரணவவச்சின்னோபாதியாம்பிரத்தி
கான்மாவுக்கதனதுகாரியமாம்புத்தியினில். (௮௯)

பற்றியவான்மாப்பதிவிம்பித்திடுதலானே
பதிவிம்போபாதியாம்புத்திகதமாய
முற்றுசுகதுக்கங்களுயிர்நுகர்தல்போல
முயலுதலேயத்தியாசோபாதியாகு
முற்றவத்தியாசவிலக்கணமாம்வேறொன்றை

மற்றதுநால்வகைப்படுமால்மித்தையுடனிதர
மற்றிதரேதரஞ்சத்தியங்களினாலன்றே. (௯௰)

நெருப்பினொடுபுணர்ச்சியாற்புனற்கழற்சிவரல்போ
னித்தமுறுமான்மசந்நிதியதனின்முறையே
சரிப்பினொடுகாண்டனினைவுறலறிதல்வரலா
றகுந்தூலமெய்மித்தியாத்தியாசந்தா
னிருப்பருமிந்தியங்களேயிதராத்தியாச
மிதரேதராத்தியாசங்கரணமாகுந்
தரிப்பரியமூலவகங்காரமதுதானே
சத்தியாத்தியாசமெனச்சாற்றுவர்தக்கவரோ. (௯௧)

ஆங்காரவான்மாவிற்குநானெனலாற்கயிற்றி
னரவமெனநிருபாதிகாத்தியாசந்தா
னங்காரவியலான்மாவிற்குநான்கருத்தா
வாமெனலாற்சிவப்புவலம்போற்சோபாதிகமா
யிங்காகுங்கரணதருமான்மாவிற்கிச்சை
யினேனானென்றிருத்தலினாலலைபுனலிற்புக்க
வீர்ங்கதிரின்விம்பமெனத்தத்தருமாத்தியாச
மெனவுரைப்பர்நான்குடும்பவானெனநிற்கையினால். (௯௨)

மைந்தர்முதலாயினருடனான்மாவிற்கு
மண்ணுலகிற்பகுதியத்தவிவகாரமெனவே
யந்தமுறுசம்பந்தமாத்திராத்தியாச
மாமென்பரிவ்வத்தியாசங்கடம்மா
னந்துநிருவிகாரியான்மாவென்றல்பெற்று
னவிறருமைந்தவத்தையுளவவையாவையென்னிற்
றொந்தமுறுநனவொடுசொற்பனஞ்சுழுத்திதுரியந்

பெருந்தூலவைம்பூதமீரைந்திந்திரியம்
பிராணபஞ்சகமொடுநாற்கரணமிவையுருவா
மருந்தூலசரீரத்திற்சாத்துவிதகுணமோ
டகரவெழுத்தரிதெய்வம்விழியிடமேயாக
விருந்தாகவிதயமலரட்டதளகதியில்
விசுவசீவனும்விராட்டிறையுமொருங்கடைந்து
வருந்தாவில்விடயங்கள்கரணமனைத்தானு
மருவிநுகர்ந்திடுதல்சாகரணமாமன்றே. (கச)

பஞ்சபூதமுஞ்சித்தபுத்தியுநின்றெழுந்த
பதினேழின்மயமாஞ்சூக்குமதனுவினின்றும்
விஞ்சுரசோகுணமுகரமெழுத்ததிதெய்வந்தான்
விரிஞ்சனிடங்களமாகநல்லிதயமென்னுங்
கஞ்சமலர்க்கன்னிகாகதியாற்றைசதனுங்
கனககர்ப்பனுமருவிநனவின்வாதனையை
நெஞ்சமெனுங்கரணத்தாலனுபவிக்கைதானே
நிகழ்ந்திடுஞ்சொற்பனமென்றுநிகழ்த்துவர்மூதறிஞர். (கரு)

மேய்ந்துதிரிபார்ப்படக்கியுறங்களகுபோல
விரிந்தகாரியங்களையுட்கொண்டுவாதனையோ
டாய்ந்தவான்மாசிரயத்தவத்தையறவிருக்கு
மரும்பகுதிமயமாங்காரணவுடம்பிற்றமமே
யேய்ந்தகுணமகரவெழுத்தரன்றெய்வமிதய
மிடமாகக்கமலமலர்ப்பொகுட்டுநடுக்கதியா
லோர்ந்தபிராஞ்ஞனும்பரனுமாய்ப்பிரமானந்த
முறுமாயாவிருத்தியெனுநுண்காரணந்தன்னால். (கசு

அனுபவிக்கல்சுழுத்தியாமின்னனவாதிகண்மூ

பினுமுத்தேயங்களெனும்பரியாயநாமம்
பெறுமுணைத்தசாக்கிரத்தேயககமலமழித்து
மனவழக்கந்தவிர்ந்துபரந்தனைச்சிந்தித்திடலே
வருந்துரியமப்பரமான்மாவின்மனமடங்கன்
முனமுணைத்தல்செய்துரியாதீதமெனப்புகல்வர்
மொழிந்தவற்றுட்டாவரங்கள்பெறுதலிருட்சுழுத்தி. (கஎ)

விலங்குமுதலனபெறுவசுழுத்தியொடுகனவால்
விண்ணவர்க்குநனவுநரர்க்கமூன்றுமாகுங்
கலங்கலறுமருளர்க்குத்துரியமகாயோகி
கட்குவருவதுதுரியாதீதமுதன்மூனறு
மலங்களுறுமநுடர்க்குத்தமிற்றுமேதோன்றி
வரும்பந்தமாமேனையிரண்டுமியோகத்தா
விலங்குமுத்திசாதனமாமவையொன்றிலொன்
றிலாமையாற்காலதேசங்கணியமம்பொய். (கஅ)

சொற்றவவத்தைகளிலனுகுதனுயறியுந்
துரியனேயுளனனவுகனவிலறிவுண்மை
பெற்றனமச்சுழுத்தியினிற்பெறலுணைப்பினெழுந்து
பிறிதொன்றுமறியாதுசுகத்துறங்கினேனென்
றுற்றவிருநினைவுமனுபவஞ்சுழுத்தியதனி
லுறுதுவராவெனுமருத்தாபத்தியினற்பொருள்கண்
முற்றுமடக்கிருள்விழிகாண்குதலெனக்காரியங்கண்
முழுதையுமுட்கொண்டபேரவித்தையிருளினையும். (ககூ)

அந்தவவித்தையினதுசூக்குமவிருத்திதன்னி
லலையுமரத்திலையிடையின்வெண்ணிலாத்துளிபோல்

முந்துரைசெய்சுழுத்தியினிலனுபவிக்கையாலே
மொழிந்ததனிலறிவுளதாமேதுமறியாம
னந்துசுகத்துறங்கினேனெனற்கேதுவிடய
ஞானமிலாமையுங்குடும்பநிவிர்த்தியுமாமுறையே. (௧௦௦)

மன்றசுழுத்தியிலதற்குக்கரியாமானந்த
மயவுயிருண்டெனிலொருவராகிலுமாண்டறிந்தே
னென்றலிலதேதுகாரணமெனிலோர்பொருளை
யெடுப்பநீர்மூழ்கினேனுண்டுளதென்பதுமேற்
சென்றலதுபுகலவொணாததுபோலக்கருமச்
செயலினாலெழுந்துதுணையாங்கரணங்கூடி
னன்றியதிலறிந்தபொருள்கூறொணாதாகு
மாதலினாலுயிர்சச்சிதானந்தவொளியாம். (௧௦௧)

அன்னமொடுபிராணன்மனம்விஞ்ஞானமிக்க
வானந்தமயமானமங்கோசமுளவவைதாஞ்
சொன்னமுறைசுக்கிலசோணிதத்தாகினின்ற
தூலவுடம்பன்னமயகோசஞ்சூக்குமமெய்
மன்னலுறும்பிராணனும்வாக்காதியுமேபிராண
மயகோசமனமுஞானேந்தியமும்புணரிற்
பன்னுமனோமயகோசந்துரியன்சிற்சாயை
பதிதலொடுலோகாந்தகுந்தமேபோன்று. (௧௦௨)

இருந்தவாங்காரமுஞானேந்தியமுங்கூடி
யிசைதலுறும்விஞ்ஞானமயகோசமாகும்
பொருந்துகாரணதேகரூபாவித்தையுந்தாம்
புகல்விடயதரிசனசாமப்பியசையோகந்
[illegible]மொடுபிரமோதமென்னத்

றரந்தைதருவிஞ்ஞானமயகோசவடிவா
மாங்காரந்தனையான்மாவென்பரறிவிழந்தோர் (௧௦௩)

நீலகுணவிசேடமொடுற்பலவிசேடியந்தா
னிகழ்தரவேத்தியமாதல்போலிளைத்தேனெனினுன்
றாலதனுவொடுங்கேட்பனெனினிந்தியத்துஞ்
சூழ்வனெனிற்கரணமுடனும்வேத்தியமாய்ச்
சாலவுயர்துரியனிற்கையினாலாங்காரந்
தானான்மாவன்றுகிலசேதனவாங்காரஞ்
சீலமுறுபுறவிடயமறிவதேனெனினூ
சிக்கலின்முன்னூசிசேட்டித்திடுதல்போலும் (௧௦௪)

வெயிலினிடைக்காட்டுபடிமக்கலமுண்மனையை
விளக்குதல்போலுந்துரியன்றனதிருஞ்சந்நிதியு
மியலுறுதற்சைதன்னியப்பதிவிம்பந்தன்பா
லெய்தலும்பெற்றிடுதலினாலச்சடவாங்காரம்
பயில்விடயவுணர்வினொடுநனவுகனவுழன்று
பகர்சுழுத்திதனிலடங்குமவ்வழக்கமுறைப்பிற்
செயிர்தருமாங்காரமடங்குறுசுழுத்திதன்னிற்
செறியவித்தையுட்சுவருந்துயிற்கதவுமன்றி. (௧௦௫)

நடுக்கமறுந்தீபமாந்தனைத்தானேவிளக்க
னவில்பிரத்திகான்மாவின்சோதியாம்பின்னர்த்
தொடக்கிவருகாலகருமாதிசமீரணனாற்
றுயிற்கதவந்திறந்திடவவ்வவித்தையதுதன்னி
னடுக்குமுதலவத்தைமகதத்துவமாந்தெற்றி
யடுத்திருந்தாங்காரமெனும்வெண்பளிங்குமணிதான்
யடைத்தலருந்துரியசுடர்ப்பதிவிம்பம்பதியப்

சொற்பனமாநடுமனையைவிளக்கியேபொறியாஞ்
சுருங்கையினிற்போந்துநனவெனுமுன்றில்விளக்கு
முற்பகருங்காலகருமாதிசமீரணனான்
மூடலுமத்துயிற்கதவங்காரியவாங்கார
நற்படிகமணியவித்தைதனிலடங்கச்சென்று
நனவுகனவெனுமுன்றினடுமனைகளிருளுந்
தற்படிகமணிகதுவுமறிவொளிதன்முதலாந்
தனித்துரியவிளக்கையடைந்தேகமாமன்றே. (௧௦௭)

இத்திறமிங்ககமினதுபாவாபாவங்க
ளிலங்குநனவாதிகளினவிகாரமாகி
யுய்த்துணருமுயிர்வேறொன்றிருத்தலினாலென்று
முரைத்தவகமான்மாவன்றெனவறிகபுறம்பு
வைத்தவிடயங்கடனக்கான்மாவாய்ப்பரமான்
மாவிற்குவேத்தியமாதலிற்சடாசடமா
யத்தமதின்முன்பின்போலொளியலதாமகந்தைக்
காகஞ்சிற்சாயையான்மாவுடனாம்புணர்ச்சி. (௧௦௮)

வெப்பினேனானெனலாற்சிற்பதிவிம்பந்தான்
மேவுமாங்காரசம்பந்தத்தினாற்மூல
மெய்ப்படுவவெம்மைமுதலனவறிதல்கரும
விளைவாகிக்கருமசமாநானறிந்தேனெனலாற்
றப்பரியசிற்சாயையுடனவ்வாங்கார
சம்பந்தஞ்சிருட்டிமுதன்முத்தியளவாகிப்
பொய்ப்பரியவியல்பாகுநான்கருத்தனெனலாற்
புணர்ச்சியிலான்மாவினுடனனையதின்சம்பந்தம். (௧௦௯)

இசைப்பிலதுபிராந்திசென்னியமா...

மிசைப்புகல்வவஞ்ஞானமாவரணமிக்க
விட்சேபம்பரோட்சமபரோட்சஞானம்பின்
வசைப்படுதலுறுஞ்சோகநிவிர்த்தியதின்மீது
வருநிரங்கிசதிருத்தியெனுமவத்தையேழுந்
திசைப்புறுதலுறுஞ்சீவர்க்காவனவாமிவற்றின்
றிறமனைத்துமுறைபிறழாதினியெடுத்துமொழிவாம். (௧௧௦)

புன்னெறிகொள்குடும்பியாய்வலியறமோர்சித்துப்
போலியாஞ்சீவனுயர்சுருதிவிசாரத்தின்
முன்னமொருதன்சொருபமாகியபேரொளியா
முதற்றுரியநிலையறியாதிருந்திடலஞ்ஞானம்
பின்னொருகாலுயிரியல்புகூறுமிடத்தின்று
பிரத்திகான்மாத்தோன்றுதெனுங்கலக்கமிரண்டும்
பன்னியவஞ்ஞானகாரியமாகுமென்னப்
பகர்தருமாவரணமென்பர்பலகலைகற்றுணர்ந்தோர். (௧௧௧)

கருத்தனுமொண்கருமபலபோத்துருவுந்தானாய்க்
கருதியுடம்பபிமானியாஞ்சீவன்றானே
யுரைத்தலரும்விட்சேபஞ்சுருதிகுருவுண்மை
யுரையாலுண்டுயிரெனவேயறிதலசத்தென்னு
நிரைத்தமுதலாவரணநிவர்த்தகமாம்பரோட்ச
நீபிரமமெனும்வேதமொழிவிசாரத்தால்
வரத்துரியன்றானெனவேயறிந்திடுதலபானா
வரணநிவர்த்தகமாகுமபரோட்சஞானம். (௧௧௨)

துரியநிலையடைந்ததற்பினான்கருத்தனான்போத்
துருவென்னுஞ்சீவவுருத்துக்கமகன்றிடுத

பரிவினிரஞ்சிதிருத்தியிரண்டுமபரோட்ச
பலமாகுமறிவுருவாமான்மாவிற்கென்றுந்
தெரியுமபரோட்சமுளதாதலினலவற்குச்
சேர்தலெவ்வாறஞ்ஞானமுதலனவிங்கென்னில். (௧௧௩)

கடந்துநதிபதின்மர்தமையெண்ணுங்காலொருவன்
கண்டுநவபுருடரைப்பத்தாமவன்றானெனவே
யடைந்தறியாதிருத்தலேயஞ்ஞானம்பத்தா
மவனிலைகாணப்படானென்னுமிருபிராந்தி
யிடும்பைதருமாவரணநதியுளவனிறந்தா
னெனுந்துக்கம்விட்சேபம் வேறரியன்மொழியாற்
கிடந்ததொருதுறக்கமெனவுளனெனவேயறிதல்
கிளர்ந்தவவனிலையென்றலொடுபங்கத்தல்பரோட்சம்(௧௧௪)

சங்கநவபுருடரொடுமுறையெண்ணிநீயே
தசமனெனத்தனைத்தானே யிருந்தபடியடுத்த
லிங்குவருதசமன்காணப்படானெனலோ
டிகலுமபரோட்சமாநதியுளிறந்தனனென்
றங்குவருதுயரகறல்சோகநிவிர்த்தியதா
மடைந்துதனதியனிலையிற்சுகித்திருத்தலுனே
துங்கநிரங்குசதிருத்தியென்றறிகவினிமேற்
றொல்வேதவாக்கியமாம்விசாரமெடுத்துரைப்பாம். (௧௧௫)

விரிந்தவிதிநிடேதஞ்சித்தார்த்தபோதகமாய்
வேதவாக்கியமூன்றதிறனுகுமவற்றுள்.
வருந்திமகமுதலனசெய்கென்றல்விதிவிடுக
மதுபானதிகளென்கைநிடேதம்விதியின்றித்
திருந்துசிவவுயிரயிக்கப்பொருடனையேதெருட்டல்

பொருந்துமறைநான்கினுநான்குளவாஞ்சித்தார்த்த
போதகமாகியமகாவாக்கியங்களன்றே. (௧௧௬)

உரைத்தவையுட்சிறந்தன்றுசாமமறைபுகலு
மோங்குதத்வமசிமகாவாக்கியமங்கதற்குப்
பரத்தலுறுதற்பதந்தொம்பதத்தொடசிபதமாய்ப்
பதமூன்றுஞ்சிவமுயிரங்கவற்றயிக்கமுறையே
யருத்தமெனலாம்பதமேபதார்த்தமொடுவாக்கி
யார்த்தங்கடமக்குச்சம்பந்தமுறைமூன்றும்
விரிக்கிலவைதாஞ்சமானதிகரணம்பின்
விசேடவிசேடியமிலக்கியமொடிலக்கணமாம். (௧௧௭)

அறைதலுறுபதார்த்தங்கட்கிருபொருளிங்குளவா
மவைவாச்சியார்த்தமிலக்கியார்த்தமெனவவற்றுண்
முறைமைதருவிராட்புருடன்முதலாகிநின்ற
மூவுருவவீசனுமப்பிரமமுமொன்றாகிப்
பிறிதலறநிற்புழிதற்பதத்திற்கெய்துறுவ
பெயர்வாச்சியார்த்தமுக்கியார்த்தமபிதார்த்த
நெறிகொள்விசுவாதிகளுந்துரியனுமொன்றாகி
நிற்புழிதொம்பதத்திற்குவருமம்மூவகையும். (௧௧௮)

தற்பதத்தினுக்குவிராட்புருடாதியகன்ற
தனிநிருபாதிகப்பிரமமேயிலக்கியார்த்தஞ்
சொற்பரவுஞ்சோதிததற்பதார்த்தமெனநிற்குந்
தொம்பதத்திற்குற்றவிசுவாதிகளின்வேறும்
பொற்பினிருபாதிகமாந்துரியனிலக்கியார்த்தம்
பொருந்துறுசோதிததொம்பதார்த்தமெனலாகும்
விற்பரவுமிலக்கணைவிட்டதுவும்விடாததுவும்

கங்கையினிலிடைச்சேரிமருவலுமஞ்சொல்லுங்
கவின்குந்தமொடுசோயந்தேவதத்தனென்னு
மிங்கிவைகளுதாரணமாமவற்றினுக்குக்கங்கை
யெனுமொழிநீர்வடிவாந்தன்முக்கியார்த்தத்தைத்
தங்குமிடைச்சேரிதனக்கிடமாகாமையினற்
றணந்துகரைகாட்டுந்தன்முக்கியார்த்தத்தைத்
துங்கமுறுகுந்தமொழிவிடாமற்குந்தத்தைச்
சுமப்பவனைக்காட்டுமெனவுணர்ந்திடுகதுணிந்தே. (௧௨௦)

முன்னமொழிதருஞ்சோயந்தேவதத்தனென்னு
மொழியுண்முதலவனென்னுமொழியிறந்தகாலந்
தன்னில்வருதேசவயோவிசிட்டனாந்தேவ
தத்தனைக்காட்டிடுமிவனென்மொழிநிகழ்காலத்தி
னுன்னவருமவையுடையதேவதத்தன்றன்னை
யுணர்த்திடுமிவ்விருத்ததருமப்பொருள்களிரண்டு
மன்னுதல்செயயிக்கமுருமையினலப்பொருட்கண்
வருவிருத்ததருமங்களனைத்தினையும்விட்டே. (௧௨௧)

விருத்தமறுந்தருமமாந்தேவதத்தன்றனையே
விடாதுகொளினவனிவனேயிவனவனேயென்னுந்
தெரித்தலரிதாயதாதான்மியங்கூடுறுமாற்
றேரினிதைவிட்டுவிடாவிலக்கணையினொடுதா
னருத்தவிலக்கணைபாகத்தியாகவிலக்கணையென்
றறைதலினலிதுவேதத்துவமசிவாக்கியத்திற்
குரைத்திடுவருதாரணமாயுரியதெனவுண்மை [ம்
யுணர்ந்துடையோரஃதெவ்வா றெனின்முறையேயுரைப்பா
தற்பதம்வாச்சியார்த்தமாயெலாமறிதன்முதலாஞ்

முற்பகருந்துவம்பதமுக்கியமாய்ச்சிற்றுணர்வு
முதலாயவீனகுணவிசிட்டவபரோட்ச
கற்பிதசிவனையுணர்த்துமிம்முரண்கொள்பொருட்கே
கத்துவங்கூடாமையினவ்விருபொருளுமடையும்
பற்பலவாம்பரோட்சமுடனபரோட்சமாகும்
பகைத்ததருமத்திறங்களனைத்தினையும்விட்டே. (௧௨௩)

இகலிலாவறிவுமாத்திரமாகிநின்ற
விலக்கியமாம்பிரமகூடத்தவுயிர்கொள்ளிற்
புகரிலாவதுவிதுவேயிதுவதுவேயென்னப்
பொருந்துதாதான்மியம்வந்துறுமெனவேயறிகப்
பகவிலாவசிபதமிவ்விலக்கியார்த்தத்திற்
பரோட்சவபரோட்சங்கள்மாயாகற்பிதமென்
றகவிலாதுணர்த்தியுறுபலமாமிம்முறையா
லொன்றுகுமறிவேயுண்டெனல்வாக்கியார்த்தம். (௧௨௪)

தூயதத்துவமசிமாவாக்கியத்தினாலே
துரியபரற்குளதேகத்துவமென்கைகடாதி
யாயவுபாதிகளகற்றிவிசும்பொன்றேயெனவு
மகற்றிமநுடத்தன்மையிராமனைநீதானே
மாயவன்காணெனவுங்கன்னனைவேடுகழித்து
மகன்குந்திக்கெனவுமொருதசமனைமாய்துயரம்
போயகலவொழித்துநீயேதசமனெனவும்
புகலுதல்போற்சுபரூவசித்தமாகுவதேயன்றி. (௧௨௫)

ஒருமலர்க்குத்துறக்கமெனல்போன்முத்திவிருப்ப
முதவருத்தவாதமெழிற்பதுமையைத்தேவெனல்போ
லிருமைதருமுபாசனைபரமநுடன்றன்னை

யருமரசென்பதுபோலவுபசாரிகந்தா
னக்கினிமாணவகனெனும்வாக்கியமேபோல
வுரிமைதருசுகுணசாதிரிசமிதுகோவி
னுடம்பென்கைபோற்சாதிவியத்தியாமன்றே. (௧௨௬)

கடத்தொடுமட்கனனியமென்வாக்கியமேபோலக்
காரியகாரணநீலோற்பலமெனும்வாக்கியம்போல்
விடுப்பில்குணகுணிதயிர்பாற்கபேதமெனல்போல
விகாரமேவாரிகனங்கட்கேகமெனல்போ
லடுத்தவங்கிசாங்கிசிவிம்பப்பதிவிம்பங்களினுக்
கயிக்கமெனல்போல்விம்பப்பதிவிம்பவாத
மெடுத்துணரிலெனவிங்ஙன்பேதபரமாக
விசைப்பனவெலாஞ்சுருதிவிரோதமெனவறியே. (௧௨௭)

அவ்வகிலங்கட்கெலாம்பொய்ம்மையேபுகலு
மரியதாம்வேதாந்தபக்கமதிலினைய
வெவ்வமறுசுருதிவிசாரத்தினுண்மை
யெனுமுத்திகூடுமெனலெவ்வாறிங்கென்னி
லவ்வியமென்சொற்பனமாதனைவினன்மெய்ம்மை
யாயவீரியவொழிவுங்கற்பிதமாம்வடிவிற்
செவ்வியவொண்கடவுள்வழிபாட்டினலிட்டஞ்
சேர்தலும்போனூனுணர்வான்முத்தியுஞ்சித்திக்கும்(௧௨௮)

அருமையெனுமுத்திவிலக்காகமுன்றுளவா
மஞ்ஞானமையம்விபரீதமெனவவற்றுட்
பிரமமலநானென்கையஞ்ஞானநானப்
பிரமமோவலனேவென்றிடலையஞ்சுருதி
யுருமினியவுத்திகளானன்பரமாயினுமுன்

றருமுறையிலஞ்ஞானதிகட்குமுரணுகுஞ்
சவணமொடுமனனநிதித்தியாசனங்களன்றே. (௧௨௯)

சூதகாதிகளினிடைச்சுருதிவிசாரத்தாற்
றுணிவுதோன்றுதலெனவேசிவமொடுயிரயிக்க
மோதுமாரணமொழியின்றாற்பரியங்கேட்கை
யுயர்சவணங்கேட்டபொருளுத்தியிற்சிந்தித்த
றீதின்மாமனனமவற்றாற்றுணிந்தபொருளிற்
சித்தமசைவறவிருத்தனிதித்தியாசனந்தான்
மேதையாகியசவணஞானத்தாலான்மா
மெய்ம்மையாமுக்கியத்தாற்சவணமங்கியெனலாம். (௧௩௦)

ஏனையவோரிரண்டுமதன்றுணையெனலாலங்க
மெனலாகுமஃதெவ்வாறெனிற்பொருள்கடிகழ்த்து
மானதோர்சுடரசைவிற்கருமவலியின்று
மாதலினல்வளிதடுக்குந்திரையெனலாமனன
மேனிமிர்வான்றிரிதூண்டியொளிர்வித்தல்போலும்
விளம்புநிதித்தியாசனமென்றறிந்திடுகதெரிந்து
மோனையாமெனவுரைத்தசிரவணத்திற்குள்ள
முறையிலறுவகையிலிங்கதாற்பரியமுரைப்பாம். (௧௩௧)

அவையுபக்கிரமமுபசங்காரமுடனே
யப்பியாசம்பினபூர்வதைபலமொடுற்ற
நவிலருத்தவாதமுபபத்தியெனலாகு
நற்சிருட்டிமுன்சகமெய்ப்பரமாயிற்றென்றுஞ்
சிவமதற்குச்சுவகதாதிகளிலையென்றகண்டஞ்
செப்புமதேயுபக்கிரமஞ்சகஞ்சிவத்தின்மாய்த்துப்
பவமகலத்துரியற்குப்பிரமமுடனயிக்கம்

கூறுமிவையிரண்டுமோரிலிங்கமெனவறைவர்
கூடத்தனேபிரமமெனமறித்துமறித்துந்
தேறவுரைத்திடலப்பியாசமாந்துரியன்
றிகழ்பிரமாணாதீதனென்கையபூர்வதையாம்
பாறிலுயிரொன்றறிதலெல்லாமறிதலென்கை
பலம்பிரத்திகான்மவுருவாம்பிரமந்தனக்கு
மாறரியவைந்தொழிற்கத்துருத்துவஞ்செப்புமுதல்
வயங்கருத்தவாதமெனமதித்திடுகதெரிந்தே. (௧௩௩)

கடத்தினுக்குமண்ணினையுநூற்குலண்டுதனையுங்
காரணமென்பதுபோலப்பிரமமேமுன்னம்
படைத்தசகத்காரணமென்பதுவேதிட்டாந்தம்
பகருத்திதர்க்கமனுமானமிவைமூன்று
மடுத்துவருமனனசககாரிகளாமவற்று
ளாருயிர்களனேகம்வியாபகமெனவேகூறுந்
தடுப்பரியசாங்கியமேமுதலாயமதத்துட்
சாற்றுமுயிரெலாமுடம்புதொறும்புணர்ச்சியுறலால் (௧௩௪)

இந்தவுடம்பிவற்கேயாம்போகசாதனமற்
றேனோர்க்கன்றென போகத்திதுபுகலொணாதாம்
வந்தவுடம்பெத்திறத்துமிவன்வினையான்வரலான்
மற்றிவற்கேயெனின்வினையுமெவர்க்குமிலையோதான்
முந்தையுடம்பபிமானத்தாற்செய்வினையிவற்கே
முற்றுமெனினவ்வபிமானமுமுந்தையுடல்சே
ரந்தவுயிரனைத்திற்குமிலையோதானிவ்வா
றனவவத்தைநீக்கலரிதனாதியுயிரெனலால். (௧௩௫)

செப்பரியவேகான்மபக்கத்திற்போகத்

மிப்பரிசுமிகுபோகத்திதிகூடாதாயிற்
றிச்சங்கையிருமதத்துமொக்குமேயென்னிற்
பற்பலவிலேகான்மபக்கமதில்விம்பப்
பதிவிம்பநியாயத்தாற்கரணவசவாதி
மெய்ப்பரியபலதிறத்தாலெண்ணிகழ்ந்தபோக
விளைவுகூடுதலெளிதென்குதலுத்தியாமால். (௧௩௬)

தருக்கவனுமானவிலக்கணங்கடாமிசிரா
சாரியர்கண்முதலானோர்கண்டனாதிகளில்
விரித்தமைதலாலிதுதான்சுவானுபவநூலாய்
விளங்குதலாலீண்டுரைப்பிற்பெருகுமெனுங்கருத்தா
லுரைக்கிலமந்திரயோகம்பரிசயோகம்பி
னுயர்பாவயோகமுடனபாவயோகந்தான்
றெரித்தமகாயோகமெனுமிவைகளோரைந்துந்
திகழ்கின்றநிதித்தியாசனவடிவமாமால். (௧௩௭

ஓங்காராதிகளனுசந்தானத்தாற்பரத்தி
லுள்ளமடங்குதலேமந்திரயோகமதனோ
டிங்காகுமனபவனமொன்றாய்மூலத்தி
னிருஞ்சுழினைவழிசென்றுசென்னிநடுவிருந்த
தேங்கான்மவொளியின்மனோலயமாதல்பரிசஞ்
சிரந்துறக்கஞ்செவிதிசைகளிருசுடர்கள்விழிதீ
பாங்காயமுகமுந்திவிசும்புநிலம்பதமாம்
பரமனுருவாயவிராட்புருடவடிவெனினும். (௧௩௮)

அன்றியளவுறுபெருந்தோட்படைபணியோடுற்ற
வண்ணல்வடிவெனினுநினைந்தவயவங்கடம்மி
லொன்றொன்றையறவிடுத்துநின்றவவயவிமாத்திரமா

சென்றளவுகரணமுருவொருபிரமந்தன்னிற்
சிந்தையடங்குதலபாவம்படைப்பிலொழிவிற்
றன்றெரிதறெரியாமையிடத்தினேர்பரிசாய்த்
தன்வடிவாம்பிரமத்தின்மனமிறன்மாயோகம். (கஙகூ)

பகர்ந்தவுயிருண்மைவிலக்காகவரும்பூதப்
பதிபந்தம்வர்த்தமானப்பதிபந்தம்பி
னிகழ்ந்தவாகாமியப்பதிபந்தங்களெனமுத்தி
நேயமொடுதுறந்தகுருபரனையறிந்தடைந்து
மகிழ்ந்துசவணாதிகமுற்றிடினுமுன்னுகர்ந்த
வனிதாதிவிடயசுக வாதனையாற்றினமும்
புகுந்துமனநிலைகலக்கியுயிருண்மையுருமற்
போக்கிடறனைப்பூதப்பதிபந்தமென்பர். (கசo)

மடிவிடயாசத்தியபிமானமொடுகுதர்க்க
மறுகுறுசிற்றினன்சேர்தல்சபலத்துவாதி
யடைதலின்மெய்தெரிந்துமுயிருண்மையுருதழித்த
லதுவாகும்வர்த்தமானப்பதிபந்தங்காண்
விடலரியசனனமினுஞ்சிலவடைந்தாலன்றி
விடாதுபிரமாதியுலகிச்சையெனுந்தோட
மொடுமருவிமறைப்பொருளையுணர்ந்திடினுமான்ம
வுண்மையுருதழித்தலாகாமியப்பதிபந்தந்தான். (கசக)

பந்தமவைமூன்றினையுங்கடந்திடுவான்பயில்வ
பகர்ஞானம்வயிராகமுபரதியாமவற்றின்
வந்தணுகுமிலக்கணங்காரணமொடுதான்சொருப
மருவுகாரியமெனவேதனித்தனிஞானக்கு
முந்துசவணாதிகமேகாரணமான்மாவு

நந்துமகங்காரகதமயற்குத்தான்கரியாய்
நணுகுதலேகாரியமென்றறைகுவர்மூதறிஞர். (கசஉ)

வேண்டும்வயிராக்கியத்திற்குற்றவனிதாதி
விடயத்தினிலையாமைமுதலாயகுற்றங்
காண்டலதுகாரணமெத்திறத்தானுமதனைக்
கழன்றிடுதல்சொருபம்பின்புறுமைகாரியமா
மாண்டவுபரதிக்கியமாதிகளேகாரணஞ்சூழ்
மனமொடுங்கல்சொருபமாம்புறக்கருமந்தன்னின்
மீண்டுபுகுமயலறுதல்காரியமென்றிசைப்பர்
விளம்புலுறுஞானாதிகட்கவதிமொழிவாம். (கசங)

தக்கதேகான்மபாவம்போலப்பிரமந்
தானென்னுந்திண்மைஞானத்தினுக்காமவதி
மிக்கபிரமாதிபதந்துரும்பெனவேநினைத்தல்
விளம்பும்வயிராக்கியத்திற்கவதிசுழுத்தியன்போற்
றுக்ககருமங்களைத்தினையுநினையாமை
தோன்றுமுபரதிக்கவதியாகுமவைமூன்றும்
புக்கொருவனடைந்திடுமேலதுமுன்னம்விடாது
புரிந்தமாதவத்தின்வலியென்றறிகதெரிந்தே. (கசச)

குறையகலும்வயிராக்கியமுபரதியாமிரண்டுங்
கூடிஞானங்கூடாதாயின்முத்தியரிதா
முறுமினியமிசையுலகபதங்கிடைக்குஞான
மொன்றுமடைந்தவையிரண்டுமிலையாயினிற்ப
முறியுமரநெடும்பணையோன்விழநினைவின்றியினு
முறியவிழல்போலவேதேகாந்தமதனிற்
பெறுவனயர்முத்தியினையுடற்கமைந்தவினையாற்

சாற்றரியசுபேச்சைவிசாரணைதனுமானசிசத்
வாபத்தியசம்சத்தியொடுபதார்த்தபாவனையே
மேற்றரியகாமியெனுமிவற்றினைமூதறிஞர்
விளங்குசத்தஞானபூமிகையென்பரவற்றுட்
டோற்றிடுநான்மூடனுயிருந்தகாரணமென்
சுருதிகுருவாலறிவலெனநினைதல்சுபேச்சை
மாற்றரியசுருதிகுருவாற்சிறிதுதோன்றும்
வயிராகத்துறுதல்சதாசாரம்விசாரணையே. (௧௪௬)

மருவலுறுசுபேச்சைவிசாரணைவலியால்விடய
வலியறுதருன்றனுமானசியவற்றின்பயில்வால்
விரவுநனவாயவுலகினைக்கனவென்றெண்ணி
மெய்த்தவான்மாவுண்மைகருதல்சத்வாபத்தி
பரவலுறுமுலகுதோன்றாதுசுழுத்தியன்போற்
பகரறிவுமாத்திரையாய்நிற்றலசம்சத்தி
யொருவிவாசனையனைத்துமிகுதுயிலோன்போல
வுயிரானந்தத்தொடுங்கல்பதார்த்தாபாவனையாம். (௧௪௭)

உண்டிலையென்றுமலசங்கிருதிநிரங்கிருதி
யுருமலறிவுருவாயவத்துவிதபதத்திற்
கண்டதொருவறுங்குடம்போலுட்புறஞ்சூனியமாங்
கதிதுரியகாமியாமுபரதியையடைந்து
கொண்டிலகலுறுதிரிசியானுவேதம்பின்
கூறலுறுசத்தானுவேதநிருவிகற்ப
மெண்டருசட்சமாதியாம்புறமொடகமென்னு
மிருபேதமடைந்தவற்றைமுறையினிவண்மொழிவாம். ()

கடாதிவிடயத்தினிலொன்றினைக்

தடாதுவிடுத்தத்திபாதிப்பிரியமென்னுஞ்
சச்சிதானந்தமாம்பிரமத்தின்றிறத்தை
விடாதனுசந்தானஞ்செய்திடுதலேபுறத்து
மெய்த்திரிசியானுவேதப்பெயர்கொள்கின்ற
கெடாததொருசவிகற்பசமாதியெனலாகுங்
கிளர்ந்தபுறச்சத்தானுவேதமதுகிளப்பில். (௧௪௯)

சச்சிதானந்தவுருவாகுவதேபிரமந்
தானெனவேதியானித்தலதுவாகுமென்க
விச்சமாதிகள்பயின்றவலியினாற்றோன்று
மிரும்பிரமானந்தமிலைதனின்மனஞ்சென்றொடுங்கி
நிச்சலமாயலையில்கடல்போலிருத்தல்புறத்து
நிருவிகற்பசமாதியாமனோகதகாமாதிக்
கச்சமறுகரிதானென்றெண்ணுதலுட்டிரிசி
யானுவேதப்பெயர்கொள்சவிகற்பசமாதி. (௧௫௦)

சங்கமறுசச்சிதானந்தவொளிவுருவந்
தானெனச்சிந்தித்திடலுட்சத்தானுவேதம்
பொங்குறுதன்னனுபூதிரசந்தோன்றுமதனாற்
புகன்றதிரிசயஞ்சத்தமெனுமிரண்டுமகன்றே
யிங்கசைவிறீபமெனப்பந்தமறவிருத்த
லிலங்குறுமுன்னிருவிகற்பசமாதியிவ்வாறுனுங்
தங்கலுறவொழுகுமியோகிக்குமனமெங்குச்
சரிக்குமாண்டாண்டெலாஞ்சமாதியெனலாகும். (௧௫௧)

தக்கமாஞானபலநான்குதுக்காபாவஞ்
சர்வகாமாத்தியொடுகிருதகிருத்தியமே
[illegible]ப்பிராப்பியங்களெனவவற்றுட்

பொய்க்குமோர்தூலவுடம்பொழிவெழிறீநாற்றம்
புகுபிணிகண்முதலனவுஞ்சுக்குமதேகத்து
மிக்ககாமாதியுங்காரணத்தினிலவ்வாதி
வியாதிகட்குவித்தாம்வாசனையுமிகத்திடும்பை. (கருஉ)

மித்தையெனுமாயாகாரியவுடம்பாதிகளின்
வேறாயதுரியஞானத்தின்மேலாக
வைத்தவொருபோகபோத்ருக்களிலாமையினால்
வரஞானிக்கவ்விடும்பைமூன்றுமிலாதிருத்தல்
பொய்த்தவிகலோகதுக்காபாவமெனலாகும்
புண்ணியம்வந்தென்றுபோம்பாவமெனநின்ற
சித்தமுறுசிந்தையேபரலோகதுக்கந்
தெரியினெனப்புகன்றிடுவர்திருக்கறுநல்லறிஞர். (கருங)

ஞானநிலையடைதலுந்தாமரையிலைநீர்போல
ஞானியிருவினையுமுறாமையினாலிந்தனத்திற்
றீநணுகுமழலில்விறகிலாததுபோற்கருமச்
செயலிலவனுமவனிலஃதிராமையினான்
மானழலுண்வனத்திலுறாததுபோலஞான
மயனைவினையாவுமுறாமையினாலச்சிந்தை
தானவனிலெழாதிருத்தறனையுரைப்பர்மேலோர்
தக்கபரலோகதுக்காபாவமெனவன்றே. (கருச)

எல்லாவாழ்வினையுமுறுஞ்சார்வபவுமாதி
யிரணியகர்ப்பாந்தமாய்மேன்மேல்வேண்டுற்ற
நல்லானந்தங்களெலாம்பற்றிலாவறிஞ
னணுகுதலான்ஞானங்கொண்டறிசிவத்தின்கூறாய்த்
தொல்லானந்தங்களெலாநிற்கையினாலவற்றுக்

பொல்லாதவினைப்பகையைக்கடந்தபெருந்தவர்கள்
புகன்றிடுவர்சகலகாமாப்த்தியெனவன்றே. (கருரு)

தத்துவஞானத்திற்குமுன்னமிங்கடையத்
தக்கவிட்டம்பெறவனிட்டவொழிவிற்குவேண்டி
வைத்தவுழவாதிகளுந்துறக்கமுதல்பெறற்கு
மகமுதலாயினவுமுத்திசாதனமாஞான
சித்தியுறமிகுசவணாதிகமுமறிஞர்க்குச்
செய்வனவாந்தத்துவஞானத்தின்பின்குடும்பப்
புத்தியொடுபலபோகத்திச்சையிலாமையினாற்
புகன்றவுழவாதிதொழில்யாவுமிலையாமால். (கருசு)

வந்துசிறுசாளரத்திற்றோன்றுபரமாணு
வான்கதிரின்மிகுமொளியிற்றோன்றிடாவாபோ
னந்தலுறுசிற்றறிஞன்விடயமாங்கரும
ஞானியிடைத்தோன்றாமையாலியற்றத்தக்க
மூன்றுமகமுதலனவிங்கிலைபிரமானந்த
முதலுண்மையெய்தலாற்சவணாதியெல்லாஞ்
சிந்தையுறவியற்றுமளவாகுமதாலிதுவே
செப்பியவக்கிருதகிருத்தியத்துவமென்றறியே. (கருஎ)

முற்றலுறுவிசிட்டபுண்ணியபரிபாகத்தான்
முத்திவிருப்பரியகுருவழிபாடுபெருநூல்
வெற்றிதருசவணாதியறிவறியாமைகளின்
விவேகமிகுமஞ்ஞானவழிவொடுதன்னுண்மை
பெற்றசமுசாரதுக்கநிவிர்த்திநிசானந்தப்
பேறெய்தலேபிராத்திப்பிராப்பியமாம்
…வகையிரண்டாகுமவைதாம்

அறிவுடையார்க்ககமான்மாவொடுவருசம்பந்த
மகறலினாற்பிறருடல்போற்றன் னுடலந்தனினு
முறுதிதருமபிமானமின்மையேயாகி
யுண்ணுமனுபவவொப்பால்வருபிராரத்த
வறுநுகர்வுண்டாஞ்சுழுத்திவலியேபோல
மந்தானுசந்தானமாதலிற்றேகாதி
செறியபிமானங்கழன் றுங்கடமுதித்துஞ்சுழலுந்
திகிரிபோல்வாதனையாலுறல்சீவன்முத்தி. (கருகூ)

பரமமாஞானந்தோன் றுதலுமேகதிர்முன்
பாயிருள்போலஞ்ஞானத்துடனதன்காரியமாம்
புரமுதலாயினவனைத்துமகன் றிடுதலானே
புகலரியவிதேககைவல்லியமென் றிசைப்ப
ருரமுறமிங்கிதுவாகச்சீவன்முத்தியுளதென்
றனாப்பதெவ்வாறெனிற்கயிற்றினரவமயக்கொழிந்தும்
வருமதன்காரியமாகும்பயகம்பமாதி
மருவுதல்போன்ஞானத்தாலஞ்ஞானங்கெடினும். கசுo)

அதனதுகாரியமாகுமுடம்பாதிநிற்கு
மதனானும்பிரமஞானந்தோன் றும்பொழுதே
சிதைதருமஞ்ஞானமுடனுடம்பொழியுமாயிற்
றிகழ்பிரமவித்தியாசம்பிரதாயந்தான்
கதியொழியுமதனானும்பரசிவனாற்பிரமன்
கமலனுயர்பிரசாபதியவனான்மனுவாம்
புதமனுவான்மநுடருணர்ந்தனரெனவேமுறைமை
புகல்சுருதிவிரோதமாமதனானுமன்றே. (கசுக)

செஞ்ஞானிக்குரித்தாகுஞ்சீவன்முத்தி

டஞ்ஞானலேசசற்பாவவுடம்பாட்டா
லாகநிலையுஞ்சீடர்க்குபதேசாதிகமு
மெஞ்ஞான்றுங்கிடைத்திடுமாலச்சீவன்முத்தற்
கிரிதருசஞ்சிதமங்கிபுகுமுளிபுற்போல்
மெய்ஞ்ஞானத்தாற்பிராரத்தநுகர்ந்தொழியு
மேல்வினைகூடாதனதிகாரியாதலினால். (கசுஉ)

பெற்றவுயர்ஞானத்தாலொழிந்தவினைதானே
பிராரத்தபோகத்தையளிக்குமெனிலதுமே
லுற்றவுடலுற்பத்திதனையுமியற்றுறமென்
றுரைப்பில்வருவிதைநுகர்ச்சிக்கன்றியேமுளைக்கு
மற்றதுதான்காரணமன்றதுபோலஞானி
வருகருமநுகர்ச்சியினானேயொழிவதாகி
யற்றமுறுபிறவிமேல்விளைந்திடுதற்கேது
வாகாதென்றியம்புறுவரறிவறிதக்கவரோ. (கசுங)

அநுறந்தநுகர்வினையதுதான்லோகயாத்திரைக
ளனதிகரித்துறுநரற்கேயோருடம்புதன்னிற்
செறிந்துநுகர்வாமவற்றினதிகிருதராகிச்
சிறந்தமாபுருடற்குத்தசசங்கையுடம்பி
னுறைந்தலதுதீர்ந்திடாதெனினும்றைப்பின்றி
யுறுதலாலொருவனுக்கிங்கிளைமைமுதற்பேதம்
பிறந்திடினுமவனுக்கோருடம்பேயாய்நின்ற
பெற்றிபோலாகுமெனவுணர்ந்திடுகதெரிந்தே. (கசுச)

விடையங்களனைத்தினுக்கும்பொய்மைசாதிக்கு
மெய்ஞ்ஞானந்தனக்குமவைக்குண்மைசாதிக்கு
முட்டினுகர்வினைக்குமொன்றற்கொன்றுவிரோத

கெடுகனவுமுதலவற்றுண்மைதுனுதிகளாங்
கேடினுகர்வாதல்போற்பிராரத்தபோக
விடயங்களுண்மையாயலதாகாதென்னும்
விதியின்மையானுகர்வுமுணர்வுமுரணுவால். (கசுரு)

வந்தமயலொழிந்தளவேயிப்பியிடைவெள்ளி
மாய்தல்போலறிவினாலஞ்ஞானங்கெடலு
மிந்தவுலகதுதோற்றமேயிலாமையினு
லெங்ஙனமாம்வினைப்போகநுகர்ச்சியெனிலிப்பி
தந்தவிரசிதநிருபாதிகப்பிரமையாகுந்
தன்மையாலுணர்ந்தளவில்வெள்ளியுருவொழியும்
பந்தமுறுமிதுசோபாதிகமாகுமிதனாற்
பகர்ந்ததுபோலன்றுமற்றெங்ஙனெனினுரைப்பாம். (கசுசு)

தடத்தினுயர்கரையமர்வோனத்தடத்துப்புனலிற்
றனதோமுகமாகவிருப்பதுபொய்யென்று
படைத்ததெளிவுளமொடிருப்பினுமதோமுகமாம்
படிவந்தோன்றுதல்போலமூலவகங்கார
மடுத்துவருசீவபாவாதிகமோமித்தை
யறிதுரியன்றனெனவேயுணரினுஞ்சீவாதி
தொடுத்தவுலகுறுதலினாற்சீவன்முத்தன்றனக்குத்
துய்க்கும்வினைப்போகவிவகாரமுடம்பாடாம். (கசுஎ)

சீவன்முத்தற்குரியனவாமயித்திரியேகருணை
திகழ்முதிதமுபேட்சையெனுஞ்சற்குணங்களவற்றுண்
மேவுறசற்புருடரொடுநட்புமயித்திரியா
மெலிதருதுக்கிகளிடத்தினிரக்கமேகருணை

பாவிகளைவிடுதலேயுபேட்சையெனவறிகப்
பயனைந்தச்சீவன்முத்தற்குளவவையீண்டுரைப்பாம். (கசுஅ)

ஞானரக்கைதவஞ்சகலசம்வாதமுடனே
நவிறுக்கவொடுக்கமொடுசுகாவிற்பாவந்தா
னவற்றுண்மருவும்வாசனையழிவுமனத்தி
னடக்கங்களாற்புத்திநிருமலமாயிருத்தன்
ஞானரக்கைமனம்பொறிகட்கொருமையேதவமா
ஞானியெனவுலகமெலாம்வழிபடல்சம்வாத
மானமனக்கிலேசமறலேதுக்கவொடுக்க
மவற்றினாற்பந்தமறல்சுகாவிற்பாவந்தான். (கசுகூ)

குறிகளோர்பத்துளவாம்ஞானமயற்கவைதாங்
குரோதமின்மைவயிராக்கியம்பொறிபுலன்களடக்க
லறமுதவுசமைதமையேசனப்பிரியத்துவமோ
டலோபமொடுகொடையபயநிருமதமென்றறிக
நெறிமருவுசீடரொடுபத்தருதாசீனர்
நிலையில்பாவிகளென்னுநால்வகையோரிடத்து
முறையினனுக்கிரகம்வந்துறுமருள்கொள்சீவன்
முத்தனுலென்பரவைமுறையினெடுத்துரைப்பாம். (கஎ0)

தெரிவரியசீவன்முத்தன்றனைநம்புமதனாற்
சீடற்குமுத்தியுமன்பொடுவழிபாடதனைப்
புரியுமுயர்பத்தற்குநல்வினையுமவன்றன்
புனிதமுறுசரிதமதுகண்டவுதாசீனர்க்
குரியபுண்ணியவிருப்புமவன்றன்வடிவினைக்கண்
ணுறுதன்முதலானவற்றாற்பாவிகட்குப்பாவ

மறைப்பகலுமொருபிரமசொருபமாதலினான்
மகிழ்ச்சிவெறுப்பிலாவீசற்கனுக்கிரகஞ்செயவு
மொறுப்புறவும்வரும்வினையினோராலத்தொழில்க
ளூறுதல்போற்சாதகர்தம்பக்குவபேதத்தாற்
சிறப்புறநல்லுபதேசாதிகண்ஞானிக்கெய்துஞ்
செப்பியவிவ்விலக்கணமொடிராதுபலமுறையாற்
றுறப்பிலருட்சீவன்முத்தரிருப்பதென்கொலென்னிற்
றுணிவுதோன்றுறமுதுநூறொகுத்தபரிசுரைப்பாம். (௧௭௨)

வந்தணையும்பிராரத்தவாசனைதீவிரமே
மத்தியமந்தஞ்சுத்தமெனவொருநான்காகும்
பந்தமறுஞானியாயினும்போகத்தழுந்திப்
பசுப்போலத்தன்மகிழ்ச்சிமாத்திரமாயிருத்தன்
முன்றுரைசெய்தீவிரம்போகச்சிறப்புற்றிடினு
மொழியான்மதற்பரனாய்வினோதமேபுரிந்து
மைந்தரொனவிருத்தன்மத்தியம்போகமனைத்து
மாற்றிமிதுனம்போலானந்தமுறன்மந்தம். (௧௭௩)

உலகவழக்ககன்றநிருபாதிகான்மாவி
லுற்றதற்பரனாகிப்பரமுத்தனாவே
யிலகுசுகத்துடனிருத்தல்சுத்தவாசனையா
மென்பரிந்நால்வகையாகுங்கருமவாசனையாற்
றலைமைகொண்முத்தர்கள்வேறுவேறாயவொழுக்கஞ்
சாரினுஞ்செந்நெறிகோணநெறிபெருமாநதிக
ளலைகடலிற்புகுதல்போன்முடிவின்மெய்ப்பரமா
யமர்தருநன்முத்திசுகமொருபரிசென்றறியே. (௧௭௪)

இச்சையுடனனிச்சைபிறரிச்சையெனுமிவற்று

லச்சுரர்களானும்விலக்குதற்கரியவாகு
மபத்தியஞ்செய்திடறனக்கேகேடெனவிங்கறிந்து
வைச்சுமதுபுரிவித்தலிச்சைசெய்யேனெனினு
மன்னவர்தம்மாணைபோற்செய்வித்தலனிச்சை
யிச்சையனிச்சைகளின்றியிருந்துமயலோரா
லின்பதுன்பநுகர்வித்தல்பிறரிச்சைவினையாம். (௧௭௫)

இப்பரிசுமூவகையாம்பிராரத்தவினைவா
லெண்ணில்பலவொழுக்கமாஞ்சீவன்முத்தற்கிந்த
மெய்[illegible]ப்பொருளைவதிட்டனாரதன்றுருவாசன்சீர்
வியாதனொடுசுகன்வாமதேவனருட்சனக
னொப்பரியபரதனெழிற்கௌதமனேமுதலா
யுளர்வருத்தனுபேதமுணர்த்தலுறுமிங்ஙன்
றுப்புதவுபிராரத்தங்கொளினஞ்ஞானிக்குஞ்
சுத்தனுக்கும்வேறுபாடெங்ஙனெனின்மொழிவாம். (௧௭௬)

மண்ணுலகில்விராத்திரியர்சோத்திரியர்தமக்கு
மறையொழிதலோதலாலன்றியுணன்முதலா
யெண்ணவருசெயலான்வேறிலாமையதுபோல
விதயபந்தமுறலொழிதலாலன்றிப்போக
மூண்ணுநிலையதனாலஞ்ஞானமுடையோர்க்கு
மூணர்வுமயமாய்நின்றசீவன்முத்தர்தமக்கு
நண்ணிவரும்வேறுபாடிலையெனவேநவில்வர்
ஞானநூல்பலவுணர்ந்தநல்லுணர்வினவரோ. (௧௭௭)

தத்துவஞானத்தினாற்பிரமமடைந்திடுமேற்
றறுகண்வரிப்புலிகண்டோன்போற்சீவத்துவத்தை
யத்தலையேயழித்திடுமாதலினாலச்சீவ

குய்த்தவாதரவினூற்கங்கைமுதலவற்று
ளொழிப்பதனுக்கிசைவர்நரத்துவமதுபோலென்றும்
பொய்த்தலிலாத்துரியவடிவாம்பிரமத்துவத்திற்
பொருந்தத்தன்கேட்டினுக்கிங்குடம்படுஞ்சிவன்றான். ()

வாதராயணன்முதலோர்போற்சாபமுடனே
மற்றருள்செய்வலியுடையோன்றத்துவஞானத்தோ
னேதிலானலனெனிலவ்வலிதவத்தின்பலமா
மிலங்குதத்துவஞானபலமன்றுமாயின்
மாதவமேஞானத்திற்கேதுவெனுஞ்சுருதி
வழக்கினூற்றவமிலர்க்குத்தத்துவஞானந்தா
னேதெனிலாஞ்சாபாதிக்குச்சாகாமியமே
யேதுநிட்காமியதவஞானத்தினுக்கென்றறியே. (௧௭௯)

வேதவியாசாதிகட்குஞானம்வலியிரண்டு
மேவுமேயெனிலவர்கட்கிருதவமுமுளவா
மாதலினாலவ்விரண்டுமாகுமோரோர்தவமே
யாயினெவ்வொன்றேயடையுமதனன்மாறின்று
மேதையாஞ்சாபாதிவலியிலர்களாகி
விதியிறத்துவஞானிதனைக்கிரியாநிட்ட
ரோதுவார்நிந்தையெனிலவர்தமக்கும்விடயத்
துழல்பவரானிந்தையாதலிற்குறைவின்றுமால். (௧௮௦)

உலகிறந்தசீவன்முத்தனுகர்வினைவாசனையா
லுண்பொருள்கள்பலகவர்ந்துமௌனமேயுற்றும்
பலதிறங்கண்மொழிந்துமுபதேசநெறிபுரிந்தும்
பரதவித்துமகிழ்ந்துமிகுவேடங்கள்புனைந்துங்
கலைதுறந்துமுடையுடுத்துங்கல்விபலபயின்றுங்

றலகிறந்தநடையுறினுமருள்விளையாட்டென்றே
யவன்றனைநம்புகலவையமொருசிறிதுமுறுமல். (௧௮௧)

என்றுமெவ்விடத்தினுமோருடம்புமுறுதொன்று
யிருந்தசச்சிதானந்தசிவசொருபமாத
னன்றிதருவிதேகனைகவல்லியமென்றிசைப்பர்
நவின்றவதையெய்துமாறெவ்வாற்றனெனனிற்
பொன்றலினித்தியகருமானுட்டானந்தன்னாற்
புண்ணியமப்புண்ணியத்தாற்பாவவொழிவதனாற்
குன்றலறுசித்தசுத்தியதனாற்பொய்க்குடும்பக்
குற்றநிகழ்வதனன்மெய்த்துறவுதுறவதனால். (௧௮௨)

முத்திவிருப்பதனானேபுறக்கருமவொடுக்க
மொழிந்ததனால்யோகநிலைமுயற்சியதுதன்னாற்
பொய்த்தலறுதுரியவிழைவத்துரியவிழைவாற்
புகலருமாவாக்கியவாராய்ச்சியதனானே
யத்துவிதஞானமதனாலவிச்சைநாச
மதனாற்பொய்த்துவிதமயக்கழிதலதனானே
மெத்துசுகதுக்கநினைவொழிவதனால்விருப்பு
வெறுப்பறுதலதனாலொண்விதிவிலக்கோய்வதனால். (௧௮௩)

வினையிரண்டுமகறலதனாற்றேகபாவ
'விச்சிந்தியதனானேபாசமெலாமொழிதல்
பினையறைந்தவதனானேபராபரமாய்முடிவாய்ப்
பெயர்சாதிகுறிபெறுதொன்றுகிவாக்கு
மனமிறந்துநித்தியானந்தமயமாகி
மறிவிலாவிதேககைவல்லியம்வந்தெய்து
மெனவறிந்துணிந்திடுகசுருதிகுருபரன

வேதமுதலாகிய நூலனைத்தினுஞ்சொல்பொருளை
விளங்கியிடக்கரதலாமலகமெனக்காட்டிப்
போதமயமாகியபேரானந்தத்தழுத்தும்
பொருவிகந்தவிந் நூலைமுத்திபெறற்குரிய
சாதனநான்கினையுமடைந்தெவரானுமென்றுந்
தடுப்பரியபிறவிநோய்தணிப்பதனுக்கெண்ணி
யாதரவினருட்குரவன்றனைத்தேடியுருகு
மன்புடையோர்தமைக்காணினளித்திடுகவுவந்தே. (௧௮௫)

வே தா ந் த சூ டா ம ணி

முற்றுப்பெற்றது.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-தத்துவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

இஃது

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சி த ம் ப ர சு வா மி க ள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சு வா மி க ளா ல்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சூசீபத்திரம்.

சூசிப்பத்திரம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

கடவுள்வணக்கம்.

படைப்பானும்வியன்ஞாலங்காக்குமாழிப்
படையானும்படைத்தளிக்கப்பட்டதெல்லாந்
துடைப்பானுஞ்சுருதிகளுந் தொழுதுபோற்றுஞ்
சொருபானந்தச்சுடரைத்தொழுதல்செய்வாம். (க)

அழிந்துபிறந்துழல்வதுவேதொழிலாயானின்
றழியாமலெழுந்தருளியமையாவின்பம்
பொழிந்தபெருங்கருணைமுகிலைநாளும்
பூதலத்தின்றுயர்தீரப்பொழிகவென்றே. (உ)

தலைபலவாய்ப்பெயர்பலவாநதிகளெல்லாஞ்
சாகரத்திலொருநீராந்தன்மைபோலப்
பலபலவாய்ச்சொல்லுநெறியெல்லாஞ்சொல்லப்
பட்டதொருபொருளினையாம்பணிதல்செய்வாம். (ங)

அழியாதவீடென்னும்பழையவூர்கண்
டறியாதாரதுகாணவேண்டியாறு
வழியாகுஞ்சமயங்கள்கொண்டுதம்மில்

வேறு.

ஈறுகியாதிமுதலாயிரண்டுவகையாகிமூன்றுவடிவா, யெழுதாதவேதமொருநாலு பூதமிவைதானைந்துசுவை தா, னாறுகியோதுமிசையேழுமானதிசையெட்டுமாகியெ வையு, மாகாமலாகுஞ்சொருபங்கலந்தவருளானவாறுமொ ழிவாம். (௫)

ஓர்வொன்றிலேனோர்பொருளாகநல்கியிருபாதமூன்று குணநான், குள்ளிந்தியங்களாறுகோசமைந்தொ டறுபாவ னாதியுணர்கா, லேர்வொன்றிலாத பவமேழறுத்து வடிவா னவெட்டுமுடையா, னெழிலாருஞானமயமாகவாழுமியனு ளும்வாழ்கவெனவே. (௬)

வேறு.

சினமானமாயையினமானமாசு
செறியாமனாறியறிவாகவே
மனமானதீயபகைவீயமோதி
வருஞானயானைவலிபாடுவாம். (௭)

ஒழியாமலீசனொளியாகிமேவ
வுணராமன்மூடுமொருமாயையால்
விழியாதலோகரழியாதஞான
விழிமேவலானவழிமேவவே. (௮)

இறைவாழிநாதனருள்வாழிதாளி
னிசைவாழியாளுமியல்வாழியே
மறைவாழிமோனமொழிவாழியாறு
வழிவாழிஞானவிழிவாழியே. (௯)

வேறு.

தறுகண்வினைவழிசரியவருதலைவன்வாழியே

யுறுகணறவுணர்வுவிழியுதவுமவன்வாழியே
யுணர்வறமெய்நிகழவருளொழிவில்பரன்வாழியே. (௧௦)

நினைவயர்வுகெடநிகழுநிகரிலவன்வாழியே
நிரதிசயசுகவடிவினிலைசெய்பரன்வாழியே
யெனையழியவரும்விழியினிசையுமவன்வாழியே
யினிமைதருசரணபதமருளுமிறைவாழியே. (௧௧)

கடவுள்வணக்கம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௧.

கடைதிறப்பு.

தனிநாடியர்பொருளோடுறுதலைநாடியர்நிலைபேர்
துனிநாடியரலைதீர்வதோர்துறைநாடியர்திறமின். (௧)
மறைநாடியர்மனுநாடியர்மதியால்வருசமயத்
துறைநாடியரிறைதாளிணைதொழநாடியர்திறமின். (௨

வேறு.

அருவமன்றியவருருவமன்றியவ
ரடையவன்றியவருடையசீ
ருருவமொன்றுபடவுடையநெஞ்சடைய
வுருகுகின்றவர்கடிறமினோ. (௩)

வேறு.

புனலினமிழாதுககனமிசைபூதை
புகுதவசையாதபொருளதா
யனலினெரியாதுபடையினழியாத

வேறு.

ஐயமொன்றுமறவந்தகோனடியி
னன்பொடொன்றியகமின்புற
மையழிந்திடமலர்ந்திலங்குவிழி
மல்குவீர்கள்கடைதிறமினோ. (ரு)

வேறு.

பாருமெறிவளியுநீருமெரியும்வெளி
பானுமதியுமியமானுநே
ரோருமளவினுணர்வாகவொருமொழியி
னோதுமவர்கள்கடைதிறமினோ. (சு)

கருகுகலியின்வலிதொலையவுலகின்வரு
கருணைமலையினருள்பரவியே
பெருகுமதிசயமொடுருகியருவிசொரி
பெரியவிழியினவர்திறமினோ. (எ)

வேறு.

உளவலிமுனிவர்களொழியவா
ருயிர்விடவிழிகொளவுருகிவீ
ழளவினினொருதிருமொழியதா
மமிர்தருள்பவர்கடைதிறமினோ. (அ)

கனவினுமமரர்கள்பெறலறக்
கலியுகமதிலொருநினைவறத்
தனையருள்செயவிறைநினைவறத்
தமைநினைபவர்கடைதிறமினோ. (கூ)

வேறு.

வனைதருவினைகழல்வுறவருளிறையடி

மலர்தருகுவளைகளருவிகள்சொரியவு
மறிகடலொலியெனவலறியுமலறியு
மனைதருபுலனவைமடிதரமனமிற
வறிவெழுமதுவறமருவியவெளியினி
னழிதரவொழிவறமிகுவிழிநிகழ்தரு
மமிர்ததுபருகிடும்வர்கடைதிறமினோ. (கூ0)

சிதையுமெனவுடன்முதல்வருபொருள்களுந்
திரியுமெனவுயர்பதமுறுவினைகளுஞ்
சிலுகதெனவலையலைவருசமயமுந்
தெளிவுதரவிவைமுழுதையுநழுவிநின்
றிதையமலர்செயவுருகிநம்மிறைவர்தந்
திடுமடியிணைமலர்முடிமிசையணியவந்
திழிவுகழிவிதமகமறுமமிர்தமுண்
டெமதுசுகவடிவெனுமவர்திறமினோ. (கக)

மருவுகுணமொடுமல்மதுகழியவு
மல்குமிருவினைமயலதுபறியவு
மகிழ்வுமடிவறவொருபொறையணையவு
மனனுநினைவருமிடமதுநினையவு
மருவவுருவனதடிதலையமரவு
மயர்வுநினைவறுமறிவதுநிகழவு
மடையவொழிவுறுமதனிலைதிதிபெறு
மமிர்துபருகிடுமவர்கடைதிறமினோ. (கஉ)

வேறு.

உலகமநித்தமெனவுணர்வதுநித்தமென

கலகமனத்திடையேயிலகமுதற்பகருங்
கலைகளைவிட்டெறிவீர்கடைதிறமின்றிறமின். (கங)

ஓதல றக்கணியாவொப்பில்பரம்பொருளே
யொருவடிவாகியெழுந்தருளுதலுன்னுதொறுங்
காதன்மிகுத்துவரக்கண்பனிகொண்டுவரக்
கரையழியன்புடையீர்கடைதிறமின்றிறமின். (கச)

ஆவியினுக்குயிராமாரணனேருருவா
யவனியில்வந்தருளும்பவனிவிரைந்துதொழா
வோவியமொத்திடநின்றுரையுணர்வொன்றொழியா
துமையொழிந்திடவேவொழிவறுவீர்திறமின். (கரு)

வேறு.

பொருளையேகருதிவெம்புலன்வழிசெல்லுமென்
புன்மையேகண்டுவந்திம்மையேயருள்பெருங்
கருணையேயுடையவன்கழனினைந்திடுதொறுங்
கரையழிந்துளநெகுங்காதலீர்திறமினோ. (கசு)

நம்மையாளுடையநாயகனையேநனவிலுங்
கனவிலுங்நவிலுமாறன்றிவேறொன்றுநஞ்
செம்மையானதுதெரிந்திடுதல்கண்டிலமெனத்
தெரியுமாதரவினீர்கடைதிறந்திறமினோ. (கஎ)

வேறு.

விழியாலுலகழியாவெறுமுணர்வாய்விடும்வகையா
லொழியாவமிர்துண்பீருமதுயர்பொற்கடைதிறமின். (கஅ

வேறு.

அளவுகண்டிடவரியபங்கயநயனம்வந்துமதாவியைக்

அழுந்தவாகமிரண்டுமொன்றுறவழிவிலானெடுதழுவிமுன்
பிழந்தநாளைநினைந்துபோதவிரங்குவீர்கடைதிறமினோ. (உ௦)

வேறு.

ஒழித்தேயுள்ளமுணர்வடைய
வொழியாவொருவன்வருமளவும்
விழித்தேயுறங்கும்விளங்கிழையீர்
மேவுங்கபாடந்திறமினோ. (உக)

வேறு.

உருநாமமொன்றுமிலாவொளிகருணாகரனென்னுந்
திருநாமம்பெறவந்ததிறம்பாடத்திறமினோ. (உஉ)

வேறு.

தரணியில்வந்தபெருமானார்தாளிணைசூடியஞ்ஞவதைப்
பரணியையின்றென்வாயாரப்பாடக்கபாடந்திறமினோ. ()

கடைதிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩ச.

காடு.

குறியுருவறிவுதானிறைவிதன்கோலமே
குறுகுவாருளமெலாமவள்பெருங்கோயிலே
யறிஞர்வாழிடமலாதழனெடுங்கானமே
யறிவிலாவவையெலாமடையவும்பேய்களே. (க)

மறையெலாமறைவதாகியபரஞ்சோதியோர்
வடிவதாயருளுமிப்பொருளெனுந்தேசுதா
னுறைவதாமகமுறுதலமரும்பேயெலா

வேறு.

கல்லுங்கயவோர்மனமேயவர்தங்
கண்ணேமரமூமவர்தண்மையறச்
சொல்லும்முறையேசுடுதீயிடர்சேர்
சூருவளிமற்றவர்தந்தொழிலே. (௩)

செயிரைச்சுடவல்லவர்தம்மளவுஞ்
செயிர்செய்பவர்சேர்வுறுதீவனமீ
துயிரைச்சுடவல்லதுவெவ்வழலோ
வோராவிவர்தம்முறையன்றியுமே. (௪)

வேறு.

வெருவவெரிசொரியும்விழியுமழல்பொழியுமால்
வெகுளியெரிவிரவிமிகமிகவுமெரியுமா
லருவவுயிருமிறவெரியுமனலதனில்வே
றனலுமிலதகிலவுலகதனினழலதே. (௫)

தருவ்தருவதிலரெனநினையுமனமொடே
தமதுதலைமைகெடவவரவர்கள்கடையிலே
யொருவர்தருமுணவுகருதியுழல்பவையில்வே
றழலுமலிகளுமுளவுமலவுணரிலே. (௬)

வேறு.

அணிகொளும்பர்தருவுநேருகர்பிண்டிமரமுநேர்
கணிகபங்கரரசுநேர்கடியகானமதனிலே. (௭)

வேறு.

நீனத்திற்சோலையாய்நெடுந்தாபத்தா
னிழலெனவந்தடைந்தவர்க்குநெருப்பேயாகி
வாளொத்தமுட்சரித்துவறிதேகாய்க்கும்

ஆராதவருந்துதலும்புணர்ப்புமாகு
மாயாமல்வருந்தோற்றமம்பென்றோடிப்
பேராசைமான்செல்லச்செல்லப்போகும்
பேய்த்தேரோயெம்மருங்கும்பெருகுங்கானம். (௯)

செத்தபிணமிடுகாடுசுடுகாடென்று
செப்புவர்களறியாதார்சிலர்தாநெஞ்சத்
தொத்ததுதாமுணராதுண்டுடுத்துவாழு
முயிரோடும்பிணம்பயில்காடொழியவிட்டே. (௧௦)

வேறு.

அறங்காட்டி லிருசெவிமீதழற்காட்டினுற்போலு மல
கைவாழும், புறங்காட்டிற்கொப்பதுமிப் புறங்காடேவேறு
ண்டோபுறம்புகூற. (௧௧)

வெய்யமறமறப்பெருத்த விடயமெனினெப்பொழுதும்
வெறுத்துமெய்யை, யையமறத்துறந்தவர்களருவருத்ததிது
சுடுகாடாகையன்றோ. (௧௨)

இன்றாலுஞ் சிலரரிந்துதீற்றினாலுந் தீமையுறத் தீக்குள்
ளேதள்ளினாலுங், கொன்றாலுமஞ்சாதார் தங்கணெஞ்சிற்கு
லைகுலைந்ததிக்காடுகொடிதாயன்றோ. (௧௩)

களையற்றநீராருங்கனன்றெழுவதிக்காட்டின்கடுமைய
ன்றோ, புரையற்றபெரியோர்கள் போயகல்வதிவ்வெம்மை
பொறுமையன்றோ. (௧௪)

மேலாயவானோரும்விண்டிருப்பதுடம்புற்றவெம்மைய
ன்றோ, மாலாரும்பாலாழிவைகுவது மிவ்வழலைமாற்றவன்

இன்னமுநான்வேறுசில வியம்புவதெனிவ்வுலக மெல்லாமீன்று; ஊன்னமுமாய்ப்பறந்ததுமிவ்வாரணியத்துறுவெம்மையாற்றுதன்றே. (௧௫)

வேறு.

ஓதவரியவெரிகானமதிலொருவருடுவரநினையலாவதோ
போதவுருவநினையாதவவனையடுபூதகணமணவிமோதுமே.

காடு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௫௧.

பேய்.

ஏதமளவுதெரியாதகொடியவன
மேவும்வகைமருவுபேயரோ
பேதமளவுதெரியாதுபெரிதறிவு
பேசுமலகைசிலபேசுவாம். (௧)

வேறு.

ஒன்றென்றுநின்றசிலபலவென்றுநின்றசில
வுபயத்துநின்றசிலவே
யன்றென்றுநின்றதனையாமென்றுசொல்லியுட
னலகிட்டுவிட்டசிலவே. (௨)

இலதென்றுநின்றசிலவுளதென்றுநின்றசில
விறைதன்னைநெஞ்சினுணரும்
வலதின்றிமங்குமலவுடறங்குகின்றதவ
வடிவங்கள்கொண்டசிலவே. (௩)

தண்டைப்பிடித்தசிலசிகையைத்தரித்தசில

முண்டித்துவிட்டசிலமுடியைப்பறித்தசில
முசுவிற்பொறுத்தசிலவே. (௪)

அலைகெட்டிராதுபலதலைகெட்டநூல்பழகி
யதுமுக்கியமாகிமிகவே
கலைகற்றபேய்களொடுசிலுகிட்டுலாவுவன
களையற்றபேய்களுளவே. (௫)

வேறு.

வறியவானவுரைபலகேட்பன
மாண்டுமீண்டினிவாராவழியினைச்
செறியலாகுநெறிகடெரிந்துரை
செய்யுமெல்லைசெவிடுகளாவன. (௬)

வம்புகூறிலுடம்பெலாம்வெறும்
வாய்களாகிவடித்தற்குவல்லன
வும்பர்கோனடித்தாமரைபோற்றியென்
றுரைக்கவென்னில்வெற்றூமைகளாவன. (௭)

பொய்ம்மையாகிமெய்போலவிளங்கிய
பொருடெரிக்கினற்புற்புதக்கண்ணின
மெய்ம்மையானபொருளையுளத்தினில்
மீண்டுபார்க்கில்வெறுங்குருடாவன. (௮)

பருகுளத்தமிர்தம்பொழிநூல்களைப்
பக்கமோதிப்பழித்துக்கழிப்பன
திருகுளத்தொடுதர்க்கங்களேயுரை
செய்யுநூல்கற்றுத்தெற்றிர்களாவன. (௯)

ஆவதொன்றிலையாயினுந்தன்னைமே

பாவகத்தொன்றிலாதமைகாட்டல்போற்
பட்படத்துத்தன்பாழ்வாய்திறப்பன. (௧௦)

ஆறுஞானமுடையார்பிணக்கற
வாறுஞானநெறியென்றறிந்தவர்
கூறுஞானக்கரும்புகொள்ளாதுபொய்க்
குருடர்சொன்னசொற்கோதுகொண்டாடுவ. (௧௧)

உண்ணலானவிடந்தொறுமற்றவர்க்
குற்றநட்டவர்போலுறவாடுவ
கண்ணனார்சிலராயினுங்கைப்பொரு
ளில்லையாகிற்கழலக்கழல்வன. (௧௨)

கண்டமட்டினிதுவன்றிவேறொன்றுங்
கண்டிலோங்கதியென்னுங்கருத்தினாற்
பிண்டமிட்டவர்தம்பிறகேஞஞ்ஞை
பிஞ்ஞையென்றுபிதற்றித்திரிவன. (௧௩)

வயிறுசாணும்வளர்த்தற்பொருட்டந்த
வானுஞ்சென்றுவரக்காலுடையன
கயிறுங்கம்பையுமேடும்பிறர்க்கொரு
காட்சிபோல்வரும்புத்தகக்கையன. (௧௪)

வேறு.

சவலைச்சாகரமாகியசமயத்தேநிலையாவன
தனைமெய்ப்பாலுணராதனதனுவைத்தானெனநாடுவ
கவலைச்சாகரமாவனகடைகட்கேநடமாடுவ
கலைவிற்றேயுணவாவனகருவிப்பேய்பலகோடியே. (௧௫)

அடைகட்டாவுககோடிகளளவிற்காமசனுதியை

சடைகட்டாமழியாவிடறலைகட்டாநினையாவொரு
தனைமெய்ப்பாலுணராதனசமயப்பேய்பலகோடியே. (௧௬)

உழலத்தானிளையாதனவுணவிற்காவனதேடுவ
வுணர்வைத்தானுணராதனவுலகத்தார்நகவாழ்வன
கழலத்தானுமையாடுவகதறத்தான்முசியாதன
கனகத்தேமனமாவனகருவிப்பேய்பலகோடியே. (௧௭)

வேறு.

மெய்வருந்திக்குரவனருள்விரும்பாதென்றும்
விட்டிடமுந்தொட்டிடமுமறியாதேநின்
றைவருகப்பட்டனவாய்மிகவுந்தம்மை
யகமதித்துத்திரியும்பேயனந்தங்கோடி. (௧௮)

கவலையுற்றதம்பசியைத்தணிக்கவேறோர்
கதியின்மையாலறந்தான்காட்டுவார்போற்
குவலயத்தோர்பொருள்விரகால்வாங்கிக்கொண்டு
குருக்கொடுக்கும்பேய்களொருகோடிகோடி. (௧௯)

வேறு.

தன்மனந்தனைவெருட்டுமேபிறர்
தளும்புநெஞ்சுகடெருட்டுமே
வன்மனங்கொடுகிளிகள்போலறம்
வடிக்குமேபட்டடிக்குமே. (௨௦)

நீளுகின்றசடைதன்னினுசைமிக
நீளுமேவினையின்மூளுமே
மீளுகின்றநெறிதன்னினுதரவு

பாவகததொன்றிலாதமைகாட்டல்போற்
பட்டபடத்துத்தன்பாழ்வாய்திறப்பன. (க௦)

ஆறுஞானமுடையார்பிணக்கற
வாறுஞானநெறியென்றறிந்தவர்
கூறுஞானக்கரும்புகொள்ளாதுபொய்க்
குருடர்சொன்னசொற்கோதுகொண்டாடுவ. (கக)

உண்ணலானவிடந்தொறுமற்றவர்க்
குற்றநட்டவர்போலுறவாடுவ
கண்ணனார்சிலராயினுங்கைப்பொரு
ளில்லையாகிற்கழலக்கழல்வன. (க௨)

கண்டமட்டினிதுவன்றிவேறென்றுங்
கண்டிலோங்கதியென்னுங்கருத்தினற்
பிண்டமிட்டவர்தம்பிறகேளுஞ்ஞை
பிஞ்ஞையென்றுபிதற்றித்திரிவன. (க௩)

வயிறுசாணும்வளர்த்தற்பொருட்டந்த
வானுஞ்சென்றுவரக்காலுடையன
கயிறுங்கம்பையுமேடும்பிறர்க்கொரு
காட்சிபோல்வரும்புத்தகக்கையன. (க௪)

வேறு.

சவலைச்சாகரமாகியசமயத்தேநிலையாவன
தனைமெய்ப்பாலுணராதனதனுவைத்தானெனநாடுவ
கவலைச்சாகரமாவனகடைகட்கேநடமாடுவ
கலைவிற்றேயுணவாவனகருவிப்பேய்பலகோடியே. (க௫)

அடைகட்டாவுககோடிகளளவிற்காமசனுதியை

சடைகட்டாமழியாவிடறலைகட்டாநினையாவொரு
தனைமெய்ப்பாலுணராதனசமயப்பேய்பலகோடியே. (க௬)

உழலத்தானினையாதனவுணவிற்காவனதேடுவ
வுணர்வைத்தானுணராதனவுலகத்தார்நகவாழ்வன
கழலத்தானுமையாடுவகதறத்தான்முசியாதன
கனகத்தேமனமாவனகருவிப்பேய்பலகோடியே. (க௭)

வேறு.

மெய்வருந்திக்குரவனருள்விரும்பாதென்றும்
விட்டிடமுந்தொட்டிடமுமறியாதேநின்
றைவருகப்பட்டனவாய்மிகவுந்தம்மை
யகமதித்துத்திரியும்பேயனந்தங்கோடி. (க௮)

கவலையுற்றதம்பசியைத்தணிக்கவேறோர்
கதியின்மையாலறந்தான்காட்டுவார்போற்
குவலயத்தோர்பொருள்விரகால்வாங்கிக்கொண்டு
குருக்கொடுக்கும்பேய்களொருகோடிகோடி. (க௯)

வேறு.

தன்மனந்தனைவெருட்டுமேபிறர்
தளும்புநெஞ்சுகடெருட்டுமே
வன்மனங்கொடுகிளிகள்போலறம்
வடிக்குமேபடாடிக்குமே. (௨௦)

நீளுகின்றசடைதன்னினாசைமிக
நீளுமேவினையின்மூளுமே
மீளுகின்றநெறிதன்னினாதரவு

வேறு.

பஞ்சுபடுகலைகடன்னையும்பல
படிக்குமேதலைவெடிக்குமே
பிஞ்சுபடுகலைகடன்னையுந்துவர்
பிடிக்குமேபடாநடிக்குமே. (௨௨)

பேய் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௭௩.

உவமை.

சொல்லாலுமனனாலுமறியாவொன்றைச்
சொல்லாலேதோற்றுவிக்கத்துணியுஞ்சொல்லும்
புல்லாலேயெரிசுடுதல்போலும்போலும்
போலாதேபுகையிலெழுங்கனலேபோலும். (௧)

ஒளிதருநூலோதிமுடிபொருளைக்காணா
தோதியநூல்பலவுணர்ந்துபிணங்கும்பேய்கள்
களிதருமியானையைக்குருடர்கையாற்கண்டு
கண்டகண்டவளவுகொடேகழறல்போலும். (௨)

கலைபகருஞ்சமயிகள்கண்காணிற்பீலிக்
கண்ணொன்றைக்காணுமெனக்கையிற்கொண்டு
தலைபறியேசமயங்களென்றுதந்தந்
தலைபறித்துச்சிலசமண்பேய்சாற்றல்போலும். (௩)

அன்புறாநற்குருபரனுக்கன்புசெய்யா
தருவுருவைப்பெறவிருக்குந்தன்மையையோ
வின்புறாநற்கனிபாறேனினிதருந்தா

அருவாயபரனுருவாயருள்வதொன்றை
யஞ்சாதேசிலவளவைகொண்டுதாமுங்
குருவாகிச்சிலகுருப்பேய்கூறுந்தன்மை
குருடனுக்குக்குருடர்நெறிகூறல்போலும். (௫)

உவமை முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௭௮.

உட்சோலை.

போகாததுயர்மேவுபொல்லாதவிப்பேய்கள்புகுமாறிலா
யோகாலயத்துள்ளிருப்பாடிருச்சோலையுட்சோலையே. (௧)

ஆகாசநீர்பூமியனல்காலிரவிசோமனவியாதுமு
டேகாசதரநாதனடியார்கள்பயில்வார்களிதமாகவே. (௨)

ஆறுமிலைகலைகூறுமறிஞர்களாறுநிறைவுறவறியுமே
வேறுமிலைகலைகூறுபதிநறுநாலுமலதுவிளம்பிலே. (௩)

நிலவியகிளிகளுலவியகுயில்கணிறைபயிலியல்பதிறைவிதாள்
குலவியமறைகளிறைவிதனருகுகுழறுவகுழறுவமழலையே. ()

அழலுறவுடலுமயர்வுறவுயிருமலமரவெருவியயருநா
ணிழலிலபிறிதீவ்வழகியகருணைநிகழ்வுறுநிழலோர்நிழலுமே.

என்றிவ்வுலகுளதன்றமுதலெதிரின்றுவளையிதினென்
றுதா, னின்றதெனவிலையென்றுமொழிவறநின்றதொருபொ
ருளொன்றுமே. (௬)

உட்சோலை முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௮௬.

கோயில்.

ஆதிநாலுமாமறைகள்சூழ்தற் கரியகோயிலுக்களவுகூறவோ,வோதினாலிரண்டுடனிரண்டுதிக்குண்டமேனியக்கோயிலுள்ளதே. (௧)

சமயமாறுதானறைவதேயலாற் சதுமுகாதிகாணரியதார்கொலோ, வமையுமாறுதானறியவோதுவாரரியகோலம்வாழ்பெரியகோயிலே. (௨)

வேறு.

மெய்விளக்கினார்மேவுகோயிலுக்
கெவ்விளக்குவேறினிவிளக்குமே. (௩)

கோயில் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௮௭.

பலிபீடம்.

அண்டகோடிநூறாயிரங்களோர்
பிண்டமாயிடும்பெரியபீடமே. (௧)

பவத்தினார்பொடிபடப்பராவிய
தவத்தினார்பலிகொடுப்பர்தம்மையே. (௨)

வேறு.

தமதுருவிறைவடிவுறுதலினிதனிகர்
தருவதுமொருபொருளிலமிதுதகவில
தெமதுயிரொனினுமிதமிர்துசெய்வதுகட

டையனவுடலுயிருறும்வினையுளமுணர்
வுலகதுதனிலினமுலாசெயவருபொரு
ளடையவுமமிர்துசெய்தனையினியமிர்துசெய்
வதுமிலதெனுமொழியிவைபலபலவே. (௪)

பெலிபீடம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௯௧.

ஆல்.

மருவிதயகமலமுறைவாளென்றும்வாழ்வதொரு
வடமுமுளததினளவையாமிங்குநாடளவி
னொருவிதையினளவளவிலோரண்டமாகுமதி
னுளகனியினளவையினியார்கண்டுகூறுவரோ. (௧)

அயனையுலகடையவரவோருந்திமாமலரி
னருளியறிவரியபரயோகென்றுமாறுயில்கொள்
சயனமெனமொழிவதொருதாழ்கொம்பின்மேவுசிறு
தளிரினொருதலையினுனியேதென்பர்சாகையையே. (௨)

செறியும்வகையரியதெனவேதங்களோதுபொரு
டெரியவிரகொருவரறியாதன்பினாலரனொ
டறியும்வகையகிலவுலகாய்வந்துகூடியது
மதனில்விடுசிறியதொருவீழ்கின்றநீழலிலே. (௩)

இரையுமெழுகடலும்வளையாநின்றவேழ்புவியு
மெழுமலையுமுலகுபதினாலுந்தனூடுருவும்
வரையுமிருசுடரடையவோரண்டமாகுமிது

நெரியமுயலகன்முதுகுநாகன்பணமகுட
நெறுநெறெனமுறியநடமாடுஞ்சடாதரனு
மரியுமலரவனுமதிலேநின்றவூசல்மிசை
யணையவரிலவர்கள்விசைபோயன்றிமீள்விலரோ. (௫)

வேறு.

மாறுதவருளுடையாள்மாறென்றுலன்றிவிசை
யாறுதவவ்வூசலதிலூசலல்லவோ. (௬)

மேனோக்கிவீழோட்டிவிரிதிசையேகவடோட்டிக்
கீழ்நோக்கிக்கிளையோட்டிக்கிளரவளர்வடமிதுவே. (௭)

ஆசையெனுந்தளையிட்டேயமையாமற்பறந்திந்தப்
பாசம்விடப்பறவாதபறவையதிற்பறவைகளே. (௮)

ஆல் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௧.

தேவி.

அன்னையெனவெழுந்தருளுமருளுடையதிருமேனி
தன்னையினியாமறியுந்தன்மையினைச்சாற்றுவாம். (௧)

வேறு.

மதுரவாரியாய்ஞானமயமதாகிவாடாத
மலரதாகிநாடாதமணமதாகியாறுத.
சதுமுகாதிவானோர்கள்சகலவேதகீதாதி
தருமனுதியான்மீதுதடவொண்ணாததாளாளே. (௨)

மழுதபாலர்சிறுமலமிர்தவாரியாயூறி
யருள்பயோதரீயாகியமிர்தபானமீவாளே. (௩)

கதியிலாதநாயானகடையனேனைவாசூடு
கழலெனுவெனூடேறுகருணைவாரியோர்கோல
மதியிலாமையான்ஞானவடிவைவேறுகூறுக
வகைசெய்தேறுமாறுகமலைவதோடுகாதாளே. (௪)

மருவுமாகமான்மேவிவருகுணதிநேராக
மனனின்மாறிமீளாதமனனுமாதிவேரோடு
மொருவமாறிமேனுடுமுணர்வுநானுநேராகி
யொழியஞானமேயாகவொருசொலோதும்வாயாளே. (௫)

விகடநாமரூபாதிவிததியோரொரோர்கோடி
விரியுமாகமீதோடிவிரவொணாதுமேலான
மகுடநாடிலோர்கோடிமலருதாள்களோர்கோடி
மன[illegible]நாவுமேவாதவடிவதானமாயாளே. (௬)

வெருவராமனுடோறும்வினையின்மூழ்கிவாளாரும்
விழியினர்கள்பாலோடிவினைவதோர்வுருதேனை
யருவராமனுயேனுளமராலுமாராலு
மறியொணாததோர்கோலமருளுகாதல்கூர்வாளே. (௭)

அவனிநீரினுன்மாளவனலின்மாளநீர்காலி
னனுமாளவாகாயமதனின்மாளவுடாடு
பவனன்வானமேலானபரமதேசிலேயான
படியின்மாளமாளாதபழையபாழில்வாழ்வாளே. (௮)

ஒருவிகாரமோர்காலுமுறநிலாமலியாதானு

நிருபியானவோர்போதுநிருபியாதவோர்போது
நிகழ்வுறுமலோர்போதநிலையதாகநேர்வாளே. (கூ)

வேறு.

அனுபவந்தனினறிவதன்றியோரளவைகொண்டறிவுறு
வதோ, தனுபவந்தனையொழியவின்றியதகமைநின்றதோர்
தனிமையே. (க0)

உருவமென்பதுமருவமென்பதுமுணர்வுகொண்டுணர
வொண்ணுமோ, வருவமிங்கொருவடிவுகொண்டதுவிதுவெ
னும்பொருடன்னையே. (கக)

வேறு.

பொருதுதிரிபலசமயமதிவழிபுரிவுதருகலைபுகல்வதோ,
கருதுபொருடொறுமருவியவையவை கழலநிலவியகண்ணை
யே. (கஉ)

தத்தமதிகொடுதர்க்கசமயிகடத்தமறிவுறுதத்வமோ
சித்தமயலதுகெட்டவவர்தெரிசிக்கவுரியதொர்சித்தையே. ()

வேறு.

மருவுருததற்குரைக்கும்வடிவுமில்லையென்னவோ
கருவுருமையாளவந்தகருணைமேனிகண்டுமே. (கச)

தொல்லையாகிநின்றதுய்யதுணைமலர்ப்பதங்களுக்
கெல்லையானதில்லையோவென்னுச்சிமீதிருக்கவே. (கரு)

விளம்புமெப்பொருட்குமேல்மிகுத்தநீண்முடிப்பரப்
புளம்புகுந்திருக்கவெல்லையுன்னவில்லையென்னவோ. (கசு)

அடையமாதிரம்படைத்தவடிபுறம்புடுப்பதோ
[illegible]

அன்னையாகியத்தனுகியஞ்சலஞ்சலென்றவந்
தென்னையாளுகோலநீர்மையென்னதாவியம்பவே. (கஅ)

வேறு.

மாசுணமோமறைத்தலையோமயானமோவாக்கிறந்த
தேசுணர்ந்தமெய்யடியார்சிந்தையோதிருந்தமளி. (ககூ)

சாத்தும்பூமாலையினுந்தமையுணர்ந்தமெய்யடியா
ரோத்தும்பாமாலையிலேயெப்போதுந்திருவுளமே. (உ0)

பாதாதிகேசாந்தமுவந்தணியும்பணியருளே
ஞாதாதியாமூன்றுமுவந்தயிலுநல்லமிர்தே. (உக)

வேறு.

வேதமவடிருவாயிலோதுகீதம்
வேறுநினைவிலர்காணுமேனிமேனி
பூதமவடிருவாசல்காவலாகும்
போதமவடிருமேனிகாவலனே. (உஉ)

யோகினிகள்கருணுதியானமாதர்
யோகமருநிலமாசின்ஞானயோகங்
கோகனகனறியாதகோயில்கோயில்
கூறரியபெருவாழ்வையாவர்கூற. (உங)

வேறு.

கலையேறுவணங்களியன்னமெனக்
கற்பித்திடவோசொற்பித்ததுவா
மலையேறுவணங்களியன்புறவங்
[illegible]

ட்ஞ்சாயுதமேதிரிசூலமழுப்
படையேயெனவோபகைவெம்பிறவிக்
கஞ்சாமுனெழுந்தருளாவெறியு
மன்பேதிருவாயுதமாமதுவே. (உரு)

தேவி முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉச.

உட்பரிவாரம்.

அரணேயறிவேசெறிவேயழகே
யருளேவடிவாகவமைந்தவருஞ்
சரணேயெனவந்தடையும்மடியார்
தங்கோலமெலாமிங்கோதுதுமே. (க)

வேறு.

புரமயோகமுறவேதமறுபோதமுடனே
பரமயோகமுறுவாரிறைவிபயிரவர்களே. (உ)

புணருமைத்திரிமுதலானபொருளுள்ளபரிசே
யுணருமார்க்கம்வருமாதவர்கள்யோகினிகளே. (ங)

வேறு.

நித்திராசாகரதமற்றதொருநீர்மையினரோ
நிட்டையாதுமிலதானதொருநீதியினரோ
முத்திராஞானமெனுமுத்திராயலதேதுமிலரோ
முத்திநாயகர்களானபவமோசகர்களே. (ச)

பெத்தமுத்தியிலதானதொருசாதகர்களே

பத்திசித்தியெனநாடிவருதாபதர்களே
பத்தொய்ப்பிலருள்கோலமிகுபைரவர்களே. (ரு)

வேறு.

உரையிறந்துணர்விறந்திடமுணர்ந்திடுவரோ
யுணவுமங்கையில்வரும்பலியுகந்திடுவரோ
திரையிறந்தளவிறந்துளபரங்கடலுளே
செறிதரும்படிவருந்திருவகம்படியரோ. (சு)

அழுதன்மாறுதலிலாவிழியர்பாலருள்வரோ
யவர்களாகமுமெலாம்விழியதாய்மொழிவரோ
யெழுதன்மாறுதலிலாவிரவியாமுருவரோ
யிகலுமார்வமுமிலாதிலகுபைரவர்களே. (எ)

அவனிவானடையவோரணுவதாநெடியரோ
யணுவுமேருகிரியாயறவுநேரியர்களே
புவனிவானடையவோர்பவனிபோதுவர்களே
புகலுகோமளவியாமளபுராதனர்களே. (அ)

அலைபொருமலொருகாறலையெடாதமைவரோ
யருள்பொருமலுகாவருவிபாய்நயனரோ
கலைபொருமலொருகோவணவராய்விடுவரோ
கவலைதீர்பலிகொணீள்கரகபாலியர்களே. (கூ)

சகலலோகமுமெடாவயிலும்வாயுடையரோ
சதிரொலாமழியமாறருவதாளுடையரோ
புகலுலோகமுமலோகமுமெலாம்விழியரோ

உருகுவாசகமெலாமுடையசாகினிகளே
யுயிரொலாம்விழியினலயில்வர்யோகினிகளே
பருகியாரமிர்தையாடுவர்கண்மோகினிகளே
பகருமாறரியநாயகிபதாகினிகளே. (௧௧)

வேறு.

தமர்பிறரற்றார்சமயமுமற்றார்
சகவியல்பற்றார்தமையொழிவற்றா
ரமர்விடமற்றாரறமறமற்றா
ரறிவயர்வற்றாரவளடியாரே. (௧௨)

இருணெறிவிட்டாரிருமையும்விட்டா
ரிலகநடப்பாருலகுகடப்பா
ரருணெறிநிற்பாரமரவிருப்பா
ரறிவுருவுற்றாரவளடியாரே. (௧௩)

பொருளைவிரிப்பார்புகழுதிறத்தார்
புளகிதமுற்றார்புரளுதலுற்றா
ரருளைவியப்பாலறியவுரைப்பா
ரதிசயமிக்காரவளடியாரே. (௧௪)

தெளியுமுளத்தார் சிலவர்தெளிப்பார்
சிலவர்களிப்பார் சிலவர்திகைப்பா
ரளியுமுளத்தோ டழுதுசிரிப்பா
ரவர்கள்செயற்பா டறியவொணாதே. (௧௫)

உட்பரிவாரம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௩௧.

லீலை.

ஆதிமூலமொருகோலமுமிலாதவடிவிவ்
வகிலலோகமுமறிந்தடையும்வண்ணமழகார்
சோதிமூவடிவுகொண் டருளியந்தமறைமுன்
சொன்னதன்மைதெரியும் பரிசுசொன்னதுணிவும். (௧)

கயிலைமாமலையின்மேலினிதிருந்தருளியக்
கமலயோனிமுதலெக் கடவுளர்க்குமருளான்
மயிலையேறிவருமைந்தனுடனந்திமுதலா
மற்றும்வந்தடைபவர்க்குமருள்செய்தவகையும். (௨)

ஆலநீழலினிருந்தருளியன்றுசுரரோ
டசுரர்நெஞ்சினளவிற்களவறைந்தறிவுசேர்
நாலுபேரறியநாலுமறைசொன்னபரிசே
ஞானமானநயனந்தனைநயந்தநலனும். (௩)

இசையவைவயனொருபாரதமுடிப்பவர்கள்போ
லிப்பிறப்புமுடியும்பரிசியம்புமியல்பும்
விசையனையமுறநெஞ்சினையறிந்தருளியே
விசுவரூபவியல்காட்டிவெருள்வித்தவிரகும். (௪)

ஆயர்தம்மனையினோர்வடிவுகொண்டுபதினா
றாயிரந்திருமடந்தையருடன்புணரினுந்
தூயபிரமசரியத்தி ல்வழுவாமலொழுகுஞ்
சுத்தஞானசரிதத்தியல்புசொன்னதுணிவும். (௫)

வாதவூரனையொழிந்தவர்கள்பொன்னடியிலே

யோதலூறமமிர்தஞ்செவிகளார்வுறமுகந்
துண்டிவையகமுழுய்யும்வகைசெய்தவுறவும். (சு)

தன்பராபரமதானதிருமேனிநிலையிற்
சலனமின்றியொருதன்மையினின்றருளியே
யன்பரானவர்கணெஞ்சினிலுவந்தவடிவா
யங்குவந்தவர்களுய்யும்வகைசெய்தவருளும். (எ)

வேறு.

உலகமயக்குறுவண்ணமுகந்தோறு முகந்தோறுமுதிப் பனுனென், றிலகியமெய்த்திருவார்த்தையாவர்க்கு மேறும் வகையிக்காலத்தே. (அ)

பெருமான்வந்தவதரித்துப்பீடுடையதரணியுளோர் பி ழைக்கும்வண்ணஞ், சொருபானந்தச்சுடர்தன்றுணைமலர்த் தாடரும் பரிசுஞ்சொல்லிச்சொல்லி. (கூ)

அண்டரொலாமலமாக்கவருட்சொருபானந்தன் றன்ன டியார்வாழப், புண்டரிகமலர்பாதம்பொறித்தருளுந் திருக்க ருணைபோற்றிபோற்றி. (கo)

கூசாதேநாமுமெலாங்கொண்டாடும்படி யிந்தக்குவல யத்தே, வாசாமகோசரனேர்வடிவாகிவந்தவருள் வாழ்த்தி வாழ்த்தி. (கக)

வேறு.

களைத்தல்தீரவந்துதித்தகருணைமேனிகர்தலோ
ரிளைத்துவாழுமிவ்விநோதமிடைவிடாமலுடையரோ. (கஉ)

சாதலாதல்வாழ்தலாதல்தளாயதாதல்சயனமாதல்

வந்தவிச்சகத்துதித்துவந்தவாறுமாறுமா
றிந்தவிச்சைபாருமென்றிருந்தவிச்சைகாட்டவே. (கச)

லீலை முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கடுரு.

பேய்முறைப்பாடு.

அண்டமுண்டகண்டர் நிற்கவடையவுண்ணவாதரங்
கொண்டபேய்களகலவந்துகுறைகணின்றுகூறுமே. (க)

உலகிலேசனித்துநின்றழைத்துநீர்பிழைப்பிலா
வலகையாமிரெனவகுத்ததென்கொலெம்மையம்மையே.)

வேறு.

வாசகத்தாலாவிலையநின்றருக்குஞான
மதயானைவாதவூர்வள்ளலோடு
மாசகற்றியாயிரம்பேர்க்கீசனூர்நல்
லமிர்தளித்தாரொமக்கிரங்கியருளாரிந்நாள். (ரு)

தலைப்பான்மைமிகப்பெரியகாழிஞான
சம்பந்தர்தாம்பிள்ளைத்தனத்தினாலே
முலைப்பாலைப்பகிராதேதாமேயுண்டு
முத்தமிழும்பாடியறமுதியரானார். (சு)

திருநாவிற்கரசர்மிகத்தெள்ளத்தேறித்
தெளிந்துதித்திக்குமருட்டேறன்முன்ன
மொருநாளிற்பெற்றெம்மையொழியப்போயுண்
டொளியுருவாயினர்நாங்களுலர்ந்தேபோனேம். (ரு)

அடுத்தனவேசெய்துதிரிந்தற்றநம்பி

தடுத்தவனையாட்கொண்டாரமிர்தமுண்ணத்
தாமளித்தாரெம்மளவுந்தாயேகாணேம். (௬)

சாந்தியினைநேராகவுடையநல்ல
சடகோபர்பராவமிர்தைத்தாமேயுண்டு
தீந்தமிழென்றொருகோடிவேதமாகச்
செய்யதிருவாய்மலர்ந்தார்தேரமாட்டேம். (௭)

ஓவாக்கர்முதலாகமுன்னந்தாந்தாஞ்
செய்தபாக்கியத்தானித்தியக்கந்தீர்ந்தார்
நீபார்க்கப்பட்டவரோகண்டாயெங்க
ணிர்ப்பாக்கியத்தையினிநீங்கப்பாராய். (௮)

வேறு.

முத்திவரும்படியன்றிமுற்றுடலம்விடுமளவுங்
கத்திவரும்படியாகக்கற்பித்தாயெங்களையே. (௯)

ஆராதவூணுண்டுன்னடியகளும்வகையெமக்குத்
தூராதகுழிதூர்க்கைதொழிலாகச்செய்தனையே. (௰)

பாகாயமொழியாயிப்படுதுயரமொருக்காலும்
போகாதவுடலம்வெறும்பொய்யாலேசெய்தனையே. (௧௧)

உங்கட்குத்தகுமிதுவென்றுள்ளபடியுனையுணரா
வெங்கட்குவடிவைவெறுமிடும்பையினாலெடுத்தனையே. ()

வேறு.

இப்பரிசேபலவியம்பியிலகுமொருபேயினையுன்
மெய்ப்பரிசேவினைந்தகுறிவிண்ணப்பஞ்செய்கெனவே. (௧௩)

பேய்முறைப்பாடு முற்றிற்று.

குறி.

அடியறிகின்றிலனடியேனறிவதொருகுறியல்ல
குடிபறியும்படிவந்துதோன்றியதோர்குறியுண்டே. (௧)

பூண்கின்றவுடலாதியாமிந்தப்புவனத்திற்
காண்கின்றபொருளெல்லாங்கனவாகக்கண்டனனே. (௨)

வேறு.

உடலையொன்றியவுயிர்விடும்பொழுதுணர்வதன்றியிலே
நடலைகொண்டுடனழுவல்கண்டுளநடுநடுங்கிடுமே. (௩)

அழியுமென்றமருலகிலின்பமிதமையுமென்றிடுமே
கழியுமென்றமருலகமென்பதுகருதுகின்றிலதே. (௪)

சமதமங்களைமுதல்வருஞ்சிலதலைமைவந்திடுமே
மமதைகொண்டிதுநமதெனும்பெருமயன்மடங்கிடுமே. (௫)

அழிவறும்பொருள்பொருளெனும்படியறிவந்திடுமே
யொழிவறும்பொருளுணர்வதென்றிடுமுணர்வுவந்திடுமே. ()

தெருளுறுங்கலைபலவுணர்ந்தொருசிறிதலம்பிறவா
வருளுறுங்குருபரனிருந்திடமறியவென்றெழுமே. (௭)

அழுதகண்களுமுருகுநெஞ்சமு மலருமன்புவிடா
தெழுதரும்படிமொழிதலிங்கரிதிதுசெயுங்குறியே. (௮)

அளியுநெஞ்சுடையடியரிங்கிவை யழகிதென்றனரோ
தெளிவையின்றியவலகையுஞ்சிலதிகைமயங்கினவே. (௯)

அழகிதென்றிடுமதுகொடுஞ்சில வழகிதென்றனவே
பழகிவந்ததோர்பரிசயங்கொடுபலபயந்தனவே. (௰)

குறி முற்றிற்று.

விசேஷப்பேய்வரவு.

வெருவருந்திறமுனைசெய்தங்கடிவீழ்வுறும்பொழுதே
குருபரன்பொருகளமறிந்தொரு குணலைவந்ததுவே. (௧)

கடுகவந்திடுமலகைவெம்பவங்கருவறும்படிநீர்
படுகளம்புகவெனவிளைந்தமைபகருகென்றலுமே. (௨)

வேறு.

செயிரறமிக்கதியங்குமுடற்றுயர்சிறிதுதணித்தெமதா
ருயினையளித்தமருனையுமெனச்சிலவுதடுதுடித்தனவே. (௩)

அறுதிபடத்தெளிவளவிதரித்திடுமடையவெனுமுதுபே
யுறுதிபடத்தெளிவாலமருற்றதையுனையுமெமக்கெனவே. ()

வேறு.

ஐயப்பாடோகெடுவீரஞ்ஞனழிந்தமையின்னம்
வையத்தேவந்ததுநான்மறைதேடும்பொருள்காணும். (௫)

பசியும்போமுங்கள்பெரும்பாவமும்போமிப்பத்துத்
திசையும்போய்முடிந்தபடுகளத்தினெருதினைத்தனையில். ()

பல்லாயிரத்தாண்டுபலகோடியண்டத்தா
ரெல்லாருமுண்டாலுமித்தனையுங்குறையாதே. (௭)

பாருண்டமாலுண்டென்படைப்பவனோடரனுண்டெ
னுருண்டெனுமொழிந்தெனருகாதுபெருகாது. (௮)

வேறு.

ஒழிந்துபோனகாணுமஞ்ஞனுமமென்றுனைக்கவே

தொல்லையுள்ளபரிசுசொன்னசுருதியைக்கொண்டாடுமே
யில்லையென்றபேயின்வாயினெரியைவையுமென்னுமே. ()

மாயைநாமமஞ்ஞனுமமானுமாறுவந்துநம்
நாயனாரழித்தவாறுநவிலுகென்னநவிலுமே. (௧௧)

வேறு.

வாயொருகோடிகொண்டுமலரோனுதித்த
முதலாகவிற்றைவரையா
வாயிரங்கோடிகோடிமறையோதியோதி
முடியாதுகாணுமளவே. (௧௨)

ஞானமலாதபாதமுனையாடிஞான
முனையாடுகாலையரனூர்
மோனமலாதகூறமுடியாமலியர்து
மொழியாரிதியாவர்மொழிவார். (௧௩)

வாயுனையாடுமெல்லையலநாயனுமொன்
மனமேபுகுந்தமொழியிப்
பேயுனையாடுகின்றதெனநீர்கொளாது
பெரிதாகவுன்னுமிதுவே. (௧௪)

விசேஷப்பேய்வரவு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௧௦.

அஞ்ஞன்சரிதை.

நாயகனானுகோலவருண்மேவநீரு
நலனோடுகேண்மினெடுநா
ளாயகனாவென்மாயாபுரமேவினானு
மரசானுமஞ்ஞனளவே. (௧)

வேறு.

மாயாபுரத்துள்ளவலிகூறுமளவோ
மாதாபிதாமாதுலன்றாரமகவென்
றுயாவருஞ்சுற்றம்வீழ்வோர்களேறற்
காதாரமேபோலவமிழ்விக்குமகழே. (௨)

இன்னானியானின்னனிவனென்றுயர்த்தா
தியானென்னதென்கின்றபதஞ்செய்தீசன்
றன்னாலுமிதுபோகவிடுமாறுமுடியாச்
சங்கற்பமாமென்பர்சலியாதமதிளே. (௩)

ஓராதவாமுடியுணர்வென்குடார
முள்ளொடொறுத்தற்குமொண்ணாமலியாரும்
பாராதபொல்லாவொழுக்காமிழுக்கே
படைவீடுசூழப்படுங்காடுதானே. (௪)

அலகற்றவிபரீதம்விளைவிக்கவுரியா
ரளவற்றபடைவீரரவர்சுற்றமுடனே
யுலகத்தைமுழுதாளுமுணர்வற்றகெடுவா
னுருவத்தையிருள்வேறொடுவமிக்கவரிதே. (௫)

வேறு.

கருதுமொருபொருளையொருகணமள விலடையவிகல்
கடவுமவன்விடயரதமே, வருதிசைகள்முழுதுமொருநொடி
யளவில்வலிசுழலவருகமனமனதுரகமே. (௬)

பரனெறிசெயருமறைகள்பகருமலரடியிணைகள் பரவ
நினைகிலர்களெனவோ, வரனெடரியயனெனினுமிலதகில ம
லைவெறுமஞ்ஞகுலபதியானையே. (௭)

வேறு.

மெய்யென்றிருப்பதுடம்பினையும் விளங்கிழையார்தம்
வார்த்தையுமே, பொய்யென்றிருப்பதிசனையும் புரையற்றோ
ர்கள்புகல்வதுமே. (௯)

வேறு.

நசையுரைக்கிலவனுமனுகுமே
வசையுரைக்கிலவன்வாய்கோடியாகுமே. (௧௦)

எவ்வற்றேற்பவர்க்கீயக்கையில்லனே
கௌவற்றேடினொருகோடிகையனே (௧௧)

இளமையும்மிடும்பைக்கிடமாகிய
வளமையும்பெரிதென்றேமதிக்குமே. (௧௨)

சாயைபோலுஞ்சகட்டுருள்போலுமா
மாயவாழ்க்கைநிலையாய்மதிக்குமே. (௧௩)

மின்றனெல்லைவிதியற்றயாக்கைகொண்
டென்றுமிங்கிருப்பார்போலிருக்குமே. (௧௪)

அறம்சுருக்குமவலம்பெருக்குமே
புறம்பெருக்கும்புகழுஞ்சுருக்குமே. (௧௫)

நிரயத்தோடுநெடுவான்முகட்டொடுந்
தரையத்தோடுந்தனியூசலாடுமே. (௧௬)

வேறு.

ஓதலுமுணர்த்தலுமுணவுசுட்டியே
சாதலும்பிறத்தலுந்தவிர்க்கவல்லவே. (௧௭)

இந்தமன்னனுக்கென்றம்பவங்கொள
வந்ததுன்மதிமந்திரியாகுமே. (௧௮)

ஆகமேவடிவாகியமைந்துள
மூகனீதிமுடியாமொழியவே. (உ௦)

முறைமையற்றமைமூவுலகத்தினு
மிறையவர்க்கறிவிப்பாருமில்லையே. (உக)

அஞ்ஞன் சரிதை முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உகக.

திருவவதாரம்.

உண்மையன்றியுலகத்துளோர்படுந்
தண்மைதம்பிரான்றனேயறியுமே. (க)

அவப்பிரகாசவவலம்பெருத்தமை
சிவப்பிரகாசன்திருவுளஞ்சென்றதே. (உ)

வேறு.

வன்பேயனையான்மேல்வரமெய்ப்பரனுக்குத்
தன்பேரருண்முற்றுந்தானேர்வடிவாயே. (௩)

ஆராவமிர்தின்சேவடியைப்பிரியாவச்
சீராரடியாருந்திருமேனிகள்கொண்டே. (௪)

குருநாயகனார்தங்கோலங்கூறப்பண்
டருநான்மறைகாணுதறிவாரினியாரோ. (௫)

பிறவிப்பகைவெல்வார்பிறிதற்றொருதானு
யறிவுற்றவரொன்றேயறையுங்கழலிட்டே. (௬)

வேறு.

ஞானமேதிருவாபரணங்களு

ஞானமேதிருவானவக்கோலமு
ஞானமேயருண்மேனியுஞானமே. (௭)

ஞானமேயுடையாடையுங்கூறிய
ஞானமேயுடைவாளுநலம்புனை
ஞானமேவருமூர்[illegible]தியுமியானவையு
ஞானமேபிறவுஞ்சிலகல்கியே. (௮)

வேறு.

கமலநான்முகனார்தங்கருத்தையுங்
கடந்துலோகமடங்கக்கவிப்பதோர்
விமலமாகிவிரிந்தொடுங்காமலே
விளங்குதண்கொற்றவெண்குடைகாப்பவே. (௯)

பூவிலேறியும்போதகமேறியும்
புள்ளிலேறியும்யோர்மயிலேறியுஞ்
சேவிலேறியுந்தேரினினேறியுஞ்
செய்யபொன்னடிசேரச்சேவிக்கவே. (க௦)

வேறு.

உம்பர்தானவர்க்கரியதானுமிவ்
வுணர்விலாவையொன்றாகவுன்னியே
தம்பிரானருட்கருணையாலிவன்
றானும்வந்தனன்றரணிதன்னிலே. (கக)

மம்மரங்குழந்தமரர்தேடவிம்
மண்ணின்வந்ததாளிணைவழுத்தியே
யெம்மருங்குமின்றடியர்போற்றவே
யெம்பிரானிருந்தருளுமெல்லையே. (கஉ)

திருவவதாரம் முற்றிற்று.

காமாதிபடைச்செருக்கு.

புணர்விஞேடருந்தலென்றும்போற்றுதலன்றிவேரு
ருணர்வறுமரசன்றன்பாலொற்றருமோடிச்சென்றே. (க)

மதித்தல்விண்ணவர்க்குமொண்ணுமறைப்பொருள்மநு
டனுய்வந், துதித்தனனென்னும்வார்த்தையுண்டெனவுரைத்
தபோதே. (உ)

இனிதினல்வாழுமென்னையீசனென்ருெருவன்வெல்ல
மனிதனுய்வந்தானென்னும்வார்த்தையும்வார்த்தையாமே()

வேறு.

ஒன்றில்லையெனுநீருமொன்றுண்டுபோலே யுரைத்தீர்க
ளெனவொற்றர்தா, மின்றில்லையென்னுதிரோமிந்தவுலகத்
தினியல்கூறினேமென்னவே. (ச)

அளவில்லைசமயங்களவரோயுரைப்பார்க ளழையென்ன
வவர்வந்துமெய், யுளவில்லைவேருென்றுமறியோமுரைப்பா
ர்களுரையோதினேமென்னவே. (ரு)

சொன்னர்கள்சொன்னத்தைமெய்யென் றுரைத்தார்க
ள்சுற்றஞ்சிறைச்செய்யவே,யென்னதன்முன்னேவர்பொரு
ளாகவிக்காவலெனமாரனிகல்கூறுமே: (சு)

மண்ணேரினெனையேவர் மலைவார்கண்முத்தேவர்மா
ருகியானபடிபோய், விண்ணேதினுஞெருவன் மலையேதினு

வேறு.

பண்டொர்நாண்மலர்ப்பட்டின்றுமக்கறைக்
கண்டர்மேனிசெம்பாகங்கறுத்தவே. (அ)

வேலைஞாலத்தவனொன்னைமீறவோ
மாலின்மார்பின்வடுக்கண்டுவைத்துமே. (கூ)

விதியுமெ ன்றன்விதியினைவெல்லுமோ
மதியழிந்துமகட்குமயங்குமே. (க0)

வேறு.

மலரோனுமாலுமதிசூடுவானும்
வடிவோடுகூடிவருமியாருமோ
ரலரோடுபோதமழியாவொரோர்வு
மணுகாமல்மாதரடிதாழ்வரோ. (கக)

பரியேறும்வீரர்பலகோடியோட
மலைபோலயானைபலமோதியே
யரியேறுநூறுமதிசூரரோடு
மலர்வாளிகாணினறமாய்வரோ. (கஉ)

வேறு.

கரும்பெனினுமென்னுடையகைச்சிலையசோகங்
கமலநறுமுல்லைகழுநீரினெடுகுதத்
தரும்பெனினுமென்கணைசுரும்பெனினுநாளு
ராவியுடையார்களென்னேவல்பிழையாரோ. (கங)

தேனிலவுபூகவனமுந்தடமுமாறுஞ்
செய்யவிசையேழுமுயிருய்யவருகாலும்
வானிலவுமாளிகையும்வானிலவுமென்கை

தாமனும்வாய்மையுமுருதமடவார்தஞ்
சொன்னவிலவுள்ளளவுமென்னுமளவேயோ
காமனெனுநாமமுளதாமளவுமாயைக்
கங்குல்கழியாதொருவர்கண்ணும்விழியாரோ. (கரு)

வேறு.

அணிச்சமஞ்சுமடியினாரையார்மறப்பரறிவினன்
மனிச்சர்முன்பிருந்துதான்வடிக்கும்வார்த்தைவார்த்தையே

பாவமேவுகொலையினோடுபடுகனற்செய்கொடுவிழிக்
கோபனேயெழுந்தபோதிவ்வுலகுநின்றுகுலையுமே. (கஎ)

வேறு.

குலைகுலைந்துளநினைந்திடுநினைந்திடுதொறுங்
குடர்கரிந்துலகடங்கலுநடுங்குதலுறத்
தலைகுலைந்துடைகுலைந்தறிஞரும்பெரியதந்
தலைமைகுன்றிடவெழுஞ்சலமெனுந்தழலதே. (கஅ)

தெருடரப்பொருள்விரித்தருடரத்திரிதருந்
தெளிஞரைத்தெளிவறத்திசைமயக்குறவெறுங்
குருடெனச்செவிடெனக்கொலைசினக்கனலெழுங்
கொதிபொறுப்பவர்களைக்குவலயத்தவர்களே. (ககூ)

வேறு.

வருசெருச்செயாவகையறத்தையே
வடநிழற்கணேமதிபெறச்சொனோ
னொருசரத்திலேயொருகணத்திலே
யுழல்புரத்தைநீறெழவொருக்குமே. (உO)

மறுகவுக்கிரத்தொழிலரக்கர்தம்

தெறுகனற்கொளச்சிலைவளைத்ததுஞ்
சிரமுதிர்த்ததுஞ்சினமிகுத்தலே. (உக)

கோபமிக்கபோதேவராறுவார்
குறுகுவோர்தமைக்கொடியநோய்புகுஞ்
சாபமிட்டுமாதவர்களாயினார்
தலைமைமிக்கதந்தவமிழப்பரோ. (உஉ)

வேறு.

அடலோபனெழிலேவரமைவார்களடையக்
கடலோடுமலையோடுதடுமாறல்காணே. (உங)

பேராதநேரானபேராசைகூர்போ
தாரோடுமுண்டோவொரன்பென்பதங்கே. (உச)

வேறு.

ஆலஞ்சேர்மிடற்றானுமையத்திற்குழன்றிலனோ
மாலும்போய்மாவலிபான்மண்வேண்டிநின்றிலனோ. (உரு)

உரையாதபொய்யுண்டோவுலோபனேயுற்றக்காற்
றரையாளும்பொருட்டன்றோதருமனும்பொய்சாற்றியதே.

வேறு.

ஈசனொளியோரிடத்துநிகழாவண்ண
மெவ்வுருவுந்தன்னுருவாயெங்குந்தானா
னாசையவனோர்சேனாபதியின்றேலிவ்
வஞ்ஞகுலபதிபெருமையறிவாரியாரோ. (உஎ)

புகர்வெண்டேர்புனலென்ற[illegible]புலன்களாரப்
போயலையத்திளைத்திளைத்துப்பொய்யேயார்ந்து
சகர்திண்டாடச்செய்யுமோகனஞ்சன்

வேறு.

மோகமுறவேமுனிவர் மூவர்முதற்றேவர்நரரியாவர்களுமியாவையுமெலா, மாகமதுயானெனதுதந்தைதமர்தாரமகவென்பதுமொழிந்ததிலரோ. (உக)

மோகமுறவேயெவருமோகமதனுலிடரின்முந்துவர்முடிந்தவிடமுஞ், சோகமுறவேதுயரமுழ்ந்துவதலாலது துறந்துணர்வு * கூறுவிலரோ. (௩௦)

வேறு.

ஓசையினிற்பெரியேனுதின்மிகப்பெரியே
னுங்களினெண்மடிநான்வஞ்சமெனிற்பெரியே
னீசனெனக்கெதிரோவெவரொனக்கெதிர்வே
றென்னுமகங்காரத்தெவரொதிரோறுவரோ. (௩க)

என்னளவீசனும்வந்தேதற்றெழியும்பலிசென்
றேற்றிலனுகினயன்றேற்றமிலன்றிருமா
றன்னளவோரவியுஞ்சந்திரனிந்திரனுஞ்
சற்றொனப்பகருந்தம்படைநம்படையே. (௩உ)

வேறு.

கதத்தயானையைத்தணிப்பர்களிமிகுத்தெழுந்தமா
மதத்தையார்தணிக்கவல்லர்மண்ணினன்றிவிண்ணிலே. (௩௩)

எச்சரங்களுந்தமக்கெதிர்ந்துளோர்களைப்படு
மச்சரன்றனுவிதன்னைவவ்வுதற்குவல்லரோ. (௩௪)

தந்தவப்பயனபுசித்தல்கண்டுநெஞ்சுதன்னுளே
வெந்தவப்பொருமைதன்னைவெல்லயாவர்வல்லரோ. (௩௫)

ஞானமாசில்தன்மவித்தகாமநாமநாலையு
மீனமாக்குநம்படைக்கொரொல்லைசொல்வதெங்ஙனே. (௩௬)

இங்கியாதுமிவனியம்பவின்பமெய்தியிறைவனைச்
சங்கியாமலஞ்ஞசேனைதாமகிழ்ந்திருக்கவே. (௩எ)

காமாதிபடைச்செருக்கு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உ௬௦.

ஞானவினோதன்படைச்செருக்கு

எவ்வுயிர்க்குமுயிராயவிறைவன்பொற்று
ளெய்தவிருந்தவஞ்செய்தோர்பொருந்திப்போற்றி
வெவ்வுயிர்க்கவருமறியாவேந்தன்றன்னல்
விளைந்ததெல்லாம்விண்ணப்பஞ்செய்தபோதே. (க)

போராருமஞ்ஞனவன்றன்னுல்வையம்
புகுந்தபிழைகேட்டருளிப்போதமூர்த்தி
சீராருமடியவரைத்திருக்கண்சாத்தத்
திருவடித்தாமரையவர்தஞ்சென்னிகொண்டே. (உ)

எம்பிரான்றிருக்கடைக்கண்பட்டார்க்கன்றே
வெளிதாகியிருப்பதுதானேற்றமிக்க
வும்பருமாயாபுரத்திற்கஞ்சாநிற்ப
வொழிந்தவரோவினியொழிப்பாருலகத்துள்ளே. (௩)

வேறு.

வருபாசக்கட்டறுத்துமாமாயாபுரமழித்து மயக்கந்தீர்வார், சொருபானந்தாவுனக்குத்தொழில்செய்வார் பிறராலுந் தொலைக்கலாமோ. (௪)

கச்சுருவுங்கனதனத்தார்கலவியினும்புலவியினுங் கலக்கந்தீர்வார், மெய்ச்சொருபானந்தநினைமெய்ப்படத்தாம்பெ

வேறு.

என்றுநின்றுரைசெய்தவெல்லையி
னெந்தைஞானவிநோதனைச்
சென்றவன்றனதாவியுண்டு
திரித்திடென்றருள்செய்யவே. (௬)

தம்பிரானிருபதங்களுந்தனது
சென்னிகொண்டறிஞர்தம்பிரா
னெம்பிரானைவிடைகொண்டவன்படை
யெழுந்தவாறெவரியம்புவார். (௭)

வேறு.

கடலெனகாமகோபலோபமாறுவ
கருணைநிஷாதியாய்விடாதுபாய் வன
கருவெனுநாமமாளவீதிபோ வன
கலகமறுதவோசைமீளமீள்வன
வுடலொடுகோபமேலுமேலுமூள்வன
வுணர்வறியாதவேட கூடமோதுவ
வுலகியலாரநாறவேபொருதன
வொளிமதயானைகோடிகோடிகோடியே. (௮)

உறவொடுவேறிலாதவாசியூர்வன
வுலகிருநாலுமாறுமேலுமாவன
வுடுபதிசூரியாதிகாணொணாதன
வுயர்வதுவேறுதானலாதிலாதன
துறவொடுசாலுஞானவீரர்சூழ்வன
சுருதிகள்போனநீதிவீதிபோவன
துணிவுறவேறுபாடுசாடியோடுவ

சிதறவிடாமலியாதுமாயநூறுவ
செறியவொணாதஞானவிலாளிபாய்வன
திருகுதல்தீருமாறுமாறுசேர்வன
சிலுகொழியாதுகாதியோதும்வாதிகள்
குதறியகூர்மைவாய்கண்மூடவேறுவ
குணமொருகாலிலாததானநீர்மைய
குருபரனார்தமேவல்வீதிபோவன
குரகதராசிகோடிகோடிகோடியே. (௧௦)

இனியனகூறும்வாயுமாயவாய்மையு
மிறுதியதானபோதும்வாழுபோதிலு
மியல்வழுவாதஞானதீரபாவமு
மிலகியஞானவாளுமோனவீரமு
மனியதலூணலாதிலாத வாண்மையு
மவரவர்சீலமோடுவாழுநீர்மையு
மளவுபடாமையேசுபாவமாகையு
மதிசயமானவீரர்கோடிகோடிகோடியே. (௧௧)

வேறு.

இந்தவுலகந்தரஞ்செய்தெழுகட
லெண்டிசைகலங்கிநின்றகுலமலை
வந்துவிழுமன்றுமொன்றுமசைவிலர்
வந்தபடிகண்டிருந்துமகிழ்வரோ. (௧௨)

சந்தனகுங்குமங்கள்புழுககில்
தண்பளிதஞ்சொரிந்துமகிழ்விலர்
கொந்தனகொண்டரிந்துநகவொன
நொந்திலர்முந்தையென்றுநகுவரோ. (௧௩)

நொந்தனர்கன்றிவந்துநலிபவர்

வந்தனவென்றிடும்பைவரமகிழ்
வந்தனரங்கிரண்டுமுடையரோ. (கச)

வேறு.

செய வினையற்றிருக்குமுனிவர்கள்
செறிவினையைக்கெடுக்கும்வகையெனின்
முயல்வினையைக்கெடுப்பரறிவினின்
முன்வினையைப்புசிப்பரடையவே. (கரு)

வேறு.

எண்ணிலாதவியல்ஞானவீரர்தமை
யெண்ணலாகுமளவெங்ஙனே
கண்ணில்வேறுபடவின்மையாலொருவர்
காணுமாறரியகாணுமே. (கசு)

கீழிலாதபடிகீழுமேலுமதின்
மேலிலாதபடிமேலுமே
சூழிலாதபடிசூழுதன்னிலை
சொல்லலாகுமளவல்லவே. (கஎ)

வேறு.

நிறைந்தபெரும்படைநோக்கி நீரழிக்கும்பரிசெமக்கிங் ()
கறைந்திடுமென்றருள்செய்யவரியநிருபகன்றெழுதே.

தோராதாரல்லரோ சேயிழையாரொனத்திகைப்பா
ராராயுமறிவுடையார்க் கருவருப்பேயல்லவோ. (கஅ)

மாலாயவவரன்றி மாசற்றார்மாணிழையார்
கோலாகலங்களையுமொன்றாகக்கொள்ளுவரோ. (உ0)

நரம்பெலும்புமூளை தசை நவைதருதோலாற்பொதிந்த

வேறு.

தசையருதமுக்த்தைவந்தெழு சந்திரமண்டலமென்பரோ
வசையருமயிர்தன்னையுங்குழல் மங்குலென்றுமதிப்பரோ. ()

கற்கநாறிமணந்தகுங்கும களபவண்டலுமளவிலாத்
துற்கநாறுதல்கண்டிருந்துஞ் சுகந்தமென்றுதுதிப்பரோ. ()

பீளையாகியகண்களைச்சில பிணைகளென்றுபிதற்றியே
சூளையாரையுமொன்றெனச்சிலர் சொல்லுவாரவர்புல்லரோ.

மெய்ம்மையேகொடியெனநவேள்கொடி மீன்விடும்ப டைமாதரார், தம்மையேயெனதவர்தமைத்துணிசெய்ததயி ரியசக்ரமே. (உரு)

பாவைமாருடல்பைமறிப்பதோர் பார்வையிற்பொடிப ட்டறும், பூவைமார்பொடியாகவேபொடி யாகிவேளுயிர் போகுமே. (உசு)

இறைவன்முன்புறநிருபகன்றெழுதிவை விளம்பியவெ ல்லையிற், பொறைவலஞ்செய்துதொழுதுறும்பகை பொடிப டும்படிபுகலுமே. (உஎ)

வேறு.

மாசாயநாவுடையார் வாய்திறந்தாலவர்களுடன்
பேசாமலிருந்துவிடு மதுவன்றோபெருந்தகைமை. (உஅ)

வைதாரைவாழ்த்தினர்போன் மதித்தென்றுமறக்கொ டுமை, செய்தாரையறியாத செயலன்றோசெயலாதல். (உகூ)

பொதுவதுவாய்நிறைந்தபரம் பொருளேபோல்யாவர் க்கும், மதுவதுவாயிருந்துவிடு மதுவன்றோவவிரோதம். ()

இகழாவதேதுபுகழேதுதேரிலிவையாவுமாவதுமாயே, யகழ்வார்களியாவ ரருள்வார்களியாவ ரனுபோகமாகும

எரியானகோபமெழுபோதினுறியினிதாயகூறியெதிரோ, சி
ரியாதிரார்கள்பெரியோர்கள் சிறநினைவார்கள்வேறுசிலரோ.

வேறு.

* முகுளிதம்பெருகுமுகமொழிந்துவிட முறுவல்கொ
ண்டுமுகமலர்வனே, வெகுளிதங்குமன வெரிகெடும்பரிசு
மிகவுமங்கினினஃமவினைவனே. (௩௩)

மொழிதருங்கனலுமவியநின்றமிர்த மொழியெனுந்த
டினிபொழிவனே, யழிதரும்படியென்னுடலில்வந்தனவெ
ன னுபவங்களெள்வயில்வனே. (௩௪)

வேறு.

மிகையாவென்பொறைப்படைக்கு விருந்தாக்கிவிடுகின்
றேன், பகைபாவங்கொடுமைகொலைபடையுடைய கோப
னையே. (௩௫)

பொறைபெரிதுமிவையோதப் புகழ்பெரியசந்தோட
னிறையுடையானடியேத்தி நிறைவுடனின்றறைவுறுமே. ()

வேறு.

என்றும்பொருவரியவின்பப்பொருளுடையார்
பொன்றும்பொருளும்பொருளாகப்போற்றுவரோ. (௩௭)

வாளுளொழிந்தாலும்வாய்விண்டுதாம்வேண்ட
நாணுதொழிகுவரோநன்றுயநாவுடையார். (௩௮)

வேறு.

உளம்படுபேராசைநோய்கூரமேன்மே
லுழன்றவர்வாழாதவாகாணலாமே
வளம்படவாழ்வோமெனுதார்களியாரோ
வருந்தினும்வாராதுவாராததானே. (௩௯)

* முகிழிதம் என்றது - எதிலகநோக்கி - முகுளிதம்

புலன்றலைகொண்டேறுபுன்போகமேன்மேற்
புணர்ந்திடவுண்டாகிவந்தாலுமாறு
வலந்தலைகண்டாசையொன்றேறுறுதே
யறிந்தவர்சந்தோடம்வந்தாறினுரோ. (௪௦)

வேறு.

இல்லாதபொழுதின்பமிதுவென்றுபிறர்பாற்
செல்லாதசெலவென்பசெலவாயசெலவே. (௪௧)

படைத்தவனிறுந்திசைபடைத்தபொருளெங்கே
யெடுத்தவன்விழிற்சுமைவிழாமலுமிராதே. (௪௨)

ஆமாகும்வழியாலருந்தித்தடையற்
றுமாய்தல்பொருள்மாய்தறவிராதுபிரிவே. (௪௩)

வாதாகிநுகர்கின்றவயிறுள்ளதொருசா
ணேதாலிதமையாதிதென்னேயிதென்னே. (௪௪)

ஏசாதபற்றின்மையெனுமாயுதத்தா
லாசாபசாசோடுமடலோபனிறுமே. (௪௫)

வேறு.

சந்தோடனிலையிலைசாற்றமேவ
யந்தோவென்றருளுமளவிலே. (௪௬)

விவகாரபராமுகன்மேவரும்
பவகாலிபதம்பணிந்தோதுமே. (௪௭)

வேறு.

அத்தனுடனேனைக்கன்புசெய்கின்று
ரளவில்பிறப்புற்றவையவைதோறு
மெத்தனைதாயுந்தந்தையுமுற்று
ரித்தனையன்றேவிவர்களுமிங்கே. (௪௮)

சீலவுதிக்கும்புழுவுடறன்னிற்
றகவின்மலத்தோடொழுகுமுடம்பே
போலவுதிக்கும்புழுவினையென்னே
புத்திரனென்றேபுந்திசெய்தாரோ. (௪௯)

வந்தவழிக்கண்வந்திலர்போகும்
வழியினும்வருவாரிலரிடைவழியார்
தந்தைமகத்தாய்தம்மொடுவந்தார்
தாரமுமுற்றார்தாமுமெலாமே. (௫௰)

அமருமுடம்போரழிதுயர்வந்தே
யலம்வருபோதங்கநுபவியாதே
தமர்கள்பகிர்ந்தாருளரெனவுண்டோ
தம்முறவாவார்தாமலதின்றே. (௫௧)

வேறு.

ஒழிந்தனவேறறவொன்றுடலுனு
மழிந்ததுதம்முடனுமுறவாரோ. (௫௨)

சுற்றமொடுற்றதுவந்துவமெல்லா
மற்றவர்தம்முடனற்றவர்தாமே. (௫௩)

வேறு.

கதறியவாழியாறியாடுதல்கருதினர் யாவர்தாமியாவை
யு, மூதறியருதபோதுநாடொறு மொழுகவிடாதவ்வாரவா
ரமே.
(௫௪)
கழியநிலாதபோதுசேறதிக்ழுவியுமிலாபமேதுயாவையு
மொழியநிலாதபோதுமாசற வுதறவொணாது பாசமூடுமே.

வேறு.

றவாடுபந்தங்களெல்லாமுதிர்ப்பன்

வடிவற்றகோன்மைந்தன்முன்னின்று * மன்னு
முடிவற்றபலகோடிமொழியாதமுன்னே. (௫௭)

தத்தந்தொழிற்கொண்டுதாழ்வின்மையின்னே
முத்தன்பெருஞ்சேனையெல்லாமொழிந்தே. (௫௮)

ஞானவினோதன்படைச்செருக்கு முற்றிற்று,
ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௧௮.

ஞானவேந்தன்படையெழுச்சி.

தஞ்சேனைகண்டன்புதாமுற்றிவ்வாறே
நஞ்சேயனான்மேனடக்கின்றபொழுதே. (௧)

வேறு.

வித்தகவேதங்களேவாசியாவே
மெய்த்திறனாய்நின்றதோர்பாகனாவே
தத்துவமாகின்றதேரேறினாரோ
தற்சொருபானந்தர்தாள்சூடினாரோ. (௨)

வாதகரோடினுமாதரவோடோர்கால்
வாசியிலாவாசியேவாசிதானும்
போதமேபோதகமாந்தேர்வுதேர்தாம்
போல்பவரோவீரரோதோதுமாறே. (௩)

வேறு.

தானதேதுமிலனாகியாகவலதம்பிரானுடையதானைமால்
யானைதேர்புரவியஞ்சுமன்னனதுமாயமாபுரமணைந்ததே. ()

புறம்புறுதபடி சூழநம்படைஞர் போதுமென்றருளு
போதிலோ, ரறம்புகாதபடை வீடுசூழவு மடங்கவும்படை
ஞரானதே. (௫)

...பின்னடியார்க்

ழ்குந்தனன்றரனுமன்றநாலுதிசை முகனுமன்றவர்த
மூலமே, புகுந்ததென்றிகல்புறம்புகண்டவரடங்கவுள்புகுது
போதிலே. (௬)

வேறு.

மருவியெங்குமுறநின்றபொருளின்றுபுவிமேல்
வடிவுகொண்டுவருகின்றதெனவந்துமொழிவா
ரருவமென்றுமொழிகின்றபொருளிங்குவருதற்
கரியனென்றுசிலர்நின்றநகைகொண்டுவிடுவார். (௭)

சமயமென்பனவுமொன்றுமிலதென்றுமொழிவார்
தவமுடிந்ததுமுடிந்ததெனநின்றுசமைவா
ரமையுநந்துழனியென்றமைவுவந்துவிடுவா
ரறிவிலன்புரமழிந்ததினியென்றயருவார். (௮)

குடிகெடும்படிபுகுந்ததுணர்வென்றுதளர்வார்
குலமடங்கலுமுடிந்ததெனநின்றுகுலைவார்
முடிவில்வந்துறுவதொன்றெனமொழிந்தகனியார்
மொழியுமின்றுதலைவந்ததெனநின்றுமொழிவார். (௯)

பறைவதென்கொல்பலவிங்கிவர்கணின்றுகெடுவீர்
பவமொழிந்துவருகின்றபடிகண்டுமினநீ
ரிறைவனன்றெனவியம்புவதெனென்றுமொழிவா
ரிருவர்தங்களிலியம்புவதடங்கவிவையே. (௧௦)

ஞானவேந்தன்படையெழுச்சி முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௰௮.

அஞ்ஞவேந்தன்படையெழுச்சி.

விடர்விளங்குதானையஞ்ஞவேந்தனுக்குமாந்தர்போய்ச்

மூவர்சேனையென்கண்முன்புநிற்கவில்லைமொய்ம்பினோ
டியாவர்சேனையென்னைவெல்லவிங்குவந்ததென்னவே. (௨)

யாவர்சேனையென்னையாமறிந்ததில்லையெங்கணுந்
தேவதேவதேவனென்றசின்னவோசையென்னவே. (௩)

வேறு.

ஏகமுதலோன்வருவனாகினமர்செய்யவவனென்கணெ
திர்நிற்கவிலனே, தேகமுளனேலவனைமாரன்முதல்வீரர்ப
டைசிந்துவர்கள்சிந்திவிடவே. (௪)

வானவர்கடானவர்கண்மானவர்களானவரின் யாவர்ம
றைகூறுபரிசே, ஞானபரராகிமதராசன்முதலானவிருநால்
வரையும்வென்றவவரோ. (௫)

ஓதுமுடலிந்திரியமுள்ளுமனபுந்தியுயிரோங்கியவகங்க
ரமுமிங்,கியாதுமுறுசங்கமெனுமேழணியினென்றுவிடுவிக்கி
லவனிங்கிறைவனே. (௬)

ஆண்டகையனாகியெனையஞ்சுதலொழிந்துவருமவனே
யெதிர்கண்டளவினன், மீண்டிடுவனாகிலெனையஞ்ஞவரசெ
ன்றழையேல்வேறுபெயரிட்டழையுமே. (௭)

என்றுபலபாஷைகள்கொடுத்துமதனாதிபடையேவியி
றைவன்கணெதிரோ, நின்றுபொரநேரறிவினெஞ்சினிசிகோ
டியிருணின்றதெனலாகுநிலையே. (௮)

அஞ்ஞவேந்தன்படையெழுச்சி முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௬.

தொந்தயுத்தம்.

வேதகீதன்படையுடன்வெஞ்சினப்

துன்னிட்டேகனபோதகந்தோன்றலும்
வெள்ளிட்டேகினவைம்புலவேழமே. (௨)

இரதமானரதத்தெதிர்நின்றில
விரதமானவிடயரதங்களே. (௩)

புரணப்பாய்பரிதோன்றப்புரத்துள
கரணப்பாய்பரியாவுங்கரந்ததே. (௪)

வேறு.

அறிவன்பெருஞ்சேனைகண்காணவெதிரோ
யஞ்ஞன்கொடுஞ்சேனையஞ்சாமலெழவோ
வெறிவெங்கதிர்ச்செல்வனொத்திக்குமெழவே
யிரியாமலிருணிற்கினிதுநிற்குமெதிரோ. (௫)

வேறு.

ஓடலின்றியெதிர்நின்றவீரர்தமைவீரரங்கொருவ ரொ
ழிவறச், சாடுகென்றருளவீரர்சொல்லுவர் வணங்கிவீரனிரு
தாளிலே. (௬)

அறிவிலன்படையுமளவினம்படையு மறியவின்றிவருமறிவுறுங், குறியுறும்பரிசையருளுகென்னவவர்குறியுறும்பரிசகூறுமே. (௭)

விண்டிருந்தென்மெய் கண்டுளோர்தவவேடமேவியெ
ண்கோடிமாதனைக், கொண்டிருந்தெனவர்செய்ததேதவங்
கொண்டகொண்டதேகோலமாகுமால். (௮)

வேறு.

நனவுநிலைபோலவறிவுமறிவார்க
னவையுமறிவார்கனலமுளோர்
கனவுநிலைபோலவெவ் னவுமறியார்க

வேறு.

கற்றவருமற்றவருமொருவர்செய்யுங்
கடுமையினிற்கலுழும்வகையொத்துமொவ்வார்
செற்றவர்மேலுறுஞ்செயிர்க்குநோவர்நல்லோர்
தீயுடன்மேலுறுஞ்செயிர்க்குநோவர்தீயோர். (௧௦)

உள்ளமழிந்துகுமன்பர்க்கன்றியோரா
வுலகர்திறத்தினுமுண்டங்கொவ்வார்மாதர்
கள்ளவிழிக்கழிந்துகுவாரறியாரீசன்
கலந்தவிழிக்கழிந்துகுவார்கவலையற்றோர். (௧௧)

அறிவினன்மிகுபவருமறிவிலோரு
மாயுமாறொன்றுமிலவொனினுமொவ்வார்
பிறிவிலாமையிலறியார்பிறவிநீத்தார்
பேரிருளாலொன்றறியார்பிறந்துசாவார். (௧௨)

மகவருடப்பாலானகொங்கையின்ப
மயக்கமுயக்குறுங்கணவன்வருடும்போது
மிகவுணர்ந்தோர்க்கும்பிறர்க்குஞ்செயல்கள்பார்த்தால்
வேறறினும்பாவகந்தான்வேறுவேறு. (௧௩)

அழுக்கிலவர்செயவேண்டுந்தவமுமில்லை
யழுக்குடையோர்செய்வதில்லையாதலாலே
யொழுக்குடையநல்வினையுமுயர்ந்தோர்க்கில்லை
யொழிந்தோர்க்குமில்லெனினுமொவ்வாரொவ்வார். (௧௪)

மேவிவிடுமருட்படைக்குமருட்படைக்கும்
வேறறியவிவ்வாறவிளம்பிவீர
னேவிவிடுமளவதனிலஞ்ஞசேனை

வேறு.

உருபகமகளிர்திறத்தினையுசாவொடுமறமொடிழிப்பொடு
நிருபகன்மதனையழித்தனனிலவியரதியுமிறப்பவே. (க௬)

பாவனுமிகவுமிரங்கலில்பாடுறுகொலையுமெரிந்தெழு
கோபனுமடையநலம்பலகூறியபொறையினழிந்ததே. (க௭)

மோகனுமுலகமயக்குறமூடியமயலுமிகுத்தெழு
சோகனுமகிழ்வுநசித்தனர்தூமதிகணவன்விழிக்கவே. (க௮)

வேறு.

ஆனசந்தோடனில்லோபனுமாசையும்பேசுகளவாதியு
மானசந்தாபனுந்தீனமுமானமுஞ்சேரவுயிர்மாயுமே. (க௯)

வேறு.

அறனழித்தனன்மறத்தினையருளுயுதனைநல்
லமிர்தசிலனுமழித்தனனடக்கனுமதத்
திறனழித்தனனுபேட்சையிலபேட்சைபொடியநற்
றேர்விலேபெரியடம்பனுயிர்சிந்தியதுவே. (௨௦)

ஆங்கரியமும்பெரியசாந்தியினழிந்ததுயிர்சட்
கன்னைபோலுமவிரோதமெழவாருயிரையுந்
தீங்கருத்தியிடுமச்சரனழிந்ததயர்வே
செய்யுமைய மழிவுற்றதமிகுந்தெளிவிலே. (௨க)

தற்கமோனவேதுவிற்பொடிதமம்பொடிவுறுஞ்
சத்துவத்தில்வருசங்கமுமசங்கமுறநேர்
நிற்குமோவொருமருட்படையருட்படையின்முன்
னிற்கவேதுநிணமேதருடோதுநிலையே. (௨௨)

தொந்தயுத்தம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௫௮.

அஞ்ஞனழிவு.

ஆவியையொழியவெல்லாமழிந்தகப்பட்டவஞ்ஞப்
பாவியையெந்தைபாதம்பணியெனப்பகர்ந்தபோதே. (க)

அறிவிலனெனும்பேரொன்றமழிவுறுதிருக்கஞானங்
கிறிவரும்படியென்றனைகிளர்ந்தெழுமென்னக்கேட்டே. ()

வேறு.

இருடுணிந்திரவின்முனிற்குமோபஞ்சுதா
னெரியின்முன்னிற்குமோவெங்கனேயரவமுங்
கருடன்முன்னிற்குமோஞானமேவந்துறுங்
கண்ணின்முன்னிற்குமோவென்னமுங்கன்மமே. (௩)

அழியுமிக்காயமுங்கழியுமுன்னிளமையு
மன்புறுங்கிளைஞருமின்புறும்போகமு
மொழியுமிச்செல்வமுமொன்றாகவுன்னியோ
வுடையநாயகனைநெஞ்சுணர்வுறுதொழிவதே. (௪)

வேறு.

தேவர்களுமுனிவர்களுஞ்செழுமறையும்பழையவொரு
மூவருமென்றிருந்தனையோமுழுமுதலென்றறிந்திலையோ.

இந்தவுலகத்தினிடர்கெடும்பரிசிங்கெழுந்தருளி
வந்தவனென்றறிந்திலையோமாநுடனென்றிருந்தனையோ. ()

அதிரோகவழகுடையாளுடையான்றுளுடையா
னெதிரோஙின்றனையாவியிப்பொழுதேயிழந்தனையே. (௭)

வேறு.

நாயனுரடியார்கணவில்தொறும்
பேயனும்பெருக்கச்சினஞ்செய்தே. (௮)

ஞானவேந்தன்வந்தென்னெதிர்நண்ணுற

என்றவன்மொழியெந்தைதிருச்செவி
சென்றவெல்லைசிரித்தருள்செய்யுமே. (௧0)

உம்பரிம்பருமுய்யவொளிமிகுந்
தம்பெருந்தன்மைகாட்டச்சமைந்ததே. (௧௧)

வேறு.

பழுதுபடாமறைவானுளோர் பண்டையோர்மூவர்களின்றுகா, றழுதுபெருவடியஞ்ஞன்மே லாகவிசைந்தனனண்ணலே. (௧௨)

வெருவருநான்முகனுதியாம்விண்ணவர்மண்ணுளர்வேறளோ, ரொருவர்பெருவடிவுணர்விலா னுச்சியின்மீதுமுதைத்ததே. (௧௩)

தென்றிசையின் றுயர்தீர்த்ததாள் செய்தருளும்படிதெரியுமோ, வின்றிசைகின்றனவல்லவோ வித்தலைமீதுமிருக்கவே.

பெரியவர்தஞ்செயலாவதும்பிறரறிவாலறிவோமெனத், தெரியுமதன்றதுதெரிவதுஞ் செய்துமுடிந்திருதிசையிலே.()

வேறு.

செறிதரும்பிறவிமுறியவந்திறைவர் திருவிளங்குகழலருளுநா, ளறிஞரொன்றுமிலரவலரொன்றுமிலரவர்சுதந்தரமதடைவரே. (௧௬)

பிறிவிலாதகுருபரமனூர்தமருள்பெருகவேயுடையதிருவினு, னறிவிலானுடனிவ்வகிலமாயையுயிரடையநூறும்வகையறைகுவாம். (௧௭)

வேறு.

சலிக்குமனத்தெழுச்சியறத்தவிர்த்திதம்விட்டகத்தே

குறித்திடலற்றிடத்ததனைக்குறிப்பவனாக்கெடுத்தே
கறுத்தவிருட்டனைக்கதுவக்கரித்தனைவிட்டழித்தே. (௧௯)

குறித்தல்குறிப்பிறத்தலெனக்குறிப்பழியக்குலைத்தே
மறித்தவிடத்ததிற்பரிசித்தகத்தெனல்மற்றொழித்தே. (௨0)

தனிச்சுடரிச்சகத்தொளிரத்தனைக்கெடவக்கணத்தே
பனித்திவலைத்தடிப்பொழியப் பரச்சுடர்விட்டழித்தே. (௨௧)

ஒருக்கிவிரித்ததிற்சுழல்வுற்றுழற்றுமிருட்டனைப்பே
ரருக்கனுதித்தலக்கணமுத்ததிற்பிரபைவிட்டழித்தே. (௨௨)

செகத்தொழியத்திரித்தவிடத்தெளிர்ச்சியறச்சிதைத்தே
விகற்பமறத்தனிச்சுடர்விட்டெரித்தயர்வைக்கெடுத்தே. ()

கலுழ்ச்சிகளிப்பகத்தெளிவுட்கலக்கமிகுத்திகத்தே
செலுத்தல்திரித்தலற்றடையச்சிவச்சுடர்விட்டெறித்தே. ()

தனிப்பிறிதற்றிருக்குமருட்டனிச்சுடர்தற்பதத்தே
யினிப்பிறிதற்றிருக்கவிசைத்திடுக்கணறுத்துவிட்டே. (௨௫)

சகப்புரணத்தடிப்படையச்சமித்திடலுற்றிடத்தே
சுகத்தெளிவிற்சிவப்பிரவையிற்களிப்பதனைத்தொலைத்தே.()

வேறு.

காயாதிகளேழுமாயாவிசையத்தே
கையற்றறிவின்காரணமாதிகளேழும்
மாயாவிசையத்தேமாயச்சுகசற்சின்
மயபூரணமேதன்வடிவானதுவந்தே. (௨௭)

கோதற்றமிர்தாகிக்கூறற்றுணர்வாகிக்
கூறற்கரிதாகிக்கோசப்புலன்மாறித்
தீதற்றவர்காணத்தேறுத்திவிதாகித்

வேறு.

எம்பிரானைவந்தெதிர்ந்திறந்தவஞ்ஞனிங்குரு
ஹம்பர்வானுருனிருமலொன்றினைவ்வொளியொடே. ()

அல்லலானகாமராசனுதியானசேனையு
மில்லவாகிஞானரூபமாகியேயிலங்குமே. (௩௰)

வேறு.

அறிவறியாமையழிந்தனரோ
யறிவறியாமையழிந்தனரோ. (௩௧)

பிறிவறியாமைபிறழ்ந்தனரோ
பிறிவறியாமைபிறழ்ந்தனரோ. (௩௨)

கரக்குமுளத்தவராயினரோ
கரக்குமுளத்தவராயினரோ. (௩௩)

இருக்கமுடிந்தவருட்பொருளே
யிருக்கமுடிந்தவருட்பொருளே. (௩௪)

வேறு.

அழிந்தறமாயையிருட்டெலா
மறிவுருவாகநம்மண்ணலார்
மொழிந்ததுமிங்கொருவார்த்தையே
மூவுலகும்மொருவார்த்தையே. (௩௫)

உழுந்துருளுந்துணைப்போதிலே
யுணர்வுருவாகநம்முச்சிமே
லெழுந்தருளும்மிருபோதுமே
யேத்துவதென்றுமெப்போதுமே. (௩௬)

அறிவிலானுயிர்க்கிறுதிசெய்துபி

பிறிவிலாததம்படையைமீள்கெனப்
பெரியசேனையுந்திரியமீளுமே. (௩௭)

அஞ்ஞனழிவு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௱௧௫.

வெற்றிசாற்றல்.

காயமாகிவாழ்மாயமாபுரங்
கட்டடங்கவேசுட்டல்கண்டுளோர்
தூயஞானநற்சுடர்விளங்குமெய்ச்
சொருபனார்பதந்தொழுதுரைப்பரோ. (௧)

வேறு.

அடியேமுள்ளங்கருப்பதுநல்
லம்போருகங்கள்சிவப்பதுமிப்
படியேவந்தபரனேநின்
பாதங்காட்டாப்பண்டன்றே. (௨)

செய்யப்படுந்தேவருமுலகுஞ்
சிறியோம்வாழ்வுந்தீப்பிறப்பும்
பொய்யற்றிருப்பதெம்பெருமான்
புவியிற்போதாப்போதன்றே. (௩)

போக்கும்வரவும்பொன்றுடும்
புழுவார்நரகும்புசிப்பனவு
மாக்கமழிவுந்திருக்கடைக்கண்
ணோக்காதிருக்குமளவன்றே. (௪)

சாவாகின்றபெரும்பிணிக்குஞ்
சனிக்கும்பிணிக்குந்தடுமாற
லாவாவென்றுன்றிருக்கரத்தா

முத்திக்கரசேசியெங்கு
முழுந்தியிருப்பவிழுந் தழலும்
புத்திக்கிலேசந்தலைமிசையுன்
பொற்றாள்பொதியாப்போதன்றே. (௬)

அந்தக்கரணம்புறக்கரண
மவத்தைபலவோடகம்புறமாந்
தொந்தக்கலாதியாவையுநின்
றுணைத்தாள்சூடார்சொல்லன்றே. (௭)

சமயாவெந்தச்சமயமுமச்
சவலைச்சடங்குத்தனமுமெல்லா
மமையாததுநின்றிருப்பவள
மலராதிருக்குமளவன்றே. (௮)

வேறு.

எவ்வளவுமளவுபடாதிருக்கையுன்ற
னியல்பாகுமெங்களையெவ்வளவுவைத்தா
யவ்வளவேயளவாகியிருக்கையெங்க
ளளவாகுமுன்பெருமையறிவாரியாரோ. (௯)

கடம்படுமிவ்வுடம்பானேங்கரணமானேங்
கண்டிருந்தகரியானேங்காட்சிதீர்ந்த
திடம்படுபேருணர்வானேமெல்லாமானேந்
திருவிளையாட்டிருக்கின்றசெயலிதென்னே. (௧௦)

அஞ்ஞானமென்னவுமங்கதனாலாய
வனேகபவமென்னவுமவ்வயர்வுதீர்ந்த
மெய்ஞ்ஞானமென்னவுநின்றொருநீதானே

வேறு.

ஒழியாதபரவொளியாயோங்குசொருபானந்தன்
வழியானசெயலுற்றுவாழ்வன்றேவாழ்வாதல். (௧௨)

வெற்றிசாற்றல்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௦௭.

திருமுடி சூட்டல்.

அடங்காமற்புலனுருகவடியிணையேவெளியான
இடங்காணல்கண்டிருக்குந்தெளிவன்றேதெளிவாதல். (௧)

தோன்றுவினைவழியொழியத்தோன்றுதபொருடோன்றிச்
சான்றதுவேதானாகுந்தற்சிவமாய்நிறைந்தனவே. (௨)

வேறு.

எல்லையில்பவவேலைவீரனெறிந்த வாண்மை யறிந்தெ
மாற், சொல்லவில்லினிவல்ல வாறடிதொழுகையென்றிவர்
தொழுவரோ. (௩)

வீரஞானவினோதனுண்மை விளம்புவார்கள்விளம்புவத்
தீரனார்தமையாளுநாயகர் செம்பொன்மெல்லடிசேரவே. ()

வேறு.

ஞானசக்கிரமென்றும்நீகடாத்துகென்றுநல்லதா
ளானரத்நமுடிகவிக்கவருளினானிவ்வண்ணலே. (௫)

ஞானவானைத்தாள்கள்சூடி நாயன்மார்கடாமெலா
மானவானவதிசயங்களியாவர்கூறலாகுமே. (௬)

வேறு.

ஒழிவற்றதன்சோதியுருவத்தைநம்பா
வுள்ளங்கைநெல்லிப்பழம்போலவுடையான்
மொழிவுற்றவிரகேயெனநின்றுமொழிவார்

தன்செய்யதிருமேனியேயன்றிவேறு
தானென்றிலாவண்ணமெந்தம்பிரானு
ரென்செய்தவாறோவிதென்னென்றுமொழிவா
ரென்னேயிதென்னேயிதென்பார். (அ)

பொருளேதுமிவரன்றிவேறில்லையென்பார்
போதங்கிடர்செய்யபொன்மேனியென்பா
ரருளேகிடர்வந்ததிருமேனியென்பா
ரருளோவிதருளோவிதென்பார். (௯)

பொய்யோடுமெய்யேதுமில்லாதபெருமான்
புவனிக்கணெம்மைப்புகுந்தாளவிதுவு
மையோவொராளவாவந்தயென்றுமொழிவா
ரருளோவிதருளோவிதென்பார். (௧0)

என்னாதபெருவாழ்வெமக்காயபெருமா
னெழுதப்படாமேனியிதுகாணவெங்குங்
கண்ணானதிலையேயெமக்கென்றுமொழிவார்
கண்ணல்லகாணாதகண்ணென்றுரைப்பார். (௧௧)

ஏயாதவெமையாளுபெருமானையென்னே
யிரும்போகமுடல்கண்டவிடமெங்குமெங்கும்
வாயாய்வழுத்தாதிராநின்றதென்பார்
மலர்ப்பாதமீதுள்ளமாலாகிவீழ்வார். (௧௨)

அருகேசெலச்செல்லுவாரஞ்சிநிற்பா
ரஞ்சாதுசென்றாலுமெஞ்சாதுபுல்லற்
கொருகோடிகையில்லையேயென்றுமொழிவா

வேறு.

அன்னேயிங்கவர்கள்செயலென்னாலிங்கொன்
றறையுமளவிலகண்டேயறியினல்லா
லின்னேதங்குறைக்காலங்கழித்தாரொன்ன
விக்காலமென்னையெனவியம்பலுற்றே. (௧௪)

செய்தருளும்படிக்கிதுவுமன்றேதீக்கை
தேசிகனுக்கொருபொருளோதிரித்தல்பின்னு
முய்தரவந்தருளுகழலுவந்துவாழ்த்தி
யுடம்பெடுத்தபயன்சிலநாளுறுதற்கன்றோ. (௧௫)

முழுந்தியவன்பினர்மலர்த்தாண்முடிமேற்சூட
மூவர்களுந்தேவர்களுமுழுதும்போற்ற
வெழுந்தருளியிருந்தனனிங்கிறைவன்செய்த
வியல்பிதுவென்றிறைவிபதத்திறைஞ்சலுற்றே. (௧௬)

எனக்கினியசொருபானந்தனையெங்கோனை
யேத்தியவன்புகழினையேயியம்பாநின்ற
வுனக்கினியென்செய்வனெனவிறைவியன்போ
டுச்சியைமோந்திடுந்தழுவுமுவகையுற்றே. (௧௭)

வேறு.

உடையசோதியிலோர்மாசறவினாநிலனிலோ
ருருவமாயருவமாசொருபனாருடையநீ
ரிடையறாதுருகியோதிடுதலேயுரிமையா
யிதனைநீபெறுகெனாவிறைவிதானருளியே. (௧௮)

திருமுடிசூட்டல் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯௨௫.

களங்காட்டல்.

இலகுநாயகிதனருளதாம்விழியின
விறைவனார்செயலிதாமெனவினையருளவே
யலகைபோயடையயோகினிகளாயருளின
ரடிதொழாவமர்செய்மாகளமெலாமளவியே. (௧)

வேறு.

ஓராகமயலார்விட்டொழிந்தபோதே
யுடலாகும்பிணிதன்னையொழியாச்சுற்றம்
பேராததுவந்துவங்கள்போதல்துக்கம்
பிணம்போகப்போமாபோற்காண்மின்காண்மின். (௨)

தொத்தறவேமனந்துஞ்சப்புலன்கடுஞ்சுந்
துஞ்சியவாநஞ்சுமிழ்வாயஞ்சுஞ்சேரக்
கத்தறவேயடிக்கழுத்தையரியமாய்ந்த
கறையணற்கட்செவியொத்தல்காண்மின்காண்மின். (௩)

மைப்படியுநறுங்குஞ்சிமாயைமாய
மாய்ந்தபடிவையமெரிமருவவேரிற்
கப்புடனுங்கிளையுடனுமரநேராகக்
கரிசறப்பட்டமையொத்தல்காண்மின்காண்மின். (௪)

அவிழாதபிணியாக்கையுடையவஞ்ஞ
னழிந்தபடிதான்சாயவுலகமெல்லாங்
கவிழாதோவென்னுமுனையார்க்குமேற்கக்
கரமணிபோற்காட்டியவாகாண்மின்காண்மின். (௫)

செய்விட்டகருங்குழலார்தம்பால்வைத்த

கைவிட்டாரொழியாவானந்தபோகக்
காமுகராய்முடிந்தபடிகாண்மின்காண்மின். (௬)

இணைப்பரியபேரின்பந்தன்னின்மூழ்கி
இன்புறப்பட்டெவ்விடத்துமெக்காலத்துங்
கணைப்பொழுதுமின்பமிலாவுடம்பரின்பங்
கைவிடனீத்தமைகாட்டல்காண்மின்காண்மின். (௭)

செற்றவர்கள்தன்னுடனுஞ்செறுதற்கென்றுஞ்
சிந்தைசெயுந்திறமறந்துசிறப்பேசெய்யக்
கற்றவர்தம்முடனுனைபிறப்பையெல்லாங்
கரிசறுத்தபெரியசினங்காண்மின்காண்மின். (௮)

வேறு.

பழிப்பாகியொருகாலுமிதுகொண்டுகெளவுற்ற
பயனற்றபொருள்விட்டெலா
மழித்தாலுமழியாதபொருள்பேணியிவருற்ற
வாராமைகாண்மின்களோ. (௯)

ஓராகமேபண்டுவ்டிவென்றிருந்தார்க
ளுணர்வுற்றுமொழிவுற்றதோ
நேராகவுந்தங்கள்வடிவானதிவர்நேதி
நேதித்தல்காண்மின்களோ. (௧௦)

களங்காட்டல் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௪௩௫.

கூழடுவார்.

இந்தக்களம்பட்டபாட்டுக்குநேரொப்பிடத்தேடிடாதெ

வேறு.

சாந்தீயுளவருதாந்தீவந்தடிதந்தார்திருவருடன்ஞேடே
மாந்தீநல்லறிமாலாய்கூழடவாரீர்கூழடவாரீரோ. (உ)

வேறு.

மேலாரொடுமிகுமுறவீதிவினை மிகுவாரொடுவிடுதுறவியம்
மாலாரொடுவருகருணாய்கூழடவாரீர்கூழடவாரீரோ. (ங)

பொறையேமிகவருநிறைவீபுகழ்புனை பொன்னீயருளி
னையுன்னியக், குறையாநிறைவுறுதிருவீகூழட வாரீர்கூழட
வாரீரோ. (ச)

முடிவேதிதுவருமுதலேதெனவொருமொழியாலளவி
டமுடியாத, வடிவேயடைவதோர்மதியேகூழடவாரீர்கூழ
டவாரீரோ. (ரு)

பணியேசூடியவணியேபாடியபத்திகூடியசித்திநிர்க்
குணியேகோமளமொழியேகூழடவாரீர்கூழடவாரீரோ. (சு)

தன்போலெவரொடுமன்பேவிளைவிதார்தாயேபவமெ
னுமாயாவிவ், வன்பேகெடவருமன்பேகூழட வாரீர்கூழட
வாரீரோ. (எ)

வேறு.

ஒருமையெனமுன்வருத்தசித்திரமாகிய
வுலகவுரலையமைத்துலக்கையாகவிவ்
வுலோகர்பழுவையொடித்தொடித்துநீளெயி
றுதிர்செய்தரிசிபுடைத்திடித்துமேலவர்
பெருமைமுடியையடுப்புவைத்துமேலுறு
பிணிசெயுடல்கடத்துலைச்செய்தாருயிர்
பெரியவிருளைநெரித்தெரிப்பதாய்வினை

பரவையுலகமனைத்துமுற்றமாருயிர்
படர்கெயுடலமெடுத்தழித்துநோயொடு
பகலொடிரவுபசித்திளைத்திடாவகை
பவமெனிருளையறுத்துதித்தசோதிசெய்
யரவமறைகள்சிரத்துநித்தமாடிய
வரியசொருபனெனக்குவைப்பினருயி
ரமலனடியர்சிரத்துவைத்தமாமணி
யடிகள்பரவியுலக்கைகுத்தவாருமே. (அ)

கூழடுவார் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சசச.

சும்முலக்கை.

அருவனாயாயிரஞ்சிரங்கொண்டருமறைகளறியாத
சொருபனாயாங்கண்டனமேசும்மேலோசும்முலக்காய். (க)
மாயவடிவளவாகிமதியிலியாயுழல்வேற்குத்
தூயவடிகுட்டினர்காண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (உ)
பின்னமொழிவகைபுரிந்தெம்பெருங்கருணைப்பெருமானர்
சொன்னமொழியொன்றேகாண்சும்மேலோசும்முலக்காய்.
நம்மாலேகாண்கின்றநாமும்போய்நாமாகிச்
சும்மாவேயிருந்தனங்காண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (ச)
வான்றடங்குமுலகுதனின்மன்னுசராசரங்களெலாந்
தோன்றுவதுபிறிதுண்டோசும்மேலோசும்முலக்காய். (ரு)
உலகாகியுயிராகியுணர்வாகியொருபொருளே

சாத்திரமென்செயநமக்குத்தக்கமயலறுத்தபிரான்
தோத்திரமேயமையுமதுசும்மேலோசும்முலக்காய். (௭)

வல்லவகைபரனருளேவாயாரவாழ்த்தாதே
சொல்லுவதுபிறிதுண்டோசும்மேலோசும்முலக்காய். (௮)

சத்தமாதிகளுமெலாந்தற்சொருபமானபரி
சுத்தமாய்விட்டதுகாண்சும்மேலோசும்முலக்காய். (௯)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௱௨.

கூழ்சமைப்பு.

மிடையிருவினையின்பற்கள்மேவருமறியார்பற்கள்
அடையவுமிடித்திராகிலடங்கவுமுலையுட்பெய்யீர். (௧)

இழைக்கும்வல்வினையெரித்திங்கெலும்பெலா முருக்கியுள்ளங், குழைக்குமெய்ப்பத்திவந்து குறைவறக்குழைக்கச்சொல்லீர். (௨)

செப்பாதேபலவுநின்றுசிலுப்பறவிருத்தியின்பந், தப்பாதேபதத்தைப்பார்க்கச் சாந்தியையிருத்திக்கொள்ளீர். (௩)

வேறு.

கனிதனக்குநிகர்நெக்குநெஞ்சுகள்
கரைந்துகன்னலொடுபாலுமொத்
தினிதினிப்படிசமைத்தபோனக
மெடுத்துமெத்தெனவிருத்துமே. (௪)

கூழ்சமைப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௪௱௫.

கூழ்வார்ப்பு.

தன்மையாரும்வகைமீளுமாளுடைய
தம்பிரானரியதாள்கடா
முண்மையாலுரியவன்பரின்புற
முளக்கலங்களைவிளக்கியே. (௧)

கடங்களோடுமுளமானமெய்ப்பரி
கலங்களோடுமுளவாவிதா
னடங்கநீயமிர்துசெய்கவென்னவரு
ளையைதானமிர்துசெய்யுமே. (௨)

அணங்குதன்றிருவுளப்பிரசாதமது
வடையவேநிறையவயிலுவீ
ருணங்குகின்றவுடலானபேய்களையு
முடையநீரழையுமுண்ணவே. (௩)

வேறு.

வெந்தவுடலம்விடும்பரிசுவீடுவினவிமிகப்பசித்து
வந்தபேய்க்குப்பசிதீரவாரீர்மெத்தவாரீரோ. (௪)

நசித்தேனிந்தக்கணத்துள்ளேநசியாவண்ணநல்குமிகப்
பசித்தேனென்றுபதைக்கின்றபதைப்பைத்தணிக்கவாரீரோ.

எட்டுக்கருமமுட்டறச்செய் தெட்டுக்குணத்தோடெழின்மூர்த்தி, வட்டத்திருக்கப்போமுத்தை வாய்ப்பேய்தனக்கும்வாரீரோ. (௬)

ஒளிதங்கியமாமறையோதியுள்ளபொருளையுணராதே
பளிதஞ்சுமந்தகழுதையாம்பனவப்பேய்க்கும்வாரீரோ. (௭)

படித்துமறைகள்பொருள்படித்துப்பயனினெட்டிப்பாரா

வேதாகமங்கள்சொன்னபொருண் மெய்ம்மையறிவார் போலிருந்து, பேதாபேதஞ்சாதிக்கும்பெரும்பேய்தனக்கும் வாரீரோ. (௯)

சத்தப்பிரமமதுநிற்கத்தொள்ளைச்செவியினுணவான
சத்தப்பிரமமென்றோ அஞ்சளப்பேய்தனக்கும்வாரீரோ.(௧௦)

பணியப்படுவாருள்ளிருக்கும்பரதேவதையைப்பாராதே[ரோ
மணியைத்துலக்கிக்கிணுகிணென வரும்பேய்தனக்கும் வாரீ

ஞானம்போலேபலசொல்லிநாடற்கரியமுத்தியினுந்
தானுஞ்சிவனும்பாசமுமென்சைவப்பேய்க்கும்வாரீரோ(௧௨)

துரியாதீதம்பதினுலிற் றோன்றியெவர்க்குந்தோன்றாத
பெரியார்தம்மைநானென்னும்பிரமப்பேய்க்கும்வாரீரோ. ()

வெறுவாய்கொண்டுமென்றுமனவிகாரங்கொண்டுசில பிதற்றிப், பெறுவாரன்றிமுத்திபெறும் பிடகப்பேய்க்கும் வாரீரோ. (௧௪)

உடலைவிடுகைமுத்தியெனவுரைத்தவுண்மையுணராதே
முடலையுடலைநானென்னுமுழுப்பேய்தனக்கும்வாரீரோ.(௧௫)

தியக்கந்திர்வார்நன்முத்திசேர்வாரொன்னுந்திறங்கேட்டு
மயக்கஞ்செய்யும்வாமப்பேய் வாய்க்கேநெருப்பைவாரீரோ.

அச்சந்ததிகளெல்லாமாயல்லாதிருக்குமறிஞரையு
மெச்சந்ததியுந்தமக்கேயென்றியம்பும்பேய்க்கும்வாரீரோ. ()

கூழ்வார்ப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௭௩.

தோத்திரமாகிய குணலைவாழ்த்து.

நின்மலன்கருணையாயடங்கிடவு
நெஞ்சிறந்திடநினைந்தனை
பொன்மலர்ந்தவிருதாளினல்லவருள்
புகழுவாருமுளமகிழவே. (௧)

வேறு.

பாவிடைநூல்படுசிந்தையினிற்
பதைப்பறவந்தபராபரனார்
சேவடிதந்தமைபாடீரோ
செய்யகருணையைப்பாடீரோ. (௨)

மீட்டவிரகினைப்பாடீரோ
விளம்பியதொன்றென்றுபாடீரோ
நாட்டவருளினைப்பாடீரோ
ஞானவிநோதனைப்பாடீரோ. (௩)

என்னையொழித்தமைபாடீரோ
யென்னுயிருண்டமைபாடீரோ
தன்னையளித்தமைபாடீரோ
தத்துவநாதனைப்பாடீரோ. (௪)

துன்னிநிறைந்தொழியாதுநின்ற
சொருபானந்தச்சுடர்தோன்றிலவயச்
தன்னிடந்தமைபாடீரோ
தானெனையாண்டமைபாடீரோ. (௫)

ஞானமுநேயமுநானுமென்று

மானமுழுநலம்பாடீரோ
யல்லதில்லாதமைபாடீரோ. (௬)

மதியிலியாவுழல்கின்றநம்மை
மாநுடனுயவனுளவந்த
வதிசயமேநினைந்தாடீரோ
யார்த்தெழுந்தார்த்தெழுந்தாடீரோ. (௭)

என்றிவையேமிகப்பாடிப்பாடி
யெழுந்துவிழுந்தெழுந்தாடியாடி
நன்றிதருங்கணமானதெல்லா
நானுவிதம்படநட்டமிட்டே. (௮)

வேறு.

வரவுசெலவுறுபன்மைய வழியொழியமொழியுங்
குரவனடிபரவியிடு குணலைபலபலவே. (௯)

உரைகழியவுளமழிய வுணர்வழியவணையுங்
குனகழல்கள்பரவியிடுகுணலைபலபலவே. (௧௦)

மதமதெனவிழிசொரிய மயிர்புளகம்வரவே
குதகுதெனவுளமுருகு குணலைபலபலவே. (௧௧)

கொடியபவமுடிவுசெய்த குரைகழல்கள்பரவா
முடியவிவரிடுகுணலை மொழியமுடிவிலதே. (௧௨)

வேறு.

பிணக்குறுமாறுசமயங்கத்திப்
பேரிருள்சேர்மனங்கொண்டுநின்று
தணக்கிடமாறகவிர்க்கபிரான்

வேறு.

பாசமலமிறவருளு பார்வையான்வாழியே
பாடுமறைமுடிவினடமாடுவான்வாழியே
வாசமலரொனமுழுது மேவினான்வாழியே
மாகரறிவரியவிரு தாளினான்வாழியே. (௧௪)

கோசமொடுமுழுதுமற நாறினான்வாழியே
கூறவிரகரியமொழி யோதினான்வாழியே
நாசமறுமறிவுருவ மாயினான்வாழியே
நாடிலறுகழலநிகழ் மேனியான்வாழியே. (௧௫)

வேறு.

நினையுமாறதின்றிநின்றிலங்குசோதிவாழியே
நேசமோடுமீசனென்னநெஞ்சிலாதவஞ்சனு
மெனையுநீதியன்பரோடுவந்தநாதன்வாழியே
யென்னையாளவந்தகோலமென்றும்வாழிவாழியே. (௧௬)

வேறு.

பந்தபாசம்வேரொடும்பறிந்துவீழவென்முடி
தந்தபாதம்வாழியே சமைந்தபார்வைவாழியே (௧௭)

வேறு.

வைத்தவைத்தகணழித்தவடிவாழியே
வைப்பிலாதகணளித்தவடிவாழியே
யெத்திமுத்தியருளீசனடிவாழியே
யென்னையாளுடையவெந்தையடிவாழியே. (௧௮)

சுத்தமறைதொடர்ந்ததாளினான்வாழியே
அற்றுவரும்பெரும்பவநாசனீவாழியே
தத்துவநெறிதிறந்தசேவகன்வர்ழியே

வாழிதங்குருபரன்மெய்ப்பத்தரானவர்
வாழிமறைதுணிபொருள்சித்தித்துவாழ்பவர்
வாழிபரமானந்தந்தித்திக்கவாழ்பவர்
வாழிசொரூபானந்தன்தத்துவப்பிரகாசனே. (௨௦)

தோத்திரமாகிய குணலெவாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் - ௪௧௩.

வெண்பா.

தரணிபுகழ்தத்துவனார்தாமுரைத்தஞானப்
பரணிதனைக்கட்டவிழ்த்துப்பார்த்தாற் - கரணமுடன்
சேர்ந்துமணவாதசிவமணமேபூரித்த
சாந்தமணநாறுமேதான்.

அஞ்ஞவதைப்பரணி முற்றுப்பெற்றது.

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௮	௧௪	௧	லகற	லற.
௧௦	௩	௩	சுடுதி	சுடுதீ.
௧௯	௨	௪	கழற்ற	கழற.
௨௧	௮	௨	னனனு	னனலு.
௨௫	௯	௨	லுகா	லுருகா.
௨௭	௧	௩	டடருளி	டருளி.
௨௮	௧௦	௨	மலர்பா	மலர்ப்பா.
,,	௧௧	௩	வாழ்தி	வாழ்த்தி.
௨௯	௪	௨	தனத்கிஞ	தனத்திஞ.
௩௨	௪	௧	தரி	தெரி.
௩௫	௧௦	௧	லவஞ	லவஞ.
,,	௧௫	௧	அறன்	அறம்.
௩௮	௧	௧	ஒரு	ரேரு.
௩௯	௧௪	௪	மூள்ளவு	மூள்ளளவு.
௪௪	௭	௧	தங்தளுங்	தங்களுங்.
௪௫	௧௦	௬	குணஒரு	குணமொரு.
௪௬	௨௧	௨	குரம்பி	குரம்பை.
௫௧	௪	௨	மனை	மனை.
௫௩	௩	௧	யென்னை	யென்ன.
,,	௬	௨	முசறு	முறுச.
௫௬	௨௦	௧	குஙசை	குஙயை.
௫௭	௪	௩	செல்வ	செல்வமு.
,,	௫	௨	இத்த	இந்த.

பரிசோதன பத்திரம்.

அஞ்ஞவதைப் பரணி.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை		திருத்தம்.
௰௧	௰௨	௧	பெறுத்த	...	பெருத்த
௰௮	௧	௨	துநா	...	திறு
௰௯	௨	௸	கொன்	...	கென்
௸	௩	௸	ஞெ	...	ஞே
௨௯	௯	௸	மிகம	...	மிகவ
௩௧	௮	௧	முருவு	...	முருகு
௸	௰	௨	தொர்	...	தோர்
௩௯	௰	௧	மொன்	...	மென்
௪௧	௨௮	௸	றும்	...	று
௪௨	௩௧	௨	வங்ச	...	வ்ங்கிச
௪௩	௪	௧	டரு	...	டறு
௪௫	௰௧	௸	யும்	...	மாய
௪௯	௪௩	௸	ச்தா	...	ற்ரு
௫௧	௩	௸	டீனு	...	டினு
௸	௸	௸	வொ	...	வோ
௸	௫	௸	சூழு	...	சூழ
௫௭	௯	௸	இ ; த	...	இந்த
௫௮	௰௫	௸	வான	...	வால
௸	௰௯	௨	மிலத	...	மிலர
௬௮	௭	௧	தொர்	...	தோர்
௬௯	௪	௨	மாதே	...	மாவே
௭௫	௰௪	௸	முடியி	...	முடிவி

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - தாண்டவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

கைவல்யநவநீதம்

மூலம்.

இஃது

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்யநவநீதம்

மூலம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

பொன்னிலமாதராசை பொருந்தினர்பொருந்தாருள்ளந்
தன்னிலந்தரத்திற்சீவ சாக்ஷிமாத்திரமாய்நிற்கும்
எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலாம் (௧)
நன்னிலமருவுமேக நாயகன்பதங்கள்போற்றி.

ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவாமயனுய்மாலாய்
ஆன்றவீசனுமாய்த்தானே யனந்தமூர்த்தியுமாய்நிற்கும்
மூன்றமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனுய்நாளும்
தோன்றியவிமலபோதசொரூபத்தைப்பணிகின்றேனே. (௨)

எவருடையருளால்யானே யெங்குமாம்பிரமமென்பா[illegible]ல்
கவருடைப்புவனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து
சுவரிடைவெளிபோல்யானென் சொரூபசுபாவமானேன் (௩)
அவருடைப்பதுமபாத மனுதினம்பணிகின்றேனே.

என்னுடைமனதுபுத்தி யிந்தியசரீரமெல்லாம்
என்னுடையறிவினுலே யிரவிமுன்னிமமேயாக்கி
என்னுடைநீயுநானு மேகமென்றைக்கியஞ்செய்ய
என்னுடைக்குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறைஞ்சினேனே.

அந்தமுநடுவுமின்றி யாதியுமின்றிவான்போற்

பந்தமும்வீடுங்காட்டப் பரந்தநூல்பார்க்கமாட்டா
மந்தருமுணருமாறு வ த்தத்துவஞ்சொல்வனே. (௫)

படர்ந்தவேதாந்தமென்னும் பாற்கடன்மொண்டுமுன்னூற்
குடங்களினிறைத்துவைத்தார் குரவர்களெல்லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித்தேனிந்தக் கைவல்யநவநீதத்தை
அடைந்தவர்விடயமண்டின் றலைவரோபசியிலாரே. (௬)

முத்தனைவேங்கடேச முகுந்தனையெனையாட்கொண்ட
கர்த்தனைவணங்கிச்சொல்லுங் கைவல்யநவநீதத்தைத்
தத்துவவிளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந்தெளிதலென்றும்
வைத்திருபடலமாக் வகுத்துநாசெய்கின்றேனே. (௭)

நித்தியவனித்தியங்க ணிண்ணயந்தெரிவிவேகம்
மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுணாக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்றாறுகூட்டம்
முத்தியைவிரும்புமிச்சை மொழிவர்சாதனமிந்நான்கே. (௮)

சமந்தமம்விடல்சகித்தல் சமாதானஞ்சிரத்தையாறும்
சமமகக்கரணதண்டர் தமம்புறக்கரணதண்டம்
அமர்தருகருமம்பற்று றுத்தலேவிடலென்றாகும்
மமர்செயுங்காமமாதி வரினடக்குதல்சகித்தல். (௯)

சிரவணப்பொருளைத்தானே சித்தஞ்சிந்திக்குமாறு
சரதமா வைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர்மேலோர்
பரமசற்குருநூலன்பு பற்றலேசிரத்தையாகும்
விரவிருசமாதியாறு வகையின்சொற்பொருளிதாமே. (௧௦)

சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை

நூதனவிவேகியுள்ள நுழையாது நுழையுமாகிற்
பூதசென்மங்கள்கோடி புனிதனும்புருடனாமே. (௧௧)

இவனதிகாரியானே னிந்திரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும் பூதபௌதிகங்களாலும் [பிப்
தவனமூன்றடைந்துவெய்யிற் சகித்திடாப்புழுப்போல்வெம்
பவமறுஞானதீர்த்தம் படிந்திடப்பதறினானே. (௧௨)

ஆனபின்மனைவிமக்க ளர்த்தவேடணைகண்மூன்றிற்
கானவர்வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோடுமான்போல்
போனவன்வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணஞ்சென்று
ஞானசற்குருவைக்கண்டு நன்றாகவணங்கினானே. (௧௩)

வணங்கிநின்றழுதுசொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ்சோ
கத்தால், உணங்கினேனையனேயென் னுள்ளமேகுளிரும்வ
ண்ணம், பிணங்கியகோசபாசப் பின்னலைச்சின்னமாக்கி, இ
ணங்கியகுருவேயென்னை யிரக்ஷித்தல்வேண்டுமென்றான்.()

அன்னதன்கிசுவையய னைமீன்பறவைபோலத்
தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச்சன்னிதியிருத்தி
உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டுசொல்வேன்
சொன்னதுகேட்பாயாகிற் றொடர்பவந்தொலையுமென்றான்.

தொடர்பவந்தொலையுமென்று சொன்னதைக்கேட்ட போ
தடமடுமூழ்கினன்போற் சரீரமுங்குளிர்ந்துள்ளாறி [தே
அடருமன்பொழுகுமாபோ லானந்தபாஷ்பங்காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமீண்டும் வணங்கிநின்றீதுசொல்வான். ()

சொன்னதுகேட்கமாட்டாத் தொண்டனானலும்சுவாமி

உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன் றுண்டென்றீரே
இன்னதென் றதைநீர்காட்டி யீடேற்றல்வேண்டுமென்றான்.

அடங்கியவிருத்தியானென் றறிந்தபின்செறிந்தமண்ணின்
குடம்பையுட்புழுமுன் னூதுங் குளவியின்கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமான்ம சொரூபமேமருவவேண்டி
உடம்பினுட்சீவனைப்பார்த் துபதேசமோதுவரோ. (கஅ)

வாராயென்மகனேதன்னை மறந்தவன்பிறந்திறந்து
தீராதசுழற்காற்றுற்ற செத்தைபோற்சுற்றிச்சுற்றிப்
பேராதகாலநேமிப் பிரமையிற்றிரிவன்போதம்
ஆராயுந்தன்னைத்தானென் றறியுமவ்வளவுந்தானே. (கக)

தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுங்கண்டானேல்
பின்னையத்தலைவன்றானாய்ப் பிரமமாய்ப்பிறப்புத்தீர்வன்
உன்னைநீயறிந்தாயாகி லுனக்கொருகேடுமில்லை
என்னைநீகேட்கையாலே யீதுபதேசித்தேனே. (உ0)

என்னைத்தான்சடனுவுள்ளத் தெண்ணியோசொன்னீரையா
தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களெல்லாம் பிறந்திறந்துழலுவானேன்
நின்னைத்தானம்பினேற்கு நிண்ணயமருளுவீரே. (உக)

இன்னதுதேகந்தேகி யிவனெனவுணர்வின்யாவன்
அன்னவன்றன்னைத்தானென் றறிந்தவனாகுமென்றார்
சொன்னபின்றேகியாரித் தூலமல்லாமலென்றான்
பின்னதுகேட்டவையர் பிழையுநகையுங்கொண்டார். (உஉ)

தேகமல்லாமல்வேறே தேகியார்காணேனென்றாய்

சோகமாங்கனவுதோன்றாச் சுழுத்திகண்டவனார்சொல்வா
யாகநீநனவிலெண்ணு மறிவுதானேது சொல்வாய். (உ௩)

நனவுகண்டதுநான்கண்ட நனவுளநினைவுநீங்கிக்
கனவுகண்டதுஞ்சுழுத்தி கண்டதும்வேறென்றேபோல்
தினமனுபவிப்பதொக்குந் தெரியவுமில்லை சற்றே
மனதினிலுதிக்கும்பின்னே மறைக்குமதருளுவீரே. (உச)

தூலத்தின்மரங்கள்காட்டித் தனிப்பிறைகாட்டுவார்போல்
ஆலத்தினுடுக்கள்காட்டி யருந்ததிகாட்டுவார்போல்
தூலத்தைமுன்புகாட்டிச் சூக்குமசொரூபமான
மூலத்தைப்பின்புகாட்ட முனிவரர்தொடங்கினாரே. (உரு)

அத்தியாரோபமென்று மபவாதமென்றுஞ்சொல்லும்
யுத்தியாற்பந்தம்விடென் றுரைக்கும்வேதாந்தமெல்லாம்
மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமபவாதத்தால்
முத்தியாமிவ்விரண்டின் முந்தியாரோபங்கேளாய். (உசு)

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம் [தல்
மோரோர்வ[illegible]துவினில்வேறே யோரோர்வ[illegible]துவினையோர்
காளுடுபணியாய்த்தோன்ற னரனுகித்தறியிற்றோன்ற
னீளுடுகானற்றோன்ற னிறந்தலம்வெளியிற்றோன்றல். (உஎ)

இப்படிப்போ[illegible]லநாம ரூபங்களிரண்டுமின்றி
ஒப்பமாயிரண்டற்றொன்று புணர்வொளிநிறைவாய்நிற்கும்
அப்பிரமத்திற்றோன்று மைம்பூதவிகாரமெல்லாம்
செப்புகற்பனையினாலே செனித்தவென் றறிந்துகொள்ளே. ()

அதுதானெப்படியென்றக்கா லனாதியாஞ்சீவரெல்லாம்

இதுகாலதத்துவப்பே ரீசனுட்பார்வையாலே
முதுமூலசுபாவம்விட்டு முக்குணம்வியத்தமாமே. • (௨௯)

உத்தம வெளுப்புச்செம்மை யுரைத்திடுகறுப்புமாகும்
சத்துவகுணத்தினோடு ரஜோகுணந்தமோகுணந்தான்
சுத்தமோடழுக்கிருட்டா ச் சொல்லுமுக்குணமுமூன்றாய்
ஒ[illegible]த்துள[illegible]னுந்தம்மு ளொருகுணமதிகமாமே. (௩௦)

ஒருவழியிதுவாமித்தை யொருவழிவேறு ச்சொல்வர்
மருவுமவ்வியத்தந்தானே மகதத்வமாகுமந்த
அருண்மகதத்துவந்தா னகங்காரமாகுமென்றுங்
கருவகங்காரமூன்று க் காட்டியகுணமாமென்றும். (௩௧)

இக்குணங்களிலேவிண்போன் றிருக்குஞ்சிற்சாயைதோன்
முக்குணங்களினுந்தூய்தா முதற்குணமாயையாகும் [றும்
அக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமிமாயை
எக்குணங்களும்பற்றாதோ னிமித்தகாரணனாமீசன். (௩௨)

ஈசனுக்கிதுசுழுத்தி யிதுவேகாரணசரீரம்
கோசமானந்தமாகுங் குணமிராசதமவித்தை
தேசறுமவித்தைதோறுஞ் சிற்சாயைசீவகோடி
காசமாமுயிர்க்கப்போதுநாமமும்பிராஞ்ஞனுமே. (௩௩)

அழுக்கொடுபற்றுஞ்சீவர்க் கதுவேயானந்தகோசம்
சுழுத்திகாரணசரீரஞ் சொன்னதிம்மட்டுமோக
முழுக்குணத்திரண்டால்வந்த மூலவாரோபஞ்சொன்னோம்
வழுத்துசூக்குமவாரோப வழியுநீமொழியக்கேளாய். (௩௪)

ஏமமாயாவினோதவீசனருளினாலே

தாமதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்றும்
வீமமா[illegible]முடலென்றும் விவிதமாந்தோற்றமென்றும். (௩௫)

தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற் சொல்லியவிண்ணும்விண்ணிற்
காற்றதாங்காற்றிற்றீயாங் கனலினீர்நீரின்மண்ணும்
போற்றுமிவ்வைந்துநொய்ய பூதங்களென்றுபேராம்
சாற்றுமற்றிவற்றிற்போக சாதனதனுவுண்டாகும். (௩௬)

ஆதிமுக்குணமிப்பூத மடங்கலுந்தொடர்ந்துநிற்கும்
கோதில்வெண்குணத்திலைந்து கூறுணர்கருவியாகும்
ஓதியபின்னையைந்து மூளம்புத்தியிரண்டாஞான
சாதனமாமிவ்வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே. (௩௭)

இராசதகுணத்தில்வேறிட் டெடுத்தகூறைந்துமைந்தும்
பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிற்கருவியென்றும்
பராவியபெயராமிந்தப் பதினேழுமிலிங்கதேகம்
சுராசுரர்நரர்விலங்காய்த் தோன்றியவுயிர்கட்கெல்லாம். ()

இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவ னிலங்குதைசதனென்றுவன்
இவ்வுடன்மருவுமீச னிரணியகர்ப்பனவன்
இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலிங்கசூக்குமசரீரம்
இவ்வுடற்கோசமூன்று மிதுகனவவத்தையாமே. (௩௯)

சூக்குமசடமிம்மட்டுஞ் சொல்லினோமிப்பாற்றூலம்
ஆக்குமாரோபந்தானு மடைவினின்மொழியக்கேளாய்
தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தூல தனுவும்போகமுமுண்டாகக்
காக்குமவ்வீசன்பஞ்சீ கரணங்கள்செய்தானன்றே. (௪௦)

ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கி யவைபாதி[illegible]

வந்த தூலபூத மகாபூதமிற்றினின்றுந்
தந்த நான்காந்தூல தனுவண்டபுவனபோகம். (சுக)

தூலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனுகும்
தூலமேமருவுமீசன் சொல் விராட்புருடனுகும்
~~தூலசாக்கிரவவஸ்தைதை சொன்னமேதாரன்னகோசம்~~
தூலகற்பனையிதென்று தொகுத்ததுமனத்திற்கொள்வாய்.

சீரியவீசனுர்க்குஞ் சீவர்க்குமுபாதியொன்றேல்
ஆரியகுருவேபேத மறிவதெப்படியென்றக்கால்
காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன்
வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாமே. (சுங)

மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம் வனமெனல்சமட்டிபேதம்
சரங்கடாவரங்கள்பேதத் தனியுடல்வியட்டியென்பார்
பரம்பியவெல்லாங்கூட்டிப் பார்ப்பதே சமட்டியென்பார்
இரங்கியபலசீவர்க்கு மீசர்க்கும்பேதமீதே. (சுச)

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினேங்காண்பவெல்லாஞ்
சொற்பனம்போலுமென்றே துணிந்தவன்ஞானியாவன்
செற்புதைமழைக்காலம்போய்த் தெளிந்தவாகாசம்போல
அற்புதமுத்திசேரு மபவாதவழியுங்கேளாய். (சுரு)

அரவன்றுகயிறென்றூற்போ லாளன்றுதறியென்றூற்போற்
குரவன்சொல்லுபதேசத்தாற் கூறுநூன்முறையிற்கொண்டு
புரமன்றுபுவனமன்று பூதங்களன்றுஞானத்
திரமென்னும்பிரமமென்று தெளிவதேயபவாதங்காண். ()

குடமுநாலும்பொற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்பார்க்

உடன்முதற்சுபாவமீரு வொன்றிலொன்றுதித்தவாறே
அடைவினிலொடுக்கிக்காண்ப தபவாதவுபாயமாமே. (சுஎ)

தூடணதமத்தில்வந்த தோற்றமாம்சத்திசெய்யு
மேடணைவிகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டுசத்திகளென்றீரே
மூடலாஞ்சத்திசெய்யு மோகமும்சொல்லுமையா
கேடறக்குருவேயென்னக் கிருபையோடருள்வாரே. (சுஅ)

தானிகர்தனக்காமீசன் றனையுந்தங்களைத்தான் கண்ட
ஞானிகடமையுமன்றி நாஸ்திநபாதியென்னும்
ஊனிடையுயிர்களுள்ளித்துணர்விழிகுருடாம்வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்மூடு மழைநிசியிருள்போன்மூடும். (சுகூ)

பூன்றமாம்பிரமத்துக்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கும்
ஆன்றகூடஸ்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்கும்
தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றுமன்மறைத்துமூடும்
ஊன்றியபவவியாதி யுண்டாக்குமுபாதியீதே. (எ௦)

ஆதாரமறைந்துபோனு லாரோபமெங்கேதோன்றும்
ஆதாரமறையாதாகி லாரோபமிலையேயென்றல்
ஆதாரஞ்சமம்விசேட மாமெனவிரண்டுகூறும்
ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமே. (எக)

சகமதில்துவென்சுட்டாஞ் சமானந்தான்மறைந்திடாது
மிகவிதுகயிறென்னும் விசேடந்தான்மறைந்துபோகும்
அகமெனுஞ்சமானந்தன்னை யஞ்ஞானமறைத்திடாது
பகர்விசேடமதாஞ்சீவன் பரமெனுமதனைமூடும். (எஉ)

கேவலநிலைதோன்றுமற் கெடுத்ததுபஞ்சகோசஞ்

கைவல்யநவநீதம்.

ஆவரணந்தானேபா ழுணர்த்தமென் றுரைத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினவின்மகனேகேளாய். (ருங)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் துன்பமாம்பவமானாலும், ஆ
ற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுகூலமாகுங்காணி, ஊற்றமா
ய்பகற்காலம்போ லுபகாரியா னுண்டோ, மாற்றமென்
னுரைப்பேன்மைந்தாமறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. (ருச)

சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும்
அழுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவரொருவருண்டோ
முழுத்தவிக்ஷேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (ருரு)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றாற் சத்திசாதனமாய்வந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகநித்திரைவிலங்கால்
நித்திரைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமெய்யாமே. (ருசு)

இம்பரினஞ்சைநஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுங்கூடச் சவஞ்சுடுதடிபோற்போமே. (ருஎ)

இந்தமாயையினாற்சீவர்க் கேழவத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழவத்தைதம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமுடன் முளைத்தல்காணுந்தஞானம்
சந்தேகங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (ருஅ)

பிரமமார்த்தனைமறந்த பேதைமையேயஞ்ஞானம்

நரனொருகருத்தாற்சீவ னானெனமுளைத்தலாற்றம் [னம்
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்பரோக்ஷஞா

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானாத லபரோக்ஷஞானமாகும்
கர்த்தனுஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனாயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததானந்தமாமே. (சு௦)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடோராற்றைநீந்தி
உதகதீரத்திலேறி யொருவனொன்பதுபேரெண்ணி
யதனொடுதசமன்றானென் றறியாமன்மயங்கி[illegible]. (சுக)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனில்லைக்காணேமென்றல்
பிறியாவாவரணமாகும் பிழைகொண்டழல்விக்ஷேபம்
நெறியாளன்றசமனுண்டு நிற்கின்றானென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபரோக்ஷஞானம். ()

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடரொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணு நீ தசமனென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் கனைதல்போவதுநோய்போகல்
தின்னியமனதிலையந் தெளிதலானந்தமாமே. (சுஉ)

[illegible]தசபுமான்றனைக்கண்டாற்போற் சிறந்திருமூர்த்தியேயென்
நிசவடிவினையான்காண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுசிபெறுமில[illegible]யார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதனைக்கியஞ்செய்யு மதுசெயுமுண்மைகேளாய். (சுச)

விண்ணென்றைமகாவின்னென்ற மேகவின்னென்று

ணென்றும், எண்ணுங்கற்பனைபோலொன்றே யெங்குமாம்
பிரமமீசன், நண்ணுங்கூடஸ்தஞ்சிவனுன்குசைதன்னியமாகும்

பூச்சியவீசன்சீவன் புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியமில‌ட்சியந்தான் மலமிலாப்பிரமமான்மா
காய்ச்சியபாலினெய்போற்கலந்தொன்றுங்கடைந்தெடுக்கும்
ஆச்சியமென்னவுன்னை யறிந்துநீபிறிந்துகொள். (௬௬)

பிறிவதெப்படியென்றக்காற் பிணமாகுமுடனுனென்னும்
அறிவினைக்கொல்லல்வேண்டு மைம்பூதவிகாரமன்றோ
வெறியதோர் துருத்திமூக்கின் விடுவதுபோலுன்மூக்கால்
எறிபிராணனுமேயல்லை யிராசதகுணவிகாரம். (௬௭)

காரணமாமனதுபுத்தி கருத்தாவாமவையான்மாவோ
தாமுளவிரண்டுகேர்சஞ் சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுதுயிலானந்த மயனையுநானென்றதே
விரவியதமவஞ்ஞான விருத்தியின்விகாரமாமே. (௬௮)

சத்தொடுசித்தானந்தஞ் சமந்திரஞ்சாக்ஷியேகம்
நித்தியம்வியாபியான்மா நீயதுவாவதிந்து
பொத்தொடுசடந்துக்காதி பொருந்துபேதங்களான
குத்திரபஞ்சகோசக் குகைவிட்டுவெளியிலாவாய். (௬௯)

பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற் பார்க்கின்றபொழுதுபாழே
விஞ்சியதுவல்லாமல் வேறொன்றுந்தெரியக்காணேன்
அஞ்சனவிருளையோநா னகமெனவனுபவிப்பேன்
வஞ்சமில்குருவேயென்ற மகன்மதிதெளியச்சொல்வார். ()

[illegible]மன்பத்தி மோகத்தாலெண்ணியெண்ணி

பின்பவனிடையிற்கண்ட பெரியபாழவனோபாராய்
அன்புளமகனேகாண்ப தடங்கலுங்காண்பானீயே. (௭௧)

தூலஞ்சூக்குமவஞ்ஞானந் தோன்றுமுன்றவத்தைதாமுங்
காலமோர்மூன்றஞ்சன்மக் கடலெழுங்கல்லோலங்கள்
போலவேவந்துவந்து போனவெத்தனையென்பேனுன்
ஆலமர்கடவுளானை யனைத்துகொலாஞ்சாக்ஷிநீயே. (௭௨)

எல்லாங்கண்டறியுமென்னை யேதுகொண்டறிவேனென்று, சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச் சுடருக்குச்சுடர்வேறுண்டோ, பல்லார்முன்றசமன்றன்னைப்பார்ப்பதுந்தனைக்கொண்டேதான், அல்லாமற்பதினொன்றுனுமவனிடத்துண்டோ பாராய். (௭௩)

அறிவுக்குமறிவுசெய்யு மறிவுவேறுண்டென்றெண்ணும்
அறிவற்றகுதர்க்கமூடர்க் கனவத்தைபலமாய்த்தீரும்
அறிபடும்பொருணீயல்லை யறிபடாப்பொருணீயல்லை
அறிபொருளாகுமுன்னை யனுபவித்தறிவாய்நீயே. (௭௪)

மதுரமாங்கட்டிசுட்ட மாப்பணியாரமெல்லாம்
மதுரமாக்கியவதற்கு மதுரந்தன்சுபாவமன்றோ
அதுவிதுவெனுஞ்சடங்க ளறிவாகவறிவைத்தந்தே
அதுவிதுவிரண்டுமாகா வகம்பொருளறிவாய்நீயே. (௭௫)

இந்தநீதுவம்பதத்தி னிலட்சியப்பொருளாமென்றும்
பந்தமில்பிரமமேதற் பதந்தனிலிலட்சியார்த்தம்
அந்தமாஞ்சீவனீச னவர்களேவாச்சியார்த்தம்
சந்ததம்பேதமாவார் தமக்கைக்கியங்கூடாதே. (௭௬)

பேதமானதுவுங்கேளாய் பெயராலுமிடங்களாலும்

பாதலம்விசும்புபோலப் பலராமகன் றவிற்பர்
ஆதலாலிவர்க்கொன்றாகு மைக்கியமென்பதுகூடாதே. (எஎ)

வடநூல்வல்லவர்கள்சொல்லும் வாசகப் பொருள்சேராமல்
இடராகிற்பொருளாம்வண்ண மிலக்கணையுணாயாற்கொள்
இடமானவதுமூன்றுஞ் செப்புவார்விட்டதென்றும் [வார்
விடலிலாதென்றும்விட்டு விடாததென்றும்பேராமே. ()

கங்கையிற்கோஷமென்றுங் கறுப்புச்சேப்போடுதென்றும்
தங்கியசோயந்தேவ தத்தனென்றுஞ்சொல்வார்கள்
இந்துத்தாரணங்களாக்கி இந்தமூன்றுனைகளாலே
அங்கநூல்விரோதமானசொல்லெலலாம்பொருளாந்தானே.

பன்னியசோயமென்னும் பதங்களின்வாச்சியார்த்தம்
அன்னியதேசகால மவனிவனென்பவெல்லாம்
சொன்னவிவ்விரோதம்விட்டுத் தொட ரிலக்கியம்விடாமல்
உன்னிடிற்றேவதத்தனொருவனைவெளியாக்காட்டும். (அ0)

தத்துவமெனும்பதங்கள் பிர[illegible]சொன
வத்துவைவிடாமற்பேத வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டு
நித்தமுமதுநீயாகு நீயதுவாகுமென்னும்
அர்த்தமுமகண்டமென்றே யசிபதவைக்யங்காட்டும். (அக)

கடநீரின்மேகநீரிற் கண்டவானிரண்டும்பொய்யே
குடவானும்பெரியவானுங் கூடியொன்றுமெப்போதும்
இடமானபிரமஞ்சாக்ஷி யிரண்டுமெப்போதுமேகம்
இடமாகச்சுவானுபூதி சிவோகமென்றிருந்திடாயே. (அஉ)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமதில்

கொஞ்சமாமிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தன்பிரமமென்னு
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான். ()

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதி சகலமுமிறந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சுழுத்தியாகி நன்மகன்சுபாவமானான். (அச)

அளிமகனெடும்போதிவ்வா றானபின்மனதுமெள்ள
வெளியில்வந்திடவுணர்ந்தான் விமலதேசிகனைக்கண்டான்
துளிவிழிசொரியப்பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்துசூழ்ந்தா
குளிர்முகச்சுவாமிகேட்கக் கும்பிட்டுநின்றுசொல்வான் [ன்

ஐயனேயெனதுள்ளேநின் றனந்தசென்மங்களாண்ட
மெய்யனேயுபதேசிக்க வெளிவந்தகுருவேபோற்றி
உய்யவேமுத்திநல்கு முதவிக்கோருதவிநாயேன்
செய்யுமாறொன்றுங்காணேன் றிருவடிபோற்றிபோற்றி. ()

சிட்டனிவ்வாறு[illegible]த் தேசிகர்மகிழ்ந்துநோக்கிக்
கிட்டவாவெனவிருத்திக் கிருபையோடருளிச்செய்வார்
துட்டமாந்தடைகண்மூன்றுந் தொடராமற்சொரூபஞான
நிட்டனாயிருக்கினீதே நீசெயுமுதவியாமே. (அஎ)

நீநானென்றிரண்டிலாம னிறைந்தபூரணமாயெங்கும்
நானாகத்தெளிந்தஞான நழுவுமோகுருவேயென்றான்
தானாகும்பிரமரூபஞ் சற்குருநூலாற்றோன்றும்
ஆனாலுந்தடைகளுண்டே லனுபவமுறைத்திடாதே. (அஅ)

தடை[illegible]வையுனிலஞ்ஞானஞ் சந்தேகவிபரீதங்கள்
படர்செயுமிந்தமூன்றும் பலசன்மப்பழக்கத்தாலே

உடனுடன்வரும்வந்தக்கா லுயர்ஞானங்கெடுமிவற்றைத்
திடமுடன்கெடுப்பாய்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே. ()

அக்கினிகட்டுப்பட்டா லற்பமுஞ்சுடமாட்டாது
மக்கினஞானத்தாலே வந்தபந்தமும்வேவாது
சிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம்போக்குவாயே. (கூ0)

பிரம்பாவனையைமூடிப் பேதங்காட்டுவதஞ்ஞானம்
குரவன்வாக்கியநம்பாமற் குழம்புவ தாஞ்சந்தேகந்
திரமறுசகமெய்யென்றுந் தேகநானென்றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர்மேலோர். (சுக)

தத்துவவனுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டலென்பார்
ஒத்துளபொருளுகத்தா லசாவல்சிந்தித்தலென்பார்
சித்தமேகாந்தமான தெரிசனந்தெளிதலென்பார்
நித்தமிப்படிசெய்தக்கா னிர்வாணம்பெறுவாய்நீயே. (கூஉ)

எத்தனைநாண்ஞாதாவு ஞானமுமிருக்குமுன்பால்
அத்தனைநாளும்வேண்டு மப்பாலோர்செயலும்வேண்டா
நித்தமும்வெளிபோற்பற்று ஞேயமாத்திரமாய்ச்சீவன்
முத்தரானவர்விதேக முத்திபெற்றிருப்பாரொன்றும் (கூந)

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்களாய்
வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்டன்
ஆனவர்நாமமிங்கு மவர்களிற்பிரமவித்தின்
றானமுமற்றைமூவர் தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன். (கூச)

தீராய்ப்பிரமவித்தாய்த்தெளிந்தவர்தெளியுமுன்னம்

பாரகாரியமானாலும் பலர்க்குபகாரமாக
நேரதாச்செய்வார்தீர்ந்த நிலைவிடார்சீவன்முத்தர். (கூரு)

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார்
பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (கூசு)

பேதகன்மத்தால்வந்த பிராரத்தநானாவாகும்
ஆதலால்விவகாரங்க ளவரவர்க்காவாகும்
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வார் வாணிபஞ்செயினுஞ் செய்வார்
பூதலம்புரப்பாரையம் புகுந்துண்பார்சீவன்முத்தர். (கூஎ)

சென்றதுகருதார்நாளைச் சேர்வதுநினையார்கண்முன்
நின்றதுபுசிப்பார்வெய்யி னிலவாய்விண்விழுதுவீழ்ந்து
பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும்புதுமையாவொன்றும்பாரார்
நன்றுதீதென்னார்சாக்ஷி நடுவானசீவன்முத்தர். (கூஅ)

பின்னைமூவரிலிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதியோகந்
தன்னையுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்தந்தானாய்
உன்னுவோன்வரன்வேற்றோரா லுணர்பவன்வரியானாகும்
அன்னியர்தம்மாற்றன்னா லறியாதோன்வரிட்டனாமே. (கூகூ)

அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றனேகரானாலுமுத்தி
சரியாகும்பாடுபட்ட சமாதிக்குப்பலனேதென்றால்
பெரிதான[illegible]துக்கம் பிரமவித்தனுபவிப்பன்
வரியானும்வரனுமற்றை வரிட்டனுஞ்சுகமாய்வாழ்வார். ()

பிரமஞானிகளுங்கர்மப் பேதையர்போலேவாழ்ந்தால்

பரவுமாகாசமொன்றிற் பற்றுதுமற்றைநாலும்
விரவினதோடுங்கூடும் விதமிருவோருமாவார் (௧௦௧)

சீவன்முத்தனைச்சேவித்தோர் சிவனயனெடுமாலான
மூவருமகிழநோன்பு முழுவதுஞ்செய் துசன்ம
பாவனமானதொன்று பழமறைமுழங்குமிப்பால்.
மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகேளாய். (௧௦௨)

பஞ்சினையூழித்தீப்போற் பலசன்மவிவிதவித்தாம்
சஞ்சிதமெல்லாஞானத் தழல்சுட்டுவெண்ணீருக்கும்
கிஞ்சிதாகாமியந்தான் கிட்டாமல்விட்டுப்போகும்
விஞ்சினபிராரத்தத்தின் விளையனுபவித்துத்தீரும். (௧௦௩)

பொறுமையாற்பிராரத்தத்தைப் புசிக்குநாட்செய்யுகன்மம்
மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமல் மாண்டுபோம்வழியேதென்று
சிறியவரிகழ்ந்தஞானி செய்தபாவத்தைக்கொள்வார் (ல்
அறிவுளோரறிந்துபூசித் தறமெலாங்கைக்கொள்வாரே. ()

அரியமெஞ்ஞானத்தீயா லவித்தையாமுடனீறும்
பெரியதூலமுங்காலத்தாற் பிணமாகிவிழுமந்நேரம்
உரியசூக்குமசரீர முலையிரும்புண்டநீர்போ ல்
[illegible]ரியமாய்விபுவாய்நின்ற சொரூபத்திலிறந்துபோமே. ()

கடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல
வுடலெனுமுபாதிபோன வுத்தரஞ்சீவன்முத்தர்
அடிமுடிநடுவுமின்றி யகம்புறமின்றிநின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்திப் பதமடைந்திருப்பனென்றும். (௧௦௬)

சொல்லியமகனேயெங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்

ஒல்லையாம்பிரமநாலா லுற்றதுபோலேதோன்றும்
எல்லையினுமெப்போது மேகமென்றிருந்துவாழ்வாய். (௧௦௭)

கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகர்களூர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்பு மலடிசேய்முயலின்கோடு
பீனமாந்தறிபுமானிற் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னை நம்மாணைமறந்திடாதே. (௧௦௮)

முதலாவது

தத்துவவிளக்கப்படலம்

முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது.

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

நார்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்பம்
உரமுறக்குத்திக்குத்தி யுறைப்பிக்குமுபாயம்போலே
பரமசிற்சொரூபந்தன்னிற் பற்றியமனோவிருத்தி
திரநிலைபெறச்சந்தேகந் தெளிதலைமொழிகின்றேனே. (௧)

நற்கருத்துடையோனாகி ஞானவானாகிநின்றோன்
மர்க்கடநியாயம்போலே மகாபூதவிகாரந்தொட்டு
நிர்க்குணவிதேகமுத்தி நிலைபரியந்தஞ்சொன்ன
சற்குருவினைவிடாமற் சந்ததமனுசரித்தான். (௨)

சந்ததம்புருடன்றன்னைச் சாயைபோல்விடாமலன்பாம்
மைந்தனைநோக்கிச்சாக்ஷி மாத்திரமாய்நின்றாயோ
சிந்தையிலையமெல்லாந் தீர்ந்ததோதெளிவினுள்ளே
அந்தரங்கலந்ததுண்டோ வநுபவமுறைசெய்வாயே. (௩)

எனவுரைத்தருளுமாசா னிருபதம்வணங்கியெந்தாய்
சனனவன்காட்டின்மோகத் தமத்தெழுபேதப்பேய்கள்
உனதருளுதயவெற்பி லுபதேசவருக்கன்றோன்றி
மனவிழிதெரியஞான வான்கதிர்பரந்தாலுண்டோ. (௪)

மந்திரமூர்த்திதன்னான் மாற்றியபேய்போனாலும்
எந்திரமெழுதிக்கட்டி யினிவராவகைசெய்வார்போல்
முந்தியுன்னுபதேசத்தால் மோகம்போனாலுமையா

ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியென்றும்வாக்குக்கெட்டா
தேகமகம்பிரமமென்று மிதயத்தாலுணர்வாயென்றும் [னீர்
சோகமாமனத்திற்கெட்டாச்சுயஞ் சோதியென்றுஞ்சொன்
மோகமாமிரண்டுசங்கை முளைத்தனபறித்திடீரோ. (௬)

மற்றைமுப்பிரமாணத்தால் வஸ்துநிர்ணயங்கூடாதே
உற்றதோர்விடயம்பூத முபயமன்றாதலாலே
குற்றமாங்குணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே
இற்றதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதுமறிவாய்நீயே. (௭)

வாக்கியந்தனக்கெட்டாது வஸ்துவென்றுரைத்தவேதம்
வாக்கியவிருத்தியாலவ் வஸ்துவைக்காட்டிற்றன்றோ
வாக்கியங்களிலேமானமாவதேதென்றாயாகில்
வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யாதுகேளாய். ()

தன்பதியல்லாப்பேர்க டமையல்லனல்லனென்றாள்
அன்பனைக்கேட்டநேர மவள்வெட்கிமௌனமானாள்
என்பதுபோலநீக்கி யிதன்றிதன்றெனச்சேடித்த
பின்பரப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்காட்டும்வேதம். (௯)

முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந்துகொள்வாய்
பிந்தியசங்கைதீரப் பேசுமுத்தரநீகேளாய்
இந்தியங்களுக்கிராச னிதயமாமதியெண்ணங்கள்
புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவியாடும். (௧௦)

உன்முகம்போற்கண்ணாடிக் குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போ
சின்மயவடிவின்சாயை சித்துப்போற்புத்திதோன்றும் [
நின்மனோவிருத்தியந்தநிழல்வழியாயுலாவும்

உருக்கியதராநீர்நாணு வுருவங்களானாற்போல
விருத்திகள்கடபடாதி விடயமாய்ப்பரிணமிக்கும்
அருப்பலவிடயமெல்லா மாபாசன்றோற்றுவிக்கும்
இருட்டினில்விளக்குங்கண்ணுமில்லாமற்பொருள்காணுதே.

எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணு விருட்பொருள்காணல்வேண்டும், தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிற்கண்ணேபோதும், விரிகின்றசகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும்வேண்டும், புரிகின்றவிருத்தியொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண்போர்க்கே. (கங)

விருத்தியும்பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள்
கருத்தெழும்விருத்திவேண்டுங் கணக்கினன்மனத்திற் கெட்டும்
வருத்தியபலமாமிந்த மனத்திற்கெட்டாதுகண்டாய்
அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றுநீதெளிந்திடாயே. (கச)

(வேறு.)

வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகளறிந்தேனினியோர் வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்சித்தந் ததாகாரமாவதன்றேசமாதியோகம், உஞ்சலையொத்தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகா யுதிக்குமிந்த, நெஞ்சகம்வ துவிலசையாநிவாததீப நிலையடைந்ததெப்படியோ நீர்சொல்வீரே. (கரு)

கருதுமனேகுணமூன்றுமூன்றிலொன்று கதித்தெழுந்தான்மற்றிரண்டுங்கரந்துநிற்கும், தருமமிகுஞ் சத்துவமே லானபோது சன்மார்க்கமானதெய்வசம்பத்துண்டாம், மருமுந்தியுன்னுபமதசறு

யுமாகும், அருமகனேத மேலானபோதி லசுரசம்பத்துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே. (கசா)

மனதுசத்துவசொருப மற்றிரண்டும்வந்து கலந்த
மாற்றினாற்போம், தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடா திருந்தபோது த முஞ்சமிக்கும்பின்னைக், கனபரிணுமஞ்சலனம்போம்போனக்காற் களங்கமற்றுநின்றவாகாசம்போலும், நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய் நிருவிகற்பசமாதியிலே நிற்குந்தானே. (கஎ)

களங்கமற்றகண்ணடிதன் வேறோர் களங்கமற்றகண்ணடிகாட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகியபேதமாகி விகற்பமின்றிநிருவிகற்பமானாற்போல, அளந்தறியப்படாவிடுவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தாயானந்தமாம்பிரமத்தைக்கியமான, உளந்தெளிந்தபடியிருந்தாலுலகமெங்கேயுலைவெங்கே யென்றுசங்கையொழித்திடாயே. (கஅ)

ஏகமாய்மனமிறந்தாற் சிவன்முத்தரிருக்குமட்டும்பிராரத்தமெதினாலுண்பார், போகமானதுபுசித்துத்தொலைப்பதன்றோபுசிப்பதென்றான்மனந்தானும்போனதன்றே, சோகமாமனமிறந்தாற்போகமில்லைதோன்றுமெனின்முத்தரொன்றுசொலக்கூடாதே, மோகமாமிதுதெளியக் குருவேநன்றாய் மொழிந்தருள்வாய்தெளிந்ததன்றோமுத்திதானே. ()

மனநாசஞ்சொரூபமென்றுமரூபமென்றும் வகுத்துரைப்பாரிருவகையாம்வருமிவற்றில், வினவாதசிவன்முத்தரிடத்திலொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்று மேவு, தனதானசத்துவமாய்மனஞ்சேர்த்துத் த சித்தல்சொரூபநாசம், அனகாசத்துவந்தானுமிலிங்க தேக

சுத்தமாஞ்சத்துவமே யுண்மையாகுந் துகளிருள்போ
னுன்மனமென்சொல்லும்போம்போம், வர்த்தமானத்தில்
வந்தவுணவையுண்பார் வருவதும்போவதுநினைந் துமகிழார்
வாடார், கர்த்து மகந்தையைவிட்டகர்த்தராகிக் கரண
விருத்திகளவத்தைகாண்பாராகி, முத்தராயிருக்கலுமாம்
புசிப்புங்கூடு முட்டிலையென்றறிந் துசங்கைமோசிப்பாயே.()

விவகாரவேளையெலாஞ் சமாதியென்றால் விகற்ப மன்
றோமனமலைந் துவிடாதோவிட்டால், அவதானநழுவுமன்றோ
வென்றாயாகிலதற்கொரு திர்ஷ்டாந்தங்கேளாசைகொண்
டு, நவமாகப்பர புருடன்றன்னைக்கூடிநயந்தசுகமனுபவித்த
நாரிநெஞ்சம், தவமாகமனைத்தொழில்கள்செய்யும்போதுந்
தழுவியனுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே. (௨௨.)

தேகத்தனலனுகியகர்த்தனுகிச்சிவனின்றிப்பிரமமாய்த்
தெளிந்தமுத்தன், 'போகத்தையுண்பனென்றாற்கருத்தாவா
மேபூரணமாமகர்த்தனுக்குப்போகமுண்டோ, சோகத்தைய
றுத்தருளுங்குருவேயிந்தத்துகளறுக்கவேண்டுமென்று சொ
ன்னயர், மாகர்த்தன்மாபோகிமாத்தியாகி வகைமூன்று
யவரிருக்குமகிமைகேளாய். (௨௩)

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குங்காந்தச் சிலைமு
லைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோல், செய்கையுஞ்செய்வி
க்கையுமற்றிருக்கு மென்முன்செடமானவு மெலாஞ்சே
ட்டைசெய்யும், மெய்கலந்தவிந்திரியவிகாரரூபவிவகாரவிரு
த்திக்கும்விருத்திதான , மெய்கலந்தசமாதிக்குஞ்சாக்ஷியே
நான் வெயில்போலென்றுரைத்தவனே விபுமாகர்த்தன். ()

அறுசுவையின்குணங்குற்றமசுத்தஞ்சுத்த மபத்தியம்
பத்தியமெனவுணுயந்திடாமல், பொறுமையுடன்கிட்டின

னும், சிறிதுபெரிதுகடனதன்னியங்கணன்மை தீமைகள்சே
ரினும்படிக்கச்செயல்போற்சித்தம், வெறிதிருக்குமவனேமாத்
தியாகியாவன் விரதமிம்மூன்று [illegible] வீடுளோரே. ()

வேறு.

மெய்யுங்கொண்டுபிராரத்தந்தரு விதிவழிநின்றிடவும்
உய்யுங்கன்மிகளுக்கனுகுணமாவுறுதொழில்செய்திடவும்
செய்யுஞ்செய்கை முடிந்தவனென்றுரை செப்புவதெப்படி
நையுந்துன்பமகற்றியகுருவேநலமா ருள்வீரோ. [யோ

ஆடவர்செய்தொழின்மூவகையாகும வித்தைவசத்துறுநாள்
ஏடணைமமதையகந்தையுளார்க்கேயிகபரவிவகாரம்
வீடணுகுவமெனுமிச்சையுளார்க்கேவித்தைபடிப்பதெலாம்
பாடன்மிகுந்தொழிலாற்பலனுண்டோபரிபூரணமானால். ()

குரவர்சிகாமணியேகேளீர்நீர்கூறினவழியொக்கும், பர
முடனிகமுமிழந்தவரன்றோபழகுவர்மெய்ஞ்ஞானம், விரவு
முயற்சியின்மீண்டவரதையினிவேண்டுவரோவேண்டார், சி
ரவணமனனுதிகள்வேண்டாவோசித்தமுறைத்திடவே. ()

கிளர்மகனேகேள்தத்துவமறியார் கேட்டல்செயக்கட
னே, தளர்வறுசிந்தித்தலின்முயல்வார் சிலர்சந்தேகங்களு
ளார், தெளிதலினிற்பார்விபரீதப்பேய் திராவாதனையோர்,
வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினர் வேண்டுவதொன்றுண்
டோ. (௨௯)

ஐயாகேளீர்தத்துவஞானியு மஞ்ஞானிகள்போலே, செ
ய்யாநின்றேன்கண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ,
பொய்யாம்விபரீதங்களவற்குப் போயினவென்றீரோ, மெய்
யாம்*பிரமவிசாரமிதன்றே வெளியாயுளாயீரோ. (௩௦)

* பிரமவிவகாரமென்றது. பிரமவிகாரமென நடுக்கு

ஒய்ந்தகனாவிற்கண்டபழங்கதை யோதுவன்வாதனையா
ல், ஆய்ந்தறிவுற்றவனப்படி செப்புவனுபாசனாமாகரின், மா
ய்ந்தது னுடல் * வே மளவும்விண்ணவன்மநுடனெனப்படு
வான். வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும்.

ஆனாலையாகுருவேகாண்பதசத்தியமென்றாலும்,நானாவி
வகாரந்துயரல வோஞானசுகந்தருமோ,போனாலன்றோ நன்
றா நி டைபொருந்திடல்வேண்டாவோ, தானிநி டை
புரிந்தாற்செய்கை தவிர்ந்தவனெப்படியோ. (௮௨)

தெரிதருமகனேயாரம்பத்தொடு தீரும்விவகாரம், உரி
யதியானமும்விவகாரங்களு முள்ளத்தொழிலன்றோ, அரி
யபரம்பொருளானவர் வேறொருதொழில் செய்வதுமுண்
டோ, அரியசமாதிகள்பழகுவனே லவனாரூடனுமன்றே. ()

உத்தமகுருவேயாரூடருமா யொருதொழிலற்றவருட்,
சித்தமடங்குதியானாதிகள்சிலர் செய்குவதேனென்றால், இ
த்தலமருவும்பிராரத்தப் பிறிவெப்படியப்படியே, புத்தரு
ம்வெகுவிதமாகுவரென்பது முன்னேசொன்னேனே.(௮௪)

நல்லவனேகேளுலகுபகாரம் ஞானிகள்விவகாரம்
அல்லதுவேறொருபெறுபேறும் மிலையதனாற்பிணியுமிலை
வல்லசிருட்டிமுதற்பலதொழிலால் வருபுண்ணியபாவம்
எல்லவருக்குமனுக்கிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே. (௮௫)

ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே
ஈசனுஞானியுமொப்பென்றீரே யெப்படியொப்பென்றால்
ஈசனுஞானியுமமதையகந்தை யிக ந்ததினாலொப்பாம்
ஈசனுமாம்பலசீவ மாமுல கெல்லாமிவனாமே. (௮௬)

எல்லாச்சீவ ருமிவனாமென் றீரிவன்றான்முத்தியடைந்
தெல்லாச்சீவ ருமுத்திபெறும லிருப்பானேனையா
எல்லாச்சீவ ரும்வெவ்வேறானா லிவனெல்லாமானான [ரோ.
எல்லாப்பொருளுமுணாத்தருள்குருவே யிதைநீர்மொழியீ

அகமெனுமான்மாப்பூரணமேகமனேகவிதஞ்சீவ ர்
அகமெனுமந்தக்கரணோபாதிகளளவிலையாதலினால்
சகமுழுதுங்குளிர்சந்திரனேகஞ்சலசந்திர ர் பலராம்
சகமதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால் சட்டிகுடம்பலவால். (௮௮)

சட்டிகுடங்களிலொன்றாநசித்திடினதினுட்சலசந்த்ரன்
ஒட்டுமுதற்சந்திரனொடுகூடுமொழிந்தவைகூடாதே
கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன்காரணவான்மாவி ல
கிட்டுமையிக்கியமுபாதிகெடாதவர் கேவலமாகாரோ. (௮௯)

இவனயன்மால்சிவனாகியவீசரோடெப்படியொப்பாவன்
சிவன்முதன்மூவருமகிலசிருட்டி திதிநாசங்கள்செய்வார்
அவர்பிறர்மதிகளுமுக்காலங்களுமறிவார்விபுவாவார்
தவமிகுகுருவேயிவனுக்கவையிலோர்சற்றுங்காணேனே.()

(வேறு.)

தடத்துநீர்நிலாத்திரியொளியுபயமுந் தழுவுமூர்த்தனைக்
காக்கும், குடத்துநீர்விளக்கினிலொளியிரண்டுமோர் குடும்
பமாத்திரங்காக்கும், அடுத்தமைந்தனேஞானியுமீசனு மறி
வினாற்பிறிவில்லை, கெடுத்தமாயையின்குணங்களான் மேலெ
ன்றாங்கீழென்றாம்பிரிவா .மே (௯௧)

நரரின்மன்னனைச்சித்தை ப்போல வேநாரணன்முத

மிக்கோர், தரணிமாநடர்க்கவைகளில்லாமை யாற்மூழ்வுளரானுலும், பிரமபாவனையாலிவரவரொனும்பேத மொன்றில்லபாராய். (௬௨)

முத்திநல்கியசற்குருவே ல முனிகளுக்கணிமாதி, சித்திபூமியிற்கண்டிருக்கவுமந்தச் செல்வமீசனதென்றீர், புத்தியொத்திடவுரைத்தருளென்றிடிற் புகழுமீசனே ப், பத்திசெய்திடுந்தவத்திஞலியோகத்தாற் பலித்ததென்றறிவாயே. (௬௩)

சிவசொரூபமாந்தேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்திகளிரண்டும், தவமுளோரடைகுவரொனிலவர்கள்போற்சகலருமடைவாரோ, அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்ததுங்கண்டோமே, இவர்கண்ஞானிகளே ற்சித்திகளிவர்க்கிலாவகையேதோ. (௬௪)

காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங் கருதிடாத்தவமென்றும், பூமியிற்றவமிருவகை. சித்தியும்போதமுந்தருமைந்தா, ஆமிவற்றிலொன்றியற்றினு லொன்றையேயடைகுவரிதீர்வை, யாமுரைத்தவவ்விரண்டையு மியற்றினரன்றுள பெரியோரோ. (௬௫)

அனகமைந்தனேமுத்திஞானத்தையே யடைந்தனரல்லர்மல், ஜனகன்மாபலிபகீரதன்முதலினோர் சித்திகள்படித்தாரோ, இனியசித்தியேவிரும்பினோர்சிலர் சிலரிரண்டையுமுயன்றூரம், முனிவர்சித்திகள்வினோதமாத்திரந் தருமுத்தியைத்தாராலே வ (௬௬)

யோகஞானமேமுத்தியைத்தருமெனி லொழிந்தசித்தி

ளேனென்று போகமாய்வரும்பிராரத்தகர்மங்கள் புசித்தன்றோநசித்தேகும், ஆகையாலந்தச்சித்திகள் பிராரத்தமாகுமென்றறிவாயே. (௬௭)

இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலூகத்தா லென்மனமசையாமல், பிலக்கவேண்டுமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோய்த்தெளிவானேன், துலக்கமானகண்ணுடியையடிக்கடி துலக்கினுற்ப்மூதன்றே, அலக்கண்மாற்றியதேவரீ ரெனக்குரைய தங்கடைவிட்டாலே ல (௬௮)

கைதவங்களைச்சாத்திரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெனையாளும், ஐயனேகுருவேயெவராகிலு மனுபவித்தாலன்றிச், செய்தகர்மங்கள்விடாவென்றவசனமுஞ் சென்மசஞ்சிதம்வேத; துய்யஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனமுந் துணிவதெப்படிநானே. (௬௯)

ஜீவபேதங்களளவிலைமைந்தனே செய்கையுமளவில்லை, ஆவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபக்குவநோக்கிப், பூவலர்ந்துபின் பலங்கள்காட்டுவபோற் பூருவஞ்சித்தாந்தம், காவல்வேதங்க ளிரண்டையும்வசனிக்குங் காண்டமூவகையாலே. (௭௰)

ஞானபாவிகளடைவ நரகங்களவசியமாகுலும், தானமந்திரவிரதவோமங்களாற்றவிருமென்பதுபொய்யோ, ஈனமாம்பலஜன்மசஞ்சிதவினை யெத்தனையாகுலும், ஞானமாங்கனல்சுடுமென்றமறைமொழி நம்பினுல்வீடுண்டே. (௭௧)

என்மனந்திருக்கோயிலாத்தினங்குடி யிருந்தருள்குரு

ய்ஞ்ஞானம், தன்மயந்தருமகிமையைவிபுதராஞ் சமர்த்தரு
மறியாமல், கன்மமாங்குழியினில்விழுந்தழிகின்ற காரணமு
ணாயீரோ. (௫௨)

அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவர்சேர்
வர், வழிநடப்பவர்பராமுகமாயினுன் மலர்ந்தகண்ணிருந்தா
லும், குழியில்வீழ்வர்காணப்படிவெளிமுகங் கொண்டுகாமிக
ளானோர், பழிதரும்பிறவிக் கடலழுந்துவர் பரகதியடை
யாரோ. (௫௩)

சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலன்
றோ; பிறந்தசீவர்களென்செய்வாரவர்கண்மேற் பிழைசொ
லும்வழியேதோ, துறந்ததேசிகமூர்த்தியேயென்றிடிற் சுரு
திநூற்பொருண்மார்க்கம், மறந்தமூடர்கள் வசனிக்கும்பிரா
ந்திகாண்மைந்தனேயதுகேளாய். (௫௪)

திகழ்ந்தவீசனார்சிருட்டியுஞ்சீவனார் சிருட்டியும்வெவ்
வேறே, சகந்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள் சராசரப்பொ
ருளெல்லாம், அகந்தையாமபிமானங்கள் கோபங்களாசைக
ளிவையெல்லாம், இகழ்ந்தசீவனார்சிருட்டிகளாகுங்கா ணீச
னார்செயலன்றே. (௫௫)

மூவராம்பரன்சிருட்டிகளுயிர்க்கெலாமுத்திசாதனமா
கும், சீவனார்செயுஞ்சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணி
யாகும், தாவராதிகணசித்திடிலொருவர்க்குஞ்சனனங்க ண
சியாவர், கோபமாதிகணசித்திடிற்பந்தமாங்கொடும்பிறவிக
ள்போமே. (௫௬)

ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தா

நாசமாக்கியவிவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானார்,
பாசமோகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிசெயலன்
றே. (௫௭)

அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண்டரும் பறவைகள்
வாழும், நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனி நன்றுநன்றெ
னத்தின்னும், மெச்சுமங்கொருபறவைதின்றுதென வியங்
கியப்பொருளாக, வைச்சுமாமறைசீவனையீசனை வகுத்தவா
றறிவாயே. (௫௮)

இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலென்னா
மல், அந்தத்தேவனால் வருமென்றமூடர்க ளதோகதியடை
வார்கள், இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலல்
லாமல், அந்தத்தேவனாலன்றெனும்விவேகிக ளமலவீடடை
வாரோ. (௫௯)

நலமெய்யையனேயெல்லவர்க்குந்தெய்வநாயகன்பொ
துவானால், சிலரைவாழ்வித்தல்சிலரொடுகோபித்தல் செய்வ
தேனென்றுரையேல், குலவுமக்களைத்தந்தைபோற் சிட்டரைக்
குளிர்ந்துதுட்டரைக்காய்வர்கலைகணல்வழிவரச்செயுந்தண்
டமுங்கருணையென்றறிவாயே. (௬௦)

மனைவிலங்கறுமைந்தனேகற்பகமரங்கனல்புனல்மூன்
றும், தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீதமுந்தாகமுந் தவிர்த்
தாலும், அனையவீசனுமடைந்தவர்க்கருள்செய்வனன்றவ
ர்க்கருள்செய்யான்இனையகுற்றங்களவர்குற்றமாகுமென்
றெண்ணிநீயறிவாயே. (௬௧)

ஒன்றுகேண்மகனேபுமான்முயற்சியா லுறைத்துமா
நுடர்க்கீசன், நன்றுசெய்யவேகாட்டியநூல்வழிநடந்துநல்

லவர்பின்னே, சென்றுதுட்டவாதனைவிட்டு விவே[redacted]ய்ச்
செனித்தமாயையைத்தள்ளி, நின்றுஞானத்தையடைந்தவர்
பவங்கள்போநிச்சயமிதுதானே.
(௬௨)

இந்தஞானந்தான்வருவதெப்படியெனிலிடைவிடாவிசா
ரத்தால், வந்தடைந்திடும்விசாரந்தானேதெனின் மனுதியா
ஞ்சரீரத்தில், இந்தநானெவன்சித்தெதுசடமெது விரண்டு
மொன்ருக்கூடும், பந்தமேதுவீடேதெனவுசாவுதல் பகர்வி
சாரமதாகும்.
(௬௩)

போனஜன்மங்கட லனுட்டித்தநற்புண்ணியபரிபாகம்,
ஞானமாக்குமேவிசாரமெனென்றிடினுமுரைத்திடக்கேளா
ய், ஆனபுண்ணியமீசுரார்ப்பணஞ்செயினசுசிபோஞ்சுசியாகு
ம், மானதம்பினே விசாரித்துஞானத்தை மருவுமென்றறி
வாயே.
(௬௪)

பத்தியும்வயிராக்கியமும்பரலோகமுமணிமாதி, சித்தி
யுந்தவநிட்டையும்யோகமுந் தியானமுஞ்சாரூப, முத்தியுந்
தரும்விசித்திரகருமங்கண் மோகமாத்திரந்தள்ளும், புத்தி
தந்திடலருமையோவிசாரமென்புண்ணியகுருமூர்த்தி.(௬௫)

வேடமாறியபேர்களையறியவேவேண்டினுன்மகனேகேள்
கூடமாமவர்சுபாவங்கள்சிலங்கள்குறிகளாய்ந்தறியாமல்
ஓடியுங்குதித்துந்தலைகீழ்நின்றுமுயர்ந்தகம்பத்தேறி
ஆடியும்பலகருமங்கள்செய்யினுமவருண்மைதெரியாதே. ()

இன்னவாறந்தப்பிரமத்தையறிவிக்கு மிலக்கணத்தால்
வேதம், சொன்னஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றிச் சுருதி

சாரங்கள் யாகங்கள், என்னசெய்யினுந்தன்னைத்தா னறிகி
(௬௭)
ன்றதிவைகளால்வாராதே.

துளங்குதர்ப்பணமழுக்கறக்கைக்கொண்டு துலக்கினுற்
போமன்றி, விளங்குபுத்தியாலுலகிலார்துலக்கினுர் விமல
தேசிக மூர்த்தி, களங்கமாகுமஞ்ஞானமுமப்படிக் கருமத்
தாற்கழுவாமல், உளங்குறித்தஞானத்தினுலெப்படி யொழி
(௬௮)
யுமீதருள்வீரோ.

தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகஜமாதலின்
மைந்தா, கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகஜமாக் கறுத்ததன்ரு
ரோபம், தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டினுற் சாதனத்
தொழில்வேண்டும், கற்பளிங்கிலாரோபமேகறுப்பென் க
(௬௯)
ண்டிடமனம்போதும்.

இங்குமப்படிச்சச்சிதானந்தத்தி விடர்சடம்பொய்முன்
றும், தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியே சகஜவாஸ்தவமன
றே, பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகைசெய்யா
துறவாக்கும், துங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச்சுடுகின்
(௭௦)
றநெருப்பாமே.

மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களை மறந்தவன்வருடநூற
ழுதாலும், நினைத்துணர்ந்தபின்கிட்டுமப்படியிந்தநிமலவா
ன்மாவும், அனர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுத்துத் தன்ன
றிவினுற்காணுமல், கனத்தகமங்க ளூறுகஞ்செய்யினுங்
(௭௧)
காணுமோகாணுதே.

நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவதுஞானமேயெனும்வேத

தர், சென்மமாகுவ சாதியாசாரமே செய்தவஞ்சுகமென்று,
கன்மகாண்டத்தில் விதித்ததென்விதித்துள காரணமுறை
யீரோ. (௭௨)

தினமுமன்னுகர்பிள்ளைநோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்ட
மெதிர்காட்டிக், கனமருந்துகளொளித்துவைத் தழைக்கின்
றகருணைநற்றாய்போலே, மனையறங்கள்செய் மகங்கள்செய்
நன்றென்று மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும், நினைவுவேறுகாண்
சுவர்க்ககாமிகளந்தநினையத்தெரியாரோ. (௭௩)

போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும்புணர்வதுமியல்பே
காண், ஆகமங்களுஞ்சுபாவத்தைவிதிக்குமோ வத்தனைதெ
ரியாதோ, காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுடு சசந்திடுவெம்பே
நீ, வேகவாயுவேயசையெனவொருவரும்விதித்திடல்வேண்
டாமே.வ (௭௪)

கள்ளுமூனுநீவிரும்பினுன்மகங்கள்செய் காமத்தின்மன
தானால், கொள்ளும்பெண்டொடு கலவிசெய்யெனிலிவன்
குறையெலாந்தொடானென்றே, தள்ளும்வேதத்தின் சும்ம
தஞ்சகலமுந்தவிர்வதேகருத்தாகும், விள்ளுமிவ்விதியென
னிற்பூருவநியமமாம்விதியன்றே. (௭௫)

மதுவிறைச்சிகளுண்ணென்றசுருதியின் மணந்துபாரொ
னல்பாராய், மிதுனவிச்சையும்புத்திரோற்பத்தியால் விரும்
பென்றவிதிபாராய், இதையும்விட்டொழி யதிநயிட்டிகவ
ன்னிக் கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், அதையறிந்துகன்மங்களா
சைகளொழிந்தானந்தமடைவாயே. (௭௬)

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு முறவென்றவழிகூ
வேதம், ...

னால், நிலவிலேமறுப்போலவஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோ
டே, குலவிநின்றிந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகுரு
மூர்த்தி. (௭௭)

சொரூபஞானமும்விருத்திஞானமு மென்றுசோதிஞா
னமுமிரண்டாம், சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாய்
த்தோன்றும்வேறில்லைமைந்தா, சொரூபஞானமஞ் ஞானசத்
துருவன்று சுழுத்தியிற்கண்டாயே, சொரூபஞானத்தின்ம
ருவுமஞ்ஞானத்தைச்சுடும்விருத்தியின்ஞானம். (௭௮)

துருத்திமாயையைச் சுழுத்தியிற்சுடாததற்சொரூபஞா
னந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில் வெ
ய்யிலாலுலகெங்கும், பரித்தசூரியன்சூரியகாந்தத்திற்பற்றி
யக்கினியாகி, எரித்தவாறுபோற்சமாதியில்விருத்தியா லெ
ரிக்குமென்றறிவாயே. (௭௯)

அருளுமையனேதிரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல்
லாம், கருமமல்லவோவிருத்திஞானமுமந்தக்கரணகாரியம
ன்றோ, உரியகர்மமஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமென்றோதினை
லாகாதோ, பெரியஞானமென்றதற்கொருபெயரிட்ட பெரு
மையையுளாயீரோ. (௮௦)

விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியாகிலுமை
ந்தா ;ஒருத்திமக்களேதங்களிற்பகைக்கின்ற துலகெங்குந்
கண்டோமே, கருத்தனாகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங்க
ளவைபோல, வருத்தஞானமோபுருடதந்திரமன்று வஸ்து
தந்திரமாமே. (௮௧)

வருத்தகர்மங்கள்செய்யவுந்தவிரவு மற்றொன்றாக்கவ

னும்வேறே, செகத்திலொன்றையொன்றுவிவன்பாவிக்குந்தியானங்கற்பிதயோகம், முகந்தமாக்கண்ட ஞானமே வாஸ்தவமோகமாய்மயங்காதே. (௮௨)

கண்டறிந்ததுஞானங் கேட்டதுதனைக் கருதுபாவனையோகம், கண்டபேர்சொலக்கேட்டதுமறந்துபோங் கண்டதுமறவாதே, கண்டவஸ்துமெய்தியானவஸ்துக்கள் பொய்கருவியஞ்ஞானத்தைக், கண்டவக்கணங் கொல்வதுஞானமேகருமமன்றறிவாயே. (௮௩)

சருவமுத்தியைத்தருகின்றதியானமுஞ்சத்தியமன்றென்றால், சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்றசங்கியாதேநீகேள், உருவங்கேட்டவன்றியானிக்கும்பொழுதி லவ்வுருவம் வாஸ்தவமன்றே, உருவமாகும்ப் பொழுதுகண்ணுற்கண்டவுருவம்வாஸ்தவமாமே. (௮௪)

சடமதாகியதியானமெய்யாகிய சர்வமுத்தியைநல்கும், திடமதானதெப்படியெனிலவரவர் தியானமேபிறப்பாகும், உடலமாசையாற்றியானிக்கிற்றியானித்த வுடல்களாகுவர் மைந்தா, தொடர்பவங்கெடச்சொரூபமேதியானிக்கிற் சொரூபமாகுவர்மெய்யே. (௮௫)

பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபேர்களும் பிரமமாகுவரென்றால், நரசிரமாங்குரவனேவிசாரமேன் ஞானமேனென்றதே, பரமபாவனைபரோக்ஷமாம்பின்புந்தப் பரோக்ஷமேயபரோக்ஷம்..திரவிசாரமாஞானமாமுத்தியாந் தீர்வையீதறிவாயே. (௮௬)

வீடதாம்பரிபூரணசொரூபத்தில் விருத்திஞானமுங்கூ

றால், சாடிநீர்மண்ணைப்பிரித்ததேற்றாம்பொடி தானுமன்றொடுமாயும், ஊடிஞானமுமறிவிலாமையைக்கெடுத்தொக்கவேகெடுந்தானே. (௮௭)

இந்தநிச்சயமுத்தருளனுபவ மிருப்பதெப்படியென்றால், சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போற்சுகமாவர், பந்தமுத்திகண்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினகையாவர், அந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர் கொசுகெனுமவர்க்கெநகையாரோ. (௮௮)

மலடிமைந்தனுந்தாணுவிற்புருடனும் வான்மலர்முடிசூடி, இலகுகந்தர்ப்பநகரிலே சுத்திகையிரசதம்விலைபேசிக், கலகமா[illegible] கத்திருவருமாண்டார், அலகையாயினுமொனும்விவகாரத்தையறிந்தவன்மயங்கானே. (௮௯)

மாயையென்பதுபொய்யெனிலது பெற்றவகையெலாம்பொய்யாமே, தாயையன்றிமக்களுக்கொரு பிறவியுஞ்சாதியும்வேறுண்டோ, சேயசொர்க்கமுநரகமுநன்மையுந் தீமையும்பாராமல், தூயசத்துச்சித்தானந்தபூரணசொரூபமாயிருப்பாயே. (௯௦)

பங்கயாசனன்முதற்பலதேவரும் பாருளபெரியோரும் கங்கையாதியாந் தீர்த்தமுந்தேசமுங் காலமுமறைநாலும், அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களு மசத்தியமெனச்சொன்னால், எங்களையகனேயதனாற் குற்றமில்லையோமொழியீரோ. (௯௧)

சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப்பொய்யென்று சொல்வ

தெனல்பிழையாமே, சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய்யென்றுசொல்லலாமெனின்மைந்தா, அற்பமாயையிற்றோன்றியசகமெலாமசத்தியமெனலாமே. (௯௨)

பொய்யைமெய்யென்றமூடர்புண்ணியமொன்று புராணங்கூப்பிடுமானால், மெய்யைமெய்யென்றஞானிக்குக் குற்றங்கள்விதித்தசாத்திரமுண்டோ, பொய்யதேதெனினுமருபங்களாம் பூதமாகியமாயை. மெய்யதேதெனிற்சச்சிதானந்தமாய் வியாபிக்குமான்மாவே. (௯௩)

மாயையென்பதேதுடையராரொப்படி வந்ததுவுருவானேன், மாயையென்பதுபிரமத்தின்வேறெனின் வஸ்துவுமிரண்டாமே, மாயையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின் வஸ்துவும்பொய்யாமே, மாயையென்றமேகங்களுக்கொரு சண்டமாருதக்குருமூர்த்தி. (௯௪)

அதனையின்னதென்றுரைத்திடப்படாமை யாலவாச்சியவடிவாகும், இதுதனக்குளதடலி[illegible]ானுலகுமெய் யெனுமவருடையோர்கள், கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்று கண்டபேரிலைமைந்தா, விதனமாயையேன்வந்ததென்றூற் புத்திவிசாரமற்றதனாலே. (௯௫)

அருவமாகுமாயாவிவித்தைகள்விளையாடுமுன்றெரியாவே, உருவமாம்பலகந்தர்ப்பசேனையாயுதித்த பின்வெளியாகும், பிரமசத்திக[illegible]ளானந்தமாமதைக்கண்டு பிடித்திடக்கூடாதே, பரவுபூதங்கள்கண்டனுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளியாமே. (௯௬)

காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங் காணுமற்றதுமாயம்,

வீரியந்திகழ்வித்தையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோலே; பெரியப்பிரமத்துக்குமுலகுக்கும் பிறிதிசத்திகளுண்டே. ()

சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன்றுகாண் சத்தனுமாயாவி, வித்தைகாட்டியவிந்திரசாலம்பொய் வித்துவான்மெய்[illegible] போ[illegible], ப்புத்திமைந்தனேசத்திமானாகிய பூரணவான்மாவின், வஸ்துநிர்ணயஞ்சொன்னதிட்டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளிவாயே. (௯௮)

இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்பதெப்படியெனக்கேட்கில், புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப்பன[illegible]பாராய், நல்லையாமகனேயதி[illegible]ற்சிற்சத்திநடந்திடாதிருந்தக்கால், தொல்லையாய்வருஞ்சராசரவுயிர்க்கெலாஞ்சுபாவங்கள்வேறாமே. (௯௯)

கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள் பலநிறங்கலந்தசித்திரம்பாராய், அருப்பமாஞ்சத்திநியமமில்லாவிடி லரசிலாநகர்போலாம். நெருப்புநீர்த[illegible]ாங்கசப்புமேமதுரமா நீசனுமறையோதும்,பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமண்களாம் புவனமிப்படிப்போமே. (௧00)

ஆர்க்குங்காணவுமறியவும்படாதென்று மவாச்சியவடிவென்றும், சேர்க்குநாமரூபப்பயிர்வித்தென்றுஞ் செப்பியசிற்சத்தி, பேர்க்குமாறெங்ஙன்பிறித்திடப்படாதெனிற் பிரமபாவனையொன்று[illegible]ப், பார்க்குமாறெங்ஙன்முத்தியாகுவதெங்ஙன் பரமசற்குருமூர்த்தி. (௧0௧)

வாயுஸ்தம்பனஞ் சலஸ்தம்பனம் மணிமந்திரமருந்தாலே, தேயு[illegible]தம்பனஞ்செய்திடலதிலதிற் சிறந்தசத்திகளை

பாயேல், மாயச்சத்திபோமீதன்றிமந்திர மறைகளிற்காணேமே.
(௧௦௨)

மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம் விவகரித்திடவேண்டில், நாவினுன்மண்ணைக்குடமென்பரக்குட நசிப்பது நாவாலே, பாவுநாமரூபங்களைமறந்துமண் பார்ப்பதேபரமார்த்தம், சிவபேதகற்பிதங்களைமறந்துநீ சின்மயமாவாயே.
(௧௦௩)

பூரிக்குங்கனசச்சிதானந்தத்திற்பொய் சடந்துயர்மூன்றும், தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரீதந் துலைடப்பதெப்படியென்றால், நீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலைகீழதாய் நின்[illegible]லையினுநேராய்ப், பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடலந்தப் பாழ்நிழல்பொய்யாமே.
(௧௦௪)

ஞானங்காரணமறி[illegible]காரியநாமரூபப்பேய்கள், ஆனதெப்படியழிந்ததெப்படியென வாய்குதல்பலனன்றே, மானமைந்தனே தீர்க்கசொற்பனசகம்வந்ததும் பாராமல், போனதுந்நினையாமலுன்போதமாய்ப்பூர்ணமாயிருப்பாயே

அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பராமுகமாகினலம்மட்டும், நிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாமிப்படிநிரந்தரப்பழக்கத்தால், வகுத்திலுன்மனநின்றுசின்மாத்திரவடிவமாயிடின்மைந்தா, கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமானந்தக்கடல்வடிவாவாயே. ()

(வேறு.)

தானன்றிவேறொன்றுமில்லாதபூரணச்சச்சிதானந்தகுணமாய், ஊனின்றவுயிர்கோ[illegible]

யொக்குஞானங்கள்வெளிகண்டதால், ஆனந்தமிதுபோல் வெளியாகவுதியாதவடைவேதுகுருநாதனே. (௧௦௭)

உருவங்களிரதங்கள் பரிசங்களொருபூவி லொன்றுகுமென்றாலுமே, கரணங்களோரொன்றிலோரொன்றுதெரியுங்கணக்கன்றிவாராதுகாண், அருமந்தசச்சிதானந்தச்சுபாவங்களான்மாவின் வடிவாகிலும், பிரபஞ்சமயமாம் விருத்திபேதத்தினாற்பேதங்களாமைந்தனே. (௧௦௮)

தாமதமிராசதஞ்சாத்துவிதமுக்குணத்தால்வரும்விருத்திமூன்றும், ஆமவைகண்மூடமுங்கோரமுஞ் சாந்தமுமபிதானமாகுமகனே, ஏமுறவிருக்கின்றசச்சிதானந்தங்களென்றென்றுமொன்றாகிலும், நாமுனாக்கும்விருத்திப்பிறிவினாற்சொரூபஞானதிபிறிவாகுமே. (௧௦௯)

சடமானமூடத்தருக்கல்லு மண்களிற்சத்தொன்றுமே தோன்றுமால், விடமானகாமாதிகோரத்திலானந்தம்விளையாதுமற்றவைகளாம், திடமானவொழிவாதி சாந்தத்திலே சச்சிதானந்த மூன்றும்வெளியாம், மடமானமூடங்கள் கோரங்கள்விடுசாந்தமனமாகிலானந்தமே. (௧௧௦)

இகமானகுருநாதனேசச்சிதானந்தமெனுமிலக்கணமறிகிலேன், அகலாதசத்தாவதேதுசித்தாவதேதானந்தமேதென்றிடில், மிகுகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பதுசத்து வேறுபாடறிதல்சித்தாம், மகிழ்காமநுகர்போதுசுகமாகுமநுபூதிவாழ்வென்பதானந்தமே. (௧௧௧)

நாசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனை நால்வேதமாவாக்கிய

மெங்ஙனே, கோசப்புரங்களையிடித்துத்தகர்க்குமத குஞ்சர க்குருநாதனே. (ககஉ)

சென்மாந்தரஞ்செய்தவினைகளுடனருமெனிற் செல்கா லமிவனுண்டலோ, கன்மாநுபவநரகசொர்க்கமெனில் வரு கின்ற காலத்துமிவனுண்டலோ, உன்மாதயாதன வுடல்கட வுளுடன்மநுடவுடன்மாறிமாறியழியும், தன்மாயவுடல்கெ டினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே. ()

இருளாகமூடுஞ்சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிரவிசுடரற்ற பொழுது, மருளாமலிருளையும் பொருளையுந்தெரிகின்ற வகைகொண்டுசித்தாகுமே, பெருவாழ்வுமிக்கதானேதன்னி டத்தினிற் பேராதபிரியமதனல், அருகாதபிரியஞ் சுகத்தில் வருமாதலா லானந்தமாமைந்தனே. (ககச)

அன்னபானுதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்கும்வெகு பிரியமாகும், இன்னவாருன்மாவுமானந்தசாதன மெனக்க ருதல்பொருளல்லவே, சொன்னவான்மாவையொரு சுகசா தனங்களொடு சொல்லுவாயாகின்மகனே,உன்னதானந்தம் வேறேதனுபவிப்பதாருபயவான்மாவுமுளவோ. (ககரு)

விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரிய மான்மாவிலாம், விடயசுகம்வருபிரிய மாறிவருமான்மாவில் வெகுபிரியமாறுதுகாண், விடயசுகம்விடலுமாங் கொளலு மாமான்மாவைவிடுவதெவர் கொள்வதெவர்பார், விடயசுக போகங்கள்விடுமவனையவனல்விடப்படாதொருநாளுமே.()

வேகின்றகோபங்க ளாலென்னைநான்கொன்று விடு

ல்லுமவனல்விடப்பட்டதேகமவன் லவன் மகனே, ஆகந்தனிற் கோபமிலதுதனையொருநாளு மான்மாவெறுப்பதிலையே. ()

தாகப்படும்பொருளிலும்மகன்பிரியமாந் தனையனிலுமு டல்பிரியமாம், ஆகத்திலும்பிரிய மிந்திரியமாங்கரண மதனி லும்பிரியமுயிராம், ஏகப்பிராணனிலும் வெகுபிரியமான்மா விலிந்தவான்மாமுக்கியம், ஊகத்தினற்கௌணமித்தைகர்த் தாமூன்றுமோரொன்றிலதிகமகனே. (ககஅ)

கெடலானபொழுதிவன்காணிக்குமகனுன கெவுணவா ன்மாமுக்கியம், விடலாதவுடலம் பரிக்குநாளுடலான மித் தையான்மாமுக்கியம், திடமானநன்மைகதி வேண்டினற் கர்த்தனுஞ்சீவவான்மாமுக்கியம், சடமாயுமுத்தியினின் ஞா னவான்மாவானதானேமகாமுக்கியம். (ககக)

புலியுமனுகூலமெனிலிட்டமாம்பகைசெயிற்புதல்வனெ னிலும்வெறுப்பாம், உலகிலிருவகையுமல்லாதபுல்லாதியிலு தாசினமாமாதலால், மலினமறுசின்மயன் பலவகையுமிப்ப டி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிகழான், அலகிலானந்தவடிவாகுமு ன்சொருபத்தையாராய்ந்துபார்மைந்தனே. (கஉ0)

மானஞ்சிறந்தகுருநாதனேயானந்த வகைகளெத்தனை யென்னிலோ, ஞானந்திகழ்ந்தபிரமானந்தம்வாசனு னந்தம் விடயானந்தமென், றானந்தமூன்றவித மெட்டுவகையென் பர்சிலரவ்வைந்துமிதிலடக்கம், யானந்தவகைசொலக் கே ண்மைந்தனேயெட்டு மிதின்னதின்னதெனவே. (கஉக)

போகத்தில்வருசுகம் விடயசுகத்தினாப் போதுள

முற்றசுகநிஜசுகமதாம், ஏகத்தைநோக்கலத் துவிதசுகம்வாக்கியமெழுந்தசுகஞானசுகமே. (௧௨௨)

இவ்வாறுரைசெய்ந் சுகபேதங் களினியல்பாம்வகைசொலமகனேகேள், ஒவ்வாநனவினி லுழல்வானிடர்கெடவுறங்குஞ்சயனமதுறுநேரம், செவ்வாமனமகமுகமாமதிலொளிசித்தின்சுகநிழல் சேருங்காலை, அவ்வாறிவனுள மகிழ்வாமநுபவமதுதான்விஷயசுகானந்தம். (௧௨௩)

ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையாமல், சேனந்தனதுகுலாயந்தனில்விழு செயல்போலத்திரைசெறிசிவன், தானந்தமில்பரனுடனென்றுவனொரு தனையல்லதுபிறநினையாமல், ஆனந்தமயமாவன்சுகமிகு மதுதானுயர்பிரமானந்தம். (௧௨௪)

தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்விழி துயில்வோர்கள், தாங்கும்மலரணைநன்றாகச்சிலர் சம்பாதிப்பதுதானாகும், தீங்குநன்மையு மாண்பெண் முறைமையுந் தெரியாதமளிசெய் பொழுதேபோல், ஆங்குள்வெளிகளுமறியாவநுபவ மதனாலதுபிரமானந்தம். (௧௨௫)

உதவும்புவியினி லொருவன்னநுபவ மொருவன்மனதினிலுதியாதே, மதியுங்கெடுகி[illegible]ற துயில்கொண்டானந்த மயனன்றேசுகமுறுகின்றான், இதுவிஞ்ஞான மயனுஞ்சிந்தையினினைவாய்வந்தி[illegible]லழகன்றே, சுதைவிண்ணோர்புகழ் குருவேநீரிதுசொல்லீர்சகலமும்வல்லீரோ. (௧௨௬)

செய்யும்வெண்ணெயு மிருபேர்களுமறி நினைவிற்பிரிவநிவினிலில்லை, செய்யுந்நனவினிலிறுகும்மனதொடு சேருஞ்சி

ஞானச்சுகமுனுமானந்தன், பெய்யுந்துளிகளு நீருங்குளமொடுபாகும்போலிவர் பிறிவன்றே. (௧௨௭)

ஒன்றாகியபிரமானந்தச்சுக மொழிவானேன்வெளிவருவானேன், என்றான்முன்செய்த கருமம்வெளியினி லிழுக்குஞ்சுழுத்திவிட்டெழுந்தோறும், நன்றாயினசுக மகலான்வெளியிலுநடவான்மறதியும் பெறமாட்டான், அன்றாமெனவிருந்துறங்குஞ்சிலகண மதுவேவாதனை யானந்தம். (௧௨௮)

அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களி லலைந்தேசுகந்தனைமறந்தேபோம், முந்தைச்செயும்வினை சுகதுக்கந்தரு மோனந்தருநடுவடிவேகாண், எந்தப்புருடனு மொருசிந்தையுமறவிருந்தேனெனலநுபவமாகும், இந்தப்படித னுதாசீனச்சுகமிதுவேநிசமெனு மானந்தம். (௧௨௯)

நிசமானதுமுக்கியமோகுடத்துள நீரன்றேவெளியீரந்தான், வசமாவகங்கரமறைந்தானிசமது படிந்தான்முக்கியவகையாகும், இசையார்திரிசயமறியாதேதுயில் செறியாதேயுடறறிபோலே, அசையாதேமதி சமமாகியநிலையதுதான்முக்கியவானந்தம். (௧௩௦)

மநுடன்மநுடகந்தருவன்றேவகந்தருவன்பிதிராசானசுரன், றனுடன்கருமத்தேவன்முக்கிய சுரரிந்திரனவனாசானுங், கனவிராட்டிரணியகர்ப்பன்முறைகருதுமிப் பதினொருபேரின், பினவானந்தங்களுளாயாம்பிரளய வெள்ளக்கடல்பிரமாநந்தம். (௧௩௧)

எவனாகிலுமிந்தத்துரியாதீதத்தி லேழாம்பூமியி லிருந்தானேல், அவனாரதன்சுகன் சிவன்மாலயன்முத லறிவோ

முன்சொல்லியுவிவகாரி, உவமானமுமறி மகனேயவனடியுதிரும்பொடிகளென் முடிமேலே. (௧௩௨)

(வேறு.)

இந்தவாறைந்துசுகஞ் சொல்லினோம் வித்தைசுக மினிமேற்சொல்வோம், முந்தமாயையுஞ் சச்சிதானந்தப் பொருளுமேமொழியும்போதில், அந்தமாமத்துவிதசுகமான்ம சுகமிரண்டுமங்கேசொன்னோம், தொந்தமாற்றிய மகனேயின்னமுனக்கையமுண்டேற்சொல்லுவாயே. (௧௩௩)

குகன்றனையுமெனையுமுலகினையுமீன்றளித்தருளுங் குருவேகேளீர், புகன்றசச்சிதானந்தப்பதங்கடனித்தனியாகிப் பொருள்வேறானால்,உகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன்பரியாயபதங்களைப்போலுறவு காணேன், அகண்டமாயொருசுவையாய்த்தேனிக்கூட்டியமதுவாவறிவிப்பீரோ. (௧௩௪)

துளிரிளகல்வெண்மையென்றபதங்களினானீர்மூன்றுகூறாயிற்றோ, ஒளிதவனஞ்செம்மையென்றபதங்களாலக்கினியுமொருமூன்றாமோ, வெளிமுதலாஞ்சகமசத்துமூடமிடனெனப்பிரித்துவிலக்கிவேதம், எளிதறியமுரண்மொழிந்தசத்தாதியெனும்பிரமமேகந்தானே. (௧௩௫)

நித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம்பரப்பிரமநிதானஞ்சாந்தம்,சத்தியங்கேவலந்துரியஞ்சமந்திருக்குக்கூடஸ்தஞ்சாக்ஷிபோதம், சுத்தமிலக்கியஞ்சனாதனஞ்சிவன்றத்துவம்விண்சோதியான்மா, முத்தம்விபுசூக்குமமென்றிவ்வண்ணம்விதிகுணங்கண்மொழியும்வேதம். (௧௩௬)

அசலநிரஞ்சனமமிர்தமப்பிரமேயம்விமலம் [illegible]

மனந்தமவினாசிநிர்க்குணநிட்களநிரவயமனாதி,அசரீரமவிகாரமத்துவிதமெனவிலக்காமனேகமுண்டே. (௧௩௭)

இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்கணன்றாய்ச்சேர்ந்தொருமித்தெல்லாங்கூடிச், சொன்னபொருளொன்றன்றியிரண்டில்லையொருபொருளைச்சொல்லுஞ்சொற்கள், பின்னபதமாமதனாற்சத்தாதி குணப்பொருளாம்பிரமமேகம், அன்னபொருளொருமையறிந்தகண்டபரிபூரணமாயாவாய்நீயே.

நிர்க்குணவஸ்துவின்குணங்களுரைப்பதுதாய்மலடியெனநிகரொன்னாதே, சற்குணனேவஸ்துநிலையுரையாமலறியவல்லசதுரருண்டோ, நற்குணவேதங்களிந்தச்சீவன்முத்திபெறப்பிரமஞானந்தோன்றச், சொற்குணங்கள்பிரமத்தின்குணங்களன்றுபிரமமாஞ்சொரூபந்தானே. (௧௩௯)

மோகவிருள் கெடக்கோடியருணனென வருகுருவேமொழியக்கேளீர், ஏகபரிபூரணமாமென்சொரூபமென்னுளத்திலிருக்கும்வண்ணம், ஆகமங்கள்சொன்னபடியென்னையகண்டார்த்தமாவறிந்தேனையா, ஊகமுமொத்திடவுரைத்தாற்பசுமரத்திலாணிபோலுறைக்குநெஞ்சே. (௧௪௦)

சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தாமசத்தானாற்சாக்ஷியெங்கே,சித்தேசத்தாகுமயலெனிற்சடமாஞ்சடங்களுக்குத்திதியுமில்லை,ஒத்தேதோன்றியசத்துஞ்சித்துநல்லசுகமாகுமூகத்துக்கோர்,வித்தேயன்னியமாகிற்சடமசத்தாஞ்சுகாநுபவம்விளைந்திடாதே. (௧௪௧)

வீயாதசத்துமுன்னம்விளங்குவதுதன்னாலோவேறான்

ன்மலடிமைந்தன்,பேயாகாரியஞ்செயுமோசத்தெ[illegible]ப்படியதையும்பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாதவவத்தையாங்குதர்க்கவிகற்பங்களைவிட்டொழிந்திடாயே. (௧௪௨)

சுருதியுத்தியொத்ததுபோலநுபவமுங்கேள் சுழித்திச்சுகவானந்தம், மிருதிவடிவாதலிலவ்வானந்தமே யறிவாம் வேறங்கில்லை,கருதுபிரளயஞ்சுழுத்தியிரண்டிலுநீயிருந்திருளைக்காண்கின்றாயே, இருதயத்திப்படி நோக்கியேபரிபூரணமாயிருந்திடாயே. (௧௪௩)

பலகலையுமுணர்ந்தகுரு மொழிந்தபடியிவனுமனுபவம் விடாமற், பலமலரின்மதுப்போலேசச்சிதானந்தமொன்றாம் பரமார்த்தத்தைப், பலபொழுதுங்கண்மூடிச்சமாதியிருந்தான்விழித்துப்பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்களெலாந்தோன்றுமொருபடமானானே. (௧௪௪)

இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவே வினோதமன்றியினிவேறுண்டோ, அதையுரைத்து மதைநினைத்துமிருப்பதன்றோஞானிகளுக்கானநீதி, முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழாம்பூமியுமுக்கியமாமென்ற, பதமுமதின்வகையுமெனக்கெளிதாகத்தெளியும்வண்ணம்பணித்திடீரோ. (௧௪௫)

வினவுமிடத்தஞ்ஞான பூமிகளேழ்ஞான பூமிகளேழென்பார், இனியவற்றுளஞ்ஞானபூமிகளேழையுமுந்தி யியம்பக்கேளாய், தனிவித்துச்சாக்கிரஞ்சாக்கிரமகா சாக்கிரஞ்சாக்கிரத்தைச்சார்ந்த, கனவுகனாக்கனவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தியென்றெழுபேர்கணித்தார்மேலோர். (௧௪௬)

முந்தவகண்டத்தெழுமோ ரறிவுமாத்திரமதுதான்முதல்

மிதுநனாவாம், வந்துவந்துபிறவிதொறுமகமமதை வளருமதுமகாநனாவாம், நந்துமகங்கொடுநனவின் மனோராச்சியஞ்செயலேநனாக்கனவே. (௧௪௭)

உண்டுறங்கிமனோராச்சி யஞ்செயல்சொற் பனமெனும்பேருடையதாகும், பண்டுகனாக்கண்டுமறந்ததைமீண்டு நினைப்பதுசொற்பனநனாவாம், மண்டுமிருண்மூடுவது சுழுத்தியாமஞ்ஞானவகைகள்சொன்னோம், விண்டுநிறைமுத்திதருஞானபூமிகளேழும் விளம்பக்கேளாய். (௧௪௮)

புலவர்புகழ்முதற்பூமி சுபேச்சைவிசாரணையிரண்டாம் பூமியாகும், நலதனுமானசிமூன்றாம் பூமிசத்துவாபத்தி நாலாம்பூமி, சொலுமசஞ்சத்திப்பேரும் பதார்த்தாபாவனைப்பேருந் துரியப்பேரும், மலினமறுமகனேயைந்தாறேழு பூமிகளா[illegible] வகுத்தார்மேலோர். (௧௪௯)

துற்சங்கநிவிர்த்திவந்து சிவஞானம்விரும்புவதுசுபேச்சையாகும், நற்சங்கமொழிவினவி ஞானநூல்பழகல்விசாரணையாநம்பி, முற்சங்கவேடனைகள் விடறனுமானசியிந்த மூன்றினாலும், சற்சங்கமனதிலுண்மை யறிவுதித்தல்சத்துவாபத்திதானே. (௧௫௦)

தத்துவத்தின்மனமுறைத்து மித்தையெலா மற[illegible]சஞ்சத்தியாகும், அத்துவிதானந்தம்வருந் திரிபுடிபோம்பதார்த்தாபாவனையதாகும், வ[illegible]துநிலையிருந்தபடி யிருந்தமவுனசுபாவந்துரியமாகும், இத்துரியபூமியைமுன்றுரியாதீதப்பதமென்றதுவுங்கேளாய். (௧௫௧)

முற்புவிமூன்றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமா

பூமியேசுழுத்தியாகும், அற்புதமாஞ்சுபாநுபவ மிகுமாரும்
புவிதுரியமதற்கப்பாலோர், கற்பனையிலாதவிட மதிதமென்
றமவுனமா க்காட்டும்வேதம். (கருஉ)

அரியநிலந்தனைத்துரியாதீதமெனின்மயக்கமென்றுகரு
திமேலோர், அரியதொருவிதேகமுத்தி யதீதமென்பாரது
கணக்கிலாரும்பூமி, மருவுசுழுத்தியிற்காட்சி சுழுத்தியென்
பாழொன்பதுநீமனத்திற்கொள்வாய், பெருமைதரு"ஞானபூ
மியின்விகற்பமின்னமுண்டுபேசக்கேளாய். (கருங)

பலர் முன்னிலங்களேறிய மூவருமப்பியாசிகளா முத்தர
, பின்னிலங்கள்வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ்சீவன்மு
த்தர் பேதமாகும், சொன்னநடுப்பூமிவந்த ஞானிகளேபிரம
வித்தாங் தூயமுத்தர். இன்னமுமப்பூமிகளின்பெருமைதனை
நீயறியயான்சொல்வேனே. (கருச)

நாலாம்பூமியில்வருமுன் மூன்றுபூமியுமடைந்து நடந்
துமாண்டோர், மேலானபதமடைந்துபிறந்துமெள்ளமெள்
ளவந்துவீடுசேர்வார், மாலானபவத்தில்விழார் முதற்பூமிகி
டைப்பதுவேவருத்தமைந்தா, காலானமுதற்பூமிகைவந்தா
ன்முத்தியுங்கைவந்ததாமே. (கருரு)

இப்புவியிலிஞ்ஞானபூமியொன்றிலிரண்டிலடைந்திருந்
தாரானால், அப்புருடர்மிலேச்சராகிலுமுத்தர் குருபாதத்தா
ணைமெய்யே, தப்புனாயென்றவர்கெடுவார் நடுவான மறை
களைநீசங்கியாதே, செப்புமொழிவழிதிடமாயகம்பிரமமென்
றிருந்துதெளிந்திடாயே. (கருசு)

பொல்லாதமிலேச்சருக்கும்விதேகமுத்தி தருஞானபூ

ருவேநீர்சொன்னீரோ, இல்லாளுங்குடும்பம்விட்டுச்சந்நியா
சம்புகுந்தேகாங்கியானோர். அல்லாமன்முத்திபெறுவொன்று
சிலர்சொ மயக்கமகற்றுவீரோ. (கருஎ)

சிட்டர்புகழ்மகனேநீசங்கித்தசங்கைநன்று தெரியக்கே
ளாய், கட்டழியுந்துறவுநால்வகையாகு ம், களுக்கங்கா
கும்பேர்கள், பட்டதுயர்செடுங்குடிசகம்வெகூதகம்
பரம விட்டகலுந்துறவுக்குவிராகங்காரணமன்றிவே
டமன்றே. (கருஅ)

மந்தமுந்தீவிரமுந்தீவிரதரமு மெனமூன்று வகைவிரா
கம், வெந்துயரம்வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவ
ரும்விராகமந்தம், இந்தவுடலளவுமனை தனம்வேண்டாமெ
னவிடறீவிரமென்பார்கள், அந்தணனார்மித்தையெனவிடல
துதீவிரதரமாமறிந்திடாயே. (கருகூ)

பாவிமந்தவிராகத்திற்சந்நியாசங்களொன்றும் பலித்
திடாதே, தீவிரத்திற்குடிசகமும்வெகூதகமு மென்றிரண்டு
திறங்களுண்டாம், தாவிநடந்திடத்திட மிலாதவர்க்குக்குடீ
சகமுஞ்சகங்களெங்கும், மேவிநடந்திடத்திடமுள்ளவர்க்கு
வெகூதகமுமெனவிதித்தார்மேலோர். (கசு௦)

இருவகைதீவிரதரத்துமஞ்சனென்றும்பரமாம்சனென்
றுஞ்சொல்வார், வரும சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்
தன்றிவாராதென்பார், பரமா சனுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின்
ஞானத்தாற்பலிக்குமென்பார், திரமருவுபரமா சன்றனுமி
ருவகையாகுஞ்செப்பக்கேளாய். (கசுக)

சிஞ்ஞாசுஞானவா னென்றிரண்டுபேர்கள ிற்சிஞ்

வேகியானோ, [illegible]ஞ்ஞானவானென்போன்சீவன்முத்தியடை
ந்திருக்[illegible] மேலோன், அஞ்ஞானமகலுமந்தச்சிஞ்ஞா
சமிருவகையாமதுவுங்கேளாய். (௧௬௨)

பந்தமனை துறந்துசிலரதிதிகளாயிருந்தடைவர்பரமஞா
னம், அந்தணர்மன்னவர்வணிகர்சூத்திரராயிருந்துசிலரடை
வர்ஞானம், இந்தவகைச்சாத்திரத்து மூலகத்துநடப்பதுகண்
டிருந்துமைந்தா, சிந்தனையின்மயக்கமென்னே சுருதியுத்திய
நுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே. (௧௬௩)

(வேறு.)

பிறந்ததுண்டானாலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததுநானென்றாகிற் பிரமமன்றந்தநானே
பிறந்ததுமிறந்ததற்ற பிரமமாநானேநானே. (௧௬௪)

நானென்றபிரமமான நானேநானறியேனென்றால்
நானென்பதேதுபின்னை நம்முடைப்புந்தியென்னில்
தானதுமயக்கந்தன்னிற் சாதுமேசாவீதாகி
நானெனநிறைந்திருந்த ஞானமாநானேநானே. (௧௬௫)

நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரி[illegible]ன்றாய[illegible]ல்
அறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னி லானந்தமதுவேயாகும்
குறைந்ததற்கானந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலில்லை
நிறைந்ததேயிந்தவான்மா நிதானம[illegible]றிவுதானே. (௧௬௬)

மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்ததிவ்வுலகமாகும்
நினைத்திடிலனேகலோக நிற்பதவ்வறிவிலன்றோ
அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமற்றறிவிதாமென்

அந்தவாறிருந்துகொண்டே யானந்தமநுபவிக்க
எந்தவாறிருந்துகொண்டா லெனக்கதுதெரியுமென்னில்
இந்தமூன்றவ[illegible]தைத[illegible]ழுந்திடும்விருத்திநீக்கில்
அந்தவாறிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே. (௧௬௮)

வாதனைவசத்தினாலே வருகிறவிருத்தியெல்லாம்
ஏதினாலடக்கலாகுமென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில்
போதமாமிராசனானைப் புந்தியைம்புலன்களெல்லாம்
தாதராயிருக்கப்பெற்றாற் சகலமுமடங்குந்தானே. (௧௬௯)

விருத்திகளடக்கவின்னம் வினோதமாம்யோகத்தாலே
திருத்திபோலாதுமூச்சைச் சுகமுடனடக்கினிற்கும்
கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசரீரமாகிப்
பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடிலடங்குந்தானே.

காரணசரீரந்தன்னைக் களைவதெவ்வாறென்றோதில்
ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலு[illegible]ப்
பூரணமாகுமென்மேற் புவனங்கடோற்றமென்று
தாரணைவந்ததாகிற் றரித்திடுமவித்தையெங்கே. (௧௭௧)

அப்படியிருக்கச்சித்த மலை[illegible]விவகாரத்தில்
எப்படிக்கூடுமென்னி லென்னைவிட்டொன்றுமில்லை
இப்படிக்கண்டவெல்லா மென்மயமென்கனாப்போல்
கற்பிதமென்றுதானே காண்கின்றசித்துநானே. (௧௭௨)

சித்துநானிறைந்தோனென்ற திடமறவாதிருந்தால்
எத்தனையெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன
நித்திரையுணர்ந்தபின்பு நிற்கின்றகனாவேபோல

ரோனெனவுடலைத்தானே நம்பினேனனேகசென்மம்
ஈனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெல்லாமிப்போது
கானலில்வெள்ளம்போலக் கண்டுசற்குருவினாலே
நானெனவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே. (கஎச)

என்னபுண்ணியமோசெய்தே னேதுபாக்கியமோகாணேன்
மன்னிலந்தனிலெழுந்த நாரணன்கிருபையாலே
தன்னியனானேனுந் தரீயத்தைவீசுகின்றேன்
தன்னியனின்னுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன். (கஎரு)

தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால்
நித்தமாடுவன்காணென்ற நிலைமுன்னமேயறிந்த
சத்தியமதனாலன்றோ தாண்டவாவென்றழைத்தார்
அத்தனைமகிமையுள்ளோரன்னையும்பிதாவுந்தானே. (கஎகூ)

வந்ததோரி[redacted]னந்த மகிழ்ச்சியாருடன்சொல்வேன்யான்
சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமெலாநிறைந்துதே[redacted]கி
அந்தமில்லா[redacted]ப்படிக்குருவேதாந்த
மந்திரமருளுமீசன் மலரடிவணங்கினேனே. (கஎஎ)

வித்தியானந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினேமே
பத்தியாலிந்தநூலைப் பார்த்தனுபவித்தபேர்கள்
நித்தியதருமநிட்டை நிலைதனையறிந்துசிவன்
முத்தியையடைந்திருந்த முனிவராராகுவாரே. (கஎஅ)

ஆரணப்பொருளாம்வித்தி யானந்தம்விளங்கவேதும்
காரணக்குறைவில்லாமற் கைவல்யநவநீதத்தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப் ப...

அண்ணறன்னருளினாலே யகம்புறமின்றியொன்றாய்
எண்ணமிலிலக்கியார்த்தத்தின்பொருளதுநானென்ன
நண்ணினசரீரமாதி நாதத்தினுபாதியென்றே
கண்ணதாயனைத்துங்காணக் காட்டினன்றுண்ட[redacted]சன். ()

(வேறு.)

ஆன்றபதமாமூன்றிற்குமதுரீயானுயெனும்பொருளிற் சான்றதுரியாதீதமெனுந்தடையற்றிலங்கொண்சைதன்னியம், ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக்கொழித்துத்தடையுமுடறுத்துத், தோன்றித்தானேதானா[redacted]துலங்குமெ[redacted]க்கேசுவா நுபவம். (கஅக)

என்னுமகாவாக்கியநான்குமிசைக்கும் வித்தியானந்த[redacted], சொன்னநாராயணன்பாதந்தொழுதுதுதித்தோர்அகளுற்றோர், இன்னமாணுக்கன்குருவா[redacted] சந்தேகந்தெளிந்[redacted], துன்னிநிறைந்துநின்றோர்கடுயேமுத்தரா[redacted]. ()

தத்துவவிளக்கத்தாலுஞ் சந்தேகந்தெளிதலாலும்
ஒத்திருள்விடாதமாயாவுள்ளிருளிரியவோங்கும்
சித்ததாமொளிவிளங்கச் செய்துபின்விருத்திபேதப்
புத்தியால்வருமையத்தைப்புரையறத்தெளிவித்தாண்டான்

ஆண்டதேசிகனுமைய னாரணனனந்தன்பாதம்
பூண்டவாரோபத்தான்முன் பொய்மயக்காய்வந்தத்தை

இங்கிலந்தனிற்கைவல்யநவநீதமெனப்பேரிட்டு
நன்னிலமருவுநாராயணன்சொன்னஞானநூலைப்
பன்னியாராய்ந்துபார்ப்போர் பரமார்த்தசொரூபமாகி
அன்னியவனர்த்தம்பொய்யாயானந்தமெய்யாய்வாழ்வார் ()

குலவுசற்குருவின்பாதக்குளிர்புனற்றலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற்றீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போல
தலைமையாகுங்கைவல்ய நவநீதநூலைக்கற்றோர்
பலகலைஞானநூல்கள்படித்தஞானிகளாய்வாழ்வார் (௧௮௬)

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்

முற்றிற்று.

ஆக படலம் ௨-இ திருவிருத்தம்-௨௧௪.

கைவல்யநவநீதம்

முற்றுப்பெற்றது.

பரிசோதன பத்திரம்.

கைவல்ய நவநீதம்.

முதற் படலம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
	௨௭	௨	வேரோ	... வேறே
	௩௪	௧	பற்றிஞ்	... பற்றுஞ்
	௩௫	௩	மித	... மத
	௪௧	௧	பூத்	... பூத
	௭௭	௪	காலு	... காளு
௯	௭௮	௪	விட்டும்	... விட்டு

இரண்டாவது படலம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௪	௰௨	௧	விரு	... வரு
௯	௰௫	௫	யடை	... யடைவ
௨௬	௩௬	௨	ஒட்டி	... ஒட்டு
௩௬	௭௫	௧	காத்	... காமித்
௪௨	௱௭	௩	சித்	... சத்
௪௬	௱௪௧	௪	சுவா	... சுகா
௫௰	௱௪௫	௨	மிரு	... மிரு
௫௨	௱௫௪	௧	மப்மி	... மப்பி
௫௩	௱௬௨	௨	யுன்	... யின

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

:o‡o:

இஃது
சமிவனக்ஷேத்திரமென்னும்
கோயிலூர் - ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்
ஆதீனத்திற்குரிய
ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் பாதசேகரரான
பொன்னம்பலசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு
கண்டமாணிக்கம் - இங்கிலீஷ்
மெய்யப்பசெட்டியார்
வேண்டுகோளின்படி
ஷை கோயிலூர்
ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்
மாணாக்கர்களிலொருவராகிய
அ - இராமசுவாமிகளால்
சென்னை:
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விய வருஷ ஆனிமீ

பஞ்சதசப்பிரகரண அட்டவணை.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

குருஸ்துதி.

அநேகவித லக்ஷண விஸ்தாரத்துடனே கூடியிருக்காநின்ற மஹா மாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்துவிழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரிய குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

நூல் ஆரம்பம்.

முதலாவது - சித்திரதீபம்.

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள்; லோகாநுக்கிரக நிமித்தமாகச் சகலவேதாந்தத்தினுடைய பொருள்களெல்லாம் மனதிலே சேகரித்துக்கொண்டு சகல வேதாந்தமெல்லாம் அதிகரிக்கமாட்டாத பேருக்கும் சகல வேதாந்தமெல்லாம் படித்தாலும் அதின் அர்த்தந் தெளிந்தறிய மாட்டாதபேருக்கும் எளிதாக வேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப்பொருள்களைக்கண்டநுபவித்து மோக்ஷமடையத்தக்கதாகச் சகல வேதாந்த சம்மதப்படிக்குத் தம்முடைய மனதிலே யிருக்கின்ற பிரமாநுபவத்தைப் பஞ்சதசப் பிரகரணத்தினாலே வெளிபண்ணவேண்டுமென்று பதினைந்து பிரகரணத்திற்குள் முந்தின பிரகரணத்தினாலே அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற இரண்டு நியாயத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு பர

டைய லக்ஷணஞ் சித்திரமேயல்லாமல் உண்மையல்ல வென்கிறதைச் சித்திரபட திருஷ்டாந்த முன்னிலையாக வெளி பண்ணினபடி;

புடவையினிடத்திலே சித்திரமாரோபிக்கப் பட்டாற்போலப் பரமாத்மாவாக விருக்கின்ற தன்னுடைய சொரூபத்திலே சிவன் சகத்து ஈஸ்வரனென்னப்பட்ட சித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டதென்றறிக.

(௧) சித்திரபடந்தானே தானாகவிருந்தால் வெளுத்த படமென்றும், கஞ்சிபூசினால் பசைப்பட மென்றும், கரியாலே சித்திரம் அச்சுக்கட்டினால், லாஞ்சன டடமென்றும், வர்ணமடைத்துத் தீர்ந்தால் ரஞ்சிதபடமென்றும், கண்டாற்போல், பரமாத்மாவிற்குநாலவஸ்தையேது, அதற்குஉபாதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

பரமாத்மா, ஒருபாதியுமற்றுத் தாமாயிருக்கும்போது சித்தென்றும், மாயையினுடனே கூடினால் அந்தரியாமியென்றும்; சமஷ்டிசூக்ஷ்மபூத சூக்ஷ்மசரீரத்துடனே கூடினால் இரண்யசர்ப்பனென்றும், சமஷ்டி ஸ்தூலபூத ஸ்தூலசரீரத்துடனே கூடினால் விராட்புருஷனென்றுஞ் சொல்லப்படுமென்றுத்தரம்.

(௨) பரமாத்மாவே சித்திரபடமானால், அதைப்பற்றியிருக்கிற சித்திரபேதங்களேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தம் உத்தமம் மத்திமம் அதமமாய்க் காணப்படுகிற பிராணிகளும் மலையாறு கோபுரமுதலான சடங்களும் சுபாவசைதன்னியத்தி னிடத்திலே மாயையாகிற வர்ணத்தினாலே கற்பிக்கப்பட்ட சித்திரமென்

(௩) இதுவேசித்திரமானால், சேதனும் அசேதனமென்று இருவகுப்பா யிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

படத்துச் சித்திரசரீரங்களிலே அநேகபடாபாசமெழுதி யிருக்கிறாற்போலச் சைதன்னிய சித்திரத்திலே பிராணிகண் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டார்கள் இவர்கள் சாக்ஷாத்சைதன்னிய மல்லவென்றுத்தரம்.

(௪) மலையாறு கோபுரமுதலானவைகட்குச் சிதாபாசர்கள் ஏனில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரத்திற் பர்வதமுதலானவைகட்கு வஸ்திராபாசந் தேவையற்றதுபோலச் சிருஷ்டியிலே யகப்பட்ட மண்முதலானவைகட்குச் சிதாபாசர்கள் தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(௫) பிராணிகண் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பனைக்குப் பிரயோசன மேதெனகிற சங்கைக்கு,

நால்வகைச் சரீரங்களை யடைந்து செனனமரணாதி சம்சாரத்தைப் பாவிக்கிறதே பிரயோசனமென்றுத்தரம்.

(௬) இப்படிச் சிதாபாசனுக்கே சம்சாரமானால் சகலவாதிகளும் லௌகிகரும் ஆத்மாவிற்கே சம்சாரமென்று சொல்லக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆபாசப்புடவையின் வர்ணத்தை அதிஷ்டானப்புடவையின் வர்ணமாகச் சொல்லுகிறாற்போல ஆபாசன சம்சாரத்தை அதிஷ்டானத்திலே சுமத்துகிறதற்கு அஞ்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்.

(௭) அந்த அஞ்ஞானத்திற்கு லக்ஷணமேது அதை

தன்னிடத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சிதாபாசனையும் அவன் சம்சாரத்தையுந் தன்னுடைய சுபாவமாக எண்ணுகிறமயக்கமே அஞ்ஞானம்,' தனக்கொருக்காலுஞ் சம்சாரமில்லை சம்சாரமுஞ் சம்சாரியுங் கற்பிதமென்றறிகிற விவேகமே அஞ்ஞானத்தைத் தள்ளுகிற உபாயமென்றுத்தரம்.

(௮) அந்தவிவேகம் எதுசெய்தால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

சீவன் சகத்து பரமாத்மாக்களைக் குருசந்நிதானத்திலே பலபடவிசாரித்தால் விவேகம்வருமென் றுத்தரம்.

(௯) மோக்ஷாவஸ்தையிற் பலமாக மிஞ்சப்போகிற பரமாத்மாவை மாத்திரம் விசாரிக்கவேண்டுமே யல்லாமல்' வந்தியாபுத்திரனைப்போல விருக்கிற சீவனையுஞ் சகத்தையும் விசாரிக்கக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சொரூபமாயிருக்கிற பரமாத்மாவினிடத்திலே ஒருவிசாரமுமில்லை விசாரமெல்லாஞ் சீவன் சகத்துக்களிற்றானே நுண்மையாக விசாரிக்கில்' இருவகையும் வாதிக்கப்பட்டவுடனே பரமாத்மாவே தானாக மிஞ்சுமென்றுத்தரம்.

(௧௦) விசாரித்த ஞானிகட்குச் சீவன் சகத்துவாதிக்கப்பட்டாற் றிரும்பவும் விவகாரந் தோன்றுவானேனென்கிறசங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே சீவன் சகத்துத்தோற்றும விருக்கையிலும், முத்தியில்லாம விருக்கையினாலே தோற்றுமற்போகிறது வாதையல்ல'இந்த இருவகையும் மித்தையென்கிற நிச்சயமே வாதையென்றுத்தரம்.

(௧௧) இந்த இருவகையு...

பரமாத்மாமாத்திரமே அழிவற்ற உண்மைப்பொருளென்கிற நிச்சயமே மிஞ்சுகிறது, சகத்து மறைகிறதல்ல சகத்தில்லாதிருந்தாற் சீவன் முத்திகூடாதென்றுத்தரம்.

(௧௨) இந்த இருவகையும் எத்தனைகாலம் விசாரிக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினாலேவந்த ஞானம் பரோக்ஷக்ஞானமென்றும், அபரோக்ஷக்ஞானமென்றும் இருவகையாகவிருக்கும்' இதில் அபரோக்ஷக்ஞானம்வந்தால் விசாரத்திற்குமுடிவென்றுத்தரம்.

(௧௩) இந்த இருவகை ஞானத்திற்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமொன்றுண்டென்கிறது, பரோக்ஷக்ஞானம் நானே அந்தப் பிரமமென்கிற துணிவு அபரோக்ஷக்ஞானமென்றுத்தரம்.

(௧௪) இந்த அபரோக்ஷக்ஞானத்தை வருவிக்கிற விசாரமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடாகாசம் மஹாகாசம் சலாகாசம் மேகாகாசம் போலக்'கூடஸ்தனையும் பிரமத்தையும் சீவனையும் ஈசுரனையும் பகுத்தறிகிறதே விசாரமென்றுத்தரம்.

(௧௫) கடாகாசமும் மஹாகாசமுங் கண்டோம் சலாகாசத்திற்கும் மேகாகாசத்திற்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடசலத்திற் பிரத்தியக்ஷமாக மேகநக்ஷத்திரங்களுடனே காணப்படுகிற ஆகாசம் சலாகாசம்' மஹாகாசத்தில் மேகசலத்திலே அநுமானத்தினாற் கண்ட பிரதிவிம்பமே

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

(கரு) கூடஸ்தர்முதலான நாலுசைதன்னியத்தையும்
...பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்விகாரமாக விருக்கின்ற அதிஷ்டான சைதன்னிய
...மே சரீரத்தில்வளைபட்டது கூடஸ்தனென்றும் மற்றது பிர
...மமென்றும் கூடஸ்தரிடத்திற் கற்பிதமான அந்தக்கரண
...ப்பிரதிவிம்பன் சீவனென்றும் பிரமத்திற் கற்பிதமான மா
...யாப்பிரதிவிம்பன் ஈசுரனென்று முத்தரம்.

(கஎ) சரீரத்திலே நானென்று விவகரிக்கிற சீவனைத்த
...விர வேறே கூடஸ்தனெங்கேயென்கிற சங்கைக்கு,

சலாகாசத்தினாலே கடாகாச மறைபட்டாற்போலச்
...சீவனாலே கூடஸ்தருமறைபட்டு இரண்டும் ஒன்றாகத் தோ
...றுகிறதென் றுத்தரம்.

(கஅ) இந்தச்சீவன் கூடஸ்தனை யேன்பகுத்தறிய வி
...ல்லையென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவே மூலாஞ்ஞானமென் றுத்தரம்.

(ககூ) இந்த மூலாஞ்ஞானமாகிற அவித்தை யெத்தனை
...தமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆவரணமென்றும், விக்ஷேபமென்றும் இரண்டுவகை
...யாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(உ௦) இந்த இருவகைக்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்
...கைக்கு,

நான் கூடஸ்தனைக்காணேனென்கிற அறிவாகவிருந்
...கூடஸ்தர் தோற்றவில்லையென்கிற மயக்கமே ஆவர
...

(உக) ஆதித்தனிடத்திலே இருட்டிராததுபோலச் சுய
ம்பிரகாசமாயிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்திலே அப்பிரகாசமா
யிருக்கிற அஞ்ஞானம்வரக்கணக்கில்லையே இது நமக்குச்சம்
மதமென்றாலும் அஞ்ஞான காரியமான ஆவரண மெப்படி
வந்தது இதுவுமில்லையென்றால் ஆவரணத்தைப்போக்குகிற
வேதாந்தத்தைப் படிக்கவுங் கணக்கில்லை யென்கிற சங்
கைக்கு,

நான் அஞ்ஞானியென்கிற அநுபவம் சடத்தினிடத்
திலே காணப்படாமற் சித்தினிடத்திலே காணப்படுகிற
திருஷ்டமென்றே யுத்தரம்.

(உஉ) அநுபவங்கண்டாலும் யுத்திகூடாதென்கிற சங்
கைக்கு,

திருஷ்டமாய்க் கண்டகாரியத்திற்கு யுத்திதேவையி
ல்லை, காணாதகாரியத்திற்கே யுத்திவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(உ௩) தாணுகன நியாயம்போலச் சங்கித்தாலல்ல
வோபுத்தியிலே திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

அநுபவத்தைக்கடந்து சங்கிக்கலாகாது ஆகையினாலே
கூடஸ்தருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விரோதமில்லைக் கூடி
யிருக்கலாமென் றுத்தரம்.

(உச) ஆனாலிந்த அஞ்ஞானத்தைத்தள்ளுகிற விரோதி
யேது அதெங்ஙனே காணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரவிசாரக்ஞானமே அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதி
இதை ஞானிகளிடத்திலே காணலாமென் றுத்தரம்.

(உரு) விக்ஷேப மென்னப்பட்ட அகங்காரியாவதார்
...கற்பிக்கப்பட்டான் இவனுக் கதிஷ்டானமே

காரிணகாரிய சரீரத்தையுடைத்தான சைதன்னியமே அகங்காரி' அஞ்ஞானகாரியமான விக்ஷேபத்தினுலே, கற்பிக்கப்பட்டான்' இவனுக்கதிஷ்டானங் கூடஸ்த சைதன்னியமென்றுத்தரம்.

(உசு) இப்படிக் கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரிக்கும் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்கும்' சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பேதமெப்படி பிராந்திசித்தமாயிருக்கிற அபேதமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஈதென்னப்பட்ட அதிஷ்டானக்கிளிஞ்சில் உண்மைவெள்ளியென்கிற ஆரோபம் மித்தையென்கிறதுபோலச்சுபாவசித்தபேதம்' இதுவெள்ளியென்கிற ஒருமை மயக்கம்போல நான்தானென்கிற ஒருமை மயக்கமே பிராந்தி சித்தமாயிருக்கிற அபேதமென்றுத்தரம்.

(உஎ) ஈதென்கிற சாமான்யம்போலவும் வெள்ளியென்கிற விசேஷம்போலவும் ஆத்மாவும் அகங்காரியும் எங்குங் காணப்படவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

தேவதத்தன்தான் போனவன் யக்ஞதத்தன்தான்கண்டவன் நீதான்சொன்னவன் நான்தான் கேட்டவனென்கிற விவகாரத்தினுலே' இது வெள்ளி இது புடவை இது கடமென்றுற்போலச் சாமான்ய விசேஷமிரண்டுங் காணப்படுகிறதென்'றுத்தரம்.

(உஅ) இந்தப்பேதக்ஞானத்தினு லுமக்குப் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தானென்கிற சொல்லுக்கர்த்தம் நானென்கிறஅகங்கா

(உகூ) கடந்தான் படந்தான் கோபுரந்தானென்னுமிடத்தில் அசேதனத்தினிடத்திலே தானென்கிற சொல்லுவரலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு;

சிதாபாச னில்லாதபடியினுற் சடமென்று சொல்லப்பட்ட கடபடாதிகளும்' சிதாபாசனுண்டானபடியினுற்சேதனமென்று காணப்படுகிற பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தமான பிராணிகளும்' ஆத்மா ஒருவரிடத்திலே இருவகைக்கற்பிதங்களானபடியினுலே எல்லாவற்றிலுந் தானென்றுவழங்குகிறசொல் எங்கும் ஆத்மாவுண்டென்கிறதைக்காட்டுகிறது' ஆகையினுற் றானென்கிறசொல் எங்கும்வரலாமென்றேயுத்தரம்.

(ஙo) தானென்கிற சொற்போல இதுவது வென்கிற சொல்லும் எல்லாவற்றிலுஞ் சாமான்யமாக விருக்கையினுல்' இவைகளும் ஆத்மாவாக விருக்கட்டுமென்கிறசங்கைக்கு.

இதுவதுவென்கிறசொல் நல்லதுபொல்லாததென்கிற சொற்போலப் படிபாதியிலே சாமான்யங்கண்டதேயல்லாமல் முற்றுங்காணவில்லை' ஆகையினுல் இதுதான் அதுதான் நல்லதுதான் பொல்லாதுதானென்று சர்வத்திரசாமான்யமாகத் தோற்றுகிறதுதானே ஆத்மாவென்றும்' மற்றவிசேஷமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்றுஞ் சித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(ஙக) இது எல்லார்க்கும் ஏன்றெரியவில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

முன்சொன்ன அஞ்ஞானத்தினுலே தாதான் மியாத்தியாசத்தையடைந்த அஞ்ஞானிகள்' சாமான்ய விசேஷமிரண்டும் வெட்டவெளியாய் வேறுபட்டிருக்கினும் ஒன்றுய்க்

(௩௨) இந்த அத்தியாசமெப்படிப் போமென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரக்ஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும் போமென்று முன்சொன்னதே யுத்தரம்.

(௩௩) இந்தஞானிக்குக் காரணமான அஞ்ஞானம் போயுங் காரியமான விக்ஷேப மிருப்பானேனேன்கிற சங்கைக்கு,

விக்ஷேபத்திற்குக்காரணம் அஞ்ஞானமென்றுங் கர்மமென்றும் இருவகுப்பு அவற்றில் அஞ்ஞான நசித்தும் கர்ம நசியாதபடியினால் பிராரத்தகர்மந் தொலையுமட்டும் இருக்குமென் றுத்தரம்.

(௩௪) காரணநஷ்டமாயுங் காரியம் இருக்குமென்கிறது நியாயமல்லவேயென்கிற சங்கைக்கு,

உங்கள் தர்க்கமதத்திலே காரணநஷ்டமாயுங் காரியஞ்சற்றுப்போ திருக்குமென்றது நமக்குஞ் சரியல்லவோவென் றுத்தரம்.

(௩௫) அப்படியானாலுங் காரணத்திற்குப்பின் காரியஞ்சற்றுநேரமல்லவோ இருக்கவேண்டும் ஒரு புருஷாயுவுள்ளமட்டு மிருக்குமென்கிறது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

இரண்டோருநாளி லுண்டான காரணத்திரவியமென்னப்பட்ட நூல்வெந்தும் ஒருசாமங் காரிய தாமச முண்டென்றால் அநந்த கற்பத்திலே யிருக்கிற அஞ்ஞானப்பிராந்தி நஷ்டமானாலும் அதின் காரியமான விக்ஷேபம் பிராரந்தத்தோடே போமென்றது சொரூபமல்லாமல் விந்தார

(௩௬) இப்படி வாயடி கையடியடிக்கிறதே யல்லாமல் இதற்குப் பிரமாண மில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

வாயடி கையடி யடிக்கிறது உங்கள் தர்க்கமதத்திலேயே யல்லாமல் நமக்குச் சுருதி யுத்தி யநுபவ மூன்றுமுண்டென்றே யுத்தரம்.

(௩௭) தார்க்கீகன் சண்டைபோதும் சித்தாந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானிகள் நான்தானென்கிற இருவனையும் ஒருவனாகக்கண்டு கலங்கிச் சம்சாரத்திலே யடிபடுவார்களென்றும் இந்த இருவகையும் வேதாந்தக்ஞானிகள் பகுத்தறிந்து முத்தராவார்களென்கிறதே சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(௩௮) வேதாந்தமல்லாத சாஸ்திரத்தினாலே முத்தியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

மற்றைச் சாஸ்திரமெல்லாம் பிராந்தர்களாலே பண்ணப்பட்ட சாஸ்திரமானபடியினாலே கலக்கத்தின்மேற்கலக்கமாய்க் குழப்புமேயல்லாமற் பிராந்தியைத் தெளிவிக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௩௯) இன்ன இன்ன சாஸ்திரகர்த்தாக்கள் இன்ன இன்னதைப் பொருளென்று கலங்கினார்களென்றதையும் இவர்களுக்குப் பரம்பரையாகத் தெளிவுவரும் வழியையும் இன்னபடியென்று பகுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

---

(௧) பாமரரும், லோகாயுதரும், விரோசனன்சித்தாந்த

(௨) சார்வாகன், சீவன்போனவுடனே சரீரமரித்துப் போகிறபடியால் நான்கண்டேன் கேட்டேனென்கிற யுத்தியினல் 'தேகம் ஆத்மாவல்ல இந்திரியமே' ஆத்மாவென்று சொல்லுவன்.

(௩) இரணியகர்ப்ப வுபாசிகளான பிராணாத்மவாதிகள், பிராணன்போனல் இந்திரியங்க ளிராதபடியினலே பிராணனே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(௪) * உபாசகர், மனதில்லாதபோது பிராணன்றெரியாதபடியினலே மனதே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(௫) க்ஷணிகவாதிகள், புத்தியில்லாவிட்டால் மனதாரவிக்கிறபடியினலே புத்தியே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(௬) பௌத்தர்களானமாத்தியமிகர், சுழுத்தியிலே புத்திமுதலாக வொன்றுங் காணுதபடியினலே சூன்யமே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(௭) பட்டர் † முதலினோர், சுழுத்தியிலே சூன்யமாயிருந்ததென்று கண்டுசொல்ல வருகிறபடியினலே ஆத்மா சத்தென்பார்கள்.

{ இவ்வா[illegible]ருத்மநிர்ணயஞ்செய்து இனி
ஆத்ம பரிமாணத்தில் விவாதம். }

(௮) அந்தராளர், சூக்ஷ்மநாடிவழியே சஞ்சரிக்கிறபடியினலே ஆத்மா அணுவென்பார்கள்.

(௯) திகம்பரர், பாதமஸ்தகபரியந்தம் அறிவு கலந்திருக்கிறபடியினலே ஆத்மா புருஷப்பிரமாணமென்பார்கள்.

* [illegible]

(௧௦) பிரபாகரரும், தார்க்கிகரும், ஆத்மா பரிச்சின்னமாயிருந்தால் அழிந்துபோமென்று பரிபூரணமாய்ச் சடமாயிருக்குமென்பார்கள்.

(௧௧) பட்டர்மதத்திலே, சுழுத்தியிலே சடமாயுஞ் சாக்கிரத்திலே அறிவாயுங் காணப்படுகிறபடியினலே ஆத்மா சடசித்தா யிருவகையுமா யிருக்குமென்பார்கள்.

(௧௨) சாங்கியர், பரிபூரணத்திற்கு இரண்டுலக்ஷணங் கூடாது ஆத்மா சித்தாய்ப் பரிபூரணமாயிருப்பார் அவரவர்களிடத்தில் சுழுத்தியிற் காண்கிறசடம் அந்த ஆத்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங் கொடுக்கவந்த பிரகிருதியென்பார்கள்.

(௧௩) யோகி, பிரகிருதிதானும் புருஷனொருவனில்லாவிட்டாற் சேஷ்டிக்கமாட்டா தென்றும் அடக்கியாளுவாரில்லாதிருந்தா லாத்மாக்களுக்குப் பந்தமோக்ஷமில்லையென்றபடியினலே இந்த ஆத்மாக்களைத்தவிர ஈசுரனொருவனுண்டென்பன்.

{ இனி இதில் உளதாகுங்
கலக்கங்களைக் கூறுகின்றார். }

(௧௪) பதஞ்சலிபகவான் * கிலேச † கர்ம ‡ விபாகங்களோடும் அவற்றின் § ஆசயங்களோடுங்கூடாத புருடவிசே

---

* கிலேசம் என்றது, அவித்தை, அஸ்மிதை, இராகம், துவேஷம், அபினிவேசம், என்பனவாம்.

† கர்மம் என்றது, அசுக்ல கிருஷ்ணகர்மம், யோகிக்கு இதரர்க்குப் புண்ணியபாவமிசிரம்; அசுக்லகிருஷ்ணமென்றது சகாமரூப சுபகர்மம்; அசுபகர்மம்; இரண்டின் விலட்சணமான யோகானந்தத்திற்கு ஏதுவான புண்ணியவிசேஷம். ‡ விபாகம் என்றது, ஜாதி, ஆயுள், போகம், என்

டனே ஈசனும், அவன் சீவன்போலும் அசங்க சித்தாகுமெ
ன்று சொல்லுவர்.

(கரு) தார்க்கிகன், அசங்கனுகிய ஈசுரனுக்கு நியந்திரு
த்துவம் கூடாது நித்தியமான இச்சாஞானக்கிரியைகளை
உடைத்தாயிருப்பனென்று சொல்லுவன்.

(கசு) இரண்யகர்ப்ப உபாசகர், ஈசுரன் நித்தியஞானுதிக
ளையுடையனெனில் சதாசிருஷ்டியுளதாதல்வேண்டும். ஆகலி
ன் இரண்யகர்ப்பனே ஈசுரனென்பார்கள்.

(கஎ) விஸ்வரூபமதம், ஸ்தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூக்ஷ்
மசரீரந் தனியேயில்லை கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபங் காட்டுகி
போது எங்குங் காலெங்குங் கையாகக் காட்டினபடியினு
லே விராட்புருஷனே ஈசுரன் இரண்யகர்ப்பனல்லவென்று
சொல்லும்.

(கஅ) பிரசாபத்தியமதம், எங்குங்காலெங்குங்கையாக
விருக்கிறதே ஈசுரனுனல் மரவட்டையும் ஈசுரனுகவேண்
[illegible] பிரம்மாவே ஈசுரனல்லாமற் மற்றதி
[illegible] சொல்லும்.
[illegible] பிரம்மாவும் விஷ்ணுவி
[illegible] விஷ்ணுவே ஈசு [illegible]

(உஉ) புராணிகமதம், இப்போதுசொல்லப்பட்ட தேவ
தைகளெல்லாம் புண்ணியஸ்தலங்களிலே விளங்குகையினு
லே ஸ்தலங்களே ஈசுரனென்று சொல்லும்.

(உங) தர்மசாஸ்திரன், ஸ்தலங்களும் மரங்களினுலே
விளங்குகையினுலும் மூங்கில் அரசு எருக்கு முதலானவை
களை அவரவர் குலதேவதைகளாகப் பூசைபண்ணுகையினு
லும் மரங்களே ஈசுரனென்றுசொல்லுவன்.

(உச) இப்படி யின்னம் அநேகம் மதவாதிகள், தங்கள்
தங்கள் மதாபிமானத்தினுலே மந்திரவாதம் ரசவாத முத
லான சாஸ்திரங்களைத் தொடுத்துக்கொண் டலைந்தார்கள்
இப்படி அஞ்ஞானசாஸ்திர கர்த்தாக்க ளலைந்த வழிசொன்
னேமென் றுத்தரம்.

(சo) இப்படி யெல்லாச்சாஸ்திரகர்த்தாக்களும்வஸ்து
நிர்ணயம் பண்ணமாட்டாம லலைந்தார்களானுல் வஸ்து நிர்
ணயம் பண்ணப்போகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமொன்றே பொருள் மற்றுள்ளவெல்லா மாயாம
யமென்கிற வேதாந்த விசாரத்தினுலே வஸ்து நிர்ணயம்
பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சக) அப்படியானுல் இந்த வாதிகளுக்கெல்லாம் வி
ரோதமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒன்றே பொருளென்கிற வேதாந்தத்திற்கும் அதைத்தா
னே குருடர் யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிற இந்த
வாதிகளுக்குஞ் சற்றும் விரோதமில்லையென்றேயுத்தரம்.

(சஉ) பிரமமொன்றே உண்மைப்பொருளென்கிறதற்
கும் மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமய மென்கிறதற்கும் பிரமா

டனே ஈசனும், அவன் சீவன்போலும் அசங்க சித்தாகுமென்று சொல்லுவர்.

(கரு) தார்க்கிகன், அசங்கனாகிய ஈசுரனுக்கு நியந்திருத்துவங் கூடாது நித்தியமான இச்சாஞானக்கிரியைகளை உடைத்தாயிருப்பனென்று சொல்லுவன்.

கசு) இரண்யகர்ப்ப உபாசகர், ஈசுரன் நித்தியஞானாதிகளையுடையனேல் சதாசிருஷ்டியுளதாதல்வேண்டும். ஆகலின் இரண்யகர்ப்பனே ஈசுரனென்பார்கள்.

(கஎ) விஸ்வரூபமதம், ஸ்தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூக்ஷ்மசரீரந் தனியேயில்லை கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபங் காட்டுகிறபோது எங்குங் காலெங்குங் கையாகக் காட்டினபடியினாலே விராட்புருஷனே ஈசுரன் இரண்யகர்ப்பனல்லவென்று சொல்லும்.

(கஅ) பிரசாபத்தியமதம், எங்குங்காலெங்குங்கையாகவிருக்கிறதே ஈசுரனானால் மரவட்டையும் ஈசுரனாகவேண்டும் ஆகையினாலே பிரம்மாவே ஈசுரனல்லாமற் மற்றது ஈசுரனல்லவென்று சொல்லும்.

(ககூ) வைஷ்ணவமதம், இந்தப்பிரம்மாவும் விஷ்ணுவினுடைய நாபியிலே பிறந்தபடியினாலே விஷ்ணுவே ஈசுரனென்று சொல்லும்.

(உ௦) சைவாகமம், சிவனுடையபாதம் விஷ்ணுகாணாதபடியினாலே சிவனே ஈசுரனென்று சொல்லும்.

(உக) காணாபத்தியமதம், திரிபுரசங்காரத்திலே சிவனும் கணபதியைப் பூசைபண்ணினபடியினாலே விக்நேசுரனே ஈசுரனென்று சொல்லும்.

(உஉ) புராணிகமதம், இப்போதுசொல்லப்பட்ட தேவதைகளெல்லாம் புண்ணியஸ்தலங்களிலே விளங்குகையினாலே ஸ்தலங்களே ஈசுரனென்று சொல்லும்.

(உங) தர்மசாஸ்திரன், ஸ்தலங்களும் மரங்களினாலே விளங்குகையினாலும் மூங்கில் அரசு எருக்கு முதலானவைகளை அவரவர் குலதேவதைகளாகப் பூசைபண்ணுகையினாலும் மரங்களே ஈசுரனென்றுசொல்லுவன்.

(உச) இப்படி யின்னம் அநேகம் மதவாதிகள், தங்கள் தங்கள் மதாபிமானத்தினாலே மந்திரவாதம் ரசவாத முதலான சாஸ்திரங்களைத் தொடுத்துக்கொண் டலைந்தார்கள் இப்படி அஞ்ஞானசாஸ்திர கர்த்தாக்களலைந்த வழிசொன்னேனென்றுத்தரம்.

(ச௦) இப்படியெல்லாச்சாஸ்திரகர்த்தாக்களும்வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணமாட்டாமலலைந்தார்களானால் வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணப்போகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமொன்றே பொருள் மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமயமென்கிற வேதாந்த விசாரத்தினாலே வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(சக) அப்படியானால் இந்த வாதிகளுக்கெல்லாம் விரோதமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒன்றே பொருளென்கிற வேதாந்திற்கும் அதைத்தானே குருடர் யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிற இந்த வாதிகளுக்குஞ் சற்றும் விரோதமில்லையென்றேயுத்தரம்.

(சஉ) பிரமமொன்றே உண்மைப்பொருளென்கிறதற்கும் மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமயமென்கிறதற்கும் பிரமா

இப்படிச்சொல்லுகிற முப்பத்திரண் டுபநிஷத்துமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(சங) இவ்வளவுஞ் சித்துலக்ஷணம் வேதாந்தத்திலே மாயைக்கு லக்ஷணமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மோகலக்ஷணமும் சடலக்ஷணமுமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சச) இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே மாயாலக்ஷணமிருவகையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

கடமுதலான பூதபௌதிகமெல்லாம் சடமாயிருக்கக் கண்டோம் சத்தென்றும் அசத்தென்றும் பகுத்தறியப்படாதபடியினாலே மோகமாயிருக்கக்கண்டோமென்றுத்தரம்.

(சரு) சீவன் சகத்து ஈசுரனென்பவை யெல்லாரும் உண்மையாகக்கண்டு வருகிறதை மாயையென்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த மாயாகற்பிதமெல்லாம் லௌகிகதிருஷ்டியிலே உண்மையாகவும் யுக்தியினாலே அநிர்வசநீயமாகவும் வேதாந்தக்ஞானிக்குக் காலத்திரயத்திலும் இல்லாததாகவும் இப்படி மூன்றுவிதமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சசு) இந்தமாயாகற்பிதப் பிரபஞ்சமெல்லாம் எந்தக் காலத்தில் உண்டு எந்தக்காலத்தில் இல்லையென்கிறசங்கைக்கு,

சாக்கிரத்திலும் சொப்பனத்திலும் விரித்தசித்திரபடம்போலே உண்டாயிருக்கிற காலமென்றும் சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளிலே சுருட்டின சித்திரபடம்போலே இல்லாதகாலமென்று முத்தரம்.

(சஎ) இந்தமாயை சுதந்தரையோ பராதீனமோவென்

சைதன்னியத்தை யன்றியிலே விளங்கமாட்டாதபடியினாற் பராதீனமுமாம் அசங்கமாயிருக்கிற கூடஸ்தசைதன்னியத்தைச் சடமாயிருக்கிற ஜகத்தாகவும் சிதாபாசர்களாயிருக்கிற ஜீவேசுரர்களாகவும் பண்ணுகையினாற் சுதந்தரையுமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சஅ) இப்படியானால் மாயையினாலே பிரமத்திற்குச் சொரூபலக்ஷணங் கெட்டதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயை கூடஸ்தனைத்தொடாமற்றானே சீவன் ஜகத்தையுண்டாக்குகையினாற் சொரூபலக்ஷணங் கெடவில்லையென்றுத்தரம்.

(சகூ) முன்பிரமத்தைத்தானே சீவன் ஜகத்தாய்ப்பண்ணிற்றென்றீர் பின் பிரமத்தைத்தொடாமற் பண்ணிற்றென்றீர் இந்த இருவகையுங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

கூடாததைக்கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவமென்று வேதஞ்சொன்னபடியினாலே நீ இதிலே மயங்கவேண்டாமென்றுத்தரம்.

(ருo) இப்படி மாயைகற்பித்தவெல்லாங் கூடாததைக் கூட்டுவித்ததாக விருக்குமோ இப்படிக்கொத்த சத்தி இந்தமாயைக் கெங்கேயிருந்து வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருமாயையினிடத்திலே பிறந்தபூதங்களிலே ஒன்றிலே வெளியும் ஒன்றிலே சலனமும் ஒன்றிலே சுடும் ஒன்றிலே குளிரும் ஒன்றிலே கடினமுங் கண்டபடியினாலே இந்த மாயை கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறது சுபாவம் இந்தச்சத்தி மாயைக்குச் சுபாவமேயல்லாமல் ஒன்றினால் வந்ததல்லவென்றுத்தரம்.

(ருக) இந்தச் சகத்து மாயாமயமென்கிறதை யெல்லாரும் ஏ னறியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காரனைக் காணுமளவு மிந்திரஜால முண்மையாகத்தோற்றுகிறாற்போல மாயைக்கதிஷ்டானத்தை யறியுமளவு மாயை யுண்மையாகத்தோற்றும் அதிஷ்டானத்தையறிந்தாற் பொய்யாய்ப்போமென்றுத்தரம்.

(௫௨) சகலவாதிகளு மாயையிற்குள்ளேதானே இது பொருளதுபொருளென்று சங்கிக்கக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சந்தேகசொரூபமாயிருக்கிற மாயைக்குப் பரிகாரந்தேடாமற் சங்கைக்குட் சங்கைபண்ணுகிறதற்கு அஞ்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்.

(௫௩) ஆனால் இந்தமாயைக்குப் பரிகாரமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இது பொருளல்ல மாயையென்றறிகிறதே பரிகாரமென்றுத்தரம்.

(௫௪) கண்ணாரக்கண்டும் நிர்ணயமாகாத இந்திரஜாலம்போல இந்தஜகத்து மாயாமயமாயிருக்கவில்லையே உண்மையாகவல்லவோ விருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தசத்தென் றிருவகை நிர்ணயத்திலு மகப்படாத ஜகத்து உண்மையென்கிறது உன்னுடைய பக்ஷபாதமேயல்லாமற் சகத்துமாயைதானே யென்றுத்தரம்.

(௫௫) நீர்சொன்னதேயல்லாமல் வேதம் ஜகத்துமாயையென்று சொன்னபேருண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சடமாய்க் கர்ப்பவாசம்பண்ணின சுக்கிலமுஞ் சேதனம்போலே பிறப்பட்டுப் பெரியவன் சிறியவனென்று உண்டுடுத்துக் கண்டுகேட்டுத் திரிகிறதைப் பார்க்க வேறே இந்திர

கம்போலே ஆலமர முதலானவைகளும் விதை யெங்கேவந்தது மரமெங்கேவந்ததென்று மயங்கவேண்டாம் சகலமு மாயையென்றே காணவேண்டுமென்று வியாசர் சொல்லியிருக்கிறார் மனதினாலே சிந்திக்கில் நிர்ணயமாகாத பொருளைத் தர்க்கிக்கவொண்ணாதென்றும் நிர்ணயப்படாத ஜகத்திலே இதுபொருளதுபொருளென்று சங்கிக்கத் தேவையில்லை சகலமு மாயையென்றே காணவேண்டுமென்று யாக்கியவல்கியர் சொன்னார் இன்னபடியென்று சிந்திக்கப்படாததை யுண்டாக்குகிற சத்தி மாயையென்றெல்லாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்களென்றுத்தரம்.

(௫௬) இந்தமாயைக்கு விதையெங்கே காணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

மரத்தையடக்குகிற பீஜம்போலச் சாக்கிரசொப்பனப் பிரபஞ்சத்தை யடக்கியிருக்கிற மாயாபீசம் சுழுத்தியிலே யெல்லாருங் காணவில்லையோ வென்றுத்தரம்.

(௫௭) சகலபுத்திவாசனையும் மாயையிலே யடங்கியிருக்கிறதற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாப்பிரதிவிம்பர் மாயையிலே சகலவாசனையுங் கண்டு சர்வக்ஞராயிருக்கிறதே அடையாளமென்றுத்தரம்.

(௫௮) ஈசுரவுபாதி யெப்படியிருக்கும் ஜீவவுபாதியெப்படியிருக்கும் ஜீவேசுரர்களெப்படியிருப்பார்கள் ஈசுரனையறிகிற வடைவெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மேகம்போலவிருக்கு மாயை மேகத்தின்றிவலைபோலவிருக்கும் புத்திவாசனைகள் திவலையிற் பிரதிவிம்பித்த ஆகாசம்போலவிருப்பர் சிதாபாசர்கள் மேகாகாசம்போல் ஈசுர

(௫௧) இந்தப்புத்திவாசனையிலே பிரதி விம்பித்த சிதா
பாசனையும் மாயாப்பிரதி விம்பனுயிருக்கிற ஈசுரனையும் எந்
தவடைவிலே பகுத்துக்காண்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

வாசனையானது சிதாபாசனுடனேகூடிப் புத்திரூபமாய்
முளைக்கிறபோது சிதாபாசனை வெட்டவெளியாய்க் காண
லாம் ஈசுரனைச் சர்வக்ஞன் அந்தரியாமி சர்வேசுரனென்று
வேதஞ் சொல்லக்கேட்டறியலாமென் றுத்தரம்.

(௬௦) இரண்டுபேருஞ் சிதாபாசர்களானுல் இவர்களு
க்குத் தாரதன்மிய மேதென்கிறசங்கைக்கு,

ஜீவர்கள் மாயையின் வசமாயிருக்கிறபேர்களென்றும்
ஈசுரன் மாயையைத் தன்வசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவ
னென்றுந் தாரதன்மியங் காணலாமென் றுத்தரம்.

(௬௧) ஈசுரனைச் சர்வக்ஞன் அந்தரியாமி சர்வேசுரனெ
ன்ப தெதனுலென்கிற சங்கைக்கு,

இவருக்குபாதியான மாயையி னிடத்திலே சகலமு
மிருக்கிறபடியினுற்சர்வக்ஞனென்பது சகலஜீவர்களுடைய
புத்திகளுக்குள்ளுமிருந்து ஆட்டுகிறபடியினுல் அந்தரியாமி
யென்பது இவருண்டாக்குகிற பிரபஞ்சத்தை யொருவரா
லுந் திருப்பப்படாததுகொண்டு சர்வேசுரனென் றுத்தரம்.

(௬௨) ஈசுரனுக்குச்சர்வக்ஞத்துவமுண்டானுல் எல்லா
ராலும் என் அநுபவிக்கப் படவில்லை என்கிற சங்கைக்கு,

வாசனைகளெல்லாம் பரோக்ஷமானபடியினு லநுபவிக்
கப்படவில்லை யென் றுத்தரம்.

(௬௩) ஆனல் அந்தச் சர்வக்ஞத்தன்மையின் ஞானம்

சர்வபுத்திகளினும் அந்தச்சர்வக்ஞத்தன்மையைக்கண்டு
வாசனையின்கண்ணே அநுமானிக்கத்தக்கதென் றுத்தரம்.

(௬௪) அந்தரியாமிக் கித்தனைகுணமுண் டென்கிறத
ற்குப் பிரமாணமேது இவர்க்குச் சரீரமேது இவர்கற்பித்த
தே பிரபஞ்சத்திற்கு வழியென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

அந்தரியாமிக்கு வெகுகுணமுண் டென்கிறதற்கு அந்த
ரியாமிப் பிராமணமென்கிற வேதம் பிரமாணம் புடவை
யினிடத்திலே நூலுபாதானமாயிருக்கிறுற்போலச் சகலத்
திலு மிவரு பாதானமாக விருக்கிறபடியினுலே சகலமும்
இவர்க்குச் சரீரம் ஈசுரன் சகல பூதங்களிலுமிருந்து தேகா
திப்பாவைகளை அபிமானக் கயிற்றைப்பூட்டி விதிநிஷேத
வழியே ஆட்டுவிக்கிறுனென்கிற கீதாவசனமும் இதுதர்மமெ
ன்றறிவேன் இதிலே முளவுமில்லை இது அதர்மமென்றறி
வேன் இதைவிட்டுத் திரும்பவுமில்லை ஆரோஒருவராட்டுவி
க்கிறுனென்கிற பாண்டவகீதையுங் கற்பித்ததே வழியென்ற
தற்குப் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௬௫) சகலமுமிப்படி ஈசுரனே ஆட்டுகிறதானுற் புரு
ஷனுடைய முயற்சி தேவையில்லையோ வென்கிற சங்
கைக்கு,

முயற்சியும் அவரவர் கர்மத்திற்கீடாக ஈசுரசங்கற்ப
மே யானபடியினுல் முயற்சியே பண்ணவேண்டுமென் றுத்
தரம்.

(௬௬) கர்மத்தின்வழியே முயற்சியானுல் ஈசுரசங்கற்
பந் தேவையில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

ஈசுரப்பிரசாதங் கொண்டுதான் அசங்கனென்கிற க்ஞா
னம் வரவேண்டியபடியினுலே ஈசுரானுக்கிரகமும் வேண்

{ இஃது இரண்டாவதுசங்கை உத்தரசமாதானம்
மூலசுலோகப்படி தவறின சங்கை. }

[புருடப்பிரயத்தனம் ஈசுரரூபமானால் ஆரோ ஒருவர் ஆட்டுவிக்கிறானென்ற அந்தரியாமிப் பிரேரணை வியர்த்தமாமென்னுஞ் சங்கைக்கு,

ஈசன் புருடமுயற்சி வடிவாயிருக்கிறானென்னும் ஞானத்தால் தான் அசங்கனென்னும் ஞானம் வருவதால் அந்தரியாமிப் பிரேரணை வியர்த்தமல்லவென்றுத்தரம்.]

(௬௭) ஈசுரானுக்கிரகங்கொண்டு தான் அசங்கனென்கிறஞானம்வந்ததனாற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அவ்வளவுகொண்டு மூத்தியென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(௬௮) அந்த அந்தரியாமி சிருஷ்டிக்கிற அடைவேது அழிக்கிற அடைவேதென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரபடத்தை விரித்தாற்போலத் தம்மிடத்திற் பிரபஞ்சத்தை அவரவர் கர்மவசத்திலே தோற்றுவிக்கிறதே சிருஷ்டியென்பது சுருட்டின சித்திரபடம்போல அவரவர் கர்மத்தின்வழியே பிரபஞ்சத்தை தம்மிடத்திலே அடக்குகிறதே பிரளயமென்றுத்தரம்.

(௬௯) ஒருஈசுவரனே * சித்துக்குஞ் சடத்துக்குங் காரணமெப்படி யாவனென்கிற சங்கைக்கு,

† சைதன்னியமானபடியினாலே சித்திற்குங் காரணமானவர் தம்முடைய வுபாதியைத்தொட்டே சடத்திற்குங் காரணமாவனென்றே யுத்தரம்.

---

(௭௦) இப்படியானாற் பிரமந்தானே ஜகத்காரணமென்
றுசுரேசுராசாரியர் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,
அன்னியோன்னியாத்தி
கூடஸ்தனையுஞ் சிவனையும்
யாசத்தினாலே ஒருமைப்பாடாய்க்கண்டாற்போல ஈசுரனை
யும் பிரமத்தையும் ஒன்றாகக்கண்டுசொன்னாரென்றுத்தரம்.

(௭௧) அன்னியோன்னியாத்தியாசமெப்படிக்கூடுமென்
கிற சங்கைக்கு,
ஈசுரனுடைய ஜகத்காரணத்வம் பிரமத்தினிடத்திலும்
பிரமத்தினுடைய சச்சிதாநந்தலக்ஷணம் மாயாப் பிரதிவிம்
பரிடத்திலும் அத்தியாசம்பண்ணப்பட்டுக்கஞ்சிபூசின படம்
போலே ஒன்றாயிற்றென்றுத்தரம்.

(௭௨) இந்தவுளவு தீரறிந்தவகை யெப்படியென்கிற
சங்கைக்கு,
ஆறு லிங்கத்தாலும் வேதாந்தவிசாரம்பண்ணிப்பிரமம்
அசங்கமென்றும் மாயாப்பிரதிவிம்பரே சிருஷ்டிக்கிறவ
ரென்றும் அறிந்தோமென்றுத்தரம்.

(௭௩) சிருஷ்டிபண்ணின அடைவெப்படி யென்கிற
சங்கைக்கு,
சுழுத்தியினிடத்திலே சொப்பனமுண்டாகிறாற்போல
ஆநந்தமயராயிருந்த ஈசுரனும் மாயையை விரியப்பார்த்து
இரண்ணிய கர்ப்பரானாரென்றுத்தரம்.

(௭௪) ஒரு வேதத்திலே ஒன்றிலே ஒன்றுண்டாயிற்
றென்கிற சிருஷ்டிசொல்லுகிறது ஒருவேதத்திலே ஒருமி
த்த சிருஷ்டிசொல்லுகிறது இதிலே எது பிரமாணமென்
கிற சங்கைக்கு,
...ஷ்டியாகிய சொப்பனமும் உண்

(எரு) இரண்யகர்ப்பர்சொருப மெப்படி யிருக்குமென் கிற சங்கைக்கு,

சூக்ஷமசரீர சமஷ்டி யபிமானியாய்ப் படத்திலே சூத்திரமிருக்கிறாற்போல எங்கு மிருக்கிறவராய் இச்சாஞான க்கிரியையென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுசத்திகளை யுடையவர் இரண்யகர்ப்பனென்றுத்தரம்.

(எசு) இந்த இரண்யகர்ப்பம் எப்படிக்காணப்படுமென் கிற சங்கைக்கு,

சந்தியாகாலத்திருட்டிலே காணப்படுகிற லோகம்போலவும் கரியினா லச்சுக்கட்டின சித்திரபடம்போலவும் எங்குமொக்கக் குறுமுளையாயிருக்கிற பயிர்வகைபோலவும் ஈசுரனுடைய சூக்ஷமசரீரமும் அழகாகவெங்கும் ஒக்கலாஞ்சனை பண்ணப்பட்டுத் தோற்றுமென்றுத்தரம்.

(எஎ) இந்த சூக்ஷமசரீரந் தூலாவஸ்தையை யடைந்து தோற்றுகிறதெப்படி இதற்குப் பிரமாணமேது இவர்க்கு அவயவங்களேது அந்த அவையவங்களைப் பூசித்தாற்பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

பஞ்சீகரணம் பண்ணப்பட்டு வெய்யிலிலே விளங்குகிற லோகம்போலவும் தீர்ந்த சித்திரபடம்போலவும் பழுத்த பயிர்வகைபோலவும் வெட்ட்வெளியாகக் காண்கிற ஸ்தூல சர்ராதிப்பிரபஞ்சமே விராட்டென்பது விஸ்வரூப அத்தியாயமும் புருஷசூத்திரவேதமும் பிரமாணம் பஞ்சமூர்த்திகள் வர்ணாச்சிரமமுடையபேர்கள் தேவாசுராதிகள் சராயுஜாதிகள் மயிலார்மாரி வாச்சி உளி முதலான வெல்லாம் ஈசுரனுடைய அவயவங்களானபடியினால் உபாசித்தமூர்த்தி

(எஅ) எல்லாரும் பூசிக்கிற ஈசுர அவயவமானால் எல்லாருக்கும் மோக்ஷ மேன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

மாயீகத்தை யுபாசித்தால் மாயீகபலமே யல்லாமல் மோக்ஷம் வாராதென் றுத்தரம்.

(எகூ) பின்னை யெதனால் மோக்ஷம் வரவேண்டுமென் கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்துவவிசாரத்தினால் மோக்ஷம் வரவேண்டுமே யல்லாமல் மற்றொன்றினாலும் வாராதென் றுத்தரம்.

(அ0) பிரமக்ஞான மன்றியிலே மற்றொன்றினாலுஞ் சம்சாரம் போகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

தான்விழித்தா லல்லாமற் றன்னுடைய சொப்பனம் போகாததுபோல அத்துவிதப் பிரமத்துவத்தில் அஞ்ஞான கற்பிதமான ஜீவேசுர ஜகத்தென்கிற சொப்பனமும் அதிஷ்டானக்ஞானத்தினாற் போகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(அக) பிரமத்திற் கபின்னமாயிருக்கிற ஜீவேசுரர்களையுங் கற்பிதசகத்துடனேகூட்டலாமோவென்கிறசங்கைக்கு,

அவர்களும் மாயாகற்பிதமானபடியினாற் கூட்டலாமென் றுத்தரம்.

(அஉ) இவர்களாற் கற்பிதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஈக்ஷணமுதற் பிரவேசாந்தவரைச் சிருஷ்டியெல்லாம் ஈசுரன் கற்பித்தது சாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள சம்சாரமெல்லாஞ் சீவன்கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(அங) இப்படிப் பிரமமாத்திரமே யுண்மைப்பொருளானால் வாதிகளெல்லாஞ் ஜீவேசுரவிஷயத்திலே வாதம்

அவர்களைப்பிடித்த அஞ்ஞானமே காரணமாக வீணிலே மாய்கிறார்களென் றுத்தரம்.

(௮௪) நீயொருத்தரிருக்க இந்தவாதிகள் கெட்டுப்போகலாமோ இந்தத்தத்துவத்தை அவர்களுக்குப் போதித்தருளுமேயென்கிற சங்கைக்கு,

பிராந்தர்களுக்குப் பக்குவம் வாராததற்கு முன்னே போதித்தால் இளைப்புமாத்திரமேமிச்சமல்லாமல் அவர்கள் புத்தியிலே யேறாதென் றுத்தரம்.

(௮௫) எந்தவாதிகள் எதனாலே பிராந்தர்களாயிருக்கிறார்களென்கிற சங்கைக்கு,

லோகாயுதன்முதல் சாங்கியன்பரியந்தஞ் சிவப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்கள் யோகிமுதல் விருக்ஷார்ச்சனன்பரியந்தம் ஈசுரப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்களென் றுத்தரம்.

(௮௬) பெரியோர்களாயிருக்கிற சாஸ்திரகர்த்தாக்களையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோவென்கிறசங்கைக்கு,

அத்வைதபிரமத்தை அறியாதபடியினாலே இவர்களும் பிராந்தர்களே இவர்களுக்கு இகபரமிரண்டுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௮௭) சிவவாதிகளோடே ஈசுரவாதிகளையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே பிக்ஷையெடுக்கிறவனிலும் இராஜாவாயிருக்கிறவன் அதிகமானாலும் விழித்தபின்பு இரண்டு சொப்பனமும் பொய்யாய்ப் போகிறாற்போல இந்தவிருவகை வாதிகளுங் கற்பிதத்திலே தாரதன்மியமானாலும் ஞானம்வந்தவனைக் குறித்து இரண்டுபேரும் பிராந்தர்கள் தா

(௮௮) மோக்ஷம்வரவேண்டுமென்கிறவனும் இந்த வாதங்களை விசாரிக்கத் தேவையில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

பூர்வபக்ஷமாய் விசாரித்துத் தள்ளிவிடுகிறதே யல்லாமற் சித்தாந்தமாய் விசாரிக்கவேண்டியது வேதாந்தமென் றுத்தரம்.

(௮௯) சாங்கியம் யோகம் இந்த இருவகையிலுஞ் சொன்ன சிவனும் ஈசுரனும் சுத்தசைதன்னிய மானபடியினால் இந்த இருவகையும் தள்ளப்படாது வேதாந்தத்திற் கூட்டலாமென்கிற சங்கைக்கு,

சீவேசுரர்களுக்குப் பேதஞ் சித்தமானபடியினால் நம்முடைய சித்தாந்தத்திற்குக் கூடாதென் றுத்தரம்.

(௯௦) உம்முடைய சித்தாந்தத்திலே தொம்பதத்திற்குந் தற்பதத்திற்கும் பேதமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

அத்துவிதத்தைப் போதிக்க வேண்டுமென்கிறதற்காக ஒரு பகுப்புப் பகுத்துக்காட்டினதேயல்லாமல் அர்த்தபேதமில்லையென் றுத்தரம்.

(௯௧) இப்படியானால் லக்ஷணையினாற் பதார்த்தசோதனை பண்ணுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானத்தினாற்சீவேசுரர்களை வேறாகக்கண்டிருந்த பிராந்தர்களுக்கு அந்த பிராந்தியைப் போக்கவேண்டிப் பதார்த்தசோதனைபண்ணிக் காட்டினதென் றுத்தரம்.

(௯௨) பதார்த்தசோதனையினா லிருவரையும் ஒருவராய்க்காண்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

உபாதி கற்பிதமாயிருக்கிற சலாகாசத்தையும் மேகா

கடாகாசத்தையும் மஹாகாசத்தையும் ஒன்றென்று காண்கிறுற்போலத் தொம்பத தற்பதங்களிலும் உபாதிகற்பிதமான ஜீவேசுரர்களைத்தள்ளி இவர்களுக் கதிஷ்டானமான கூடஸ்தனையும் பிரமத்தையும் ஒன்ருகக் காண்கிறதே லக்ஷணையினுற் பதார்த்தஞ் சோதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௯௩) இந்தப்படிக்குச் சாங்கியமதத்திற் சீவனையும்யோகமத்திலீசுரனையும் இரண்டு பதங்களுக்கும் அர்த்தமாக்கலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானுல் வேதவிரோதிகளாயிருக்கிற லோகாயுதன் பரியந்தங் கூட்டலாமென் றுத்தரம்.

(௯௪) அப்படிசாங்கிய யோகமதத்திலே விரோதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மா அநேகமென்றதும், ஜகத்துச்சத்தியமென்றதும், ஈசுர னொருவனுண்டென்றதும், அத்துவிதத்திற்கு விரோதமென் றுத்தரம்.

(௯௫) அத்துவிதத்திற் கொத்து வராவிட்டாலென்ன ஜீவன் அசங்கசைதன்னியமென்றறிந்ததுகொண்டு முத்தியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஜகத்தும் ஈசுரனு நித்தியமென்றதனுற் ருனசங்கனென்றறிநதாலு முன்போலப் பிரகிருதியுந் திரும்பவுங் கூட்டும், பின்பிருக்கிற ஈசுரனுஞ் சிக்ஷைபண்ணுவர் ஆகையால் மோக்ஷமெப்படிவருமென் றுத்தரம்.

(௯௬) அசங்கனுயிருக்கிற ஆத்மாவிற்கு அவிவேகத்தினுற் பிரகிருதி சங்கம்வந்தது விவேகம்வந்தபிற்பாடிவனையெப்படிக்கூட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானுல் உன்னுடைய சித்தாந்தங்கெட்டு மாயா

(௯௭) உம்முடைய அத்துவிதத்திற்கு ஆத்மாக்கள் நானுவிதமாகாதபோது இவன்முத்தன் இவன் பெத்தனென்கிற நிர்ணயமெப்படி வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த நிர்ணயமெல்லாம் மாயைதானே கற்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(௯௮) ஆத்மா ஒன்றேயொழிய இரண்டில்லாதவிடத்திலே மாயை எப்படி விகற்பத்தைக் கற்பிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவமாகையினுற் சகலத்தையுங் கற்பிக்கும் சுபாவத்திலே பெந்தம் முத்தி பெத்தன் முத்தனில்லையென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௯௯) ஈதெல்லாஞ் சுபாவத்திலே யில்லாவிட்டாற் பின்னை யெப்படி யுண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையாகிற காமதேனுவுக்குச் சீவேசுரர்களென்று இரண்டுகன்றுண்டு, வேண்டியபடி தொய்தப்பாலுங் கறக்கும் ஆகையினுல் அத்துவிதம் ஒன்ருெழிய இரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௦௦) இப்படிப்பேதமெல்லா மித்தையென் றறிந்து பரமாத்மா ஒருவரோ உள்ளபொருளென் றறிந்திருக்கிற ஞானிகளும் விவகாரம் பண்ணக்கண்டோம் அதுகூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

முன்போலப் பரமார்த்தமாக விவகாரம் பண்ணுமல் மித்தையென்று காண்பார்களென் றுத்தரம்.

(௧௦௧) அஞ்ஞானியெப்படி விவகரிப்பன், ஞானியெப்

இகபரவியாபாரங்களெல்லாம் உண்மையென்றும் அத்துவிதம் இல்லையென்றும் விவகரிப்பன் அஞ்ஞானி, அத்துவிதமாத்திரம் உண்மைப்பொருளென்றும் மற்றுள்ளவெல்லா மித்தையென்றுங்கண்டு விவகரிப்பன் ஞானி, அந்தந்த நிர்ணயப்படிக்குப் பலனும்வருமென் றுத்தரம்.

(௧௦௨) அத்துவிதம் பிரத்தியக்ஷமாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

நீ ஞானவடிவா யிருக்கிறாயோ இல்லையோவென் றுத்தரம்.

(௧௦௩) * உள்ளபடி தோற்றவில்லையென்கிற சங்கைக்கு, அது துவிதத்திலுஞ்சரியல்லவோ துவிதத்தில் † ஸ்தாலி ‡ புலாக § நியாயப்படிக்கு அத்துவிதமுஞ் சித்திக்குமென் றுத்தரம்.

(௧௦௪) துவிதமழிந்தல்லவோ அத்துவிதஞ் சித்திக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதமிருக்கையிலே துவிதத்தைக்காண்கிற அறிவாகத்தானே அத்துவிதஞ் சித்திக்குமென் றுத்தரம்.

(௧௦௫) ஞானம்வந்தும் இரண்டும்நிற்கிறதுதானேவென்கிற சங்கைக்கு,

அவற்றையறிந்துஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாக மிஞ்சுகிறபடியினாலே துவிதம் மாயாமயம் அத்துவிதமே நித்தியமென் றுத்தரம்.

(௧௦௬) திரும்பவு மொருவேளையிலே துவிதஞ் சத்தியமாய்த் தோற்றினால் எப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

---

* உள்ளபடி என்றது, சம்பூரணமாக.

† ஸ்தாலி என்றது, பானை.

‡ புலாகம் என்றது, சோறு.

திரும்பவும் அத்துவிதத்தைப் பரிசீலனம் பண்ணென் றுத்தரம்.

(௧௦௭) எத்தனைகாலம் பரிசீலனம் பண்ணவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தத்துக்கத்தைத் துவிதத்திலேபண்ண அத்துவிதத்திலே பண்ணவேண்டாமென் றுத்தரம்.

(௧௦௮) பசிதாகமுதலானது முன்போலவே காணப்படுகிறதே யென்கிறசங்கைக்கு,

எனக்கென்கிற வகங்காரிக்கேயல்லாமற் சாக்ஷியாகிற நமக்கில்லையென்று பகுத்தறியென் றுத்தரம்.

(௧௦௯) அத்தியாசத்தினாலே சித்திரூபத்திலுங் காணப்படுகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

இன்றுமுதல் அத்தியாசத்தைக் கைவிட்டு ஆத்மா வகங்காரங்களை வேறுகண்டிருவென் றுத்தரம்.

(௧௧௦) அத்தியாசஞ் சீக்கிரத்தில்வருகிறது விவேகம் ஏன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

அத்தியாசம்போலே விவேகத்தையுந் திடப்படுத்தினால் வாராதோவென் றுத்தரம்.

(௧௧௧) துவிதமித்தையாய்ப் போகிறாற்போல அத்துவிதமும் மித்தையாய்ப்போகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

இன்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமல் மாயாமயமாயிருக்கிறது துவிதமோ அத்துவிதமோவென் றன்னநுபவத்தைப்பாரென் றுத்தரம்.

(௧௧௨) துவிதம்போலே அத்துவிதமும் அநித்தியமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதம் முன்னில்லையென்கிறதை அத்துவிதங் கண்டாற்

காணப்படாதபடியினாலே அத்துவிதமே நித்தியாபரோக்ஷ மென் றுத்தரம்.

(ககங) இப்படி யறிந்துஞ் சிலபேர்கள் திருப்தியடைந்து கவலைகெட்டுச் சந்தோஷியாமலிருப்பானே னென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தனக்காக்கிக்கொண்டு விசேஷித்து நம்பாமல் மேலெழுந்தபுத்தியினாலென் றுத்தரம்.

(ககச) யாதொருக்கால் இருதயத்திலிருக்கிற ஆசையெல்லாம் பற்றறவிட்டுப் போயிற் றன்றைக்கிவன் முத்தனென் று வேதஞ்சொல்லுகிறது ஞானிகளிடத்திற் காணோமென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரத்தையும் ஆத்மாவையும் ஒன்றாகக் கண்டுவருகிற ஆசையாகாதென்று அந்த வேதத்திற் கர்த்தம் அகங்காரக்கிரந்திவிட்டு ஆத்மாவை வேறாகண் டிருக்கிறவனுக்கு அகங்காரத்தினிடமாய்க் கோடியாசை வந்தாலும் ஆனியில்லையென் றுத்தரம்.

(ககரு) அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனபின்பு அகங்காரத்தினிடமாய் ஆசைவரலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்தபலத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(ககசா) ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தபலஞ் சரியானால் இரண்டுபேருக்கும் பேதமேதென்கிறசங்கைக்கு,

இவன் வித்துவான் இவன் மூடனென்கிறதை வேதப்பரீக்ஷயினாலே கண்டுபோகிறதே யல்லாமற் சொரூபங்கொண்டு காணாததுபோல அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனதுகொண்டு ஞானியெனறறிகிறதேயல்லாமற் பிராரத்த

(ககஎ) அகங்காரக்கிரந்தி போகாதிருந்தாலும் ஆத்மாவுக்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி யறிந்தபோதே நீயே கிருதார்த்தனென் றுத்தரம்.

(ககஅ) அகங்காரக்கிரந்திவிட்டுப் போனவனுக்கு அடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிலே ஒன்றைத் துவேஷிக்கிறதுமில்லை ஒன்றை வாஞ்சிக்கிறது மில்லையென்ற கீதாவசனப்படியே யிருப்பனென் றுத்தரம்.

(கககூ) ஆனால் உபேக்ஷைபண்ணுகிறதே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

கைகால் செத்துப்போனாற் கர்மத்தி லுபேக்ஷை வரும் இப்படி வியாதியே தத்துவஞ்ஞானமென்றால் உன் புத்தியல்லவோ தெளிவென்கிற பரியாசமே யுத்தரம்.

(கஉ0) இப்படிப் பரியாசம்பண்ணத் தேவையில்லை சடபரதர் முதலானபே ருபேக்ஷையாயிருந்தது புராணத்திற் கேட்டோமென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்திரீகள் வாகனங்களோடேகூடி விளையாடினாலும் ஞானி சரீரத்தைத் தானென்றெண்ணானென் று சாமவேதஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(கஉக) சடபரதர் காட்டிற்போனது ஞானநிமித்தமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானிகளுடைய சங்கத்தைத் துறந்ததேயல்லாமல் கல்லு கண் மரங்கள்போலப் பிரவிருத்தியற் றிருக்கவில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௨௨) இப்படி ஒவ்வொரு குணங்களைப்பிடித்து இதுவேஞானமென்று லோகத்தார் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரசித்தாந்த மறியாதமூடர்கள் ஒன்றகிடக்க ஒன்று சொல்லுவார்கள் அறிந்தவன் அப்படிச் சொல்லானென்றுத்தரம்.

(௧௨௩) சாஸ்திரசித்தாந்தந்தான் ஏதென்கிற சங்கைக்கு,

சகலசன்மார்க்கமுங்கூடி வைராக்கியம் உபரதிஞானமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும் இந்தமூன்று வகைக்கும் ஏது, சொரூபம், காரியம், அவதி, பலம், என்கிற ஐந்தும் வெவ்வேறாயிருக்கும் இவைகளை இன்னதின்னபடியென்று பகுத்தறியாத அவிவேகி எல்லாவற்றையும் ஞானமென்று தடுமாறிச் சொல்லுவன் பகுத்தறிந்தவன் அப்படிச்சொல்லானென்றுத்தரம்.

(௧௨௪) வைராக்கியமுதலான மூவகைக்கும் ஏதுமுதலான ஐந்தவஸ்தையும் எப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

வைராக்கியத்திற்கு ஏது, விஷயத்திலே தோஷதிருஷ்டி. சொரூபம், ஒக்காளம். காரியம், திரும்ப ஆசைவராமலிருக்கிறது. அவதி, பிரமலோகபரியந்தந் துரும்பாயெண்ணுதல். பலம், பிரமலோகம்.

உபரதிக்கு ஏது, அஷ்டாங்கயோகம். சொரூபம், சித்தநிரோதம். காரியம், விவகாரக்ஷயம். அவதி, சுழுத்தியைப்

ஞானத்திற்கு ஏது, சிரவணமனன நிதித்தியாசனம். சொரூபம், * தத்வமித்தியாபாவனை. காரியம், திரும்ப அகங்காரக்கிரந்தி வாராமலிருக்கிறது. அவதி, முன்தேகமே தானென்றுநின்றாற்போல பிரமமே தானென்கிற திடம். பலம், மோக்ஷமென்றுத்தரம்.

(௧௨௫) இந்தமூன்றும் ஒருமிக்கவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு.

இந்த மூன்றுங்கூடினால் திடசௌக்கியமுண்டென்கிறதேயல்லாமல் மோக்ஷத்திற்கு ஞானமாத்திரம் போதும் கர்மவசத்தினாற் சிலபேரிடத்திற் கூடியிருக்கும் சிலபேரிடத்திற் பிரிந்திருக்கும் கலங்கத்தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(௧௨௬) இப்படிக்கலங்காமல் நிலைநின்றவனுக்குச் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சின்மாத்திரமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே மாயை கற்பித்த ஜகச்சித்திரத்தை யுபேக்ஷித்துச் சதாகாலமுஞ் சின்மாத்திரமாகவே காண்பன்.

இந்தச்சித்திரதீபிகையை அநுசந்தானம் பண்ணிவருகிறவன் ஜகத்தைச்சித்திரமாகவே காண்பனல்லாமல் முன்போல உண்மையென்று மயங்கான்.

முதலாவது சித்திரதீபம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௧௨௬.

---

* தத்வமித்தியாபாவனை - என்றது - கூடஸ்த அகங்கார

இரண்டாவது திருப்திதீபம்.

சகலலோகங்கட்குஞ் சகலவேதார்த்தத்தை வெளிபண்ணினாலும் புருஷார்த்தத்தைப்பூரியிட்ட ஸ்ரீவித்யாரண்ணிய ஸ்வாமிகளுக்கு நமஸ்காரம்.

புருஷனானவன் ஆத்மாவை யிவனோதானென்றறிந்தாற் பின்னை யாருக்குப் போகநிமித்தமா யெந்தப் போகத்தை வேண்டிச் சரீரதாபப்படுவனென்கிற பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திற் கர்த்தஞ்சொல்லுகிறோம்.

(க) இந்த உபநிஷத்து என்னத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரதீபிகையிலே சொன்னபடி சகத்து மித்தையென்றும் உண்மையான சின்மாத்திரமேதானென்றுந் திடப்பட்ட சீவன் முத்தனுடைய திருப்தியைச் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(உ) இந்தவேதத்திலே புருஷனானவனென்கிற சொல்லுக் கர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுபாவத்திலே சித்தைத்தவிர வேறுபொருளில்லாவிட்டாலும் விவகாரத்திலே மாயாகற்பிதமாகச் சீவேசுரர்களென் றிரண்டுபேருண்டு இவரிற் சிருஷ்டிமுதலானவையைப்பண்ணுகிறவன் ஈசுரன் சாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள சம்சாரநிருவகிக்கிறவன் சீவன் இதில் அதிஷ்டான சைதன்னியத்துடனே கூடச் சீவனைப் புருஷனென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(ங) அதிகாரியைச் சொல்லுகின்ற புருஷசத்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தையுங் கூட்டி யர்த்தமாக்கலாமோ வென்கி

அதிஷ்டானத்தைத்தவிர ஆரோபத்திற்கு வேறுசொரூபமில்லாதபடியினாலும் விவகாரத்தி லிருவரும் ஒருவராகத் தோற்றுகையினாலும் முத்தியிலே ஆரோபமும் அதிஷ்டானமாத்திரமாய்ப் போகிறபடியினாலும் இரண்டையுங்கூட்டிச் சொன்னோமென் றுத்தரம்.

(ச) இந்தப்புருஷன் அதிஷ்டானப்பிரதானமா யெப்படிப் பேசுவான் ஆரோபப்பிரதானமா யெப்படிப்பேசுவானென்கிற சங்கைக்கு,

அதிஷ்டானம் ஆரோபத்திலடங்கியிருக்குங்காலத்தில் ஒருமைப்பாடாக நான் சம்சாரியென்றே பேசுவான் ஆரோபத்தைத்தள்ளி அதிஷ்டானமே தானாய்க் காணும்போது நான் அசங்கன் சின்மாத்திர மென்றே பேசுவா னென றுத்தரம்.

(ரு) நான் அசங்கனென்னும்போது அசங்கனிடத்திலே அகங்காரங்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

முக்கியவகங்காரமொன்றும் அமுக்கிய வகங்கார மிரண்டுமாக அகங்காரமூன்றுண்டு அதிஷ்டான வகங்காரங்களைப்பகுத்துக்காணாத மூடனொருமைப்பாடாக நான் வந்தேன்போனேனென்று சிதாபாசனாகப்பேசுகிறது முக்கியவகங்காரம் லக்ஷணாவிருத்தியினாலே பகுத்துக்கண்டஞானி நான் அசங்கன் சின்மாத்திரமென்றே பேசுகிறதும் விவகாரத்தில் நான்வந்தேன் போனேனென்று சிதாபாசனாகப் பேசுகிறதும் அமுக்கிய வகங்காரமாம் ஆகலின் இலக்கணையால் அகஞ்சத்தார்த்தமாக நானென்னு முணர்ச்சிக்குவிடமாதலால் அசங்கனாகின்றே னென்னும் ஞானங்கூடுமென்

(௬) அஞ்ஞானி ஞானியென்னு மிருவருஞ் சிதாபாசரல்லவோ இவர்களில் ஞானி தனக்கன்னியமாயிருக்கிற சாக்ஷியை நானென்னக்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

முகாபாசத்திற்கெப்படியானால், கண்ணாடியிலே பிரதிவிம்பிக்கிற முகஞ்சுபாவமல்ல அதைப்பார்க்கிற முகமே சுபாவமானாற்போலச் சிதாபாசனுக்குஞ் சிதாபாசனாயிருக்கிற தான் மித்தையானபடியினாலும் சாக்ஷியாக மிஞ்சுகிற தான் சுபாவமானபடியினாலும் தன்னுடைய சுபாவ சைதன்னியத்தை நானென்னக்கூடுமென் றுத்தரம்.

(௭) சிதாபாசனாகவிருக்கிற சிதாபாசன் மித்தையானாலவனனுசந்தானம்பண்ணுகிற ஞானமு மித்தையாகவேண்டும் அதுசம்சாரத்தைப்போக்கமாட்டாதென்கிறசங்கைக்கு,

இந்த ஞானமித்தையானாலும் இதனாற்சிதாபாசனுக்கு முன்னிருந்த சம்சாரம் பொய்யானபடியினாலேஅதைப்போக்குதற்கிந்தஞானமே போதுமென் றுத்தரம்.

(௮) புருஷசத்தத்திற் கர்த்தங்கேட்டோம் இனி ஆத்மாவை யிவரோ நானென் றறிகிற தெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

சந்தேக விபரீதமறத் தேகமே தானென் றிருந்தாற்போலச் சாக்ஷியே தானென் றறிகிற திடக்ஞானமே இவரோ தானென்கிறதென் றுத்தரம்.

(௯) இவரோ தானென்கிற சொற்பிரத்தியக்ஷத்தை யல்லவோ சொல்லுகிறது அவர் கெதத்திற்குப் பரோக்ஷமாயிருக்கக்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தாமவனுக்குத் தன்னிடத்திலேதானே அஞ்ஞானம் ஆவரணம் விக்ஷேபம் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம் துக்கநிவிரு

போல ஆத்மாவினிடத்திலும் ஏழவஸ்தையுங் கூடுமென்றுத்தரம்.

(௧௦) தசமனிடத்திலும் ஆத்மாவினிடத்திலும் இந்த ஏழவஸ்தையும் அநுபவமாகக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

தசமன் ஒன்பதுபேரையும் எண்ணினவுடனே பத்தாமவனைக் காணாமற் றிடுக்கிட்டுக் கலங்கினதே அஞ்ஞானம்,

பத்தாமவனைக்காணோம் அவனெங்கே போனானோவென்கிற பராமரிசையே ஆவரணம்.

ஆற்றிலே போனானென் றழுகிறதே விக்ஷேபம்.

ஆப்தனுபதேசத்தினாற் சுவர்க்காதி லோகம்போலப் பத்தா மவனிருக்கிறானென்கிறது பரோக்ஷக்ஞானம்.

நீயே பத்தாமவனென் று ஆப்தனெண்ணிக் காட்டவறிந்ததே அபரோக்ஷக்ஞானம்.

முன்செத்தானென் றழுதவழுகை போனதே துக்கநிவிருத்தி.

பத்தாமவனைத் தானாகக்கண்ட சந்தோஷமே தடையற்றவாநந்தம் இப்படிப்போல ஆத்மாவினிடத்திலேயுங்காட்டும்படி.

சிதாபாசன் அநாதிசம்சாரத்திலழுந்தித் தன்னுடைய சுபாவத்தைவிசாரியாமலுபேக்ஷித்திருக்கிறதே அஞ்ஞானம்

அமார்க்கத்திலே விசாரித்து ஆத்மாவுண்டானாற்றோன்றுறோ இல்லையென்கிறதே ஆவரணம்.

சரீரத்திரயத்தையுஞ் சிதாபாசனையுந் தானாகக்கண்டதே விக்ஷேபம்.

ஆப்தனுபதேசத்தினாற் பிரமமுண்டென் றறிகிறதே

வேதாந்த விசாரத்தினாலந்தப்பிரமம் நாமென்றறிகிறதே அபரோக்ஷக்ஞானம்.

நான் கர்த்தாபோக்தா வல்லவென்றுபோனதே துக்கநிவிருத்தி.

செய்யத்தக்கதெல்லாஞ் செய்துமுடிந்தது அடையவேண்டியதெல்லா மடைந்து முடிந்ததென்கிற சந்தோஷமே தடையற்றவாநந்தம் இப்படிச் சிதாபாசனுக்கு ஏழவஸ்தையுண்டென் றுத்தரம்.

(கக) இதிலே பந்தப்படுத்துகிற அவஸ்தையேது மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிற அவஸ்தையேதென்கிற சங்கைக்கு,

முந்தின மூன்றும் பந்தத்தைக்கொடுக்கும் பிந்தின நான்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(கஉ) முந்தின மூன்றிற்கு ளெந்தெந்த அவஸ்தையெந்தெந்தவநர்த்தங்கொடுக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மாவை நானறியேனென்கிற வுதாசீனமே அஞ்ஞானத்தில்வந்த அநர்த்தம்.

அமார்க்கத்திலே விசாரித்துக்கூடஸ்தரிருந்தாற்றோற்றோ இல்லையென்கிற விபரீதவார்த்தையே ஆவரணத்தில் வந்த அநர்த்தம்.

இகபரத்தைக்குறித்துச் செய்தொழிலெல்லாநம்முடையதொழில்தானே புண்ணியபாவபலமும் நம்மைவிடாதென்கிற நடுக்கமே விக்ஷேபத்தில் வந்த வநர்த்தம்.

இப்படி யிந்த மூன்றவஸ்தையும் அநர்த்தங்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(கங) அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும் விக்ஷேபமும் முந்தின ...

காரணரூபமாய்ப் பிரமத்தினிடத்திலே யிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமம் நிருவிகாரம் அதனிடத்திலே யிருக்குமென்னக்கூடாது சிதாபாசனிடமாய்த் தானே முந்தின இரண்டவஸ்தையும் வாசனாரூபமாயிருந்தது ஆகையினால் ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கே ஆத்மாவுக்கில்லையென் றுத்தரம்.

(கச) பூர்வாசாரிகளெல்லாரும் அஞ்ஞானத்திற்காதாரஞ் சிதாபாசனென்று சொல்லாமற் பிரமமென்று சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரோபத்திற் கதிஷ்டானம் பிரமமானபடியினாலேயெல்லாம் பிரமத்தி லாரோபமென்று சொன்னார்கள் நாமநுபவத்தினாலே அவஸ்தையெல்லாஞ் சிதாபாசனுக்கென்று சொன்னோமென் றுத்தரம்.

(கரு) இந்த ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனிடத்திலே யநுபவமாய்க் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நான் சம்சாரி நான் பரோக்ஷக்ஞானி நான் விக்ஞானி நான் துக்கமற்றவன் நான் கிருதகிருத்தியனென்கிறவிக்ஷேபமுத லைந்தவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனே யநுபவிக்கக் கண்டாற்போல நான் அஞ்ஞானியென் திருஷ்டிக்குப் பிரமமில்லையென்கிற முந்தின இரண்டவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனே யநுபவிக்க அநுபவங்கண்டோமென் றுத்தரம்.

(கசா) இனி, மேலவஸ்தைநாலும் மோக்ஷங்கொடுக்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானத்தினால் அசத்தாவரணமும் அபரோ...

யாய்த் தோற்றுகையினால் ஆரோபிக்கப்பட்ட ஜீவத்துவம் நஷ்டமானவுடனே கர்த்தத்துவமுதலான சகலதுக்கமும் விட்டுப்போம் சகலசம்சாரமும்நிவிருத்தியானவுடனேநான் நித்தியமுத்தனென்கிற கெம்பீரங்கொண்டு தடையற்ற வானந்தம்வரும் இப்படி நாலவஸ்தையும் மோக்ஷங்கொடுக்கிறவடைவென் றுத்தரம்.

(௧௭) பிரமம் சுயம் பிரகாசமானாற் பரோக்ஷக்ஞான விஷயமா யெப்படி யிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

பிரம முண்டென்று பிரகாசிக்கையினாற் குற்றமில்லையென் றுத்தரம்,

(௧௮) சுயம்பிரகாசமானால், தானாய்விளங்கவேண்டுமேயல்லாமற் பிரமமுண்டென்று விளங்கலாவதேது ஆகையினாலே அந்தப் பரோக்ஷக்ஞானம் பிரமாணமல்ல வென்கிற சங்கைக்கு,

முந்தின நிர்ணயத்திற் கழிவுவந்ததுகொண்டும் கண்ணாரக்காணாததுகொண்டும் தாறுமாறாயறிந்ததுகொண்டும் ஏகதேசமாய்க் கண்டது கொண்டும் அப்பிரமாண மென்றால் இந்த நாலுவகையிலே ஒன்றாகிலுங்கண்டு அப்பிரமாண மென்னவேண்டும் ஆகையினாற் பரோக்ஷக்ஞானத்திற்கு இந்த நாலுவகையு மில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௯) இந்த நாலுவகைத் தூஷணமு மில்லையென்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமில்லையென்றொருபிரமாணங் காணாதபடியினாலே முந்தின நிர்ணயத்திற்கழிவில்லை கண்ணாரக் காணாததுகொண்டு பரோக்ஷக்ஞானம் அப்பிரமாணமென்றால் ...

ன்னக்கூடாது, ஏகதேசங் கண்டதுகொண்டு அப்பிரமாண மென்றால், கடக்ஞானமுதலாகப் பிராந்தியாக வேண்டும் ஆகையினாற் பரோக்ஷக்ஞானத்திற் கொருதூஷணமுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௨௦) நிரம்ஸ வஸ்துவினிடத்திலே அம்ஸகற்பனை யெப்படி வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னைத் தொட்டில்லாவிட்டாலுந் தள்ளப்பட்ட வுபாதியைத் தொட்டுண்டென் றுத்தரம்.

(௨௧) உபாதியைத்தொட் டெப்படியுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானத்தினால் அசத்தென்கிற அம்சந் தள்ளப்பட்டது பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்தினால் அபானம்ஸந்தள்ளப்பட்டதென் றுத்தரம்.

(௨௨) பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்திற் காணியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தா மவன்தானேயென்று கண்டபிற்பாடு முன் கண்ட வொன்பதுபேருக்கு மில்லையென்று கண்டாற்போல ஆத்மாவேபிரமமென்று கண்டபின்பு முன்தானாகவழங்கின அகங்காரத்தைத் தானல்லவென்று தள்ளுமேயல்லாமல் நான் பிரமமென்கிற பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்தைக் கெடுக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௨௩) இப்படிப் பரோக்ஷக்ஞானம் அவாந்தர வாக்கியத்தினால் வருமென்றும் பின்மஹாவாக்கிய விசாரத்தினாற் பிரத்தியக்ஷக் ஞானம்வருமென்றும் எங்கே சொல்லியிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

உத்தாலகர் சுவேதகேதுவுக்கு முந்திப் பரோக்ஷக்ஞா

ஞ்சொன்னானென்று சாமவேதத்திலும் வருணன் பிருகுவுக்குமுந்திப் பரோக்ஷக்ஞானஞ்சொல்லிப் பின்பைந்தாந்தரத்திலே பிரத்தியக்ஷக்ஞானஞ் சொன்னானென்று எசுர்வேதத்திலும் தேவேந்திரன்முந்தி அவாந்தரவாக்கியத்தினாற் பிரமத்தைப் பரோக்ஷமாயறிந்து பின் அபரோக்ஷக்ஞானத்தை யறிந்தானென்று இருக்குவேதத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கிறது, இந்தப்படி ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளும் வாக்கியவிருத்தியிலே வெளிபண்ணியிருக்கிறானென் றுத்தரம்.

(௨௪) மஹாவாக்கிய விசாரத்தினால் அபரோக்ஷக்ஞானம்வருமென்கிறது வாக்கியவிருத்தியிலே யெப்படி வெளிபண்ணினானென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரமுங் கூடஸ்தருந் தொம்பதத்திற் கர்த்தமென்றும் பரோக்ஷமாய் மாயாவுபாதியை யுடைத்தாயிருக்கின்ற செகத்காரண சைதன்னியமும் பிரமமுந் தற்பதத்திற் கர்த்தமென்றும் இரண்டும் விருத்தமாவதால் பாகத்தியாக லட்சணையினாலே அவனே யிவன் இவனே யவனென்கிற லக்ஷணம்போலக் கூடஸ்தரே பிரமம் பிரமமே கூடஸ்தரென்றறிந்தவுடனே இற்றைவரைக்கும் நாம் பிரமமல்லவென்கிற புத்தியும் ஈசுர சைதன்னியம் பரோக்ஷமென்கிற புத்தியும் இன்னவிடமென்று காணாமற்போம் ஆகையினால் அபரோக்ஷக்ஞானத்திற்கு மஹாவாக்கியமே காரணமென்று சொன்னானென் றுத்தரம்.

(௨௫) வாக்கியத்தினாற் பிறந்த அறிவெல்லாம் பரோக்ஷமேயல்லாமற் பிரத்தியக்ஷமல்லவென்கிற சங்கைக்கு,

வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலு மிழந்தானென்கிற சொற்போலப் பிரமமாக வேண்டுமென்றிருந்த சீவனுக்குச் சத

யக்காணும் நீயே தசமனென்கிறசொல்லும் அவனைப்பிரத்தியக்ஷமாய்க் காட்டவில்லையோவென் றுத்தரம்.

(௨௬) அந்தக்கரண வுபாதியிருக்கையினாலே சீவனைப் பிரத்தியக்ஷமாகக்காணலாம் நிருபாதியாயிருக்கிற பிரமம் பிரத்தியக்ஷமாகாதென்கிறசங்கைக்கு,

இரும்பு பொன்னென்கிறதுகொண்டு விலங்கென்கிறது போகாததுபோல அந்தக்கரணக்கூட்டரவே சீவவுபாதியானாற்போல அதனைத்தவிருகிறதே பிரம வுபாதியாமென் றுத்தரம்.

(௨௭) நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்பட்ட பின் நான் பிரமமென்கிற க்ஞானம்வரக் கணக்கில்லையே யென்கிறசங்கைக்கு,

நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்படாமல் உபாதிமாத்திரந்தள்ளப்பட்டுச்சைதன்னியந்தள்ளப்படாதபடியினால்நான் பிரமமென்கிற அறிவுவரலாமென் றுத்தரம்.

(௨௮) சாக்ஷிசுயம்பிரகாசமானால் விருத்திக்குவிஷயமாகக்கூடாது கூடுமென்றாற் பிரமம்விருத்தியிற்சிதாபாசனாலு மறியப்பட்டுச்சடமென்று வருப்பனுமென்கிற சங்கைக்கு,

கடத்தைப்பார்க்கில் விளக்குங்கண்ணும்வேண்டும் விளக்கைப்பார்க்கிற கண்மாத்திரம் போதும்போல அப்பிரகாசமான விஷயத்தை யறியுமிடத்தில் விஷயாக்ஞானத்தைப் போக்க விருத்தியும் அதனை யறியச் சிதாபாசனும்வேண்டும் சொப்பிரகாசமான பிரமத்தை யறியுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தைப்போக்க விருத்திபோதும் சிதாபாசன் தேவையில்லை இருந்தாலும் வெய்யில் விளக்குப்போலக் குன்றிப் பிரமத்

னுக்குப்பல * வியாப்தியில்லையென்று வேதமுஞ்சொல்லுகிறது இந்த அபரோக்ஷக்ஞானமே யிவரோ நர்னென்கிற வேதத்திற் கர்த்தமென் றுத்தரம்.

௨௯) ஸ்ரீசங்கராசாரியர் பலகாலுஞ்சிரவணம்பண்ணச் சொல்லி விதித்தபடியினாற் பிரத்தியக்ஷக்ஞானந்திடமல்ல வென்கிற சங்கைக்கு,

வேதம்பேதங் காமபேதங்கொண்டு கர்மபேதங்கண்டாற்போல ஞானபேதம்வாராதென்கிறதை ஆறுலிங்கத்தினாலுஞ்சகலவேதத்திற்கும் அர்த்தவிசாரம்பண்ணச்சொன்னார் எல்லாவேதத்திலும் ஒருபடித்தாய்க்கண்ட இந்தஞானத்திற்கு விபரீதபாவனை போகத்தக்கதாக மனனம்பண்ணச் சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(௩௦) விபரீதபாவனை ஏதென்கிறசங்கைக்கு,

தகப்பனிடத்திற் சத்துருபுத்தி பண்ணுகிறாற்போலத் தேகமே நான் பிரபஞ்சம் சத்தியமென்கிறதென் றுத்தரம்.

(௩௧) இந்தவிபரீதபாவனைக்குக் காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வெகுசென்மத்திலே பிடித்துச்செய்த சென்மாந்தரவாசனையே காரணமென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்த விபரீத பாவனை யெதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

நானே சத்தியமாயிருக்கிற பிரமம்தேகாதிப்பிரபஞ்சம் மித்தையென்கிற தத்துவபாவனையாற் போமென் றுத்தரம்.

(௩௩) தத்துவபாவனை பண்ணுகிற வடைவேதென்கிற சங்கைக்கு.

பிரமத்தைப் பலகாலும் ஏகாந்தத்திலிருந்து சிந்தனை செய்வதும் ஒருமுமுட்சுவரில் அவனுக்கு அதைத்தானே போதிப்பதுஞ் சமானாப்பியாசிவரி லொருவருக்கொருவர் அதையே போதிப்பதுமான இதை பிரமாப்பியாசமென்று பெரியோர்சொல்லுவரென் றுத்தரம்.

(௩௪) எந்நேரமுமி தேவேலையாயிருந்தால் நிருவாகமெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு.

தத்துவவிசாரம் பண்ணுகிறவனுடைய கர்மமெல்லாம் ஈசுரனே நிருவகித்துக்கொள்வானென் றுத்தரம்.

(௩௫) தத்துவபாவனைக்குக் காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு.

ஏகாக்கிரசித்தமே காரணமென் றுத்தரம்.

(௩௬) அந்த ஏகாக்கிர மெதனால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

ஈசுரவுபாசனையினால் வருமென் றுத்தரம்.

(௩௭) மந்திர செபம்போலவும் மூர்த்தித் தியானம் போலவும் தத்துவபாவனைபண்ணுகிறதற்கு நியமமுண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

மந்திரசெபமுதலானவைகட்குத் திருஷ்டபலமல்லாதபடியினால் நியமமும்நியமந்தப்பினாற்பிரத்தியபாயமுமுண்டு அசனம்பண்ணுகிறது பசியைப்போக்குகிறாற்போலத் தத்துவபாவனையும் விபரீதபாவனையைப்போக்குகிறது திருஷ்டபலமானபடியினால் நியமந்தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௮) பிரமாப்பியாசம் பலபடப்பண்ணச்சொன்னபோதே பிரயாசமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

சஞ்சலமாக விருக்கின்ற மனதிற்கு நியமம்பூண்ட செ

ன்ற மூர்த்தித்தியானமுமே பிரயாசமல்லாமற்கூத்துப்பார்க்கிறதுபோல வெகுவாயெடுத்துக்காட்டு முச்சாதக்கதைகளோடே கூடியிருக்கிற பிரமாப்பியாசம் பிரயாசமல்ல மனதிற்கு விநோதமென்றே யுத்தரம்.

(௩௯) மனது சஞ்சலமென்றதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தான்போனதேவழியாய்ச் சஞ்சலமே சுபாவமாயிருக்கிற மனதை நிறுத்துகிறது வாயுவை நிறுத்துகிறதற்குச் சரியென்கிற கீதாவசனமுஞ் சமுத்திரத்தைக் குடித்தாலும் நெருப்பை விழுங்கினாலும் மேருவைப் பிடுங்கினாலும் மனதை நிறுத்தக்கூடாதென்கிற வாசிஷ்டமும் பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௪0) இப்படி விக்ஷேபமாயிருக்கிற மனதிற்குச் சின்மாத்திரமே ஆத்மா, மற்றுள்ளதெல்லா மித்தையென்கிற நித்தியாசனங்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

காவியந் தர்க்கஞ் செட்டு வெள்ளாண்மைகளிலேவிழுந்தமனதிற்குக் கூடாதென் றுத்தரம்.

(௪க) இப்படியானால் போசனாதிகளும் விக்ஷேபமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

சொற்பவிக்ஷேபமாகிய போசனாதிக ளநுசந்தானத்தைக்கெடாதபடியினால் விக்ஷேபமல்லத் தானேபிரதானமாயிழுத்துக்கொண்டுபோகிற தர்க்கமுதலானவைகள் தத்துவத்தைக் கெடுக்கைகயினால் இவைகளே கனவிக்ஷேபமாகையினால் இதரவித்தைக் கிடங்கொடுக்கவொண்ணாதென் றுத்தரம்.

(௪உ) இப்படி யெல்லாவித்தையையும் விட்டாற் சீவிக்

அசனத்தை விடச்சொன்னாற் சீவிக்கப்படாதே யல்லாமல் இதரசாஸ்திரத்தை விடச்சொன்னால் எப்படிச் சீவிக்கிறதென்கிற துராக்கிரத்தை விட்டுவிடென் றுத்தரம்.

(௪௩) ஞானியாகவிருந்த சனகன் ராச்சியபாரம்பண்ணவில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சனகன் திடக்ஞானத்தினால் ராச்சியபாரம்பண்ணினான் உனக்குந் திடக்ஞானமுண்டானால் பிராரத்தவசத்தினாற்றார்க்கபாடமுதவானவைகளைச் செய்யலாமென் றுத்தரம்.

(௪௪) இப்படிப் பிராரத்தமென்று தானே அநாசாரத்தைப் பண்ணலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மத்தையொருவராலு மழிக்கப்படாதென் றுத்தரம்.

(௪ரு) ஆனால் ஞானிக்கும் மூடனுக்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வழிப்போக்கரிருவருக்குந் தங்குமூர்சரியானாலும் அறிந்தவன் திடமாய்ப்போக அறியாதவன் ஏங்கிக்கொண்டுபோகிறாற்போல ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தஞ் சரியானாலும் ஞானி தான் அகர்த்தாவென்று திடமாயிருப்பன். அஞ்ஞானி யேங்கிச்சாவன் இதுவே பேதமென் றுத்தரம்.

(௪௬) இவரோ நானென்கிற அபரோக்ஷக்ஞானமறியப்பட்டது ஆருக்குப் போகநிமித்தமா யெந்தப்போகத்தைக்குறித்துச் சரீரதாபப்படுவனென்கிற வாக்கியத்திற் கர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்ஷாத்காரம் வந்தவனுக்கு விஷயமும் புசிப்பானுமில்லையென்கிறதென் றுத்தரம்.

(௪௭) பிராரத்தபோகம் புசிக்கையிலே இந்த இருவகையு மில்லையென்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரசாலத்திற் கந்தர்வ நகரத்தைப் பார்க்கிறவன் ஒருபோகத்தையும் இச்சியாமற் சிரித்துப்போட்டுப் போகிறாற்போலச் சாக்ஷாத்காரம் வந்தவனுக்குச் சகத்துப்பொய்யாய்ப்போனபடியினால் விஷயமும் புசிக்கிறவனுமில்லாமல் எண்ணெயற்ற விளக்குப்போல ஆசை சங்கற்பமெல்லாமணைந்துபோமென் றுத்தரம்.

(௪௮) பிராரத்தபோகத்தைப் புசித்தால் ஆனியேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆனியொன்றுமில்லை தோஷதிருஷ்டியினாலே திடப்படப் புசிக்கவுமாட்டானென்றுத்தரம்.

(௪௯) விஷயத்திலே எந்தெந்தத்தோஷ மிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

அர்த்தத்தைத் தேடுகையிலும் ரக்ஷிக்கையிலுந் துக்கமேயொழியச் சுகமில்லை மலமூத்திர நரம்பென்பு தசையினால் நிருமிதமான ஸ்திரீபிண்டத்தில் எது நல்லது பசித்தாலும் விஷத்தைத்தின்னாததுபோல் ஞானியு மிதனை விரும்பான் தோஷவிஷயம் பிராரத்தத்தினாற் புசிக்க மூண்டாலுங் கிலேசத்துடனே புசிப்பானேயல்லாமற் சந்தோஷத்துடனே புசியானென்றுத்தரம்.

(௫௦) புசிக்கையிலே கிலேசமேதென்கிற சங்கைக்கு

இன்ன மிந்தக்கர்மந் தொலைந்ததில்லையோ வென்கிறதே கிலேசமென்றுத்தரம்.

(௫௧) உம்முடைய பிர

இந்தச் சம்சாரதாபம் விரத்தியேயல்லாமற்கிலேசமல்லவென்றுத்தரம்.

(௫௨) இந்தவிரத்தியெதனால்வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சகத்துப்பிராந்தியென்கிற திடக்ஞானத்தினால் வந்தது ஆகையினால் ஞானிகிடைத்ததுகொண்டு திருப்தியடைவன் அஞ்ஞானி யெத்தனைபோகங்கிடைத்தாலுந் திருப்தியடையானென் றுத்தரம்.

(௫௩) அஞ்ஞானிக்குப் போகமெல்லாம் புசித்தபிற்பாடாகிலுந் திருப்திவாராதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மேன்மேலும் நெய்யைவிட்டதனாலக்கினி யணைந்ததானால் அஞ்ஞானிக்கும் போகத்திலாசையடங்கும் மற்றப்படி வைராக்கியத்தினாலாசையடங்குமென் றுத்தரம்.

(௫௪) ஞானியுங் கர்மவசத்தினாற் கிடைக்கிற போகம் புசிக்கிறவழியே யழுந்திப்போகானோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிடித்துவிட்ட ராசா வொருகிராமங்கொண்டு சந்தோஷிக்கிறாற்போல ஞானியுங்கிடைத்ததுகொண்டு சந்தோஷிப்பன் அறிந்து திருடுகிற திருட்டு விநோதமாகிறாற்போல அந்தப்போகம் மேன்மேலுங் காமசங்கற்பத்தை யுண்டாக்கமாட்டாதென்றுத்தரம்.

(௫௫) இப்படிக்கொத்த விவேகமனதிலே யுறைத்திருந்தாற் பிராரத்தகர்மம் மேலெழுந்த வாசனையை யெப்படி யுண்டாக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இச்சையநிச்சை பரவிச்சையென்று பிராரத்த மூன்றுவிதமானபடியினாலே இச்சையும் வரலாமென்றுத்தரம்.

(௫௬) இது ஆகாதென்கிறதிலே யாருக்காகிலும்ஆசை

அபத்தியம் பண்ணுகிறவனுக்குந் திருடுகிறவனுக்கும் ராசஸ்திரீயை இஷ்டம்பண்ணுகிறவனுக்குந் தனக்காகாதென்றறிந்திருந்தும் ஆசையேன்வந்தது ஆகையினாலிதை ஈசுவரனாலு மறிக்கப்படாது ஞானம்வந்தாலும் அவனவன் பிரகிருதிபோகாதென்கிறகீதாவசனமேபிரமாணமென்றுத்தரம்.

(ருஎ) நீர் ஏழைகளுக்காகப் பரிகரித்துச் சொல்லுகிறீர் சாமர்த்தியமுண்டானாலந்தக்கர்மத்தை மறிக்கலாமென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படியாமானால் நளன் ரகுநாதன் தர்மபுத்திரர்முதலானவர்கள் துக்கப்படக்கணக்கில்லை ஈசுரனும் பஞ்சகிருத்தியத்தி லுழலக் கணக்கில்லை ஆகையால் ஈசுர கற்பனையை ஒருவராலுந் தள்ளப்படாதென் றுத்தரம்.

(ருஅ) இச்சாப்பிராரத்த பலமறியப்பட்டது இனி அநிச்சாப்பிராரத்தமாவதேது அதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நாம்மனதிலே பண்ணவொண்ணாதென்றிருக்கிற காரியத்தைப் பலவந்தத்தினாலே நம்மைக் கொண்டுபண்ணுவிக்கிறவனார் நாம் வேண்டுமென்கிற காரியத்தை விலக்குவிக்கிறவனொன்றுகேட்ட அர்ச்சுனனுக்கு அவனவன்கர்மந்தானே செய்விக்கிறதென்ற கிருஷ்ண வாக்கியமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(ருகூ) இனிப்பரவிச்சாப்பிராரத்த மாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

தனக்கு இச்சையநிச்சை இல்லாதிருந்தாலுஞ் சேர்க்க

(சுo) இப்படியானால் எதையிச்சிக்கப் போகிறானென்கிற வேதவாக்கியம் ஆசையைமறுக்கச்சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தவேதம் இச்சையைவிலக்கவில்லை மற்றென்னெனில் வறுத்தவிதைபோல வாதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(சுக) வாதிக்கிற தாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

வறுத்தவிதை முளையாவிட்டாலுந் தீனிக்குதவுகிறாற்போல ஞானியினுடைய வாசையும் அகப்பட்ட போகத்தோடே திரும்புமல்லாமல் மேன்மேலும்வினைகொண்டு காமசங்கற்பங்களைப் பண்ணாததே வாதையென் றுத்தரம்.

(சுஉ) இவனுக் கிப்படி விஷயத்திலே சிரத்தையேதனாலே வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விஷயஞ்சத்தியமென்கிற பிராந்தியில்லாதபடியினால் இதிலேசிரத்தை வரவில்லையென் றுத்தரம்.

(சுங) விஷயப்பிராந்திக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நமக்கிருக்கிற போகமெல்லாம் நாளுக்குநாளுத்தரோத்தரமாகவேண்டும் ஒருக்காலுமாறாத ஐஸ்வரியமாயிருக்கவேண்டும் இடையிலே விக்கினங்கள் வராதிருக்கவேண்டுமென்கிற காங்க்ஷையே பிராந்தியென் றுத்தரம்.

(சுச) இஃதெதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

வருகின்றவினைவாராதிருக்கப்போகிறதுமில்லை வாராதவினை வரப்போகிறது மில்லையென்கிற போதமே அந்தப் பிராந்தியைத் தள்ளுமென் றுத்தரம்.

(சுரு) ஞானிக்கு மஞ்ஞானிக்கும் பொதுவாயிருக்கிற

ஒருத்தருக்குப் போகத்தைக் கொடுப்பானே னென்கிற சங்கைக்கு,

தனக்குப்பிராப்தியில்லாததை யடையவேண்டுமென்று சங்கற்பித்த பிராந்தனுக்குத்துக்கத்தைக் கொடுக்கும் இது மாயாமயமல்லவோ உள்ளபடி முடியுமென்கிற ஞானிக்குச் சங்கற்பத்தையே உண்டாக்கமாட்டாதது துக்கத்தை யெப்படிக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௬௬) இந்தச் சகத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிறதெப்படி இதில் ஆசக்தியெப்படிப்போமென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனம்போலவும் இந்திரசாலம்போலவும் இன்னபடி வரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமற் றோற்றியழிந்துபோகையினால் மாயாமயமென்று பார்க்க அப்போது சொப்பனத்திற்குச் சமானம் சாக்கிரமென்கிற நிலைமையுறைத்தால் இதில் ஆசக்திபோமென் றுத்தரம்.

(௬௭) இந்தத்தத்துவக்ஞானத்திற்கு ஆக்கிரகமெதிலே பிராரத்தகர்மத்திற்காக்கிரகமெதிலே யென்கிறசங்கைக்கு,

ஞானத்திற் காக்கிரகம் இந்திரசாலம்போல சகத்தின் மித்தையாத்தன்மையை அனுசந்தானம்பண்ணுவதிலே பிராரத்தத்திற் காக்கிரகஞ் சீவனுக்குச் சுகதுக்கங் கொடுக்கிறத்திலேயென் றுத்தரம்.

(௬௮) பிராரத்தகர்மம் ஞானத்தைக் கெடாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சகத்தைச் சத்தியமாகத் தோற்றுவித்துப் பிராரத்தகர்மம் போகங்கொடுத்தால் அப்போது ஞானத்திற்கு விரோதமென்றறிக சகத்துமித்தையென்கிற விவேகத்தைக் கெடா

டுக்கிறபடியினாற் பிராரத்தம் ஞானத்தைக்கெடாதென் றுத்தரம்.

(௬௯) ஞானந்தான் பிராரத்தத்தைக் கெடாததோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானம்வந்தவுடனே சகத்துத் தடைபட்டுப்போனாற் பிராரத்தத்தைக் கெடுக்குமென்றறிக அப்படிக்கெடாமல் மாயாமயமென்று தோற்றுகையினால் ஞானத்திற்கும் பிராரத்தத்திற்கும் விரோதமில்லையென் றுத்தரம்.

(௭௦) யாதோரவஸ்தையிலே எல்லாம் ஆத்மாவாய்ப் போம்போது எவன் எந்த இந்திரியத்தினால் எந்த விஷயத்தைப்புசிக்கப்போகிறானென்கிற வேதம் ஞானம் வந்தவுடனே சகலமும் தடைபட்டுப்போமென்றல்லவோ சொல்லுகிறது ஆகையினால் ஞானிக்குப் பிராரத்தபோக மெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தவேதஞ் சுழுத்தியையும் விதேககைவல்லியத்தையுஞ்சொல்லுகிறதேயல்லாமல் சீவன்முத்தியைச் சொல்லவில்லையென்று வியாசர் சூத்திரஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௭௧) நான்சொன்னதே யர்த்தம் மற்றப்படிக் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

யாக்கியவல்கியர் முதலான பூர்வாசாரிகளுக்குத் துவித திருஷ்டி யிருந்தபடியினாலே ஞானமில்லையாக வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௭௨) அவர்களுக்குத் துவிததிருஷ்டி யில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

அப்போது சிஷ்யனைக்குறித்தவர்கள் ஞானஞ்சொல்லாம லிருக்கவேண்டும் அப்படியல்லாமல் அவர்களுடைய

(எங) அவர்களுக்குப் பிரபஞ்சந்தோற்றாத நிருவிகற்பசமாதியிலே ஞானமுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப் பக்ஷத்திற்குச் சுழுத்தியு ஞானமாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(எச) சுழுத்தியிலே நான் பிரமமென்கிற ஞானமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகையினாலே நான்பிரமமென்கிற சிவன் முத்தியேஞானம் சகத்துமறைகிறதல்லவென் றுத்தரம்.

(எரு) இந்தவிரண்டுங்கூடியே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதந்தோற்றாததே ஞானமென்கிற வுன்னுடையபக்ஷங்கடங்களுக்குமுண்டு கொசுகுகூப்பிடுகிறதுள்படக் கேட்கையினால் நிருவிகற்பஞானமுங் கடக்ஞானத்திற் கிடல்லவென் றுத்தரம்.

(எசு) ஆகையினால் ஆத்மவிசாரமே ஞானமல்லாமற்றொய்த மறைகிறதல்லாதுபோலவே யிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச்சித்தாந்தந் தெரிந்தபோதே நீயே கிருதகிருத்தியனென் றுத்தரம்.

(எஎ) பொல்லாதமனதை நிறுத்தத்தேவையில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

நாட்டமானவிஷயத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிறதுதானே மனதை நிறுத்துகிறதென் றுத்தரம்.

(எஅ) எந்தப்போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறானென்கிற சொல்லுக்கு அர்த்தந்தெரிந்தது ஆருக்குப்போகநிமித்தமென்கிற சொல் எதைச்சொல்லுகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

(எகூ) புசிக்கிறவனேதனுவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தர் நிருவிகாரியானபடியினாலே சுகதுக்கபோகவிவகார நமக்கில்லை சிதாபாச னாரோபமானபடியினாலவனுஞ்சுகதுக்கம் புசிக்கிறவனல்ல அப்படியிருக்க அதிஷ்டானத்தைவிட்டு ஆரோபமிராதபடியினால் இருவரையு மொருவனாகக்கண்டு தாதாத்மியத்தினால் இவனேபுசிக்கிறவனென்று லோகத்தார் சொல்லுகிறதேயல்லாமல் விவேகம்பண்ணினாற் புசிக்கிறவனே யில்லையென் றுத்தரம்.

(அ0) எப்படியானாலும் ஆத்மாத்தானே புசிக்கிறவனென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மா வாரென்று விசாரிக்குமிடத்திற் சகலவேதங்களும் இந்த லௌகிகாத்மாவைத் தொடங்கி ஆநந்தமய கோசபரியந்தங் கழித்துப்போட்டுக் கூடஸ்தனை யல்லவோ ஆத்மாவென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(அக) சிதாபாசனில்லாதவனானால் அஞ்ஞானதிசையிலே தான் எப்படி புசிக்கிறவனானானென்கிறசங்கைக்கு,

கூடஸ்தருடைய சத்தையைத் தன்னிடத்திலு மிறக்கிக்கொண்டு நமக்குப்போகமுண்மையென்று கலங்கி விஷயங்களைக் காங்க்ஷித்தானென் றுத்தரம்.

(அஉ) இப்படியானால் இவ்விடத்திலே பண்ணவேண்டிய வநுசந்தான மேதென்கிற சங்கைக்கு,

லௌகிகத்திலே புசிக்கிறவன் பிரியமாயிருக்கிற விஷயங்களைப்பார்க்கிலுந் தன்னைப் பிரியமாய்க்காண்கிறாற்போல விவேகியுங் கூடஸ்தருக் கன்னியமெல்லா மப்பிரியமென்றுதள்ளிக் கூடஸ்தனையே பிரியமாய்க் காணவேண்டுமென்

(அங) பிரியமாய்க்காண்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

பாமரனாக விருக்கிறவன் மாலை சந்தனமுதலான விஷயத்திலேபண்ணுகிற இச்சையையுஞ் சாவதானமாகவே வாதம்பண்ணவேண்டு மென்கிறவன் காவிய நாடகங்களிலே பண்ணுகிற நிரந்தர விசாரத்தையும் கர்மியுபாசகர் செபம் யாக முபாசனாதிகளிலே பண்ணுகிற விசுவாசத்தையும் போகியானவன் மனதை நிறுத்தப்படுகிற வருத்தத்தையுங் கூடஸ்தரிடத்திலே பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்,

(அச) இப்படிப்பண்ணினால் வரப்போகிற பலனேதென் கிற சங்கைக்கு,

போகம்வித்தை புண்ணியலோகம் அணிமாதி அஷ்டமாசித்தி இந்நாலுபேருக்கும் வருகிறாற்போலக் கூடஸ்தராயிருக்கிறதன்னை மூன்றவஸ்தையுங் கடந்தவராய் ஏகராய்ச் சத்சிதானந்தராய்ச் சதாசிவமாய்க் கண்டவனுக்குச் சொப்பனம்போலப் புண்ணியபாவ கர்மத்தொடக்கற்று முத்தனாவானென் றுத்தரம்.

(அரு) இப்படிக் கண்டவனுக்குப் புசிக்கிறவ னொன்று வகுப்பற்றதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கென் றுத்தரம்.

(அசு) இவன் சாக்ஷியைவிட் டிராதபடியினால் இவனைப் பற்றிப் போகங்கள் சாக்ஷியிடத்திலும் ஆரோபிக்கப்படாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் ஓரவஸ்தையிலே கண்டதோ ரவஸ்தையிலே காணாத மாயாமயத்திற் கூட்டப்பட்டவனான படியினாலேதானி ல்லாமற் போகி

கம் வேண்டான் முன்போலத்தானே புசிக்கிறவனென்று சொல்லுதற்கு மூக்கறையன்போலே குன்றிப் பிராரத்த போகம் புசிக்கிறபடியினா லிதையெப்படிச் சாக்ஷியிடத்தி லாரோபிக்கப்படும் ஆகையினால் வேதமும் புசிக்கிறவனில்லையென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(அஎ) சரீராநுதாபமில்லையென்கிற வேதத்திற் கர்த்தமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானிக்கு மூன்றுசரீரத்தி லத்தியாசம் போனபடியினாலே மூன்றுசரீரத்துச் சுரங்களு மிவனைத் தாபப்படுத்தாதென் றுத்தரம்.

(அஅ) மூன்றுசரீரமேது அதுகளில் எந்தெந்தச் சுரமிருக்கிறது அஃதிவனை யெப்படித் தாபப்படுத்தாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்தூலசூக்ஷமகாரணமென்று சரீரமூன்று யிருக்கும் இதிலே வாதபித்த சிலேற்பனமுதலான வியாதியும் இடிசூடு முறிச்சல் முதலானபீடையும் ஸ்தூலசரீரத்துச் சுரம் காமக்குரோத லோபமோக மதம் லச்சை பயமுதலானவையுஞ் சமை தமை சிரத்தை பத்தி முதலானவையுஞ் சூக்ஷமசரீரத்துச்சுரம் பலபடக்காரிய சரீரத்தை யுண்டாக்குகிறதே காரணசரீரத்துச்சுரம் நூலைவிட்டுப் புடவையில்லாததுபோலவும் மயிரைவிட்டுக் கம்பளியில்லாததுபோலவும் மண்ணைவிட்டுக் கடமில்லாததுபோலவும் அதற்குச்சொன்ன சுரங்களைவிட்டுச் சரீரங்களில்லை இம்மூன்று சரீரங்களுக்குஞ் சொன்ன சுரமே சுபாவசித்தம்போலச் சிதாபாசனுக்குப் பிரகாசமே சுபாவமல்லாமல் அவனுக்கொரு சுரமுஞ் சுபாவமல்ல இப்படிச் சிதாபாசனுக்கு முதலாயில்லாத சுர

ஞானிக்குச் சரீராநுதாபமில்லையென்று சொல்லுகிறதென்னுத்தரம்.

(௮௯) இப்படியில்லாதசுர முன்னாளெப்படித் தபிப்பித்ததென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானத்தினாற் புத்திரதாராதிகள் தபிக்கிறதைத் தான் தபிக்கிறேனென்கிற மூர்க்கன்போலச் சரீரத்திரயத்தையுஞ் சாக்ஷியையுங்கூட்டித் தன்னுடைய ரூபமாயெண்ணிக்கொண்டு சரீரந்தபிக்கிறதைத் தான் தபிக்கிறதாகப் பிரமிப்பனென்னுத்தரம்.

(௯௦) ஞானம் வந்தபின்பாகிலுந் தபியாம லிருக்கவேண்டுமேயல்லாமற் றிரும்பத் தபிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

விவேகத்தினாற் பிராந்தியைத்தள்ளித் தன்னைச்சாக்ஷியாகவறிந்தபின் முந்தினதாபம்போய்விட்டது இந்தப்பழுதைக்காக வேதுக்கோடி இடுப்பு முறித்துக்கொண்டோமென்கிறதுபோல இல்லாதசம்சாரத்தை யேன்மேற்போட்டுக்கொண்டோமென்கிற வெறுப்பைத் தாபமென்கிறேயென்னுத்தரம்.

(௯௧) சாக்ஷி நாமென் றறிந்தாற்போதாதோ பலபட அநுசந்தானம் பண்ணுவானேன் பலபடத்தேக நானல்லவென்று பாவிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இல்லாத சம்சாரத்தை யும்முடையபேரிலே யாரோ பித்தேன் அதனைப்பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று சாக்ஷியைச் சரணமாயடைகிறதாகவும் பண்ணின பாவம்போகப் பிராயச்சித்தம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறாற்போலச் சஞ்சிதகர்மம்விட்டுப்போகத்தக்கதாகவும் அநுசந்தானம் பண்ணுகிற

சித்தத்தினால் பிராமணருடனேகூடினபின் பறங்கியைக்கண்டாலொடுகிறாற்போலத்தேக நானல்லவென் றனுசந்தானம் பண்ணுகிறதென் னுத்தரம்.

(௯௨) ஞானியாயிருக்கிறவன் முன்போலப் பிரபஞ்ச விவகாரம்பண்ணாமல் நாணுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

குய்யத்திலே குஷ்டம்பிடித்தவேசி அறிந்தவர் முன்னாடக நடிக்கி நாணுகின்றாற்போலச் சிதாபாசனுந்தன்னை மாயாமயமென் றறிந்தபின் றன்னைக்கர்த்தாவென்று சொல்ல நாணுவானென் னுத்தரம்.

(௯௩) ஞானம்வந்தபின் னாணமு நடுக்கமும் வரலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

வாலிபனாகவிருக்கிறவன் ராச்சியத்திற்காக ராஜாவையாசிரயம்பண்ணுகின்றாற் போலப் பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமமேயாவனென்கிற வேதங்கேட்டுப்பிரமத்தைக் கெம்பீரமாக வநுசந்தானம் பண்ணுகின்றதேயால்லாமற் பீதியில்லையென் னுத்தரம்.

(௯௪) பிரமக்ஞானம் சிதாபாசனைக் கொல்லவந்த படியினால் எவனாகிலுந் தான்சாகமருந்து குடிப்பானோவென்கிற சங்கைக்கு,

தேவனாகலாமென்கிற சந்தோஷத்தினாற் கங்காப்பிரவேசம் பண்ணுகிறாற்போலப்பிரமமாகலாமென்கிறசந்தோஷத்தினால் ஞானமப்பியாசிப்பனென் னுத்தரம்.

(௯௫) கங்காப்பிரவேச மாரம்பித்தவுடனே தேவனாகிறாற்போல ஞானிகளுடனே பிரமமாகவில்லையே யென்கிற

ஆரம்பித்த கர்மமுடிந்து சரீரநசிக்கும் பரியந்தம் மநுடனென்கிறபேர் நிற்கிறாற்போலப்பிராரத்ததேகம்விழும்பரியந்தமுஞ் சிதாபாசனென்கிறபேர் போகாதென் றுத்தரம்.

(௯௬) பழுதையென் றறிந்தவுடனே பாம்பென்கிறது போகவில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

பழுதையென் றறிந்தபின் சர்ப்பபீதிகிரமத்திற் றணிகிறாற்போலவும் பத்தாமவனுக்கிடித்துக்கொண்ட புண்வேதனை கிரமத்திற்றணிகிறாற்போலவும் பிராரத்தகர்மபோகமும் புசித்தே தொலையவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௯௭) ஞானம்வந்தும் பிராரத்ததுக்க மிருந்தாற் றுக்கநிவிருத்தியென்கிற ஆறுமவஸ்தை யெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தாமவனைச் சாகாமற்கண்ட சந்தோஷம் புண்வேதனையைத் தெரியவொட்டாததுபோலத் தானேபிரமமென் றுமுத்தனானசந்தோஷம் பிராரத்ததுக்கத்தைத்தெரியவொட்டாது ஆகையால் ஆறுமவஸ்தை கூடுமென் றுத்தரம்.

(௯௮) சிதாபாசனுடைய ஆறுமவஸ்தையுந் தெரிந்தது இனித் தடையற்ற வானந்தத்தை விரளமாய்ச் சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

இகலோக பரலோகத்தைக் குறித்துப் பண்ணவேண்டிய கர்மமெல்லாம் பண்ணி முடிந்தபடியினால் மோக்ஷமும் பிரமமும் நாமென் றறியப்பட்டபடியினால் மனதிலே ஒரு குறையுமில்லையென் றறிந்துகொண்டு தடையற்ற வானந்தமுண்டென் றுத்தரம்.

(௯௯) காண்டத்திரயத்திலுஞ் சொன்ன அநுஷ்டானத்தில் ஒன்றும்பண்ணாம லிருக்கையிலும் எல்லாம் பண்ணி

எல்லாந் தீர்ந்தமுறியாக வகுப்பற்றதென்கிறதை ஞானியினுடைய வநுசந்தானத்தினா லறியலாமென் றுத்தரம்.

(௧00) பண்ணவேண்டிய தறியவேண்டிய தெல்லாந் தேவையற்றுப்போன வநுசந்தானத்தை யெனக்குத் தெரியச்சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

நான் துக்கியென்றிருக்கிற அஞ்ஞானிக்குப் பூமிதனம் புத்திரமித்திர களத்திரம் வேண்டுமென்று இகலோக சம்சாரத்திலே யலையவேண்டும் பரமாநந்த பூரணமாயிருக்கிற நமக்கந்த மாயாமயத்தைக்குறிக்கத் தேவையில்லை. பரலோகத்தையடைய வேண்டியவனுக்கு அதற்கேற்ற கர்மாநுஷ்டானம் பண்ணவேண்டும் சர்வலோகமு மாயாமயமாய்ப் பார்க்கின்ற நமக்கு ஒருகர்மமுந் தேவையில்லை. பிரமலோகத்தை யடையவேண்டியவனுக்கு வேதசாஸ்திரங் கற்கவேண்டும் நிரதிகாரியா யிருக்கிற நமக்குத் தேவையில்லை. தத்துவத்தை யறியவேண்டியவனுக்கு வேதாந்தசிரவணம் பண்ணவேண்டும் அறிந்தவனுக்குத் தேவையில்லை. சந்தேகமுள்ளவனுக்கு மனனம் பண்ணவேண்டும் தேகநாமென்றிருக்காலுமெண்ணேனும் சந்தேகமற்ற பிரமமாயிருக்கிற நமக்குத் தேவையில்லை. விபரீதபாவனையுள்ளவனுக்கு நிதித்தியாசனம் பண்ணவேண்டும் தேகாதிவிலக்ஷணனான நமக்குத்தேவையில்லை. விக்ஷேபமுள்ளவனுக்குச் சமாதியிருக்கவேண்டும் சின்மாத்திரமாயிருக்கிற நமக்குத்தேவையில்லை. விக்ஷேபமுஞ் சமாதியும் அந்தக்கரணத்திற்கே யாகையால் பண்ணவேண்டியதெல்லாம் பண்ணி முடிந்ததென் றுத்தரம்.

(௧0௧) விவகார மிருக்கிறபோதே உமக்குவிபரீத மெய்ப்படியில்லை நித்திரைபிக்ஷை முழுக்கு சௌசம் இந்நான்கும்

விவகாரங் குலாலசக்கரம்போல வாசனையினால் நடக்கிறதேயல்லாமல் நமக்கு விபரீதபாவனையில்லை பிறத்தியானெருப்பென்றது கொண்டு குன்றிமணிச்செடி வேகாதது போல நீநம்மைக் கர்த்தாவென்றதுகொண்டு நாம்நித்திரை முதலானவையைப்பண்ணினவனாகோமென் றுத்தரம்.

(௧௦௨) இப்படி வாசனையினால் வருகிற விவகாரமும் போகவேண்டாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்த கர்மந்தொலைந்தா லொழியப்போகாதென் றுத்தரம்.

(௧௦௩) ஆனால் உம்முடைய விவகாரத்திற்கு விதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

லௌகீகமாகிலும் வைதீகமாகிலும் உத்தண்டமாகிலும் பிராரத்தமுள்ளபடி நடக்கிறதே விதியென் றுத்தரம்.

(௧௦௪) இப்படியானால் உம்மிடத்திற் சகலருக்கு மப்பிரமாண புத்திவரும் உம்மைப்பெரியவரென்று ஞானங்கேட்பாருமில்லை உம்முடைய ஞான முமக்கே பிரயோசனம் பரனையீடேற்றமாட்டாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆனால் நான் கிருதகிருத்தியனானாலும் லோகானுக்கிரகார்த்தமாய்த் தேவார்ச்சனை சௌச முதலானவைகளைக்காயம்பண்ணட்டும் பிரணவசெபம் வேதாந்தபாட முதலானவைகளை வாக்குப்பண்ணட்டும் மூர்த்தித்தியானம் பிரமத்தியானத்தை மன துபண்ணட்டும் இவைகளை நாம்பண்ணினவனுமல்ல பண்ணச்சொன்னவனுமல்ல இப்படி நாமிருந்தால் கர்மிகளுக்கும் நமக்குஞ் சண்டையில்லையே நம்முடைய ஞானமும் பலருக்கு முபகாரமாமென் றுத்தரம்.

ஞானியினாற் பொய்யென்று தள்ளப்பட்ட திரிவிதகரணத்தில் கர்மத்திற்கு நிர்ப்பந்தமல்லாமற் சாக்ஷியினிடத்திலே நிர்ப்பந்தமில்லை அந்தத்திரிவிதகரணத்தினாலே கர்மிகர்மத்தை முடிக்கட்டும் நமக்கு ஆனியேது ஞானத்திற்கு நாம் அசங்க னென்கிறதிலே நிர்ப்பந்தமல்லாமற் றிரிவிதகரணத்தினிடத்திலே நிர்ப்பந்தமில்லை திரிவிதகரணத்திற்குங் கர்மத்தைவிலக்கத் தேவையில்லை ஞானிதன்னைப் பிரமமென்றறிந்தது கொண்டு கர்மிக்கானியேதென் றுத்தரம்.

(௧௦௬) இப்படி யெல்லாரு மறியாமல் ஆத்மாவைத்திரிவித கரணத்தோடே கூடக் கர்த்தாவென்கிற கர்மிகளும் ஞானம்வந்தவுடனே திரிவிதகரணத்திற்கும் ஒருகர்மமும் வேண்டாமென்றிருக்கிற ஞானிகளும் ஒருவருக் கொருவர் சண்டைக்கு நிற்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அவர்க ளஞ்ஞானத்தினாலே செவிடர் கதைகேட்டாற்போலச் சண்டைக்கு நிற்கிறார்களென் றுத்தரம்.

(௧௦௭) ஞானம்வந்தவனுக்குப் பரனைக்குறித்தாகிலுங் கர்மப்பிரவிருத்தியுசிதமல்ல நிவிருத்தியாகச் சன்மார்க்கத்திலேயிருக்க வேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானிக்குப் பிரவிருத்தியினாற் பிரயோசன மில்லாவிட்டால்நிவிருத்தியினாலும்பிரயோசனமில்லையென்றுத்தரம்.

(௧௦௮) நிவிருத்தி ஞானத்திற்குச் சாதனமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

அறிந்தபின் சாதனமேதுக்கென் றுத்தரம்.

(௧௦௯) தோற்றுகிற சகத்தினா லின்னம் அஞ்ஞானப்பிராந்திவந்தாலுஞ் சாதனத்தையநுஷ்டித்தாற்றாழ்வில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

உயிரோடிருக்கிறஎலியே பூனையைக்கொல்லாதென்றால், செத்துப்போன எலி பூனையைக்கொல்லப்போகிறதென்றாற்போலவும் பாசுபதத்தினால் கொல்லப்படாதவனை நாணற்கழியினாலே கொல்லப்படுமென்றாற் போலவும்அநாதியிலே அஞ்ஞானதற்காரியங்களெல்லாங் கூடிக்கொல்லப்படாத போதமேதானாகிய திடஞ்ஞானத்தினாலேகொல்லப்பட்டிருக்கிற அஞ்ஞான தற்காரியங்கள் திரும்பவும் பந்தப்படுத்துமென்கிறது உன்னுடைய புத்தித் தாழ்வேயொழிய வேறல்லவென் றுத்தரம்.

(௧௧௦) அஞ்ஞானதற்காரியந்துடைபட்டுப் போனாலும் சகத்துத் தோற்றுகிறதைக்கண்டு சொன்னேனென்கிறசங்கைக்கு,

தோற்றினாலென்ன இத்தனையு நாமல்லவோ கொன்றோமென்று படுகளம்பார்க்கிற போதராசாவுக்கதனாற் திருப்தியே யொழியப் பீதியில்லை இப்படிக்கொத்த போதசூரனுக்குத் தேகாதிகளிடமாய் வருகிற பிரவிருத்தியினாற்றான் நிவிருத்தியினாற்றான் பிரயோசனமேதென் றுத்தரம்.

(௧௧௧) பிரவிருத்தியாகாது நிவிருத்தியாமென்கிற தாருக்கென்கிற சங்கைக்கு,

சுவர்க்க மோக்ஷத்தைக்குறித் தெத்தனம் பண்ணுகிற அஞ்ஞானிக்கென் றுத்தரம்.

(௧௧௨) அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானிகளோடு ஞானி கூடியிருக்கும்போது செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

குழந்தைகள் தகப்பனையடித்தாலும் வைதாலும் மனதிலே கிலேசமில்லாமற் சீராடுகிறாற்போல அஞ்ஞானிகள் தூஷித்தாலும் பூஜித்தாலுந் திரும்பத் தானப்படிச்செய்யா

கர்மத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஞானமேற்றுவிக்கிறதே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

(௧௧௩) ஞானிக்கு ஞானாப்பியாசம் பண்ணுகிறபேர்களுடனே கூடியிருக்கும்போது செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானங்களைப் போதித்துக் கர்மாதிகளைத் தூஷித்துக் கர்மாதிகளைத்துறந்து காட்டவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௧௧௪) ஞானி தனித்திருக்கும்போது செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னுடைய கிருதகிருத்தியாநந்தத்தைக்கண்டு களித்து மகிழ்ந்து பிரமமே நாமென்றறியவென்ன பாக்கியம் பண்ணினோமோ நம்முடைய அஞ்ஞானம் எந்தவழி போயிற்றோ நாம்பண்ணின அதிஷ்ட வெத்தனத்தினாலே நமக்கொரு சம்சாரமுமில்லாமற் போயிற்றே நமக்குப் பிரமானந்தநிலை வெட்டவெளியாகத் தோற்றக்கிடைத்ததே உலகத்திலே யெல்லாரையும்பிடித்த கர்த்தவ்வியங்களிலே நமக்கொன்றுந் தேவையற்றுப்போன பாக்கியமேதோ எல்லாராலுமடையவேண்டுமென்கிற பிரமநாமானோமே நமக்கித்தனை பாக்கியத்தையுங் கொண்டுவந்துவிட்ட சாஸ்திரத்தைப் புகழ்வோமோ இந்தசாஸ்திரத்தை யநுபவத்திற்கு வரப்பயிற்றுவித்த குருவைப் புகழ்வோமோ என்ன புண்ணியத்தினாலிப்படிப் பலித்ததோ நம்முடைய புண்ணியத்திற்கும் நம்முடைய ஞானத்திற்கும் நம்முடைய ஆநந்தத்திற்கும் ஒப்புக்காணோமென்று எந்நேரமும் தன் சுபாவாநந்தத்திலே யநுபவமா யநுபவிக்கிறதே செய்காரியமென்றுத்தரம்.

இந்தத் திருப்திதீபிகையை அநுசந்தானம் பண்ணிவருகிறவன் பிரமாநந்தத்திலழுந்தி நித்தியதிருப்தனாயிருப்பன்.

மூன்ருவது - கூடஸ்ததீபம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவிலே விசாரிக்கமாட்டாதபேருக்குக் கூடஸ்த தீபிகையினலே துவம்பதார்த்த விவேகம்பண்ணும்படி.

(க) துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமார் லக்ஷியார்த்தமார் இந்த விருவகையும் பொருந்தியிருக்கிறதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

" துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தம் சிதாபாசன் லக்ஷியார்த்தங் கூடஸ்தர் திருஷ்டாந்தமேதென்ருல் கண்ணுடியிற் பிரதிவிம்பவெய்யிலும், சுபாவவெய்யிலும் ஒருமைப்பாடாய் ஒருசுவரை விளக்குவிக்கிருற்போலக் கூடஸ்தருஞ் சிதாபாசனும் ஒருமைப்பாடாய் ஒருதேகத்தை யறிகிருர்களென்றுத்தரம்.

(உ) இவர்களிருவரும் எதனுல் ஒருமைப்பாடாய்த் தோற்றுகிருர்கள் இவர்களைப் பகுத்தறியும் வழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அவிவேகத்தினு லொருவனுகத் தோற்றுகின்றது. ஓரவஸ்தையில், ஏகதேசமாகத்தோற்றி மறைகிற சிதாபாசனையும் நித்தியப்பிரகாசமா யிருக்கிற கூடஸ்தரையும் ஏகதேசத்திலே உபாதியினுலுலகின்ற வெய்யிலையும் அகண்ட வெய்யிலையும்போலக் குறிப்பினு லறிகவென்றுத்தரம்.

(ங) சரீரத்திற்குப்புறம்பே விஷயக்ஞானம்வரும்போது கூடஸ்தரையுஞ்சிதாபாசனையும் பகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

* கடக்ஞானம்வருகிறது சிதாபாசனுகவிருக்கிற தனக்கு கடோவிருத்திக்ஞானம்வருகிறது கூடஸ்தராயிருக்கிற

* கடோவிருத்திக்ஞானமென்றது கடமறியப்பட்டதெ

தனக்கு கடமென்றறிந்தவுடனே அணைந்தவன் சிதாபாசன் அதனைக்கண்டவன் கூடஸ்தனென் றுத்தரம்.

(ச) கடக்ஞானம் வருகிறதற்கு முன்னும்பின்னும்கடத்திலேகூடஸ்தரிருந்ததற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடக்ஞானம்வருகிறதற்குமுன் அறியப்படாததாகவும் பின் அறியப்பட்டதாகவுங் காண்கிற தன்னநுபவமே அடையாளமென் றுத்தரம்.

(ரு) கடம் ஒருகாலத்தி லறியப்பட்டதாகவும் ஒருகாலத்தி லறியப்படாததாகவுஞ் சாக்ஷியிடத்தி லிருவகையுந்தோற்றுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

எக்காலத்தினும் எங்குமிருக்கின்றசுபாவசைதன்னியத்தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்டகடம் அஞ்ஞானத்துடனே கூடியிருந்தபோதறியப்படாததாகவும் ஞானத்துடனே கூடியிருந்தபோதறியப்பட்டதாகவுந் தோற்றிற்றென் றுத்தரம்.

(சு) ஞானமாவதேது அஞ்ஞானமாவ தேதென்கிறசங்கைக்கு,

லோகாந்த குந்தம்போலச் சிதாபாசாந்தபுத்திவிருத்தியேஞானம் * தோற்றரவற்றதே யஞ்ஞானமென்றுத்தரம்.

(எ) விருத்திக்குமுன் சிதாபாச னில்லாதபடியினுல் அறியப்படாத கடம் சாக்ஷிதானே அறியவேண்டும் விருத்திக்குப் பின்னறியப்பட்டது. கடமென்கிறது சிதாபாசனுலறியலாம். சாக்ஷியறிவரென்கிறது வேண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

* தோற்றரவற்றதென்றது சாட்டியமென்று மூலபாடம் - சாட்டியம் - என்றது - தனக்கெனத்தோற்றமில்லா

கடமென்றறிந்தவுடனே சிதாபாசன் விருத்தியிலேநஷ்டமாய்ப்போனபடியினாலும் அந்தவவசரத்திற்கூடஸ்தனைத் தவிர வேறு சைதன்னியமில்லாதபடியினாலும் விருத்திக்கு முன்னறியப்படாததையறிந்திருந்தகூடஸ்தர்தானே விருத்திக்குப்பின்னறியப்பட்டதென்கிறதையுந் தோற்றுவிக்கிறதற்குச் சந்தேகந்தேவையில்லை ஆகையாலிரண்டுகாலத்திலுங் கடத்தையறிகின்றவர் கூடஸ்தர்தானேயென் றுத்தரம்.

(அ) கடக்ஞானம் வந்தவுடனே சிதாபாசன் நஷ்டமாய்ப்போனாலும் அவனோடுகூட நஷ்டமாகாமலிருக்கின்றவிருத்தியினாற் கடமறியப்பட்டதென்கிறதுதோற்றலாம்சாக்ஷியினாலென்கிறது தேவையில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசனில்லாதவிருத்தி பிரகாசத்திரவியமானாலும் வெள்ளைமண்போலச்சடமானபடியினால் அறியப்பட்டதைத் தோற்றுவிக்கமாட்டாது.சாக்ஷிதானே தோற்றுவிக்கிறானென் றுத்தரம்.

(க) சாக்ஷியினிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்டகடம் அஞ்ஞானத்துடனே கூடினாலும் விருத்தியுடனே கூடினாலும் அறியப்பட்ட தென்னக்கூடாமற்போனால் அறியப்பட்ட தென்கிறபேரோதனால்வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் பிரதிவிம்பித்ததைத்தொட்டே கடமறியப்பட்டதாயிற்றென் றுத்தரம்.

(க௦) சைதன்னியத் தொடக்குத்தானே அறியப்பட்டதற்கு மூலமானால் முன்சாக்ஷி சைதன்னியத்துடனே கூடினதுகொண்டு அறியப்பட்டதாக வொண்ணாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்திக்குப்பின் பிரதிபலின சைதன்னியத்திற்கேபிரயோசனமாகவேண்டுமே யல்லாமல் முன்னிருந்த கூடஸ்தருக்குப் பிரயோசனமென்னக்கூடாதென் றுத்தரம்.

[இவை மூலசுலோகப்படி.]

[அ] அறியப்படாததைச் சனிப்பிக்குநிமித்தம் அஞ்ஞானமிருப்பதுபோல அறியப்பட்டதைச் சனிப்பிக்குநிமித்தம் புத்திபோதும் சிதாபாசனால் என்ன பிரயோசனமென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சிதாபாசனில்லாத விருத்தி வெள்ளைமண்போலே சடமாவதால் அறியப்பட்டதைச் சனிப்பித்தற்குக் காரணமாகாதென் றுத்தரம்.

[க] சித்தாந்தமேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

கடத்திலே சிதாபாசரூப பலவுற்பத்தியினாலே அறியப்பட்டதென்னு ஞாததை பிரசித்தமாயுள்ளதென் றுத்தரம்.

[க௦] ஆயினுஞ் சிதாபாசனைக் கற்பிக்கிறது யோக்கியமல்ல ஏதனாலெனில் பிரமசைதன்னியரூபமாகவே பலமிருத்தலாலென்னுஞ் சங்கைக்கு,

பிரமசைதன்னியம் - பிரமாணத்தின் பிரவிர்த்திக்குமுன்னே யிருப்பதாலும் பலமோ பிரமாணத்தின் பிரவிர்த்திக்குப் பின்னே உண்டாவதாலும் பிரமசைதன்னியம் * பலமல்லவென் றுத்தரம்.

{ பிரமசைதன்னியத்தைக் கூடஸ்தரொன்று விவகரித்தற்கு விபரம். }

மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் கூடஸ்தபிரமங்கட்குப் பேதமில்லாமை பற்றி மூலசுலோகத்தில் கடத்தில் பிரமசைதன்னியம் முன்னும் பின்னும் உள்ளது என்பதை கூடஸ்தரொன்றே விவகரித்தனர்.

(கக) இப்படியானாற் சாக்ஷிக்கும் சிதாபாசனுக்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடமாத்திரத்தைக் காண்கிறவன் சிதாபாசனென்றும். சிதாபாசன், விருத்தி, கடம், இம்மூன்றையுங் காண்கிறவர் கூடஸ்தரென்று முத்தரம்.

(கஉ) இப்படியானல் எல்லாச் சாஸ்திர கர்த்தாக்களும் விஷயக்ஞானத்தி லிரண்டு சைதன்னியத்தையும் ஏன்பகுத்தறியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தரென்று சொல்லாமல் * அநுவியவசாயக்ஞானமென்று பேரிட்டுப் பகுத்தறிவரென்றுத்தரம்.

(கங) தேகத்திற்குப்புறம்பே ஆபாசனையும் கூடஸ்தரையும் பிரித்தறிந்தாற்போலத் தேகத்திற் குள்ளாகவும், இவர்களிருவரையும் பகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

வெளியிலே ஈதென்கிறவிருத்தியும் கடபடாதிகளதற்கு விஷயமும் அவைகளின் அன்வய வெதிரேகத்தையும் அறிகிறவரே சாக்ஷியென்று மறிகிறதுபோலத் தேகத்திற்குள்ளும் அகமென்கிறவிருத்தியும் காமக்குரோதாதிகளதற்கு விஷயமும் இவைகளின் அன்வய வெதிரேகத்தையு மறிகிறவர் சாக்ஷியென்றுத்தரம்.

(கச) உள்ளே சிதாபாசத்தோற்ற வெப்படி சாக்ஷித்தோற்ற வெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

காய்ச்சினவிரும்பிலிருக்கிற வக்கினி யந்த விரும்பைமாத்திரந் தோற்றுவிக்கிறதே யல்லாமல் மற்றொன்றையுந் தோற்றுவியாததுபோலக் காமக்குரோதாதியாகிற அகவிருத்தியிற் கலந்திருக்கிற சிதாபாசனுந் தான்மாத்திரந் தோற்றுகிறதேயல்லாமல் அன்னியமாயிருக்கிறதைத் தோற்றுவிக்கமாட்டான். சாக்கிரசொப்பனத்தில் விருத்திகளையும்

விருத்திகளினிடை தண்டியையும் சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளி லிவைகளில்லாததையுந் தோற்றுவிக்கிற நிர்விகார சைதன்னியமே கூடஸ்தரொன்றுத்தரம்.

(கரு) வெளியில் விருத்தியிலறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையுங் காண்கிறவழியாகக் கூடஸ்தரைக் காண்பித்தால் உள்ளில் விருத்தியிலும் அந்தவழியாகக் காண்பியாமல் வேறொருவழியாகக் காண்பித்ததேதென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளில் விஷயமான விருத்தியானது கடம்போல ஞான மஞ்ஞான மிரண்டோடுங் கூடாததுகொண்டு அந்த வழி தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(கசு) விருத்தியில் அஞ்ஞானவியாப்தி ஞானவியாப்தி யிரண்டுமேனில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்தியானது கடம்போலத்தனக்கன்னியமாகாதபடியினல் ஒருக்கால் ஞானவியாப்தி வந்ததென்னக்கூடாது அன்னியபதார்த்தத்திலே யஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறபடியினலிந்த விருத்தியி லஞ்ஞானவியாப்திவரக் கணக்கில்லையென் றுத்தரம்.

(கள) இப்படி உள்ளிலும் புறம்பிலும் நானென்றுதோற்றுகிற சைதன்னியம் இருவகையென்று சாதித்ததற்குப் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச் சைதன்னிய மிரண்டிற்குள்ளே கற்பிதமாகவிருக்கிறவன் செனன மரண சம்சாரியென்றும் கூடஸ்தராய்ச் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்கு ஒருக்காலுஞ் சம்சாரமில்லையென்கிறதும் பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(கஅ) புத்தியிலே வனைபட்ட கூடஸ்தசைதன்னியஞ் சம்சாரியாகட்டுஞ் சிதாபாசன் வேண்டாமென்கிற சங்

அசங்கசைதன்னியத்திற் கோருபாதியிலே வளைபட்டதுகொண்டு சம்சாரம் வருமேயானுற் குடங்குதிர்களிலே வளைபட்ட சைதன்னியத்திற்குச்சம்சாரம் வரக்காணுமேயென் றுத்தரம்.

(ககூ) கடம்போல அந்தக்கரணம்மலினமல்லவே சொச்சத்திரவியத்திலே வளைபட்டாற் சம்சாரம்வருமென்கிற சங்கைக்கு,

வெண்கல மரக்கால ளந்ததுகொண்டு ஒட்டி யிரட்டி ஒன்று மூன்று காணுததுபோலச் சொச்சத்தினு லதிசயமில்லையென் றுத்தரம்.

(உ0) மரக்காலும் வெண்கலக்காலுஞ் சரியானுலும் வெண்கலத்திலே பிரதிபிம்பங் கண்டாற்போலக் கடத்திலும் புத்தியிலே பிரதிபிம்பம் அதிசயமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படியானு லிந்தப் பிரதிவிம்பந்தான் சிதாபாச னிவனுக்கே சம்சாரம் ஆத்மாவிற் கில்லையென் றுத்தரம்.

(உக) உபாதியைத்தவிர ஆபாசனுக்கு வேறுசொரூபமில்லாதபடியினு லந்தக்கரணத்திற்கேசம்சாரமாகட்டுஞ்சிதாபாசனுக்குச் சம்சாரம் வேண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானுற் சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணத்தைப் புறம்பாகக் காணப்படாதபடியினுற் சரீரத்திற்கே சம்சாரமாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(உஉ) சரீரமரித்தாலும் புத்திமரியாதென்கிற சாஸ்திரத்தினுலே சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணம் வேறுகவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானுற் புத்தியைவிடச் சிதாபாசனும் வேறேயு

சிதாபாசனுக்கே சம்சாரம் அந்தக்கரணத்திற்குத் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(உங) பிரவேச வுபநிஷத்திலே புத்தியோடே கூடினவனுக்கே சரீரப்பிரவேசஞ்சொல்லுகிறது புத்திக்கப்பாற்பட்டவனுக்கு சொல்லவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

சடந் தேகமென்கிறவாக்கியம் நாமில்லாவிட்டாற் சரீரங்களும் இந்திரியங்களும் ஜீவிக்கமாட்டாதென்றும் ஆத்மாப் பிரவேசித்தா ரென்கிறபடியினுல் அந்தக்கரணத்திற் கன்னியனு யிருந்தவனுக்கே பிரவேசஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(உச) அந்தக்கரணத்திற் கப்பாற்பட்டவன் அசங்கனல்லவோ அவனுக்கெப்படிப் பிரவேசங் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இவருக்குப் பிரபஞ்சசிருஷ்டி யெப்படிக் கூடுமென் றுத்தரம்.

(உரு) அசங்கனுக்குப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி யில்லையே மாயாகற்பிதனுக் கல்லவோ சிருஷ்டியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரவேசந்தானும் அவித்தையா கற்பிதனுக்கேயல்லாமல் அசங்கனுக்கில்லையென் றுத்தரம்.

(உசா) சிருஷ்டித்தவரும் பிரவேசித்தவருங் கற்பிதமென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையவித்தையென்கிற விரண்டுஞ்சிவேசுரரொன்கிற ஆபாசரைக் கற்பித்ததென்கிற வேதமும் இவர்களை யுற்று விசாரித்தா லில்லாமல் நஷ்டமாய்ப்போகிற அநுபவமுமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(உஎ) இப்படிச் சிவேசுரர் மாயாகற்பிதமென்றும் இவர்கட்கப்பாற்பட்டவ ராத்மாவென்றும் வேதத்திலே பகுத்

தச்சொல்லுகிற[illegible]

சீவேசுரர் பூதபௌதிகப் பிரகிருதிகளோடே கூடத்
தோற்றிக் கூடவழிவார்களென்றும் அப்பாற்பட்டிருக்கிற
கூடஸ்தர் அவிநாசியென்றும் மயித்திரிக்கு யாக்கியவல்கியர்
சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(உஅ) இப்படியானாற் சரீரமரிக்குஞ் சீவன் மரியானெ
ன்கிற வேதத்திற்கு விரோதமல்லவோவென்கிறசங்கைக்கு,

இந்தவேதம் பூதபௌதிக மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகிற
தல்ல அஞ்ஞானாவஸ்தையில் லோகாந்தரகமனத்தைச்சொ
ல்லுகிறது ஆகையால் ஆத்மாவிற் கன்னியமெல்லாம் அநித்
தியமென்றே யுத்தரம்.

(உகூ) இப்படிச்சீவனே அநித்தியனானால் நித்தியமாயி
ருக்கிற பிரமத்தோடே அகம்பிரமமென்கிற சமானாதிகரண
மெப்படிக்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

முக்யசமானாதி கரணங் கூடாவிட்டாலுந் தாணுப் புருஷ
க்ஞானம்போல வாதசமானாதிகரணங் கூடுமென் றுத்தரம்.

(ஙூ௦) இப்படியானால் விவரணாசாரியர் வாதசமானாதி
கரணத்தைக் கண்டிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற சத்தத்திற்குக் கூடஸ்தனை யர்த்தமாகப்
பண்ணிக்கொண்டு கண்டித்தாரென் றுத்தரம்.

(ஙூக) இப்படிக்கூடஸ்தரே தானாய்க்கண்டாற்றற்பதத்
திற்குந் தொம்பதத்திற்கும் அர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகேந்திரியாதிகளையுடைய சிவப்பிராந்திக்கதிஷ்டா
னப் பிரத்தியக்ஷமுஞ் சகசரீரம்படைத்த ஈசுரப்பிராந்திக்

(ஙூஉ) தற்பதத்தினுந் தொம்பதத்தினும் ஒருபிரமத்
தைத்தானே யேகதேசங்களாகச் சொன்னா லிரண்டுபதங்
களுக்கும் அர்த்தபேதமுண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரோபமானசரீரத்தையுஞ் சகத்தையுந் தொட்டுப்பே
தமேயல்லாமல் அதிஷ்டானசைதன்னிய மொன்றேயொழி
ய விரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(ஙூஙூ) பிரத்தியக்ஷமாய் நிர்ணயப்பட்டிருக்கிற சீவே
சுரர்களைப் பிராந்தியென்னக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னியம்போல ஏகலக்ஷணமாய்நிர்ணயமாகாதப
டியினாலும் சித்தாகவுஞ் சடமாகவும் நித்தியமாகவும் அநித்
தியமாகவுங் குழம்பிக்கிடக்கிறபடியினாலும் பிராந்தியென்கி
றதற்குத் தப்பில்லையென் றுத்தரம்.

(ஙூச) பிரபஞ்சத்தில் ஏகரீதியாய்த்தோற்றுகிற பிராந்
தனுக்கும்விவேகிக்குந்தாரதன்மியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

புத்தியாவதேது சிதாபாசனாகின்றவனார் ஆத்மாவாவ
தார் சகத்தாவதெப்படித் தோற்றுமென்கிற கலக்கமுடைய
வனே பிராந்தன் இவனுக்கே சம்சாரம் இவைகளைத் தன்ற
ன்சுபாவத்துடன் பகுத்தறிந்து தான் சச்சிதானந்தமென்று
நிச்சயிக்கின்றவனே முத்தனென்கிறதற் கடையாளமென்று
வேதாந்தஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(ஙூ௫) தான் எப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமாயிருக்கிறதற்
கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாவிருத்திகள் மனோவிருத்திகள் உண்டாகிறதற்
கும் இருக்கிறதற்கும் அழிகிறதற்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கிற ஆ

சித்தென்பதுகூடும். பஞ்சகோசங்களைக்கைவிட்டாலுந்தான் கைவிடப்படாத வஸ்துவானபடியினாலே ஆநந்தமென்பது கூடும். ஆகையினாலே இவரேபரமசிவனென்கிற புராணவசனமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௫௬) இந்தக்கூடஸ்தருக் கன்னியமாயிருக்கின்றசீவேசுரர் மாயாகற்பிதமான பூதபௌதிகங்கள்போலச் சடமாயிருக்கவில்லையே சைதன்னியமாயிருக்கின்ற இவர்களை மாயாகற்பிதமென்று சொல்லக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சகலமான பாண்டங்களெல்லா மண்ணிலே பிறந்தாலுங் காசகும்பங்கள் நிர்மலமாயிருக்கிறாற்போலமாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே சீவேசுரர்களுஞ் சொச்சத் திரவியமென் றுத்தரம்.

(௫௭) காசகும்பங்கள் பிரகாசமானாலுஞ் சடமாயிருக்கிறாப்போலச்சீவேசுரர்களுஞ் சடமாயிருக்கக்காணோமென்கிற சங்கைக்கு,

அசனத்திற்பிறந்த சரீரவிந்திரியாதிகளுக்குள்ளே மனது போதரூபமாயிருக்கிறாற்போல மாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே சீவேசுரர்களும் போதரூபமா யிருப்பார்களென் றுத்தரம்.

(௫௮) மாயை சடத்தைக் கற்பிக்கிறதேயல்லாமற் சைதன்னியத்தையுங் கற்பிக்குமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒரு சீவனிடத்திலே யிருக்கிற நித்திராமோகம் அநேகஞ் சேதனா சேதனங்களைக் கற்பிக்கக்கண்டாற் சீவேசுரர்களை மஹாமாயை கற்பிக்குமென்றதிலே ஆச்சரியமேதெ

(௫௯) கிஞ்சிக்ஞத்துவமுதலான சீவகுணங்களை மாயை கற்பிக்குமல்லாமற் சர்வக்ஞத்துவ சர்வேசுரத்துவம் பஞ்சகிருத்தியத்துவ முதலான கல்யாணகுணங்களை மாயை கற்பிக்கமாட்டுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பிள்ளைபெற்றவன் பேரிடுகிறாற்போல ஈசுரனைக்கற்பித்த மாயை அவற்கேற்ற தொழிற் கற்பிக்கிறதில் எது பாரமென் றுத்தரம்.

(௬௦) இத்தனை வல்லபமா யிருக்கிறமாயைக்கு ஒருகூடஸ்தரைக் கற்பிக்கச்சத்தியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஜீவேசுரர்கள் கற்பிதமென்று வேதப்பிரமாணங் கண்டாற்போல கூடஸ்தரு மாயாகற்பிதரென்று ஒருவேதப்பிரமாணமுமில்லை. இவரே உண்மைப்பொருள் ஆதிவஸ்துவென்று சகலவேதங்களுங் கொண்டாடுகிறது. ஆகையினால், உன்னுடைய சங்கைக் கிடமில்லையென் றுத்தரம்.

(௬௧) இப்படி மாயாகற்பிதமான ஜீவேசுரர்களா லென்ன காரிய முடியுமென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையை விரியப்பார்க்கிற பார்வைமுதல் சிருஷ்டிபிரவேசாந்தபரியந்தம் ஈசுரகிருத்தியஞ் சாக்கிரசொப்பன சுழுத்தி முத்திபரியந்தமுள்ள சம்சாரமெல்லாம் ஜீவகிருத்தியமென் றுத்தரம்.

(௬௨) கூடஸ்தருக்குக் கிருத்தியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அவர் அசங்கரேயல்லாமல் அவரிடத்தில் ஒரு கிருத்தியமு மில்லையென் றுத்தரம்.

(௬௩) இப்படிப்பகுத்தறிந்தவ னெப்படி யிருப்பானெ

பெத்தன் முத்தன் பெந்தமோக்ஷம் உற்பத்திநாசஞ் சகலமு மாயாகற்பிதமேயல்லாமற் றனக்குச் சுபாவமாகவொன்றுமில்லையென்று கலக்கமறத் தெளிந்திருப்பனென் றுத்தரம்.

(சச) இப்படியொன்று மில்லாவிட்டாற் ஜீவேசுரர் ஜகத்து மரியாதையெல்லாம் வேதத்திற் சொல்லியிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அதிசூக்ஷமமா யிருக்கின்ற ஆத்மாவைக் காட்டும்பொருட்டுத் தூலாருந்ததி நியாயமாகச் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(சடு) இப்படியறிந்த விவேகிபிராரத்தத் தோற்றாவையெப்படிக் காண்பனென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரமறியாதவன் கலங்குகின்றாற்போலக் கலங்காமல் மாயையாகிற மேகம் பிரபஞ்சமாகிற மழையை வேண்டியபடிபெய்தாலுஞ் சிதாகாசமா யிருக்கிற நமக்கானியேது லாபமேதென்று கவலைகெட்டிருப்பனென் றுத்தரம்.

இந்தக்கூடஸ்த தீபிகையை நித்தியம் அநுசந்தானம் பண்ணினவன்றானே கூட்ஸ்தருமாய் விளங்குவன்.

மூன்றாவது கூடஸ்ததீபம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - உஅடு.

நான்காவது - தியானதீபம்.

(க) சாதனசதுஷ்டயமுள்ள அதிகாரிக்குச்சிரவணமுதலான அநுஷ்டானக்ஞானத்திலேவருகிற வாக்கியார்த்தக்ஞானத்தையுஞ் ஜீவன் முத்தி நிலையையுங் கீழ்க்கிரந்தத்திலே சொல்லிப் பிரக்ஞாமந்தமுதலான பிரதிபெந்தங்களினாற் கெதஞ் சொன்ன நிலை திடப்படாதபேருக்குமோக்ஷார்த்தமாய்ச் செய்யவேண்டிய அநுஷ்டான மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமோபாசனையே பண்ணவேண்டியது சகுணோபாசனைபோல இதற்குக்கிரியையுண்டோவென்னில் இந்தத்தியான தீபிகையிலே சொன்னபடி பிரமத்தைத் தியானம்பண்ணுகிறதேயல்லாமல் வேறொருகிரியையு மில்லையென் றுத்தரம்,

(உ) இதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தாபநீயமென்கிற வுபநிஷத்தே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(ந) தானாயிருக்கிற வஸ்துவை அன்னியமாயிருக்கிறவஸ்துவைப்போல வுபாசிக்கக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சம்வாதிப் பிரமைபோலக் கண்டுங் காணும லிருந்தபடியினால் உபாசனைகூடுமென் றுத்தரம்.

(ச) சம்வாதிப் பிரமையாவதேது விசம்வாதிப் பிரமையாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

மணிப்பிரபையைக்கண்டு மணியென்று நாடுதல் சம்வாதிப்பிரமை தீபப்பிரபையைக்கண்டு மணியென்று நாடுதல் விசம்வாதிப் பிரமையென் றுத்தரம்.

(ரு) பிராந்தியாய் நாடினவனுக்குப்பலன்கொடாதென்

விசம்வாதிப்பிரமை பலன்கொடாது சம்வாதிப்பிரமை நாடின பொருளைக்கொடுக்கும் ஆகையினற்பிரமோபாசனை யுஞ் சம்வாதிப்பிரமைபோல முத்தியாகிற பலன்கொடுக்கு மென் றுத்தரம்.

(சு) இந்தப் பிரமத்துவ வுபாசனைக்கு அதிகாரியாரென் கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானியே அதிகாரியென் றுத்தரம்.

(எ) உபாசனை பண்ணுகிற கிரமமெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

அகண்டாகாச போதமே தானென்கிறதே கிரமமென் றுத்தரம்.

(அ இந்த வுபாசனைக்குத் திருஷ்டாந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணுரக் காணுவிட்டாலுஞ் சாஸ்திரஞ்சொன்னபடி பாவிக்கின்ற மூர்த்தித் தியானமே திருஷ்டாந்த மென் றுத்தரம்.

(கூ பரோக்ஷக் ஞானத்திற்கு லக்ஷண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமம் தானென்றறியாமற் பிரமமொன் றுண்டென் று நிச்சயித்ததே பரோக்ஷக்ஞானமென் றுத்தரம்.

(க0) பரோக்ஷக்ஞானஞ் சந்தேகமானபடியினற் பல னெப்படிக் கொடுக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தித்தியான வுபாசனைபோலப் பரோக்ஷக்ஞானத் திலே ஒருவருக்குஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையால் சம்வாதிப் பிரமைபோலப் பலன்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(கக) பிரமத்தைத் தானகச்சொல்லுகிற வேதாந்தத் தைப்படித்தும் இவனுக் கந்தஞானம் பரோக்ஷமாகக் கார

தேகமேதானென்கிற விபரீதபாவனை பிரமத்தைத் தா னகத் தோற்றவொட்டாதென் றுத்தரம்.

(கஉ) பரோக்ஷமாயிருக்கிற அத்தொய்த புத்தியைப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற தொய்தபுத்தி யேன்கெடாதென் கிற சங்கைக்கு,

பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற சிலாபுத்தி பரோக்ஷமாயிருக் கிற ஈசுரபுத்தியைத் தள்ளாததுபோலப் பிரத்தியக்ஷமாயி ருக்கிற தொய்தபுத்தியும் பரோக்ஷமாயிருக்கிற அத்வைத புத்தியைக் கெடுக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(கங) சிரத்தையில்லாதவனுக்குச் சிலையிலே ஈசுரபுத்தி வரக்காணுமென்கிற சங்கைக்கு,

சிரத்தையுள்ளவனே யதிகாரியல்லாமற் சிரத்தை யில் லாதவனைச் சாஸ்திரத்தி லெடுத்துக்காட்டத் தேவையில்லை யென் றுத்தரம்.

(கச) வேதாந்தம் படித்தாலல்லாமற் பரோக்ஷக்ஞா னம் வாராதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தி யுபதேசம்போலப் பிரமத்தை யுபதேசம் பண் ணிக்கொண் டறியலாமென் றுத்தரம்.

(கரு) சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணுமற் பிரமத்தையுபதேச மாகக் கேட்டறிகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மசூத்திரத்தைப் படியாமற்கர்மாநுஷ்டானஞ் சித் தித்தாற்போலவும் ஆகமபுராணம் படியாமல் உபாசனை ய நுஷ்டிக்கிறுற்போலவும் சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணச் சத்தி யில்லாதவன் மஹாத்மாக்களிடத்திலே பிரமம் இன்னபடி யிருக்குமென்கிறதைக் கேட்டுக்கொண் டுபாசிக்கலாமென்

(கசு) சாக்ஷாத்காரம் உபதேசங்கொண்டு வாராதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரவிசார மில்லாதவனுக்குச் சாக்ஷாத்காரம் வாராதென் றுத்தரம்.

(கஎ) பரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரத்தையில்லாததே பரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(கஅ) அபரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரமில்லாததோஷமே அபரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(கக)சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணிஞலுஞ்சிலர்க்குச்சாக்ஷாத்காரம் ஏன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விபரீதபாவனையினலே சாஸ்திரம்படித்தும் சாக்ஷாத்காரம் வாராமலிருக்குமென் றுத்தரம்.

(உ0) சாஸ்திரம்படித்தும்சாக்ஷாத்காரம்வாராதவனுக்குச் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரபலமான சாக்ஷாத்காரம் வருமளவுஞ்சாஸ்திரத்தைத்திரும்பத்திரும்ப விசாரிக்கப்பயிர் செயல்வகையினற் கெர்ப்பகாளிலே பரிபக்குவமாகிருந்போல ஞானமுந்தீர்க்க கால விசாரத்தினல் வருமென் றுத்தரம்.

(உக) மரணபரியந்தம் விசாரம்பண்ணினவாமதேவர் சடபரதர் இவர்களிருவருக்கும் அந்தசென்மத்திலே ஏன் ஞானமுதயமாகவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

பிரதிபந்தத்தினலென் றுத்தரம்.

(உஉ) பிரதிபந்தமாவதேது அஃதெத்தனைவிதமாயிரு

பூதப்பிரதிபந்தம் பௌஷியப்பிரதிபந்தம் வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமென்று திரிவிதமாகவிருக்கும் இதிற்பூதப்பிரதிபந்தம், கைவிட்ட எருமையிற்பற்றுஞ் சந்நியாசியாரிடத்திற் கண்டகதை. * பௌஷியப் பிரதிபந்தமாவது, சங்கற்பத்துடனே கூடியிருந்து வேதாந்தவிசாரம்பண்ணின வாமதேவருக்கொரு செனனமும் சடபரதருக்கு மூன்றுசெனனமாகவும் காணப்பட்டது. வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமாவது, விஷயாசக்தி பிரக்ஞாமந்தம் குதர்க்கம் விபரீதபாவனை துராக்ராகந்தையென் றுத்தரம்.

(உந) இந்தப் பிரதிபந்தத்தைத் தள்ளுமுபாய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பூதப்பிரதிபந்தம் அவனவன்புத்தியை யநுசரித்துப் போதிக்கத்தீரும், பௌஷியப் பிரதிபந்தம் செனனமெடுத்துத் தீரும். வர்த்தமான பிரதிபந்தத்திற்கு விஷயாசக்தி சாதன சதுஷ்டயத்திற்றீரும். பிரக்ஞாமந்தம் பலகாலுஞ் சிரவணம்பண்ணத்தீரும். குதர்க்கம் மனனத்தினற் றீரும். விபரீதபாவனை நிதித்தியாசனத்தினற் றீரும். துராக்ராகந்தை சமாதியினற்றீருமென் றுத்தரம்.

(உச) வேதாந்தவிசாரம்பண்ணியும் பௌஷியப் பிரதிபந்தத்தினற்செனனம்வருமென்றல் விசாரக்ஞானமும்வியர்த்தமாமோ பிரதிபந்தத்தினற் செனனம்வருமென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு;

விசாரத்தினற் பிறந்த ஞானம் பிரதிபந்தம் தொலைந்தவுடனே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையினற் சாஸ்திரவிசார

* பௌஷியப் பிரதிபந்தம் என்றது - சென்மாந்திர வேதுவான பிராரத்தசேஷம் - இஃது வாமதேவர் - சடபர

ம் ஒருக்காலும் பாழாய்ப்போகாது யோகப் பிரஷ்டனும் இரண்டொரு சென்மத்திலே கிருதார்த்த னுவானென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(உடு) பிரதிபந்தந் தீரத்தக்கதாக வுபாசிக்கச்சொன்னது சகுணமோ நிர்க்குணமோவென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்க்குணமென் றுத்தரம்.

(உசு) சகுணமானல் உபாசிக்கலாம்நிர்க்குணத்தையெப்படித் தியானம்பண்ணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

கேட்டவண்ணந் தியானிக்கின்ற திருவகைக்குஞ்சரியென் றுத்தரம்.

(உஎ) வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டாத நிர்க்குணத்தையெப்படித் தியானம்பண்ணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டினதைக்கேட்டுச் சாக்ஷாத்காரம் பண்ணுகிறுற்போல இதுவுங்கேட்டுச்சிந்திக்கலாமென் றுத்தரம்.

(உஅ) யாதொன் றன்னியமா யுபாசிக்கப்பட்டதோ அதுவெல்லாம் பிரமமல்ல பிரமந்தானேயென் றறியவேண்டுமென்று ஒருவேதஞ் சொன்னபடியினுற் பிரமோபாசனை நிஷித்தமென்கிற சங்கைக்கு,

அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் அன்னியமாயிருக்கும் பிரமமென்று ஒருவேதத்திலே ஞானத்தைநிஷேதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(உகூ) பிரமோபாசனையிலே யுமக்கித்தனைபத்தி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

உனக்குத்தா னித்தனை துவேஷமேதென் றுத்தரம்.

(௩௦) நிர்க்குணத்தை யுபாசிக்கின் றதற்குப் பிரமாண

தாபநீயம் சயிப்பியம் காடகம் மாண்டூக்கியம் என்கிற உபநிஷத்து நாலும் பிரமாணம் பஞ்சீகரண மஹாவாக்கியமே அநுஷ்டானவிதியென் றுத்தரம்.

(௩க) பஞ்சீகரணம் ஞானசாதனமல்லவோ எல்லாரும் அநுஷ்டிக்கவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானசாதனமென்கிறது நமக்கும் சம்மதம் அநுஷ்டியாதவன்றுனே கெட்டான். அதனுலே பிரமோபாசனைக்குத் தூஷணமில்லையென் றுத்தரம்.

(௩உ) எல்லாரு மநுஷ்டியாத வுபாசனையை நீரேன் சொல்லவந்தீரென்கிற சங்கைக்கு,

சிலமூடன் இதனிலும் அதிகமென்று வசியமந்திரத்தை செபிக்கக்கடவன் இதனிலும் அதிகமூடன் கிருஷியாதியை பண்ணக்கடவன் அந்த மூடரைக்குறித்துச் சொல்லவில்லை முமுக்ஷுக்களின் பொருட்டு நிர்க்குண வுபாசனை சொன்னேமென் றுத்தரம்.

(௩௩) இப்படி யுபாசிக்கப்படுகிறது நிர்க்குணமானல் இந்தவஸ்துவிற்கு ஆநந்தாதிகுணங்களும் அதூலாதிகுணங்களு முண்டென்னக் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சுருதிசம்மதமாக இந்த லக்ஷணசூத்திரஞ் சொன்ன வியாசராக்கேளென் றுத்தரம்.

(௩௪) சச்சிதாநந்தமே நானென்கிறதே யுபாசனையானல் ஞானத்திற்குந் தியானத்திற்கும் பேதமே தென்கிற சங்கைக்கு,

வஸ்து தந்திரம் ஞானமென்றுங் கர்த்ததந்திரம் உபாசனையென்றும் பேதமென் றுத்தரம்.

(௩௫) வஸ்துதந்திரமாயிருக்கிற ஞான மெதனுல் வரு

அக்கினியை அக்கினியென்கிறுற்போலச் சுபாவஞ்சொல்லுகிறது வஸ்துதந்திரக்ஞானம் விசாரத்தினுல் வருமென் றுத்தரம்.

(ருசு) இந்த ஞானம் வந்தால் ஏது செய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

சகல சம்சாரத்தையுஞ் சுடுமென் றுத்தரம்.

(ருஎ) அந்த ஞானத்தை மறந்தால் ஆனியேதென்கிற சங்கைக்கு,

மறந்தாலுஞ் சம்சாரதைக் கொடாதென் றுத்தரம்.

(ருஅ) அந்த ஞானமுள்ளவன் எப்படி யிருப்பானென் கிற சங்கைக்கு,

சீவன் முத்தனுய்த் திருப்தியடைந்து பிராரத்த க்ஷயத்தைப் பார்த்திருப்பனென் றுத்தரம்.

(ருகூ) கர்த்ததந்திரமென்கிற வுபாசனை யெதனுல் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

உபசாரமாக ஸ்திரீயை அக்கினியென்றதுபோலக் கர்த்ததந்திரமாயிருக்கிற வுபாசனை குருபதேசத்தினுல் வருமென் றுத்தரம்.

(சு0) அந்தவுபாசனை வந்தா லென்னசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

தியானித்தபோது நாம் பிரமமாவோமென்கிற புத்தியைக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(சுக) அந்த உபாசனையை மறந்தா லென்னசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

விக்ஷேபத்தின் கையிலே காட்டிக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(சுஉ) அந்த வுபாசனுக் ஞானமுள்ளவ னெப்படியிருக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நித்திரை வருமளவும் மரணம்வருமளவும் தியானம்

(சுங) இந்த வுபாசனை முதிர்ந்ததற்குப் பிரத்தியக்ஷமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிக்ஷையெடுக்கிறவன் சொப்பனத்திலும் பிக்ஷையெடுக்கக் காண்கிறுற்போலவும், வேதமோதுகிறவன் வேதமோதக் காண்கிறுற்போலவும், இந்தவுபாசகன் தினந்தோறுஞ் சொப்பனத்திலுந் தியானம்பண்ணக் கண்டானுனல் உபாசனைக்கு முடிவென் றுத்தரம்.

(சுச) ஞானம் வஸ்து தந்திரமென்கிறதில் யுத்தியேதென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்த சைதன்னியத்தை வேதஞ்சொன்னபடி யிருக்கிறதோ இல்லையோவென்று லக்ஷணுவிருத்தியினுலே ஒரு பிரகாரம் சோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுகிறதே யல்லாமற் றுன்வேண்டியபடி சிந்திக்கப்படாததே யுத்தியென் றுத்தரம்.

(சுரு) தியானங் கர்த்த தந்திரமென்கிறதில் யுத்தியேதெனகிற சங்கைக்கு,

தான்வேண்டியபடி தியானிக்க தியானிக்காமலிருக்கமாறுபாடாய்த் தியானிக்கப்படுகிறதே யுத்தி ஆகையினுல் எந்நேரமுந் தியானஞ் சாவதானமாகப் பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சுசு) எந்நேரமுந் தியானத்திலே மனதாயிருக்கிறவனுக்குச் செய்காரிய மெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

பரபுருஷனையடைகிற நாரி எந்நேரமும் அவனிடத்திலே ஆரூடமனதாகவிருந்தாலும், மேலெழுந்தவாரி செய்காரியஞ் செய்தொப்புவிக்கிறுற்போலச்செய்வனென் றுத்தரம்.

(சுஎ) சாக்ஷாத்கார ஞானிக்குச் செய்காரிய மெப்படி

கூத்தாடி பாசாங்கடிக்கிறுற்போலச் சீவன்முத்தனுஞ் செய்காரியம் ஒன்றுந்தப்பாமற் செய்வனென் றுத்தரம்.

(சஅ) உபாசனை லோகவிவகாரத்திற்கு விரோதமென்கிற தெதனுலென்கிற சங்கைக்கு,

மனதிலே தியானமுந் தேகேந்திரியாதிகளிலே செய்தொழிலுமாக விருக்கின்றபடியினுலே விவகாரம் விரோதமென் றுத்தரம்.

(சகூ) ஞானத்திற்கு விவகார விரோதமில்லையென்கிற தெதனுலென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மாமாத்திரஞ் சின்மாத்திரம் மற்றுள்ள வெல்லாம், மாயாமயமென்கிற ஞானத்திற்கு விவகாரசாதனமான திரிவிதகரணத்தில் ஒன்றும் வேண்டாதபடியினுல் விவகார விரோதமில்லையென் றுத்தரம்.

(ரு0) சாக்ஷாத்காரம் உள்ளவனுக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடத்தைப் பார்க்கிறவன் புத்தியைத் தண்டியாததுபோலத் தத்துவம் உள்ளபடி கண்டு களித்துக் கவலை கெட்டிருப்பனென் றுத்தரம்.

(ருக) தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரபஞ்சத்தை நினைத்தாற் றியானங் கலைந்து கெட்டுப்போமென்கிற விவேகத்துடனே புத்தியை மறித்துத் தண்டித்துக்கொண்டிருப்பனென் றுத்தரம.

(ருஉ) ஒருக்காலறியப்பட்ட கடத்தை வேண்டிய போதறிகிறதற்குஞ் சிந்திக்கிறதற்கும் இப்படியிருக்கு மென்று சொல்லுகைக்கும் யத்தனமில்லையே இப்படிகூடுமோ பிர

அப்பிரகாசமாயிருக்கிற கடமே ஒருக்காற் கண்டது உடனே யிப்படித் தெரிந்தாற் சொப்பிரகாச சைதன்னியத்திற்குக் கேட்கவேண்டுமோ வென் றுத்தரம்.

(ருங) நான் பிரமமென்கிற விருத்திக்ஞானம், க்ஷணப்போதிலே நஷ்டமாய்ப்போமென்கிற சங்கைக்கு,

அது கடக்ஞானத்திலுஞ் சரியல்லவோவென் றுத்தரம்.

(ருச) இப்படித்தத்துவக்ஞானிக் கொருசிந்தனையு மில்லாவிட்டால் எங்நேரமும் மனது வெளியிலே நாடுமென்கிற சங்கைக்கு,

கற்பிதவஸ்துப் பிரவிருத்தித்ததுகொண்டு ஆனியேதென் றுத்தரம்.

(ருரு) இப்படியானுல் உம்முடைய சித்தாந்தம் அவமரியாதையாமென்கிற சங்கைக்கு,

விதிநிஷேத சாஸ்திரமரியாதை தத்துவக்ஞானியின் பொருட்டுச் சொன்னதல்லவென் றுத்தரம்.

(ருசா) விதிநிஷேத சாஸ்திரம் ஆனாக்குறித் துண்டாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

வர்ணுச்சிரமம் வயதவஸ்தையென்கிற அபிமானியின் பொருட்டுண்டாயிற்றென் றுத்தரம்.

(ருஎ) ஞானிக்கு வர்ணுச்சிரமாதிகள் தேவையில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

வர்ணுச்சிரமாதிகள் மாயாகற்பித வுபாதி மாத்திரத்திலே கண்டதல்லாமல் ஆத்மாவினிடத்திலே யில்லையென் றுத்தரம்.

(ருஅ) முன்னக்ஞானுவஸ்தையில நுசரித்தவிதிகள் மற்றோரவஸ்தையிற் கைவிட்டாற் றோஷமில்லையோவென்கிற

கர்மிகளுக்குப் பால்யாவஸ்தையில் விதி நிஷேதந்தே வையற்றதுபோல ஞானவஸ்தைக்குந் தேவையில்லை யென் றுத்தரம்.

(ருக) குழந்தை ஒன்றுமறியாத அஞ்ஞானியல்லவோ ஞானியும் அப்படித்தானேயோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒன்று மறியாதவனுக்கும் எல்லாமறிந்து சர்வேஸ்வர னயிருக்கிற ஞானிக்கும் விதி நிஷேதபேதந் தேவையில்லை யென்றுத்தரம்.

(கூ0) பின்னையாருக்கு விதிநிஷேதபேதமென்கிற சங் கைக்கு,

சொற்பமறிந்தும் அறியாமலுமாகவிருக்கிற நடுநாட னுக்கென் றுத்தரம்.

(கூக) ஞானியாயிருக்கிறவன் ஜெகதீசுரனைற்சாபானு க்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

சாபாநுக்கிரக சாமார்த்தியந் தபோபலமேயல்லாமல் ஞானபலமல்லவென் றுத்தரம்.

(கூ௨) தபோமூலமாகப் பிரமத்தை யறியவேண்டுமெ ன்று தைத்திரிய வுபநிஷத்திலே சொன்னபடியினற் றபோ பலமல்லவோ க்ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானகாரணமான தபசு சாபாநுக்கிரகத்திற்குக் கார ணமல்லவென் றுத்தரம்.

(கூ௩) பூர்வாசாரிகளாயிருக்கிற வியாசர் முதலானபே ருக்கு இருவகையுங் காணப்பட்டிருக்கிறதே அப்படியிருக் கவேண்டாமோ ஞானமுள்ளபேர்களுக் கெல்லாமென்கிற சங்கைக்கு,

மந்திரவாதசித்தியும் ஞானமும், ஒருவரிடத்திலேயிரு க்கக்கண்டாற்போலவும், சோதிரிஷமும் ஞானமும் ஒருவ

மும் ஒருவரிடத்திலே யிருக்கக்கண்டாற் போலவும், சாபா நுக்கிரகசாமார்த்தியமும் ஞானமும்வியாசாதிகளிடத்திலே காணப்பட்டது. இந்தச் சாபாநுக்கிரக சாமார்த்திய மெல் லாம்ஞானமல்ல ஞானமாத்திர மப்பியாசித்தவனிடத்திலே சீவன்முத்தி யனுபவமாத்திரமிருக்குமென் றுத்தரம்.

(கூ௪) சாபாநுக்கிரக சாமர்த்தியமில்லா திருந்தால் இவனென்ன ஞானியென் றெல்லாரும் நிந்திப்பார்களென் கிற சங்கைக்கு,

விதிநிஷேத சாஸ்திரத்தைக் கைவிட்ட சந்நியாசிகளை யெல்லாரும் பூஜிக்கின்றதேயல்லாமல் நிந்திக்கக் காணே மென் றுத்தரம்.

(கூ௫) போகலம்படராயிருக்கிற தூர்த்தர்களெல்லாம் நிந்திக்கிறார்களென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப் பிரகாரத்தில் வர்ணச்சிரம முடைய பேர்கள் தேகாபிமானிகள் ஞானியை நிந்திக்கட்டும். மாடுகள், புலி கள், ஞானியைப் பாயட்டும், அதனாலே ஞானிக் கானியே து. ஆனபடியினாலே இப்படி வேண்டியவண்ண மிருக்கலா மென்றபடியினாலே ஞானிக்கு இராச்சியபாரம் பண்ண இச் சையுண்டாயினும் பண்ணலாமென் றுத்தரம்.

(கூகூ) மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற சகத்து மித்தையென் கிற புத்திவந்தபின் இராச்சியபாரம்பண்ண இச்சைவந்தால் ஞானம் அப்பிரயோசனமாமென்கிற சங்கைக்கு,

மித்தியாபுத்தியினை லாசையற்றுப்போனால் கர்மந்தான் உபாசனைதான் தியானந்தான் இராச்சியந்தான் பிராரத்த முள்ளபடி பண்ணிவருவன் ஞானியென் றுத்தரம்.

(கூஎ) தியானிக்குமிப்படி வேண்டியவண்ண மிருக்க

மூர்த்தித் தியானம்போலத் தியானத்தினல் நான் பிரமமென்கிற நிலை தியானம்விட்டா வில்லாமற் போகிறபடியினல் நிரந்தரஞ் சாவதானமாய்த் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டும் ஞானியைப்போல வேண்டியவண்ணமிருக்கக்கூடாதென் றுத்தரம்.

(சுஅ) ஞானிக்கு ஞானத்தைமறந்திருக்கிறவேளையிலே பிரமத்துவமில்லாமை சரியல்லவோ வென்கிறசங்கைக்கு,

பிராமணனுக்கு நான் பிராமணனென்கிறது நினையாவிட்டாலுஞ் சுபாவசித்தமா யிருக்கிறாற்போல லக்ஷணவிருத்தியினலே ஆத்மாவைச் சோதித்திருக்கிற ஞானிக்கு நான் பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமாயிருக்குமேயல்லாமற் றியானம்பண்ணுகிறவனைப்போலமறந்துகெட்டோமென்கிற பீதியில்லையென் றுத்தரம்.

(சுகூ) இந்தப்பிரகாரத்திற்கு உபாசகனுக்கும் நான்பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலும் சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்துவமுண்டோ இல்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த வுபாசகன்மாத்திரமல்ல பாமரர் நாற்கான்மிருகங்கண் முதலான செந்துக்களுக்கெல்லாம் பிரமத்துவஞ் சுபாவசித்தந்தானேயென் றுத்தரம்.

(எ0) பாமரர் மிருகங்கண் முதலான செந்துக்களுக்கு நான் பிரமமென்கிற அறிவில்லாதபடியினலே சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்துவத்தினற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படி யறிவில்லாதது இந்த வுபாசகனுக்குஞ் சரியானபடியினல் சுபாவசித்தப் பிரமத்துவத்தினற் பிரயோசன

(எக) ஆனல் பிரமத்தியானமும் இப்படிப் பிரயோசனமற்றதோவென்கிற சங்கைக்கு,

பட்டினியே கிடக்கிறவனினும் பிக்ஷைபுகுந்தாகிலும் புசிக்கின்றது தாழ்வில்லையென்றாற்போல விருதாவியாபாரத்திலே கிடந்து விக்ஷேபப்படுகிறதிலும் பிரமத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எஉ) எந்தெந்தச் சாதனங்களிற் பிரமத்தியானம் அதிகமென்கிற சங்கைக்கு,

பாமர வியாபாரத்திலுங் கர்மாநுஷ்டான மதிகம் அதனிலுஞ் சகுணோபாசனை யதிகம் அதனிலும் நிர்க்குணத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எங) இவைகளெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று தாரதம்மியமா யிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இராஜாவைக் கிட்டக்கிட்டப் பௌஷதிகமும் பிரயாசங் கொஞ்சமு மாகிறாற்போல பிரமத்தைக் கிட்டக்கிட்ட ஆதிக்கமதிகமென் றுத்தரம்.

(எச) பிரமத்தியானத்திற்குமேல் ஞானக்கிரமம் எப்படி யடையப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

சம்வாதிப்பிராந்தி முடிந்தவிடத்திலே ரத்தினத்தைக் கொடுக்கிறாற்போல நிர்க்குணத்தியான முதிர்ந்தவிடத்திற் பிர்மஞான சமாதியாகிறதேயல்லாமல் வேறுசாதனமில்லை ஆகையால் அறிந்தவர்கள் அறியாதவர்கள் எல்லாருக்குங் குறுக்குவழியாக மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையினல் நிர்க்குணத்தியானத்தைச் சொல்லவந்தோம் சித்தநிரோதமேசமாதியென்றும் அதுவே சாத்தியமென்றும் அமுதவிந்துபநிஷ

(எரு) இது ஒன்று மறியாதவனுக்குத் தியானத்தினு லெப்படிச் சித்திக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

தியானமாத்திரங்கொண்டு நான் பிரமமென்கிற புத்தி திடப்பட்டவுடனே நிர்விகாரத்தினுடைய லக்ஷணமும் புத்தியி லெளிதாயேறும் இது காரியத்தினுற் சமாதியென்று சொல்லப்படும் ஆகையினுற் சகலசாதனங்களிலும் பிரமத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எசு) இப்படி மூர்த்தித்தியான தீர்த்தாடன செபங்களும் மோக்ஷசாதனங்க ளாகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்தியானத்தை யுபேக்ஷித்து மூர்த்தித்தியான தீர்த்தாடன செபங்களைச்செய்கிறது உள்ளங்கையிலிருக்கிற பாற்றிரளையை யெறிந்து போட்டு எட்டப்படாத முழங்கையை நக்குகிறதற்குச் சரியாகையால் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியானசாதனம் ஒன்றுமில்லையென் றுத்தரம்.

(எஎ) இந்தக்கிரமம் சாக்ஷாத்கார விசாரத்தைவிட்டுத் தியானம்பண்ணுகிறவனுக்குஞ் சரியல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நீசொன்னது உண்மைதானே இந்தப்படி * யோகமானது † சாக்ஷாத்கார விசாராநுசந்தானம் பண்ணமாட்டாதவனுக்கு விதியென் றுத்தரம்.

(எஅ) சாக்ஷாத்கார விசாரம்போல யோகஞ் சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கிட்டின பூமியென்கிற தெதனுலென்கிற சங்கைக்கு,

யோகத்தினுல் விக்ஷேபமெல்லாந் துடைபட்டுச் சித்தநிரோதம்வரும் அந்தச் சித்தத்திலே சாக்ஷாத்கார விசாரம்

* யோகம் என்றது-உபாசனை.

எளிதாக வேறும் ஆகையினுல் யோகம் முக்கியமென் றுத்தரம்.

(எகூ) இப்படியானுல் சாங்கியத்திற்கும் யோகத்திற்கும் விரோதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசனையும் ஆத்மாவையும் பகுத்துக்காண்கிறதும் ஒருமையாய்க்காண்கிறதுமே விரோதமென் றுத்தரம்.

{ இவை மூலசுலோகப்படி இரண்டாம் சமாதானம். }

[எகூ] யோகம் சாங்கியம் என்னும் இரண்டும் தத்துவ ஞான வாயிலாக மோட்சத்திற்கு சாதனமாமென்பதிற் பிரமாணமேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சாங்கியர்களா லியாதொருபதம் அடையப்படுகிறதோ அந்தப்பதமே யோகிகளாலும் அடையப்படுகிறது. இப்படி யாதொரு புருஷன் சாங்கியயோகங்கள் இரண்டிற்கும் பலன் ஒன்றென்று பார்க்கிறுனே அவன் சாஸ்திரார்த்தத்தை நன்றாகப் பார்த்தவனுமென்னும் கீதாவாக்கியமும் சாங்கியமும் யோகமும் தத்துவஞானத்திற்குக் காரணமாமென்னுங் கீதைக்குமூலசுருதியும் பிரமாணமாமென் றுத்தரம்.

[அ0] சாங்கியயோகமிரண்டையுந்தத்துவஞானவாயிலாக மோக்ஷசாதனமாக ஒப்பினுல் சாங்கியயோக சாஸ்திரங்களிற் சொல்லிய தத்துவங்களையும் அங்கீகரிக்கவேண்டுமே என்னுஞ் சங்கைக்கு,

சாங்கியயோக சாஸ்திரங்களில் சுருதி விருத்தங்களா
ன யாதொரு அம்சங்களுண்டோ அவை * ஆபாசங்களாத
லால் அவை அங்கீகரிக்கத்தக்கனவல்லவென் றுத்தரம்.

(அ௦) பிரமத்தியானத்தினுலே சாக்ஷாத்கார விசார
மல்லாயலும் மோக்ஷமுண்டென்கிறதற்கு யுத்தியேது பிர
மாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

குளவியை நினைத்தபுழு குளவியாகிறுற்போல வென்
கிறத் யுத்தி மரணகாலத்தில் எதைநினைத்தான் அதுவா
ய்ப்போவனென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(அக) தியானந் திடப்பட்டல்லவோ சரீரபதனகாலத்
தி லுதவவேண்டும் மத்தியிலே சரீரம்விழுந்தாற் கெதியே
தென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமலோகத்திலேபோய்ப் பிரமாவிடத்திலுந் தத்துவ
க்ஞானத்தை யடைந்து மோக்ஷத்தை யடைவனென்று தா
பநீய வுபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது இதைத்தவிர மோக்ஷத்
திற்கு வழியில்லையென்று யசுர்வேதத்திற் சொல்லுகிறது
நாசிகேதுவிற்கும் இயமன் இதுவே வழியாகச் சொன்ஞர்
சத்தியகாமருக்கும் † பிப்பலாதர் இப்படியே சொன்ஞர்

---

* ஆபாசம் என்றது-வாதிக்கப்படுவது. அவை கேவல
ம்-பிரகிருதியே சகத்திற்குக் காரணம். ஈசுரன் அல்ல-அந்
தப்பிரகிருதி.நித்தியம்.ஆத்மா நாஞ. இவ்வள வம்சம் சாங்
கிய சாஸ்திரத்தில் சுருதிவிருத்தம்.

ஈசுரன் - தடஸ்தம் - பிரதானம் - நித்தியம்-சீவர்கள்-
வாஸ்தவம் - நாஞ - இவ்வளவம்சம் யோகசாஸ்திரத்தில்
சுருதிவிருத்தம்.

கிருஷ்ணனும் ஆத்மகீதையிலே பூமியிற்குள்ளே யிருக்கிற
புதையலை யெடுக்கிறதற்கு வெட்டுகிறதேயல்லாமல் வேறு
வழியில்லாததுபோலப் பிரமத்தையடைகிறதற்குத் தியான
மேயல்லாமல் வேறுவழியில்லையென்றும் தேகமாகின்றகல்
லை புத்தியாகிற குந்தாலியாலே பொளிந்துதள்ளி நாம் பிர
மமென்கிற தியானத்திஞற் பிரமமாகின்ற புதையலை யடை
யலாமென்ருர் ஆகையாற் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியான
சாதனமொன்று மில்லையென் றுத்தரம்.

(அஉ) சாக்ஷாத்கரித் தறியவேண்டிய பிரமத்தை யப்
படியடையாமற் றியானத்தி லெப்படி யடையலாமென
கிற சங்கைக்கு,

அநுபவமில்லாவிட்டாலும் அசத்தாயிருக்கிற வஸ்து
வையுந் தியானத்திஞ லடையலாயிருக்கையினுலே யுற்று
விசாரித்தாற் ருனு யுண்மைபொருளாயிருக்கிற பிரமம்,
நாம் பிரமமென்கிற தியானத்திஞலே அடையலாமோவெ
ன்றொருவரையுங் கேட்கத்தேவையில்லை பூதமாயிருக்கிற
காசியை யுபாசிக்கையினுற் ருரகப்பிரமஞ்சித்திக்கிறுற்போ
லவும் சம்வாதிப் பிராந்தியிலே பிரவிருத்திக்க, ரத்தினமக
ப்படுகிறுற்போலவுந் தேகாபிமானத்தைத் தவிர்ந்து தியா
னத்திஞல் அத்துவிதமாயிருக்கின்ற ஆத்மாவே தானென்று
தியானிக்கிறவன் இங்கேதானே மோக்ஷத்தையடைவனெ
ன்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

இந்தத் தியானதீபிகையை அநுசந்தானம்பண்ணி வரு
கிறவன் பிரமத்தியானத்தை யடைந்து மோட்சத்தை
யடைவன்,

நான்காவது தியானதீபம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது - நாடகதீபம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவிலே பார்க்கமாட்டாதவருக்கு ஆத்மஞானம் வருகிறவழியை நாடகதீபிகையிலே சங்கிரகித்துச் சொல்லும்படி.

ஆத்மாவாவதாரென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாசத்திக் காதாரமாயிருக்கின்ற அத்துவிதாநந்த சைதன்னியமே ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(உ) இவருக்குச் சிருஷ்டி யெதனுல் வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்விகார சைதன்னியமாயிருக்கிற இவர்க்குத் தம்முடைய மாயா வுபாதியினுல் வந்ததென் றுத்தரம்.

(௩) சீவனுவதாரென்கிற சங்கைக்கு,

உபாதிகளிலே பிரதிவிம்பித்துச் சரீரங்களிலே பிரவேசித்து விவகரிக்கிற சிதாபாசன் சீவனென் றுத்தரம்.

(௪) சம்சாரபந்த மாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசத் தோற்றரவான துவிதமே பந்தமென் றுத்தரம்.

(௫) இந்தப்பந்தம் விடுகிற முத்தி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினுல் மாயை நஷ்டமானபின்சித்திக்கிற அத்துவிதமே முத்தியென் றுத்தரம்.

(௬) முத்திக்குச் சாதனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினுற் பிறந்தஞானமே முத்திக்குச் சாதனமென் றுத்தரம்.

(௭) இந்தவிசாரம் எதனுல்வருமென்கிற சங்கைக்கு,

அநேகசென்மம் ஈசுரனை யுபாசித்தபேருக்கு வருமெ

(௮) குருவைவழிபட்டு விசாரம்பண்ணுகிறவ னுரென்கிற சங்கைக்கு,

தேகாபிமானியாயிருக்கிற சைதன்னியமே விசாரகர்த்தனென் றுத்தரம்.

(௯) குருமுன்னிலையாய் ஞானங்கொடுக்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு,

செகதீசுரனே குருமூர்த்தமாகவந்து ஞானங்கொடுக்கிறவரென் றுத்தரம்.

(௧௦) அந்த ஈசுரன் எதுசெய்தால் ஞானங்கொடுப்பாரென்கிற சங்கைக்கு,

நிஷ்காம அநுஷ்டானபத்தியினுல் ஞானங்கொடுப்பாரென் றுத்தரம்.

(௧௧) ஈசுரனுவதாரென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்விகவுபாதியிலே பிரதிபிம்பித்துத் திரிமூர்த்திரூபமாய்த் தோற்றின சைதன்னியமே ஈசுரனென் றுத்தரம்.

(௧௨) ஒரு சைதன்னியத்திற்கு இருவகைத் தாரதன்மிய மெதனுல் வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையவித்தையென்கிற வுபாதியினுலே வந்ததேயல்லாமற் சைதன்னியத்தைத்தொட்டு வரவில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௩) இவர் மாயையினுற் சிருஷ்டிபண்ணுகிற வடைவெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்விகவுபாதியினுல் ஈசுரனையும், இராசத வுபாதியினுற் சீவர்களையும், தாமதவுபாதியினுல் மனது முதலான பூதபௌதிகப் பிரபஞ்சத்தையுஞ் சிருஷ்டித்தார் பிரகிருதி குணத்திரயம், மனமென் றுத்தரம்.

(௧௪) சிருஷ்டிக்குச் சாதன...

நான் என்னதென்கிறவிருத்தியேசாதனமென் றுத்தரம்.

(௧௫) எத்தனைவகுப்பிலே சிருஷ்டியடங்கிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிறவிருத்தியிலும், இதுவென்கிற விருத்தியிலும், கர்த்தாவும் விஷயமுமாயிருக்கிற சிருஷ்டி யடங்கிற்றென் றுத்தரம்.

(௧௬) இந்த வகுப்பெல்லாந் தோற்றுவிக்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு.

இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கிறவ ராத்மாத்தானேயென் றுத்தரம்.

(௧௭) நானென்கிற விருத்தி கர்த்தா வொருவனைக் கற்பிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிறவிருத்தி ஏகாகாரமானபடியினாற் கர்த்தா வொருவனைக் கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(௧௮) இதுவென்கிறவிருத்தி சத்தாதிகளாந்தையுங்கற்பிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவென்கிற விருத்தி இந்திரியபேதங்களினால் ஐந்தாகாரமாய்ப் பிரிந்தபடியினாற் பஞ்சவிஷயங்களையுங் கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(௧௯) கர்த்தா ஒன்றென்கிறதிலும் விருத்தி இரண்டென்கிறதிலும் விருத்தி கற்பிதமாமென்கிறதிலும் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நாடகசாலையின் விளக்கு, இராசா, பரிசாரகர், ஆடுகின்றவர்கள், தாளமத்தளக்காரர், இவர்களைத் தாரதன்மிய மறத்தோற்றுவித்து அவர்க ளில்லாதவேளையிலும் விளக்குத் தானேவிளங்குகிறாற்போலக் கர்த்தாமுதலானவை யுள்ளவேளையினும் இல்லாதவேளையினுங் கண்டிருக்கின்ற சா

(௨0) நாடகசாலையின் விளக்கு இராசா முதலானதிருஷ்டாந்தத்தைச் சரீரத்திலே ஈதின்னதென்று பகுத்துக்காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரமே பிரபு, விஷயங்களே பரிசாரகர், புத்தியேகூத்தாடிச்சி, இந்திரியங்களே தாளமத்தளக்காரர், இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கின்ற சாக்ஷியே தீபமென்றுத்தரம்.

(௨௧) அசைவற்றிருக்கின்ற சாக்ஷிக்குத் தீவட்டிதிருஷ்டாந்தமாகாதென்கிற சங்கைக்கு,

அசையாமல் நாட்டிவைத்த பகல்வத்தி இருந்தவிருப்பிலே நாலுபுறமுந் தோற்றுவிக்கிறாற்போல அகண்டபரிபூரணமாய் அசைவற்றிருக்கிற ஆத்மாவே உள்ளும் புறம்புந்தோற்றுவிக்கிறானென் றுத்தரம்.

(௨௨) உள்ளாவதெதைக்குறித்து வெளியாவதெதைக்குறித்தென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும் புறம்புமென்கிறது சரீரத்தைக் குறித்தல்லாமற் சாட்சியைக் குறித்தல்லவென் றுத்தரம்.

(௨௩) உள்ளேயிருக்கிறவனெவன் வெளியேயிருக்கின்றவை யெவையென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற அகங்காரி உள்ளே யிருக்கிறவன், வெளியேயிருக்கின்றவை விஷயங்களென் றுத்தரம்.

(௨௪) உள்ளும் புறம்புஞ் சஞ்சரிக்கிற தாரென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரித்துக் கூத்தாடுகிறது புத்தியென றுத்தரம்.

(௨௫) உள்ளும்புறம்பு மசையாமலிருக்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும்புறம்பு மசையாமனின்று தோற்றுவிக்கிறவர்

(௨௬) உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரிக்கிறதே புத்தியானால் அப்படியொருவருஞ் சொல்லக்காணோம் நான்போனேன் வந்தேனென்று சொல்லுகிறார்கள், இதிலே காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பலகணிவழியாயுள்ளே விழுந்த வெய்யிலிலே கையசைகிறதை வெய்யிலசைகிறதென்றாற்போல உள்ளேயிருக்கிற புத்தியும் இந்திரியத்துவாரத்தின்வழியே வெளியிலே புறப்பட்டுலைந்த தன்னுடைய வுலைச்சலைத் தன்னைத்தோற்றுவித்த சாக்ஷியின்பேரிலே ஆரோபிக்கிறதாகையால் ஆத்மாவுக் கலைச்சலில்லையென் றுத்தரம்.

(௨௭) இப்போதின்னதத்துவம் இன்ன இன்னவிடத்திலேயிருக்கிறதென்று பகுத்துக்காட்டினாற்போல சாக்ஷியிருக்கிறவிடமும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

புத்திமுதலானதெல்லா மொழிந்திருக்கிற அவஸ்தையிலே சாக்ஷியிருக்கிறவிடத்தைக் காண்பாயென் றுத்தரம்.

(௨௮) அப்போதெனக்கொரு தேசமுங் காணப்படவில்லை சாக்ஷியிருக்கிறவிடம், நீர்தாமே சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிலத்திலேயிருக்கின்றார் நீரிலேயிருக்கின்றாரென்கிறதுபோலப் புத்திமுதலானவை யொழிந்தவேளையிலே காணப்படாததுகொண்டு ஒருதேசத்தையும் பற்றியிருக்கிறவரல்ல சகல சகற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாயிருக்கிற படியினாற் சர்வபரிபூரணரென் றுத்தரம்.

(௨௯) சகல சகற்பனையுங் கற்பிக்கிறதேதென்கிற சங்

சொப்பனத்திலே யுட்பிரபஞ்சத்தையுஞ், சாக்கிரத்திலே வெளிப்பிரபஞ்சத்தையுங் கற்பித்தது புத்தியென் றுத்தரம்.

(௩௦) சாக்ஷியெப்படிக் காண்கிறாரென்கிற சங்கைக்கு,

இத்தனையும் அறிவாயிருந்தறிகிறவர் சாக்ஷியென் றுத்தரம்.

(௩௧) அவரை நாமெப்படியறிகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

அவருன்னாலறியப்படுகிறவரல்ல நீ தானாகவே மிஞ்சுகிறவஸ்துவென் றுத்தரம்,

(௩௨) இப்படிக்கொத்த அறிவு வருகிறதற்குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

குருமுகமாய் வேதாந்தவிசாரம் பண்ணுகிறதே யுபாயமென் றுத்தரம்,

(௩௩) தானாயிருக்கிற அறிவை யறியவொட்டாத பிரதிபந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகாதிகளே நாம், பிரபஞ்சமே சத்தியமென்கிற விருவகையும் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(௩௪) இந்தப் பிரதிபந்தத்தைத் தள்ளுகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப்புத்தியைத் தள்ளுகிற யுக்தியையும் புத்திகற்பித்த பிரபஞ்சத்தையுங் காண்கிற அறிவாயிருக்கிறதே தள்ளுகிறதென் றுத்தரம்.

இந்த நாடகதீபிகையை யநுசந்தானம் பண்ணச்சாக்ஷியே தானாகவிளங்கும்.

ஐந்தாவது நாடகதீபம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௪௦௧.

ஆருவது - தத்துவவிவேகம்.

குருஸ்துதி.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், லோகாநுக்கிரகார்த்தமாகச் சகலவேதாந்த சித்தாந்தமாகிய தத்துவவிவேகத்தை வெளிபண்ணத்தக்கதாக ஆதியிலே சிஷ்டாசாரமான குருவுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணும்படி,

அநேகவிதலக்ஷணவிஸ்தாரத்துடனேகூடியிருக்காநின்ற மஹாமாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்து விழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரிய குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப்பொருட்டு நமஸ்காரம்,

அந்தக் குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப் பொருட்டினால் நிர்மலாந்தக் கரணாளுக்குப் பரமாத்மாவை யெளிதாய்க் கண்டறியும் வழி தத்துவ விவேகஞ் சொல்லும்படி சொல்லுகிறோம்,

(க) தத்துவமாவதேது அதத்துவமாவதேது விவேகமாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

தத்துவமாவது. பரமாத்மா, அதத்துவமாவது, மாயாதற்காரியம். இதனைப்பகுத்தறிகிறதேவிவேகமென்றுத்தரம்.

(உ) பகுத்தறிகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவாயிருக்கிறதின்னது அறியப்படுகிறதின்னதென்று காண்கிறதே பகுத்தறிகிறதென்றுத்தரம்.

(ங) அறிவெத்தனை விதமாயிருக்குமென்கிறசங்கைக்கு,

அறிவாயிருக்கிற ஆத்மா, ஒன்றேயென்றுத்தரம்.

) அறியப்படுகிறதெத்தனை விதமாயிருக்குமென்கிற

அறியப்படுகிறது, ஸ்திரமென்றும், அஸ்திரமென்றும், மூலாக்ஞான விருளென்றும், திரிவிதமாயிருக்குமென்றுத்தரம்.

(ரு) அறிவு ஒன்றென்கிறதையும், அறியப்படுகிறது மூன்றென்கிறதையும், தெரியச்சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்கிரத்தினிடத்திலே ஸ்திரமாயிருக்கும்விஷயங்கள் சொப்பனத்திலே அஸ்திரமாயிருக்கும் விஷயங்கள். சுழுத்தியிலே அந்தகாரமாக மூன்றாகவிருக்கும். இவைகளைத் தினந்தோறும், மாதந்தோறும், வருஷந்தோறும், கற்பந்தோறும், அறிந்துகொண்டிருக்கிற அறிவு, அந்த விஷயங்களைப்போல, வொருக்காலுந் தோன்றி யழியாதபடியினால், ஆத்மா, ஒன்றேயொழிய இரண்டில்லையென்றுத்தரம்.

(சு) இவைகளில் ஆநந்தமாய் நாடவேண்டிய பொருளேது தள்ளவேண்டிய பொருளேதென்கிற சங்கைக்கு,

மூன்றவஸ்தையினுங் காணப்பட்ட பொருளெல்லாந் தனக்கன்னியமானபடியினாலே, தள்ளவேண்டியது, அறிவாயிருக்கிற தன்னைக் கைவிடப்படாதபடியினாலே, ஆநந்தமாக நாடவேண்டியதென்றுத்தரம்.

(எ) இப்படி அறிவாகயிருக்கிற பொருள் எக்காலத்திலுந் தானாகவிருக்குமானால், அஞ்ஞானகாலத்தில் அறியப்படாம லிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சகபாடிகளுடனேகூடி ஓதுகின்ற தன்பிள்ளைக் குரல் தெரியாததுபோல, அநாதிசித்த அஞ்ஞானத்துடனேகூடிக் குழம்பித்தோற்றுகையால்; தோற்றாமலிருந்ததென்றுத்தரம்.

(அ) அநாதிசித்த அஞ்ஞானமாவ தேதென்கிற சங்

அக்கினியிற் சூடுபோலவும், சலத்திற் சயித்தியம்போலவும்,பிரமத்தினிடத்திலே, சீவன், சகத்து, ஈசுரனை, உண்டாக்குகிற மூலப்பிரகிருதியே அநாதிசித்த வஞ்ஞானமென்றுத்தரம்.

(௯) இந்த அஞ்ஞானம் எதிலுண்டாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

ரச்சுவினிடத்திற் சர்ப்பந்தோன்றினாற்போல, பிரமத்தினிடத்திலுண்டாயிற்றென் றுத்தரம்.

(௧0) இதற்குலக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்துமல்ல, அசத்துமல்ல, சதசத்துமல்ல,ஒன்றுமல்ல, பலவுமல்ல, சாவயவமுமல்ல, நிரவயவமுமல்ல, சாவயவநிரவயவமுமல்ல, பிரமாணமாகியுமிருக்கும், அப்பிரமாணமாகியு மிருக்கும், நிரூபித்துப்பார்க்குமிடத்தில், லக்ஷணசூன்யமாய்ப் போமென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது இதுவே, லக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(௧௧) இப்படி யுண்டாகிய பிரகிருதி, ஏதுசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னுடைய முக்குணத்தினாலே, சீவன், சகத்து, ஈசுரனை, உண்டாக்கிற்றென் றுத்தரம்.

(௧௨) இது, எதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமே நாமென்கிற அத்துவிதக்ஞானத்தினாற் போமென் றுத்தரம்.

(௧௩) முக்குணத்தினால், சீவன், சகத்து, 'ஈசுரனை, உண்டாக்கின விதம். எப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மூலப் பிரகிருதியினுடைய சாத்வீககுணமான சுத்தமாயையினிடத்திலே பிரதிபலித்தவன் ஈசுரன், பஞ்சீகிருத்

மாயைதானே அவருக்குக் காரணசரீரம். இராசதகுணமென்னும் 'அசுத்தமாயையான அவித்தையிலே பிரதிபலித்த சைதன்னியம், சீவன். இந்தப்பிராக்ஞனுக்குக் காரண சரீரமான அவித்தை தாரதன்மியமாய் வெகுவிதமானபடியினாற் சிதாபாசர்களும் அநந்தம். தாமதகுணப் பிரகிருதியிலேயிருந்தும் இந்தச்சீவர்களுக்குப் போக்கிய போகவிதிகளையுண்டாக்க ஈசுராக்கினையினால் ஆகாசம் வாயு அக்கினிஅப்புபிருதிவியென்னப்பட்ட முக்குணத்துடனே கூடிச்சூக்ஷ்மபூதமைந்தும் உண்டாயின இந்தப் பூதங்களினுடைய சாத்வீகாம்ஸத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைத்தது அந்தக்கரணம். இது சஞ்சல வியாபாரத்தினால் மனமென்றும், நிச்சயவியாபாரத்தினாற்புத்தியென்றும், இரண்டுவிதமாகவிருக்கும் மற்றும், சாத்வீகாம்ஸத்தில், பூதத்திற்கோ ரொருமாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம். பூதங்களினுடைய ராசதாம்ஸத்திலே பூதத்திற்கோரொருமாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக்கூட்டிவைத்தது வியானாதி பஞ்சவாயுக்கள். மற்றும் இராசதாம்ஸத்திலே பூதத்திற்கோரொருமாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்காதி கர்மேந்திரியம். ஆக இந்தப்பதினேழு தத்துவமும், லிங்கசரீரமென்றும், சூக்ஷ்மசரீரமென்றும், போகசாதனமென்றுஞ், சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷ்மசரீரத்துடனே கூடின அவித்தையாப் பிரதிவிம்பருக்குப் பிராக்ஞனென்கிற பேர்மாறித் தைசதனென்கிற பேருண்டாயின. சகலசீவர்களுடைய சூக்ஷ்மசரீரமுஞ் சூக்ஷ்மபூதமுங்கூடினசமஷ்டிபுத்தியினால், இரண்யகர்ப்பமென்றும், ஈசுரசூக்ஷ்ம சரீரமென்

மாயாப்பிரதிவிம்பருக்கு அந்தரியாமியென்கிற பெயர்மாறிச்
சூத்திராத்மாவென்கிற பெயர் வந்தது. எங்குந் தா-தான்மி
யமாயிருந்தபடியினா லிவனைச்சமஷ்டியென்பது. அவனவன்
சரீரமாத்திரந் தாதாத்மியமாக விருந்தபடியினாற் சீவர்களை
வியஷ்டியென்பது. சீவர்களுக்குப்போகமும் போகத்துக்கி
டமான ஸ்தூலசரீரமு முண்டாக்கும்பொருட்டு தாமதகுண
மாயிருக்கிற வாகாசாதிகளைப் பஞ்சீகரணம் பண்ணினார்.
அதெங்ஙனென்னில், பஞ்சபூதம் ஓரொன்றை ஈரிரண்டாக்கி
முதற்பாதியைந்தையும், ஒவ்வொன்றை நன்னான்காக்கிப்
பூதங்களினுடைய விரண்டாம்பாதியைந்திற் றன்னம்ஸத்து
டனே கூட்டாமல் மற்ற நாலுபூதங்களினுடனுங் கூட்டுகிற
து பஞ்சீகரணம். இப்படிப்பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூல
பஞ்சபூதங்களிலே அண்டங்களும் புவனங்களும் நால்வகை
த்தூலசரீரங்களும் போகமுதலான வஸ்துக்களும் உண்டா
யின. இந்தத்தூலபூத பௌதிகங்களெல்லாம் ஒருமைப்பா
டாய் ஈசுரஸ்தூல சரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ் சொல்
லப்படும் இதனுடனே கூடின ஈசுரனுக்குச் சூத்திராத்மா
வென்கிற பேர் மாறி வைஸ்வாநரனென்கிற பேர்வந்தது
தைசதர்களெல்லாந் தூலசரீரங்களுடனேகூடி விஸ்வர்களா
ய்த் தேவதைகளென்றும், மநுடர்களென்றும், திரியக்கெ
ன்றும், பேரையுடையரானார்கள். ஈசுரவாக்கியமான கர்
மம், பத்தி, ஞானம், என்கிற காண்டத்திரயாநுஷ்டானம்
பண்ணி அந்தர்முகமாகாமற் பகிர்முகமானார்கள். எல்லாரு
மிப்படி ராகத்துவேஷபரராய்ப் பண்ணின கர்மத்தின் வசத்
தினாற் சென்மபந்தங்களிலே ஆற்றிற் சுழிவழியே சுற்றுகி
ன்ற புழுப்போலச் சுழன்றார்கள். தயாளுவா யிருக்கிறவன்

யிருந்து சுகமடைந்தாற்போல, சற்கர்மபரிபாகத்தினாற்குரு
ரூபமாகவுந்த ஈசுரனுடைய ஞானோபதேசத்தினால் அபூர்வ
மாக ஒருவன், பஞ்சகோச விவேகத்தைப்பண்ணி முத்தியு
மடைவானென் றுத்தரம்.

(௧௪) பஞ்சகோசங்கள் யாவையென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்தூலசரீரமே அன்னமயகோசமென்றும். கர்மேந்திரியமு
ம்பிராணவாயுவுங்கூடிப் பிராணமயகோசமென்றும், மனமு
ம்ஞானேந்திரியமுங் கூடிமனோமயகோசமென்றும், புத்தியு
ம்ஞானேந்திரியமுங்கூடி விக்ஞானமயகோசமென்றும், இந்
தக்கோசத்திரயமே, சூக்ஷ்மசரீரமென்று சொல்லப்படும்.
இனிக்காரணசரீரமே, ஆநந்தமயகோசமென் றுத்தரம்.

(௧௫) இந்தப் பஞ்சகோசங்களுடனே ஆத்மாவுக்குத்
தாதான்மிய மெப்படியென்கின்ற சங்கைக்கு,

நீலாதிவஸ்துக்களுடனேகூடி அவ்வண்ணமாய்த் தோ
ற்றினபடிகம்போல, ஆத்மாவாக விருக்கின்றதானும் பஞ்ச
கோசங்களுடனேகூடி அவைகளேதானாகத் தோற்றுகிறது
தாதான்மியமென் றுத்தரம்.

(௧௬) இந்தப் பஞ்சகோசங்களைத் தானல்லவென்று
தள்ளுகிற விவேக மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அந்வயவெதிரேகமே அதனைத்தள்ளுகிற விவேகமெ
ன் றுத்தரம்.

(௧௭) அந்வயமாவதெது, வெதிரேகமாவதெது, விவே
கத்தினாலே பஞ்சகோசத்தைத்தள்ளி யப்பாற்பட்டிருக்கிற
பிரமமே நாமென்றறியும் வாறெங்ஙனமென்கிற சங்கைக்கு,

தானாகவழங்கின ஸ்தூலசரீரந்தோற்றாத சொப்பனவ
ஸ்தையிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்று

தோற்றாத சுழுத்தியவஸ்தையிலே, தான்தோற்றுகிறதே அ
ன்வயம். தான்தோற்றுகினும் லிங்கசரீரந்தோற்றாததே வெ
திரேகம். இந்தச்சூக்ஷ்மசரீரந்தள்ளப்பட்டதே மூன்றுகோ
சமுந்தள்ளப்பட்டது. சுழுத்திதோற்றாத சமாதியிலே, தான்
தோற்றுகிறதே அன்வயம். தான்தோற்றுகினுஞ் சுழுத்தி
தோற்றாததேவெதிரேகம். முஞ்சிப்புல்லிலே பக்கத்துமட்
டைகளைத்தள்ளித்தள்ளி நடுவிலாணியெடுக்கிறாற்போல அன்
வயவெதிரேக யுத்தியினாலே தானாய்விளங்கின பஞ்சகோ
சங்களைத்தள்ளி அப்பாற்பட்டிருக்கிற பிரமமே நாமென்
கிற அறிவுபுத்தியுள்ளவர்களே பேரறிவாளரென்றுத்தரம்.

(௧௮) சீவனுக்கும், பரமாத்மாவிற்கும், இப்படியேகத்
துவஞ் சாதித்ததற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சாமவேத மஹாவாக்கியமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௧௯) அந்த மஹாவாக்கியத்திற் கர்த்தமே தென்கிற
சங்கைக்கு,

முன் சுயம்பாகியாக விருந்தவனுக்குக் காலாந்தரத்தி
லே துரைத்தனம்வந்து தண்டிகையிலே வரக்கண்ட விடத்
திலே அவனென்கிற சொல்லிலே சட்டுவமுதலான வுபாதி
லக்ஷணமும், இவனென்கிற சொல்லிலே தண்டிகைமுதலா
னவுபாதி லக்ஷணமும், விட்டு இரண்டு சொல்லினுஞ் சரீர
மாத்திரம் அர்த்தமாகக்கொண்டு இவனே அவன் அவனே
இவனென்று ஒருவனைப்புரையறக் காட்டுகிறாற்போலச் சக
த்திற்கு உபாதானகாரணமான பிரமம், மாயாசபளிதமான
ஈசுரன், தாமதபரிணாமமான அவருடைய சரீரம், இம்மூன்
றையுக் காட்டும் தற்பதம். மலினத்துவமான அவித்தையா
ப் பிரதிவிம்பன், அவனுடைய சரீரஉபாதி, இவைகட்கு அ

இவர்களிருவரையும் ஒருவனென்றே மஹாவாக்கியம் இர
ண்டிடத்திலுமுள்ள வுபாதியும் உபாதியுடனே கூடின சை
தன்னியங்களையும் விட்டு அகண்டமாயிருக்கிறசச்சிதானந்தம்
ஒன்றைத்தானே புரையறக்காட்டும் பாகத்தியாக லக்ஷணை
யான விட்டுவிடாதலக்ஷணையென் றுத்தரம்.

(௨௦) இப்படிக்கொத்த ஞானம் வரத்தக்கதாகக் குரு
சந்நிதானத்திலே செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரவணாதிகளே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

(௨௧) சிரவணாதி செய்காரிய மெத்தனைவிதம், அவைக
ட்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரவணாதி நாலுவிதம், அதெங்ஙனென்னிற் சகலவேத
ங்கட்கும் ஆறுலிங்கத்தினா லர்த்த விசாரம்பண்ணிப் பிரம
தாற்பரியமாய்க் காண்கிறதே சிரவணம். அந்த யுத்தியினால்
அனவரதஞ்சிந்திக்கிறதே மனனம். இப்படி யிருவகையினா
லுந் தெளிந்தபொருளிலே, மனம், ஏகாக்கிரமாகிறதே
நிதித்தியாசனம். தியானம்பண்ணுகிறவனையும், தியானத்
தையும், இழந்து தியானிக்கப்படுகிற வஸ்துமாத்திரமாக
விருக்கிற சித்தமே, சமாதியென் றுத்தரம்,

(௨௨) இப்படிக்கொத்த சமாதிக்குப் பலனேதென்கிற
சங்கைக்கு,

அநாதி காலசஞ்சிதகர்மநாசமும், தன்னை நிர்மலம்பண்
ணுகிற தர்மமும், வாசனாக்ஷயமும், அபரோக்ஷக்ஞானமும்,
தனக்குப் பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(௨௩) இந்த அதித சுகசமாதியிலே யிருக்கிறவன் அப்
படியேயிராமல் பிரபஞ்சத்திலே விழிப்பானேனென்கிற
சங்கைக்கு,

பிராரத்தசேஷத்தினாலென் றுத்தரம்.

இப்படித்தத்துவவிவேகத்தைப் பலபட விசாரம்பண்ணி மனதைச் சமாதியிலே லயம்பண்ணிச் சகலசம்சாரத்தையும் விட்டுப்பரப்பிரமமாகலாமென்று இந்தப்படித்தத்துவவிவேகஞ்சொல்லுகிறது,

ஆறாவது - தத்துவவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௪௨௪.

ஏழாவது-பஞ்சபூதவிவேகம்.

சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாகவே இத்தனையு மிருந்ததென்னும் சாமவேதார்த்தத்தைப் பஞ்சபூத விவேகத்தினாலே வெளிபண்ணும்படி.

(௧) சத்தென்று சொல்லப்பட்டதேது இத்தனையுமென்று சொல்லப்பட்ட தேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தென்றுசொல்லப்பட்டது அத்துவிதப்பிரமம், இத்தனையுமென்று சொல்லப்பட்டது பஞ்சபூதமும், அவைகளின் குணங்களைந்தும், அவைகளையறிகிற இந்திரியங்களைந்தும், இவைக்குச் சகாயமாயிருக்கிற இந்திரியங்களைந்தும், அந்தக்கரணமொன்றும், நானென்கிறவனொருவனும், இத்தனையுங்கூடினதற்கு, இத்தனையென் றுத்தரம்.

(௨) இந்தப்பூதமைந்திற்குள்ளே ஒவ்வொரு பூதங்களுக்கு எத்தனையெத்தனைகுணங்க ளுண்டென்னுஞ் சங்கைக்கு,

ஆகாசத்திற்குக் குணம், ஒன்று. வாயுவிற்குக் குணம், இரண்டு. அக்கினிக்குக்குணம், மூன்று. அப்புவிற்குக்குணம், நான்கு. பிருதிவிக்குக்குணம் ஐந்தென் றுத்தரம்.

(௩) இந்தப்பூதங்களிலே இந்தக்குணங்களைப் பகுத்தி

பிரதித்தொனியொன்றுமே, ஆகாசத்தின் குணம். சீறுசீறென்கிற சத்தமும், சீதோஷ்ணகடினங்கட்கு விலட்சணமான பரிசமும், வாயுவின் குணம். புகுபுகென்றொலிக்கிறசத்தமும், உஷ்ணபரிசமும், பிரகாசமென்கிற ரூபமும், அக்கினியின்குணம். குளுகுளுவென்கிற சத்தமும், சயித்திய பரிசமும், சுக்கிலரூபமும், மதுரரசமும், அப்புவின்குணம். கடகடவென்னும் சத்தமும், கடின பரிசமும், பஞ்சவர்ணரூபமும், அறுசுவைரசமும், நற்கந்த துர்க்கந்தமும், பிருதிவியின்குணமென் றுத்தரம்.

(௪) இதற்குப்பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களா லநுபவிக்கிறதே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௫) இந்திரியங்களுக் கிப்படி வெளிநாட்டந்தானேயோ உண்ணாட்டமு முண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

செவியை அங்குலியினால் மூடினால் உள்ளிரைச்சல் கேட்கையினாலும், குடிக்கையிற் புசிக்கையிற் சீதோஷ்ணபரிசம் அறிகையினாலுங், கண்ணைமூடினவிடத்து உள்ளிருட்டுரூபந்தோற்றுகையினாலும், வாந்திபண்ணுகிறபோது ரசங்களை அறிகையினாலும், ஏப்பம்விடும்போது நற்கந்தர் துர்க்கந்தங்களை யறிகையினாலும், உண்ணாட்டமு முண்டென் றுத்தரம்.

(௬) இதற்குச்சகாய விந்திரியமேது அதற்குத்தொழிலேதென்கிற சங்கைக்கு,

வாக்காதிசகாய விந்திரியமும் வசனாதிதொழிலுமென் றுத்தரம்.

(௭) அந்தரிந்திரியமான மனதும் அதன்றொழிலுமே

பத்திந்திரியத்திற்கு மிராசாவாய் இந்திரியத்தின் வழியே குணதோஷம் விசாரிக்கிறதாய், இருதயகமலத்தி னடுவேயிருக்கிறது மனது, வைராக்கியம் சமைமுதலான சாத்வீகப் பிரவிருத்தியும் காமக்குரோதமுதலான ராசதப்பிரவிருத்தியும் சோம்பல் நித்திரைமுதலான தாமதப்பிரவிருத்தியும் இதன் தொழிலென் றுத்தரம்.

(அ) இந்தமூன்றுவகைப் பிரவிருத்திக்கும் பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்வீகத்தி லுண்டாம் புண்ணியம். ராசதத்தி லுண்டாம் பாவம். தாமதத்தி லிருவகையுமற்று வீண்காலம்போமென் றுத்தரம்.

(கூ) இப்படிப் பதினோரிந்திரியத்தினாலும், யுத்தியினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும், அறியப்படுகிற சகலசகத்துஞ் சத்துத்தானே யென்பது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸ்வகதபேதம், இம்மூன்றுமற்றது சத்துத்தானேயென் றுத்தரம்.

(க௦) விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸ்வகதபேதமாவதேது இந்தச் சகத்து, இந்த மூன்றுமல்லவென்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மரத்திற்குக் கல்லுவிஜாதீயம், மறுமரம், ஸஜாதீயம், இலை, பூ, காய், ஸ்வகதபேதம், இந்தப்படி சத்திற்குச் சகத்து விஜாதீயமென்னவுங்கூடாது. அசத்தில்லாத படியினால் சத்திற்குச் சகத்து, ஸஜாதீயமென்னவுங்கூடாது மறுசத்தில்லாதபடியினால். ஸ்வகதபேதமென்னவுங்கூடாது நிரவயவமானபடியினால். ஆகையாலிவையெல்லாம், சத்துத்தா

(கக) அதுகூடாது. எல்லாம், அசத்தாகவே முன்னிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சூரியன் அந்தகாரத்துடனே கூடியுமிரான் அவன், அந்தகாரமுமல்லவென்கிறதுபோல சகத்துமுன் அசத்தாயிருந்ததானாற் சத்துடனே கூடியுமிராது சத்தாகவுமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(கஉ) சத்தைத்தவிர வொன்றுமில்லாவிட்டாற் சிருஷ்டிக்கு முன்னெல்லாஞ் சத்தாயிருந்ததென்று வேதவாக்கியஞ் சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

காலவாசனையுடனே கூடியிருக்கிற சிஷ்யனைக்குறித்துச் சொன்னதேயல்லாம லுண்மையல்ல ஆகையினாற் சங்கையும், உத்தரமும், துவிதத்திலேயல்லாம லத்துவிதத்திலே யில்லையென் றுத்தரம்.

(கங) அறியாமையினாற் சங்கித்தேன் உண்மையேதென்கிற சங்கைக்கு,

அசையாமல் கெம்பீரமாய்ப் பிரபையுமல்லாமல் அந்தகாரமுமல்லாமல் அவாங்மானச கோசரமாயிருக்கிற பிரமமேசத்தென் றுத்தரம்.

(கச) பிருதிவிமுதலானவை பரமாணுவாய்ப் போனபடியினால் இல்லையென்கிறது சம்மதித்தேன் பிரளயத்திலே ஆகாசமுமில்லாமற் போமென்கிறது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

அத்தியந்தம் நிர்ச்சகத்தாயிருக்கிற வாகாசம் உன்புத்தியிலே பட்டாற்போல நிராகாசமாயிருக்கிற சத்து நம்முடைய புத்தியிலே படுமென் றுத்தரம்.

(கரு) சத்தாயிருக்கிற சுத்தசைதன்னியத்தை எப்போ

* நிச்சிந்தமாயிருக்கிற வேளையிலே யநுபவித்தோமெ ன்றுத்தரம்.

(கசு) அப்போது சத்தென்கிற புத்தியுமில்லையென்கிற சங்கைச்கு,

அதுநமக்குச் சம்மதந்தான் நிர்ப்புத்தியாயிருக்கிறவவ ஸ்தைக்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாக விருந்தோமென்கிறவநுபவ மேபோதும் ஆகையினல் மனோவிவகாரமற்ற வேளையிலே சாக்ஷிமாத்திரமாக விருக்கின்றாற்போல மாயாவிருத்திக்கு முன்னுஞ் சத்திருக்குமென்றறியென் றுத்தரம்.

(கஎ) இந்தமாயைக்கு,லக்ஷணமேதென்கிறசங்கைக்கு,

சத்துமல்லாமல், அசத்துமல்லாமல், உற்றுப்பார்த்தா லில்லாமற்போகிறதே, லக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(கஅ) சத்தைவிட மாயாசத்தியில்லாவிட்டா லசத்தெ ன்கிற லக்ஷணமரகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அசத்து மாயாகாரியமல்லாமற் சொரூபமல்ல ஆகையி னல், கடசத்திமண்ணிலேயென்றாலும், ஏகதேசமாக விருக் கின்றாற்போல மாயாசத்தியும் பிரமத்தினிடத்திலேகதேச மாகவிருக்குமென் றுத்தரம்.

(கசு) பிரமத்தினிடத்திலே யிருக்கின்ற மாயை யேது செய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

சுவரைப்பற்றி யிருக்கிற வர்ணம் சுவரினிடத்திலே பல வித சித்திரங்களைக் கற்பித்தாற்போல பிரமத்தைப்பற்றியி ருக்கிற மாயையும் நிருவிகாரத்தினிடத்திலே விகாரத்தைக் கற்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(உ0) மாயையினற் கற்பிக்கப்பட்ட விகாரங்களேதெ ன்கிற சங்கைக்கு,

மூந்தினவிகாரம் ஆகாசம், அதற்குலக்ஷணம், அவ்காச மென் றுத்தரம்.

(உக) சத்திற்குச் சுபாவமெத்தனை,ஆகாசத்திற்குச்சுபா வமெத்தனையென்கிற சங்கைக்கு,

உண்டென்கிறதுமாத்திரமே, சத்தின்சுபாவம். உண் டென்கிறதும், சத்தமு மாகாசத்தின் சுபாவம். சத்திலேச த்தமில்லை, சத்துஞ் சத்தமு மாகாசத்தின் சுபாவமென் றுத்தரம்.

(உஉ) சத்துத்தானே ஆகாசமானல், சத்தின்குணமா காசமென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாமல். ஆகாசத்தின் குணம், சத்தென்று வாதிகள் சொல்வானே னென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்தினிடத்திலே ஆகாசத்தைக்கற்பித்த மாயை குணகுணிகளையுந் தாறுமாறுகத்திருப்பிவைத்தது அப்படிப் பிரமிப்பிக்கிறது மாயைக்குச் சுபாவமென் றுத்தரம்.

(உங) இதுதெளியும்வழியேதென்கிற சங்கைக்கு,

வேதாந்தவிசாரம்பண்ணினல், சத்தினிடத்திலே ஆகா சங்கற்பிதமானபடியினற் சத்தைப் பிரதானமாகவும், ஆகா சத்தையப்பிரதானமாகவு மறியப்படுமென் றுத்தரம்.

(உச) சத்தைத்தவிரப் புறம்பாயிருக்கிற வாகாசத்தை யசத்தென் றறிகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகாசமுண்டென்னுமிடத்தில், உண்டென்கிற சொல்லி னலும், விவேகித்துப்பார்த்தாற் காட்டப்பட்ட பொருளைத் தவிர வாகாசமில்லாதபடியினலும், ஆகாசமசத்துத்தானே

{ இவை மூலசுலோகப்படி
இரண்டாம் சமாதானம். }

[உச] விசாரமாவதேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சத்தென்னுஞ் சத்தமும் ஆகாசமென்னுஞ் சத்தமும் பரியாயமல்ல வாயுவாதிகளில் சத்தானது அநுவிர்த்தித்திருக்கிறது ஆகாசமப்படி யநுவிர்த்தித்திருக்கவில்லை ஆதலாலாகாசமித்தையென்பதே விசாரமென் றுத்தரம்.

(உரு) ஆகாசந்தோற்றுகிறபடியினு லில்லையென்பதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

யாதொன்று சத்தைத்தவிர வசத்தாகவிருந்து தோற்றுகிறதோ அதெல்லாஞ் சொப்பனகஜமுதலியவைபோல மித்தையென்றறியென் றுத்தரம்.

(உசு) இப்படி ஆகாசத்திலே சத்தையுஞ், சத்தத்தையும், பிரித்துக் காண்கிறபோது ஆகாச மித்தை யாவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

கற்பித மாயாகாரியமானபடியினுற் காரணம்போல மித்தையாக வகுப்பற்றதென் றுத்தரம்.

(உஎ) பொய்யாயிருக்கிற வாகாசமும், மெய்யாயிருக்கிறசத்தும், ஏகமாகப் பொருந்திச் சகலர்க்குந் தோற்றுகையாற்பிரித்துக் காண்கிறவழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஜாதிவியக்திபோலவும், குணத்திரவியம்போலவும், உடலுமுயிரும்போலவும், சத்து, மாகாசமும், வேறென்றறியென் றுத்தரம்.

பூர்வம்புத்தி யேகாக்கிர மாகாதபடியினுலும், சந்தேகத்தினுலு, மேறவில்லை, சாவதானமாய்ப் பிரமாணமூலமாய் விசாரித்தாலேறுமென் றுத்தரம்.

(உக) விசாரித்தவனுக்குப் புத்தியிலெப்படியிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தாயிருக்கிற வஸ்து, அகண்டமென்றும், ஆகாசம்பரிச்சின்னமானபடியினுல் மித்தையென்றும், புத்தியிலேதிடப்பட்டிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௩0) இப்படியறிந்தவன் லோகத்தாருடனே யெப்படிப்பேசுவானென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தைத்தானே ஆகாசமென்று பேசுகிறவனையும் ஆகாசஞ் சின்மாத்திரமென்று பேசாதவனையுங் கண்டவுடனேயாச்சரியப்படுவானென் றுத்தரம்.

(௩க) இப்படி, ஆகாசம் மித்தையென்றும், சின்மாத்திரமே சத்தியமென்றும், பிரித்தறிந்தபின் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தஞானத்தின்படியே வாயுமுதலான பூதங்களினும், சத்துப் பரிபூரணமானபடியினு லெங்குங் காணப்படுமென்றும், ஆகாசாதிபரிச்சின்னமான படியினு லெங்குங் காணப்படவில்லையென்றும், பூதங்களெல்லா மித்தையென்றுந், திடப்படுத்தவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௩உ) பூதங்கள் பரிச்சின்னமா யெப்படிக் காணப்படுகின்றன. பூதங்கட்குச் சுபாவகுணமென்ன அன்னியகுணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

லேகதேசகற்பிதம், வாயு. வாயுவுண்டென்கிறது, சத்தினுடைய வம்ஸம். சத்தைவிட்டுப்பார்த்தால், வாயு காணாமற் போகிறது, மாயையினம்ஸம். சத்தமாகாசாம்ஸம். ஆக இம்மூன்றும் வாயுவிற்குக் காரணகுணம். சுபாவகுணம், பரிசம். இத்தனைகளினுஞ் சத்தைப்பகுத்தாற் காணாமற் போகிறபடியினால் வாயுமித்தையென் றுத்தரம்.

(௩௩) இப்படி வாயுமித்தையென் றறிந்தபின் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வாயுவிற்பத்திலொன்றாய்க் கற்பிக்கப்பட்ட வக்கினியு மித்தையென்றே காணவேண்டும். அக்கினியுண்டென்கிறது சத்தினுடைய வம்ஸம். சத்தைவிட்டுப்பார்த்தா லில்லாமற் போகிறது மாயையினம்ஸம். சத்தமாகாசத்தினம்ஸம். பரிசம், வாயுவினம்ஸம். ஆகக் காரணகுணம், நாலு. சுபாவகுணம், ரூபம். இத்தனையுஞ் சத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று காண்கிற வாசனை பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௩௪) இப்படி யக்கினியு மித்தையென் றறிந்தபின் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினிக்குப் பத்திலொன்று கற்பிதம், அப்பு. அப்புவிற்கு ரசத்துடனே கூட ஆறுகுணம். அப்புவிற் பத்திலொன்று கற்பிதம் பிருதிவி. பிருதிவிக்குக் கந்தத்துடனே கூட எழுகுணமென்றும். பிருதிவியிற் பத்திலொன்று கற்பிதம் பிரமாண்டம் பிரமாண்டத்திற் கற்பிதம் புவனங்கள் புவனத்திற் கற்பிதம் சரீரங்களென் றறிந்து இத்தனைகளினுஞ் சத்தைவிட்டுப்பார்த்தால் இவைகட்கு சொரூபமில்லாதபடியினாலுஞ் சின்மாத்திரமென்று காண்கிறதே செய்காரியமெ

(௩௫) இப்படித் துவிதமெல்லாம் மாயாகற்பித்மென்றனுதரவுபண்ணினாற் றோஷமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

சகத்பேதத்தை நித்தியமென்று நிச்சய புத்திபண்ணி அத்துவிதத்தை யனுதரவுபண்ணின சாங்கியன் கணாதன் பௌத்தன் முதலானபேருக்குப் பிரத்தியபாயமில்லையென்றால் மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற, துவிதத்தை யனுதரவுபண்ணிப்போட்டிருக்கிற நமக்குப் பிரத்தியபாயம், லேசமுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௬) இப்படித்துவிதத்தை யனுதரவுபண்ணினாற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதத்திலே யனுதரவுபண்ணினா லத்துவிதத்திலே புத்தி திடப்பட்டுச் சீவன் முத்தனாகலாமென் றுத்தரம்.

(௩௭) இப்படிச் சத்தையும், அசத்தையும், பகுத்தறிந்தால் சீவன் முத்தியெப்போது வருமென்கிற சங்கைக்கு,

திடப்படவறிந்தவன்றே முத்தியென் றுத்தரம்.

(௩௮) பிராணன்விடும்போ தந்தநிலைமை வரவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அன்றாடகங்கற்றபோதம் சொப்பனசுழுத்தியவஸ்தையிலே மறந்திருந்தாலும் சாக்கிரோதயத்திலே தன்னிலே முன்னிற்கிறாற்போலப் பிராணன்போகிற மூர்ச்சையிலே மறந்திருந்தாலும் ஞானம்போகாதென் றுத்தரம்.

(௩௯) கற்றபோதம் பின்னையெதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

வேதாந்தத்திற்கு மேற்பட்ட பிரமாண மொன்றுண்டானா லதனாற்போகிறதேயல்லாமற் சுழுத்திமூர்ச்சையிலே போகிறதல்ல ஆகையினா லத்துவிதக்ஞானத்திற் கொன்றி

ஆகையினால் இந்தப்பஞ்சபூத விவேகத்தை விசாரம் பண்ணிச் சகலபிரபஞ்சத்தையுஞ் சின்மாத்திரமாய்க் கண் டத்துவிதநிலை பெற்றவனே சீவன் முத்தன். இந்தப்பிரமா காரநிலைபெற்றவனை யொருமோகங்களுங் கிட்டாதென்று பகவானுங் கீதையிலே சொல்லியிருக்கிறார்.

ஏழாவது பஞ்சபூதவிவேகம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை-௪௬௫.

எட்டாவது-பஞ்சகோசவிவேகம்,

ஸ்ரீவித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், ஏழைகளிடத்திற்கிருபையினாலே பஞ்சகோசவிவேகத்தினா லெளிதாய்ப் பிரமத்தை யறிவிக்கும்படி.

(௧) தைத்திரியமென்கிற உபநிஷத்திலே குகையிற் குள்ளிருக்கிற பிரமத்தை யறிந்தால் முத்தியுண்டென்று சொன்னதற்கர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகத்திற்குட்பட்டது பிராணன், பிராணனுக்குட்பட்டது மனம். மனதிற் குட்பட்டது விக்ஞானம். விக்ஞானத்திற் குட்பட்டது ஆநந்தம். இந்தவைந்துங் குகை இதற்கன்னியமா யிருக்கிறவர் ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(௨) இந்தவைந்தையுந் தானே யாத்மாவென்று சகலவாதிகளும் லௌகீகருஞ் சொல்லுகையால், இவைகளைத் தள்ளுவதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பிதாபுசித்த அன்னவீரியத்தினா லுண்டாகையாலும்,

த்தைத் தானென்னக்கூடாது. தேகத்திற்குள்ளிருக்கின்றவிந்திரியங்களை யேவுகின்றவனாய்ப் பலதாரதன்மியத்தினாற் றிரிசயமாக விருக்கின்ற பிராணமயனையுந் தானென்னக்கூடாது. தேகத்திலே நானென்கிறபுத்தியும் வீடுமாடுகளிலே எனதென்கிற வபிமானத்தையும் பண்ணிக்கொண்டுகாமக்குரோதமுதலான வவஸ்தைகளி லுழலக்கண்ட மனோமயனையுந்தானென்னக்கூடாது. காய்ச்சின விரும்பினுண்டைபோலச் சர்க்கிரத்தில் நகசிகைபரியந்தங் கலந்துநின்று சுழுத்தியிலணைந்துபோகின்ற விக்ஞானமயனையுந் தானென்னக்கூடாது. புண்ணியபோகத்திலுஞ் சுழுத்தியிலும் அந்தர்முகமாயானந்தப் பிரதிவிம்பத்துடனே கூடிச் சணப்போதிலே நஷ்டமாய்ப்போகின்ற வானந்தமயனையுந் தானென்னக்கூடாதென் றுத்தரம்.

(௩) இப்படி யிந்த வைந்துமே யாத்மாவல்லவென்று போனால் இதற்கன்னியமாக ஆத்மாவை வேறேகாணோமென்கிறசங்கைக்கு,

பஞ்சகோசங்களை யதற்குச்சொன்ன லக்ஷணத்துடனே தோற்றுவித்து அப்பாலினி, யொன்றுங் காணோமென்றிருக்கிற விம்பசைதன்னியமே ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(௪) இந்தப் பஞ்சகோசங்களை யாத்மாகண்டாலாத்மாவைக்காண்கிறவராரென்கிற சங்கைக்கு,

சுதசித்த சைதன்னியமாயிருக்கிறவாத்மா, சடங்களையெல்லாமறிவர். தாம், சடமாகாதபடியினால் ஒன்றினாலுமறியப்படாரென் றுத்தரம்.

(௫) அறிவாயிருந்தும், ஒன்றினாலு மறியப்படாதபே

*வெல்லத்திற்குத்தன்னுடைய ரசந் தன்னாலநுபவிக்க
ப்படாதிருந்தாலும் அன்னியமாயிருக்கிற விந்திரியங்களினா
லநுபவிக்கப்பட்டது கொண்டு மதுரஞ் சுபாவமென்றது
போலச் சகலத்தையு மறிகின்ற வாத்மாவிற்குத் தானறிவெ
ன்பதற்குச் சந்தேகந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(சு) அறியப்பட்டது பிரமமோ அறியப்படாதது பிரம
மோவென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தவிருவகையுமல்ல. இதற்கப்பாற்பட்டது பிரமமெ
ன்றுத்தரம்.

(எ) இப்படியிருந்தா லவனை யறிவதெப்படி யென்கிற
சங்கைக்கு,

எனக்கு நாக்குண்டோ இல்லையோவென்கிற சொற்
போல அறிவாயிருந்தும், அறிவெப்படி யிருக்குமென்றுகே
ட்டவுனக்கு லச்சையில்லையோவென் றுத்தரம்.

(அ) அஞ்ஞானியா யிருக்கிறவனுக்குப் பிரமநிச்சயம்
வர வழிபாடேதென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவினாற் காண்பித்தவெல்லாஞ் சடமாய்ப்போனாலு
ம் நித்தியபோதமாயிருக்கின்ற வறிவே, பிரமமென்றுகாண
வேண்டுமென் றுத்தரம்.

இந்த, அறிவாயிருக்கிற வாத்மாவே பிரமமானால் சச்
சிதானந்தமெனகிற லக்ஷணத்திலே சித்தில்லாதலக்ஷணத்
தை யேன்சொல்லவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

[இவை மூலபாடம்.]

* மதுரசுபாவமா யன்னியங்கட்கு மதுரங்கொடுக்கும்
வெல்லத்திற்கு அன்னியங்களால் மதுரஞ் சம்பாதிக்கவே
ண்டுமென்னும் இச்சையின்றும்

இப்படி யறிவாயிருக்கிறதானெப்போது முண்டென்
றிருக்கையினாலும், ஒருகாலத்திலுமில்லையென்று போகாத
படியினாலும், ஆத்மா, சத்தென்பதுகூடும். மாயாகற்பிதமா
யிருக்கின்ற காலதேசவஸ்துக்களை யாத்மா, கடந்தபொரு
ளானபடியினா லிந்தமூன்றினாலும் வாதையற்றது ஆநந்த
மென்பது கூடுமென் றுத்தரம்,

(க0) இப்படிக்கொத்தவாத்மா. வெப்படிக்கொத்தவ
னென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாதபடியினாலே இப்படிக்
கொத்தவனென்று சொல்லக்கூடாது. தானாகவிருக்கிறபடியி
னாலே அப்படிக்கொத்தவனென்று பரோக்ஷமாகவுஞ் சொல்
லக்கூடாது. இப்படி யிருவகையினாலுஞ் சொல்லப்படாதவ
னே ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(கக) இப்படியே நிர்ணயமானால் இவன்சீவனென்றும்,
இவன் ஈசுரனென்றும், மஹாவாக்கியத்தினா லிருவகைக்கு
மைக்கியம்வந்தால் மோக்ஷமென்றுசொன்ன வேதவாக்கிய
மெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு;

ஒருபுருஷனுக்குப் புத்திரபவுத்திராதிகளைக்குறித்துத்
தகப்பன் பாட்டனென்றுவந்த இரண்டுநாமமும், அந்தவுபா
திகளில்லாவிட்டா லில்லாமற்போகின்றாற்போல மாயை
யவித்தை யென்னப்பட்ட இரண்டுபாதியினாலும், ஈசுரனெ
ன்றுஞ், சீவனென்றுஞ், சொல்லப்பட்டது ஒருபிரமத்தைத்
தானே உபாதிமித்தையென் றறிந்தவுடனே சீவனுமல்ல,
ஈசுரனுமல்ல, நாம் பிரமந்தானே யென்கிறவைக்கியம் வரு
மென் றுத்தரம்.

ஞானத்திற்குப் பலனேதென்

இப்படி யாத்மாவே பிரமமென்று பஞ்சகோச விவேகத்தினாற் பகுத்தறிகிறவன் தானாகவிருக்கின்ற பிரமத்திற்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற வேதவாக்கியப்படிக்கு முத்தனாய்ப் பிரமமாகவே யிருப்பன். இவனைக் காலத்திரயத்தினும் சம்சாரந்தொடராது. இதுவே பலனென்றுத்தரம்.

எட்டாவது பஞ்சகோசவிவேகம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை- ௪௭௫.

ஒன்பதாவது-துவிதவிவேகம்,

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் லோகாநுக்கிரக நிமித்தமாய்த் துவிதவிவேகஞ் சொல்லும்படி.

(௧) துவிதமெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்னில்.

ஈசுரனாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட துவிதமென்றும், சீவனாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட துவிதமென்றும், இரண்டுவிதமாக விருக்கும். இதனிற் பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூலபூத பௌதிகபரியந்த முண்டான தத்துவமெல்லாம் ஈசுரசிருஷ்டி யென்று சொல்லப்படும். அதற்குமேற்பட்ட சாக்கிரமுதல், சீவன் முத்திபரியந்தமுள்ள அவஸ்தைகளுடைய கற்பனையும், அந்தந்த அவஸ்தையிலே யுள்ளஜாதி வர்ணாச்சிரமலௌகிகமுறைமைமுதலான சகலகற்பனைகளுஞ் சீவசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும்.

இவைகளும் ஈசுர கற்பனையானாலும் பிதாவினா லுண்டாக்கப்பட்ட பெண், அன்னியனாய்வந்த போகபற்தாவுக்குப்போககற்பனைக் கிடமானாற்போல நல்லது பொல்லாதென்று போககற்பனைக்கே யிடமாயின ஆகையா லிவையெல்

(௨) ஈசுரகாரியமுஞ் சீவனுடைய போகமும், ஈசுரசிருஷ்டியென்றும், சீவசிருஷ்டியென்றும், சொல்வதெப்படியென்னில்.

ஈசுரனாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மண், பொன், பெண்,முதலானவைகளில் இவை யெனக்ககப்பட்டதென்று ஒருவன் சந்தோஷிக்கிறான். இது நமக்ககப்படாமற்போயிற்றென்று ஒருவன் கிலேசிக்கிறான். விரத்திவந்தவன் உபேக்ஷையாயிருக்கிறான் இப்படிப்பிரியம், அப்பிரியம், உபேக்ஷையென்று மண்முதலானவைகளிலே காணப்படுகிற மூன்றகங்காரங்களும், மனோகற்பிதமான சீவசிருஷ்டியேயல்லாமல் ஈசுரசிருஷ்டியல்ல. இந்த மூன்றகங்காரங்களு மற்றுத்தன் சுபாவத்திலிருந்ததே ஈசுரசிருஷ்டி. மாதா உடன்பிறந்தாள் பாரியென்று வெகு விதாகாரமாகத் தோற்றுகிற ஒரு பிண்டந்தானே ஈசுரசிருஷ்டி அதைக்குறித்துண்டான அநேகாகாரங்களும் அந்த வாகாரத்திற்கேற்க அவனவன் மனதிலே சங்கற்பித்த சமுசாரமுஞ் சீவசிருஷ்டியென்றறிக.

(௩) பிராந்தியினாலுஞ் சொப்பனத்தினாலும் மனோராச்சியமாகவுங் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக் கரணகற்பனை யெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியாகட்டும் சாக்கிரத்தில் பிரமாணத்தினாற் பிரமாண்யமாக வறியப்பட்ட பிரமேயங்களெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியென்பது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

லோகத்திலே சகலபதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கின்ற வெய்யில் அந்தப் பதார்த்தத்தின் பேரிலே விழுந்து அவைகளை யாவரித்து அந்தப் பதார்த்தத்தை யடைந்து அவைகளைத்தோற்றுவிக்கிறாற்போலச் சாக்கிரத்தில் * பிர

அந்தக்கரணம்

* பிரமாதா என்றது-[illegible] பிரமாணம் என்றது-அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி-பிரமேயம் என்றது - கடாதி.

மாதாவிடத்தி னின்று முண்டான பிரமாணம் பிரமேயத்தையடைந்து அவைகளினாகாரமாய் அவைகளின்ஞானத்தைத்தள்ளி அவைகளைத் தோற்றுவிக்கையினா லிப்படிச் சங்கற்பிக்கப்பட்ட சித்தவிருத்திப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியே யல்லாமல் ஈசுரசிருஷ்டியென்று சொல்லக்கூடாது. இப்படிச் சித்தாந்தமா யுள்ளளவில் பார்க்கின்ற பார்க்கின்ற விஷயமெல்லாம் ஈசுரசிருஷ்டியும் சீவசிருஷ்டியுமாகக்கூடி இரண்டிரண்டாக விருக்கும். அதில் ஈசுரசிருஷ்டியானவிஷயம்,சிதாபாசனாலறியப்படும். சீவசிருஷ்டியான விஷயம், சாக்ஷிக்ஞானத்தினாற் பிரகாசிக்கப்படும். இப்படி ஈசுரசிருஷ்டியும், சீவசிருஷ்டியும், பிரிபட்டுத் தோற்றினவுடனே சீவசிருஷ்டியைத்துடைத்தடக்கவேண்டும். அதுவே மனோநாசமென்றும், வாசனாக்ஷயமென்றும், சீவன் முத்திவருகிறதற்குச் சாதனமாகவும், சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(௪) ஈசுரசிருஷ்டி சீவன் முத்திவந்தாலுந் துடைபடாமலிருக்கிறாற்போலச் சீவசிருஷ்டியுமிருந்ததனாற் சாக்ஷியாயிருக்கிற நமக்கு ஆனியேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுகதுக்காதி சம்சாரமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டி மூலமேயல்லாமல் ஈசுரசிருஷ்டியினாற் சம்சாரம் அற்பமும் வருவதில்லையே இந்தவர்த்தத்திலே சம்சயமுண்டானால் அன்வய வெதிரேகயுத்தியினால் விளக்குவிக்கிறோம். அதெங்ஙனெனில் ஈசுரசிருஷ்டியுண்டோ சம்சாரமுண்டென்கிறது அன்வயயுத்தி. ஈசுரசிருஷ்டி யில்லையோ சம்சாரமில்லையென்கிறது வெதிரேக யுத்தி. இரண்டும் ஒத்துவரவேண்டும். ஒத்துவராமல் எங்கே தடைபட்டதென்றால், சமாதி, சுழுத்தி, மூ

ஒருவருக்குஞ் சுகதுக்காதிசம்சாரமில்லை. ஆகையால் அன்வயயுத்தி தட்டுப்பட்டது. பிரளயத்தில் ஈசுரசிருஷ்டி யடங்கலும் வெதிரேகித்துப்போயிருக்கையிலும் ஒருத்தருக்குஞ் சீவன் முத்திவாராதபடியினால் வெதிரேகயுத்தி தட்டுப்பட்டது. ஆகையால் ஈசுரசிருஷ்டி சம்சாரத்திற்கு மூலமெனக்கூடாது. சீவசிருஷ்டியே சம்சாரத்திற்கு மூலமென்கிறது அன்வயம். சீவசிருஷ்டி யொழிந்தவிடத்திலே சம்சாரமில்லையென்கிறது வெதிரேகம். இந்த விரண்டும் ஒத்துவந்ததே பிரமாணம். அதெங்ஙனெனில், ஈசுரசிருஷ்டியான வெளிப்பிரபஞ்ச மொழிந்திருக்கையிலும் சொப்பனத்தில் சீவசிருஷ்டி அன்வயித்ததுகொண்டு சுகதுக்காதிசம்சாரமும் அவிடத்திலே அன்வயிக்கக்கண்டோம். சமாதிசுழுத்தி முதலானவேளையில் ஈசுரசிருஷ்டியான பிரபஞ்சமிருக்கையிலுஞ் சீவசிருஷ்டியான வந்தக்கரண கற்பனை வெதிரேகித்ததுகொண்டு சுகதுக்காதி சம்சாரமும் வெதிரேகித்துக் காணப்பட்டது. ஆகையால் சீவசிருஷ்டியே சகலசம்சாரத்திற்கு மூலமென் றுத்தரம்.

(௫) இரண்டு சிருஷ்டியுங்கூடி விளங்குகிற சாக்கிராவஸ்தையில் சீவசிருஷ்டி யொழிந்தவனே சீவன் முத்தன. இன்னமொருயுத்தி யேதெனில்,

தன்கண்ணிற் காணாமற் றூரதேசத்திலே நெடுங்காலந் தன் பிள்ளை யிறந்துபோயிருக்கையிலும், நம்முடைய பிள்ளையிருக்கிறானென்கிற சீவசிருஷ்டி யிருந்து சுகத்தைக் கொடுத்தது. அந்தக்காலத்தில் ஒருவன்வந்து உன்பிள்ளை செத்தானென்று சொல்லக்கேட்டு நம்முடைய பிள்ளையையிழந்தோமென்று சீவசிருஷ்டி மாறினவுடனே துக்கத்தைக்

வார்த்தையைக்கேளாம லிருந்தகாலமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியிருந்து சுகத்தைக்கொடுத்தது. ஆகையினாற் சகலபிராணிகளுக்கும் பந்தப்படுத்துகிறது. அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சமே யல்லாமல் ஈசுரப்பிரபஞ்சமல்ல. ஆகையால் அந்தக்கரணப்பிரஞ்சமாகிய சீவசிருஷ்டியைத் துடைத்தடக்கவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சு) ஆனால், அந்தக் கரணப்பிரபஞ்சத்திற்கு முன்னிலையான மூலம், ஈசுரசிருஷ்டி யானபடியினால் ஈசுரசிருஷ்டியொழிந்தபின்பே அத்துவிதம் வரவேண்டுமென்கிற பரவாதி சங்கைக்கு,

சீவர்களுடையயுத்தியோகத்தினாலே ஈசுரப்பிரபஞ்சம் அழிப்பதுமல்ல, சிருஷ்டிப்பதுமல்ல, ஈசுரசங்கற்பத்தின்படியே உண்டாகிறது. அவருடைய சங்கற்பத்தின்படியே பிரளயத்திலே ஈச்ரசிருஷ்டியெல்லாமொழிந்தவிடத்திலேயும் அத்துவிதமே ஒருவருக்குங் கூடாதபடியினாலே சாஸ்திரமுதலான மோக்ஷசாதனங்களைக்கொண்டு ஈசுரசிருஷ்டி நடக்கிறகாலத்திலேதானே அத்வைதஞானத்திற்குவிரோதியாயிருக்கிறசீவசிருஷ்டியைமாற்றி அத்துவிதம்பெறலாமானபடியினாலே அதுநமக்குச்சாதனமுமாம், அதுநம்மாலே துடைபடுகிறதுமல்ல. இப்படி ஈசுரத் துவிதத்திற்குஞ்சீவத்துவிதத்திற்கும் பிரித்தல் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் ஈசுர சிருஷ்டி நம்மாற் றுடைபடாதென் றுத்தரம்.

(எ) சீவத்துவிதம் பந்தப்படுத்துமென்றபடியினாற் சீவத்துவித மின்னபடியென்றும், அதனையழிப்ப தின்னபடியென்றும், பிரமாணமாகச்சொல்லவேண்டுமென்கிறசங்கைக்கு, சாஸ்திரீயமென்றும் அசாஸ்திரீயமென்றும்சீவத்துவி

வேதாந்தசாஸ்திரஞ் சொன்னபடிகேட்டு மனதிலே நிர்ணயித்த தத்துவசித்தாந்தயுத்திக்கிரமமுதலான அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சம். அசாஸ்திரீயமாவது, சாஸ்திரத்தைக்கடந்து பிரபஞ்சத்தைப் பிரமாணமாக வெண்ணி அந்தக்கட்டின்படியே நிர்ணயிக்கின்ற அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சம். இது தீவிரமென்றும் மந்தமென்றும் இருவகையாக விருக்கும் இதனிற் காரியபரியந்த நடக்கிற காமக்குரோதாதிப் பிரபஞ்சந் தீவிரமென்று சொல்லப்படும். பிரவிருத்தியற்றுப் பிரபஞ்சத்தைக்குறித்துச் சங்கற்பிக்கிற மனோராச்சியப் பிரபஞ்சமெல்லாம் மந்தமென்று சொல்லப்படும். இந்த விருவகையும் ஞானம் வேண்டுமென்கிறவன் சிரவணத்திற்கு வருமுன்பே சாதனமப்பியாசிக்கிற காலத்திலேதானே தவிரவேண்டும். இல்லையோ கேள்வியில் ஒருமியாது சித்தம். ஆனாற் கேள்விமுடியுமட்டுந்தவிர்ந்து திடமானபிற்பாடுதான் அசாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சம் வரலாமோவென்னில், வரலாகாது. வந்தால் சீவன்முத்திகூடாது. ஆதியிலே தவிர்ந்தது ஞானம் வேண்டுமென்றும், அறிந்தபின் றவிருகிறது சீவன்முத்திக்காகவும், ஆகையால், ஞானம்வந்தபின் அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சத்தைத் தவிராதிருந்தால் காமாதிப் பிரவிருத்தியிலே முயன்று சுகதுக்காதிகளிலே பந்தப்படுகிறவனுக்கு நிரந்தரம், நித்தியமுத்தனாய் நிரதிசயானந்தமா யிருக்கிறவன் நானென்றுநில்லாமல் மறைபடுகையினாலே சீவன்முத்திகூடாது. சீவன் முத்தி வேண்டாம் பிரமசொரூபமான அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியே நாமென்று பிறித்தறிந்ததே முத்தியென்கிற சாஸ்திரமே போதுமென்னில், இப்படிவந்ததுகொண்டு சந்தோஷிக்கிறவனானால்குருசந்நிதானத்திலே

சுவர்க்கமுண்டென்கிற சாஸ்திரமே உனக்குப்போதுமென் றுத்தரம்.

(அ) அசுராதி பீடைகளும் புண்ணியக்ஷயம்வந்தெரிந்து விழுகிறபேரையுங்கண்டு சுவர்க்கத்தி லிச்சை யில்லையென்கி றசங்கைக்கு,

எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆநந்தபோகம்புசிக்கிற சுவர்க்கத்தி லொவ்வொரு காலத்திலே வருகிற அசுர பீடைகண் டதிலே வெறுப்புவந்து சுவர்க்கம் வேண்டாமென்கிற உனக்கு அநந்தகோடி செனனமரணாதி சம்சாரத்திற்கு மூலமான அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமுந் தவிர்ந்து சீவன் முத்தியப்பியாசிக்கவேண்டும். இற்றைவரைக்குங் கேட்ட வேதாந்த சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாந் தாற்பரியம், சாக்ஷியே நானென்று பற்றினபுத்தி வாங்காம லிருக்கவேண்டுமென்றும் சரீராதிகளிலே நானென்கிற புத்தி வாரமல் மறிக்கவேண்டுமென்றும் அதைத்தொட் டபிமானத்திற் கிடமான அகிலப்பிரஞ்சமும் மெய்யென்றபாராமற் பொய்யென்று திடம்பண்ணவேண்டுமென்றுங்குவிந்தபடியினால்,இப்படிக்கேட்டவர்த்தத்தைவிட்டுப்போட்டு இதற்கு விபரீதமான அசுத்தபுத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டு அசாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சந்தவிரமாட்டேனென்றால் அப்பியாசித்த சாஸ்திரம் வாக்கிலேமாத்திரங் கிளிப்பிள்ளைக்குச் சரியாய் அசுத்தப்பிரவிர்த்தியினாலே தத்துவக்ஞானியும் நாயுஞ் சரியென்றுவரும். இம்மாத்திரமுமல்ல முன்னாளிற்றைவரையுஞ் சம்சாரத்திலே பந்தப்படுத்தினது. தன்னந்தக்கரணதோஷமென்றே யுள்ளுவது இப்போது தத்துவக்ஞான மப்பியாசித்துஞ் சீவன் முத்தி வேண்டாம். அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சமே கைவிடப்படாதே

மென்னவென் றெல்லாருடைய வந்தக்கரணதோஷத்தினாலும் பந்தப்படுவன் ஆகையால், அந்தக்கரண கற்பனையை நன்றாய்த்தவிர்ந்து சாக்ஷியே நானென்று நின்று அந்தக்கரணத்தைச் சாக்ஷியிடத்தி லூன்றிக்கொண்டு சரீராதி சகலசம்சாரத்தையுமறந்து சகலலோகத்திலும் பட்டணத்துப்பிள்ளையைப்போலப் பூசையடைந்து ஆநந்தாவரணத்தைத் தள்ளிச் சீவன் முத்தியான பரப்பிரம மாகலாமென் றுத்தரம்.

(௯) இப்படிச் சீவசிருஷ்டி பந்தப்படுத்துமானாற் றீவிரப்பிரபஞ்சத்தைக் கைவிடுகிறோம் காரியத்திற்குவாராதமந்தமிருந்ததுகொண் டானியேதென்கிற சங்கைக்கு,

மனோராச்சியம் சகலபிரபஞ்சவிருத்திக்குந் திடப்பட்டவநுசந்தானமான பீசமானபடியினாற் செனனமரணத்திற்கு மூலமென்றறிந்து மனோராச்சியத்தை முந்தித் தவிரவேண்டும் இப்படி இரும்பைக்கொண் டிரும்பை ராவுகிறாற்போலச்சாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சத்தைக்கொண் டசாஸ்திரீயப் பிரபஞ்ச மிரண்டையுந் தள்ளிப் பின்பு, பிணஞ்சுடுதடிபோலச் சாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சத்தையுந் தவிர்ந்து தானே தானாய்த் திடப்பட்டதே சீவன் முத்தியென் றுத்தரம்.

இப்படிச் சாஸ்திரீய மசாஸ்திரீய மிரண்டையுந் தவிர்ந்து தானேதானாய் அலைச்சலற நின்றவிடஞ் சீவன்முத்தி ஆதலா லிந்தப் பிரகரணத்தில் சீவசிருட்டியை ஈசுரசிருட்டியினின்றும் விவேசனம்பண்ணிக்காட்டப்பட்டதென்றறிக

ஒன்பதாவது துவிதவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௪அ௪.

பத்தாவது - மஹாவாக்கியவிவேகம்.

ஸ்ரீவித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், லோகோபகா்ரமாய் மஹாவாக்கிய விவேகஞ்சொல்லும்படி.

(௧) மஹாவாக்கியமென்ப தெத்தனையென்கிறசங்கைக்கு,

நாலுவேதங்களினும், முடிந்தபொருளையே சொல்லுகிற நாலு மஹாவாக்கியமென்று சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(௨) அதற்கர்த்த மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானவடிவாயிருக்கிறதே பிரமமென் றிருக்குவேதஞ் சொல்லாநின்றது. நானே யந்தப்பிரமமென்று யசுர்வேதஞ் சொல்லாநின்றது. நீயதுவாகின்றாயென்று சாமவேதஞ் சொல்லாநின்றது. இந்தவாத்மாவே பிரமமென் றதர்வண வேதஞ் சொல்லாநின்றதென் றுத்தரம்.

(௩) இருக்குவேதத்திற்சொன்ன வர்த்தமெங்கேயிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

யாதோரறிவினாற்சத்தமுதலானவிஷயங்களையுமறியப்படுகிற தந்தப்போதமே பிரமமென் றுத்தரம்.

(௪) இப்படிக்கொத்த பிரமமெத்தனை யுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

மும்மூர்த்திகண்முதலான தேவதைகளிடத்திலும் மநுடர் மிருகமுதலான விடங்களிலுஞ், சைதன்னிய மொன்றேயொழிய விரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௫) இப்படி முந்திய வாக்கியத்தினால் ஞானநிர்ணயமானால் மற்ற மூன்றுவாக்கியத்திற்கு மர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பரிபூரணமாயிருக்கிற பரமாத்மாவே, இந்தத்தேகத்

டித்தானாக விருக்கிற பிரமமே அஹமென்று யசுர்வேதஞ் சொல்லாநின்றது. சீவனுடையதேகேந்திரியர்திகட் கப்பாற்பட்டிருக்கிறவஸ்து, இந்தப்பிரமமானபடியினாலே, நீயே, சகத்காரணப் பிரமமென்று சாமவேதஞ் சொல்லாநின்றது இப்படிச் சுயம்பிரகாசமாக விருக்கிற வாத்மாத்தானே பிரம மல்லாமல் வேறொன் றுமல்லவென் றதர்வணவேதஞ் சொல்லாநின்றதென் றுத்தரம்.

பத்தாவது - மஹாவாக்கியவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௪௮௧

பதினோராவது - யோகாநந்தம்.

ஸ்ரீவித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், தீபிகாபஞ்சகம், விவேகாபஞ்சகம்ஆகப் பத்துஞ்சொல்லி இந்தப்பத்திலுஞ்சொன்னபடி பிரமத்தைப்பகுத்தறிந்தவன்சகலதுக்கமும்போய்த் தடையற்றவானந்தத்தை யடைவனென்கிறதை ஆநந்தபஞ்சகத்தினாலே வெளிபண்ணும்படி.

(௧) பிரமஞானத்தி லிந்த விருவகைப் பிரயோசனமுமுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது? அந்தஞானானந்தமெத்தனைவிதம்? கெதமித்தையடைந்தவரார்? எப்படியடைந்தார்கள்? அந்தவடைகிறபிரமமெதனாலாநந்தமாயிருக்கும்? என்கிற வைந்து சங்கைக்கு,

---

(௧) பிரமவித்துப் பரத்தையடைவன். ஆத்மஞானி சகல சோகமுங்கடப்பன். பிரமரசம் புசித்தவனுக்கேயாநந்தம் மற்றவனுக்கில்லை. சகலத்தையுந் தானாய்க்கண்டவனுக்கே பயம்போம். தொய்தமாய்க் கண்டவனுக்கே பயம். பிரமா

பயமில்லை. ஞானியைக் கர்மாக்கினி கிட்டாது. பிரமத்தை
யறிந்தவுடனே சகலபாசமு நசிக்கும். பரத்தையறிந்தால்,
இருதயக்கிரந்தியும் சகல சந்தேகங்களும் வெந்துபோம்.
ஞானிக்கொருக்காலும், செனன மரணாதிகளில்லை. பிரமத்
தை யறிந்தவன் பிரமமே யாவனென்றிப்படி முழங்குகிற
வேதபுராணங்களெல்லாம் பிரமாணம்.

(உ) பிரமாநந்தம் வித்தியாநந்தம் விஷயாநந்தமென்று
ஞானாநந்த மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

(ங) முன் வருணனிடத்தில் பிருகுகேட்டுப் பெற்றார்.
சனற்குமாரரிடத்திலும் நாரதர்பெற்றார்.

(ச) சகலமும் ஆனந்தத்திலே பிறந்து ஆனந்தத்திலே
யிருந்து ஆனந்தமாத்திரமாய் மிஞ்சுகையினாலே, நாமே,
அத்துவிதானந்த மென்கிறவழியாக வடைந்தார்கள்.

(ரு) திரிபுடியில்லாதபடியினால், பிரமமேயானந்தமென்
பதென் றுத்தரம்.

(உ) திரிபுடியாவதேது, திரிபுடியிலேயெப்படிச்சுகமில்
லையென்கிற சங்கைக்கு,

விஞ்ஞான மயனென்கிற ஞாதுருவும், மனோமயனென்
கிறஞானமும், விஷயங்களென்கிற ஞேயமும், திரிபுடி
யென்பது. விஷங்கலந்த தேன்போல இந்தத்திரிபுடியிலே
வருகிற விஷயசுகம், ஆயிரந்துக்கத்தோடே கூடினதுகொ
ண்டு சுகமல்லவென் றுத்தரம்.

(ங) அத்துவிதத்திலே யெப்படித் திரிபுடை யில்லையெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

(ச) இப்படியானாற் றெய்தத்திலே யாநந்தமில்லாதது
போல அத்துவிதத்திலும், ஆநந்தமில்லை உண்டானா லநுப
விக்கவேண்டும் அதற்கங்கே திரிபுடியு மில்லையென்கிற சங்
கைக்கு,

திரிபுடியற்றவிடத்திலே அத்தொய்தமென்றும், அதி
லானந்தமென்றும், இரண்டில்லை அத்தொய்தந்தானே ஆந
ந்தசொரூபமென் றுத்தரம்.

(ரு) அப்படிக்கொத்த வாநந்த முண்டென்கிறதற்குப்
பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தானாகத்தோற்றின வஸ்துவிற்குப் பிரமாணந் தேவை
யில்லையென் றுத்தரம்.

(சு) அத்தொய்தாநந்தந் தானாய்த் தோற்றுமென்கிறது
சொல்லுமாத்திரமே யொழியக் காணப்படாதோவென்கிற
சங்கைக்கு,

சுழுத்திபோலே அறிகவென் றுத்தரம்.

சுழுத்தியிலே யத்துவிதாநந்தந் தானாக விளங்கு

(எ) சுழுத்தியிலே யத்துவிதாநந்தந் தானாக விளங்கு
கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே யிந்திரியமும் * திருஷ்டாந்தமும் இல்
லாம லிருக்கையிலும் நான் சுகமாயிருந்தேனென்கிற வுன்
னுடைய வநுபவமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(அ) சுழுத்தியாநந்தமல்ல, விக்ஷேப துக்கமில்லாதது
கொண்டு சுகமென் றாரோபிக்கிறீரென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே சுகமேயில்லாவிட்டால், பாய்தலையணை
முதலான சாதனமேன் றேடுகிறார்களென் றுத்தரம்.

(கூ) துக்கம்போகத்தக்கனவாகப் பாய் தலையணைதேடு
கிறதே யல்லாமற் சுழுத்தியிலே சுகமில்லை யென்கிற சங்

அப்படியானால் வியாதிக்காரருக்கும் பாய் தலையணையைக் கண்டவுடனே துக்கம்போகவேண்டும் அப்படியுங் காணோமே ஆகையினாலே நித்திரைக்குச்சாதனமேயல்லாமலாநந்தத்திற்குச் சாதனமல்லவென் றுத்தரம்.

(௧௦) ஆனால் சுழுத்தி யானந்தத்திற்குச் சாதனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஜாக்கிரத்து முதலான விக்ஷேபத்திலே நொந்தமனது சுழுத்தியிலே ஆத்மாவை நாடின வுடனே அதிலே ஆநந்தம் பிரதிவிம்பிக்கும் அந்த வாநந்தத்தை யநுபவிக்கையினாலே ஒருதுக்கமுந் தோன்றாது. ஆகையினாலே, சுழுத்தி யாநந்தமாகவேண்டும். இல்லாதிருந்தாற்சகலருக்கு நாட்டமாகாது வேதத்திலே ஐந்து திருஷ்டாந்தமுஞ் சொல்லாதென் றுத்தரம்.

(௧௧) சுழுத்தி யாநந்தமென்கிறதற்குச் சுருதியிற்சொன்ன திருஷ்டாந்தமைந்து மேதென்கிற சங்கைக்கு,

வல்லூறு, பருந்து, குழந்தை, மஹாராஜா மஹாப்பிராமணனென் றுத்தரம்.

(௧௨) இந்த வைந்து மெந்தவிதத்திலே திருஷ்டாந்தமென்கிற சங்கைக்கு,

கயிற்றிலே கட்டுப்பட்ட வல்லூறு, எந்தத்திக்கிலோடினாலுந் தன்னிலையிலேவந் திளைப்பாறுமதுபோல, சீவவுபாதியான மனதும் புண்ணிய பாவங்களைப் புசிக்க சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலுஞ் சுழன்று சுழுத்தியிலே வந்து சுகமடையவேண்டும் பருந்தானது கூட்டிலே விழுகிறபோததிவேகமாய் விழுகிறாற்போலச் சீவனும், ஒன்றினாலு மறிபடாமற் சுழுத்திச்சுகத்தை நாடுகையினாலே சுழுத்தி, ஆநந்

ராகத்துவேஷ மில்லாதபடியினால் ஆநந்தமா யிருப்பதுபோல ராகத்துவேஷ மில்லாத சுழுத்தியும் ஆநந்தமாகவேண்டும். சகல பூமியுந் தன் வசம்பண்ணிக்கொண்ட விராஜா, பின்பு திருப்தனாயிருக்கிறாற்போல திருப்தியாயிருக்கிற சுழுத்தியும் ஆநந்தமாகவேண்டும். ஜீவன்முத்தனாயிருக்கிற மஹாப்பிராமணன், இனி கற்கவேண்டியதில்லையென்று கவலை கெட்டிருக்கிறாற் போலக் கவலையில்லாத சுழுத்தியும் ஆநந்தமாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௧௩) இப்படிச் சீவன்முத்தியடைந்து பெந்தம்போனவனுக்குச் சுகமேயல்லாமல் மற்றப்பேருக்குச் சுகமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

நன்றாக விடுபட்டவனுக்கும் நன்றாகப் பெந்தப்பட்டவனுக்குஞ் சுகமுண்டு, நடுநாடனுக்குச் சுகமில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௪) சுழுத்தியிலே யிதர வியாபாரமேன் றெரியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்திரீயாலே தழுவப்பட்டவனுக்கு வீட்டுக்குட்காரியமும் வெளியிற்காரியமுந் தெரியாததுபோலச் சுழுத்தியாநந்தத்தி லழுந்தினவனுக்கு நாடியிற்குட் சொப்பனமும் வெளியிற் சாக்கிரத்தும் இருவகையுந் தெரியாது. எழுந்திருந்தபின் சுகமாய்த் தூங்கினேன் ஒன்று மறியேனென்கிறதனாலே அந்த வஞ்ஞானமும் ஆநந்தமயமுங்காணப்படுகிறது. மனோமயனும் விக்ஞானமயனும் அஞ்ஞானத்திலே யழுந்தினவேளை ஆநந்தமயனென்று சொல்லப்படும் இப்படி அஞ்ஞானவிருத்தி சூக்ஷமமென்றும் மனோவிருத்தி ஸ்தூலமெ

(கரு) இப்படிப் பிரமாநந்தத்தி லேகமாயமுந்தியிருந்த ஜீவன் விக்ஷேபத்தி லேன் விழிக்கிருனென்கிற சங்கைக்கு,

சென்மாந்தர கர்மத்தினுலே விழிக்கிருன் விழித்தும் அவிடத்துப் பக்ஷபாதம்விடாமற் சற்றுப்போது நிர்விஷயமாயிருக்கிருன் பின்பு கர்மங்க ளதை மறக்கடித்திழுத்துப் போகிறது ஆகையினுல், நித்திரைக்கு முன்னும் பின்னும் பக்ஷபாத மிருக்கிறபடியினுலே ஆநந்தமே பிரமமாக வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(கசு) சும்மாவிருக்கிறதும் பிரமாநந்தமானுல் சோம்பலும் பிரமாநந்தமாகவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

வேதமறிந்தவனுக்குத் தானங் கொடுக்கிருர்களென்கிறதைக் கேட்டு வேதம் நாலென்றறிவேன் எனக்குத்தானந்தா வென்கிறவன்போல நீயும் பரியாசஞ் சொல்லுகிருய் குருவையுஞ் சாஸ்திரத்தையுமன்றி யாராலே பிரம மறியப் படுமென் றுத்தரம்.

(கஎ) வேதாந்தமெல்லாம் படித்தாற் போதுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

அர்த்தமறிந்தா லொழியப்போதாதென் றுத்தரம்.

(க,அ) வித்பத்தியினுலே அர்த்தம் பார்த்துக்கொண்டாற் போதாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்ஷாத்காரம் வந்தாலொழியப் போதாதென் றுத்தரம்.

(கக) இனி, எப்போது சாக்ஷாத்காரம் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

கிருதார்த்தனுகுமளவுங் குருவையுபாசித்தால் வருமென் றுத்தரம்.

(உ0) குருவையுபாசித்தா

அவர் விஷயநிமித்தமன்றியிலே வருகிற வாசனுனந்தத்தையும், விஷயம் லபித்து விஷயவாசை யொழிந்தபின், அந்தர்முகமனேவிருத்தியிலே பிரதிபலிக்கிறவாநந்தங்களையும், உன்னுடைய சுபாவாநந்த வாசனையல்லாமல் வேறல்லவென்று காணச்சொல்லி யுபதேசிப்பானென் றுத்தரம்.

(உக) சுபாவாநந்தமானது பிரதிவிம்பாநந்தத்தையும், வாசனுநந்தத்தையும், எப்படிச் செனிப்பிக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

சுருதியுத்தி யநுபவத்தினுலே சுழுத்திகாலத்திலே தான் பிரமாநந்தமென்கிறது சுபாவசித்தமாயிருந்தாலு மவிடத்திலே பிரதிவிம்பாநந்தமாகிய வாநந்தம் இருதயத்தைவிட்டுக் கண்டத்திலேவந்து சொப்பனத்திலே விக்ஞானமயராவர். நேத்திரத்திலேவந்து சாக்கிரத்திலே காய்ச்சின விரும்பினுண்டைபோலத் தேகமெல்லாங் கலந்துநின்று உதாசினன், சுகி, துக்கி, என்று மூவகையாகவிருப்பன். இதிற்சுகி, துக்கி, இரண்டும், கர்மகாரியம். உதாசீனம், தன்சுபாவமாயிருக்கிறதென் றுத்தரம்.

(உஉ) சுகதுக்க மெத்தனைவிதம் இரண்டுமல்லாமற் சும்மாவிருக்கிற வேளையிலே யெது தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு,

வாகியபோகமென்றும், மனோராச்சியமென்றும், சுகதுக்க மிரண்டுவிதமாயிருக்கும் இவைகளின், இடை தண்டிகளி லெனக்கொரு சிந்தனையுமில் சுகமாயிருக்கிறேனென்றெல்லாருஞ் சொல்லுகையினுல், ஆத்மாச் சுபாவாநந்தமென்கிறதிலே சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(உங) தன்னுடைய சுபாவாநந்த மிதுதானேயோவெ

நீரிருக்கிறகுடத்தைத் தொட்டவுடனே காணப்படுகிற குளிர்மை தண்ணீராகாவிட்டாலும், அதுகொண்டு குடத்திலே தண்ணீருண்டென் றறிகிறாற்போல, உதாசீனவேளையிலே காணப்படுகிற சுகமும், உள்ளே, அகங்காரத்தினாலே மறைபட்டிருக்கிற சுபாவாநந்தத்தின் வாசனையென்றேயுத்தரம்.

(உச) இப்படியானாற் சுபாவாநந்த மெப்போதோற்று மென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமாப்பியாசத்தினாலே, அகங்காரத்தை மறக்கமறக்கப் பிரமாநந்தசுபாவம் வெட்டவெளியாம். அகங்காரத்தை நன்றாய்மறந்தாற் சித்தமிருக்கிறபடியினாலே நித்திரையுமல்ல. தேகமும்விழாது. இப்படித்தொய்தமுந் தோற்றாமல்நித்திரையுமல்லாமலிருக்கிறபிரமாநந்த நிலைவெளியாமென்றேயுத்தரம்.

(உரு) இப்படிக்கொத்த நிலைவரத்தக்கதாகப் பிரமாப்பியாசம் பண்ணுகிற வடைவெப்படி, அதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரபஞ்சவிஷயத்திலே விழாமற் புத்தியைத்திடம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்திலே நின்று மெள்ளமெள்ள வொழியவேண்டும். யாதொருவழியாலே புத்திபேதித்தது அந்தவழியெல்லாமறக்கவேண்டும். சஞ்சலமானமனதையாத்மாவினிடத்திலே யசையாம னிறுத்தவேண்டும். இப்படி நிறுத்தினால், இந்த யோகத்தினா லியாதொன்றில் மனதுநிற்கும், யாதொரு சுகத்திற் காதியு மந்தமுமில்லை. யாதொரு நிலைபெற்றால், இனியில்லையென்னப்பட்ட கர்மபெந்தங்களினாலு மசைக்கப்படாது, அந்தப் பிரமாநந்த மிவனை யடையுமென்கிறதே யடைவு. இப்படிச்சொன்ன கீதாவசனமே பிரமாண

(உ௬) இந்த வப்பியாச மெத்தத் துக்கமென்கிற சங்கைக்கு,

தெர்ப்பை நுனியாலே சிட்டுக்குருவி சமுத்திரத்தை யிறைத்தாற்போல மனோநிக்கிரகம் பண்ணுகிறதும், இலேசப்படாமற் சிறுகச்சிறுகப் பண்ணவேண்டும். பிரபஞ்சவிருத்தி மறக்கிறபோ தெண்ணெயற்ற விளக்குப்போல வந்தக்கரணமுஞ் சின்மாத்திரமாக வழியுமென் றுத்தரம்.

(உஎ) சித்தம், ஆத்மாவில், லயித்ததுகொண்டு கர்மபெந்த மெப்படி விடுபடு மென்கிற சங்கைக்கு,

கர்ம சம்சாரங்களுக்குச் சித்தமே காரணமானபடியினால், அந்தச்சித்தத்தைத்தானே சோதிக்கிறபோது சகல கர்மமும் விட்டுப்போமென் றுத்தரம்.

(உஅ) சித்தத்தைச் சோதிக்கிற விடைவேது, இதைச் சோதித்தால் மோக்ஷமென்றும், சோதியாதிருந்தாற் பந்தமென்பதற்கும், பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தக்கரணத்தை விஷயத்திற்பற்றுப்போலப் பிரமத்திற் பற்றுவைக்கிறதே சோதிக்கிறது. அந்தக்கரணம் விஷயத்திற் பற்றினா லசுத்தம் பிரமத்திற் பற்றினாற் சுத்தம் ஆகையினாலே, மனதே பந்தத்திற்குங்காரணம் முத்திக்குங் காரணமென்கிற வேதம் பிரமாணமென்றே யுத்தரம்.

(உகூ) சமாதியிலே யாநந்த மெப்படியிருக்கும், சமாதியில்லாத வேளையி லெப்படியிருப்பன், இப்படி யோகத்திலே மனது மூண்டவனுக் கடையாளமேது, இந்திரியங்கள் பலம்பண்ணிப் பிரபஞ்சத்தி லிழுத்தாற் செய்காரியமேது, இவனுக்கு விஷயானந்த மெப்படித் தோற்றுமென்ற, இந்த

சமாதியில் நிர்மலாந்தக்கரணத்திற்கொரு ருசணைதெரி
யுமேயல்லாமால் வாக்காலே சொல்லப்போகாது. சமாதியி
லே நிச்சயித்தபடிக்கு மற்றவேளையிலும், நம்பிக்கையாயிரு
ப்பன். பரபுருஷனையடைகிற நாரிபோல, அநுசந்தானத்தி
லே கரிசனமல்லாமற் பிரபஞ்சத்தினிடத்திலே கரிசனமற்றி
ருப்பன். சுமையெடுக்கிறவன் சற்றுசற்றுவைத் திளைப்பாறு
கிறாற்போலச் சிறுகச்சிறுக மறித்திந்திரியங்களைச் சமாதியி
லிளைப்பாற்றுவன். அநுசந்தானத்திற்கு விரோதியாய்வந்த
விஷயானந்தமும், நெருப்பிலேவிழப்போகிறவனுக்கு அதற்
குத் தாமதகாரணமாகச் செய்யும் அலங்காராதிகளிற்போ
லத் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(௯௰) பிரமாநுசந்தானமும், பிரபஞ்சவியாபாரமும்,
ஒரு மனதிற்குச் செய்யக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியினுடைய மனது காக்கைக்கண்போல இரண்டி
லும் போக்குவரத்தாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௯௧) சமாதியிலேவருகிற பிரமாநந்தத்தையும், அதற்கு
* அவிரோதியாய்வருகிற விஷயாநந்தத்தையும், அநுபவிக்
கிற ஞானி யெப்படி யிருப்பனென்கிற சங்கைக்கு,

இரண்டுபாஷையு மறிந்தவன்போல விருவகையாநந்
தத்தையுங் கண்டுபுசித்துக் களித்திருப்பனென் றுத்தரம்.

இப்படிப் பிரமாநந்தகிரந்தத்திலே யோகிக்குப்பிரத்தி
யக்ஷமாயிருக்கிற யோகாநந்தஞ் சொல்லப்பட்டது.

பதினோராவது யோகாநந்தம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை-௫௨௰.

பன்னிரண்டாவது ஆத்மாநந்தம்.

யாதொருத்தனுடைய மூச்சுக்காற்றுத்தானே வேத
மாய் விளங்காநின்றது, யாதொருத்தர் வேதத்தினாலேசகல
சகத்தையு முண்டாக்கினார், அந்த ஈசுரனாகிய ஸ்ரீவித்தியா
ரண்ணிய சுவாமியை நமஸ்காரம்பண்ணி, ஆத்மாநந்தத்திற
கர்த்தஞ்சொல்லும்படி.

(௧) யோகியானவன் யோகத்தினாலே தன்னுடைய
சுபாவாநந்தத்தை யறியட்டும், இனி மூடனாயிருக்கிறவனுக்
குக் கதி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

தர்மா தர்மவசத்தினாலே லக்ஷஞ்சன்ம மெடுக்கட்டு
மென் றுத்தரம்.

(௨) இப்படித் தள்ளிவிடலாமோ, எல்லாரிடத்திலும்
தயவுபண்ணத் தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நாமையோவென்று பிரயோசனமேது, அந்தமூடன்
பகிர்முகனோ அந்தர் முகனோவென்று கண்டுகொண்டு அவ
னவனுக்கேற்ற வுபதேசம்பண்ணுகிறோமென் றுத்தரம்.

(௩) இந்த இருவகையிலே, எவனுக் கெத்தை யுபதே
சம்பண்ணுகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

பகிர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்குக் கர்மவுபாசனைகளை
யுபதேசிக்க, அந்தர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்கு ஆத்மாநந்த
மார்க்கத்திலே ஞானத்தை யுபதேசிக்கவென் றுத்தரம்.

(௪) கேதம், இப்படி மூடருக்காத்மாநந்த முபதேசித்த
பேருண்டோ, ஆத்மாநந்த வுபதேசமாகிறதேதென்கிற சங்
கைக்கு,

யாக்கியவல்கியர், தம்முடைய பெண்சாதி மைத்திரிக்
குபதேசித்தார். ஆநந்தமாயிருக்கப்பட்ட வஸ்து ஆத்மா

(ரு) இப்படியானால், விஷயங்களெல்லா மாத்மாவல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

பெண்சாதி, புருஷன், பிள்ளை, தனம், பசு, பிராமணச்சாதி, லோகங்கள், தேவதைகள், வேதங்கள், பூதங்கள், சகலமும், ஆத்மாவைக்குறித்துப் பிரியமல்லாமல், இவைகளாநந்தமல்லவென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(சு) ஆநந்தமா யிருக்கிற விவைகளை யாநந்தமல்லவென்ப தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பெண்சாதிக்குப் புருஷனிடத்லே விருப்பம்பிறந்தவேளையிலே வியாதிபசியினாலே யவனிவளை யிச்சியாததுகொண்டு பர்த்தாவைக்குறித்துவந்த வாநந்தம் இவளுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவனை யாநந்த மென்னக்கூடாது. புருஷனுக்குப் பெண்சாதி யாநந்தமாய்த் தோற்றுகிறபோது வியாதியினாலே யவளிவனை நத்தாதபடியினா லிந்தவாநந்த மிவனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவள்பிரியவஸ்துவென்பதல்ல. முள்ளுப்போல மீசைதைத்தழுகினுங் குழந்தையை முத்தமிட்டுக்கொள்ளுகிற வாநந்தம் பிதாவுக்குத் தன்னுடைய வாநந்தமேயல்லாமற் குழந்தையாநந்தமல்ல. சந்தோஷப்பட வறியாத, ரத்னகனகாதிகளைச்சாவதானமாய் ரட்சித்துக்கொண்டு மகிழுகிறது, இவனுடைய வாநந்தமேயல்லாமல், ஐசோரியமாநந்தமல்ல. காளைக ளிச்சியாவிட்டாலும் அதிலே பொதியெடுப்பிக்கிற சந்தோஷஞ் செட்டிக்கேயல்லாமற் காளையின்பொருட்டல்ல. நான் பிராமணனென்று சபையிலே பூசையடைகிற சந்தோஷந் தனக்கேயல்லாமல், அசேதனமான ஜாதிக்கல்ல

ரமாக வல்ல. சிவன் முதலான தேவதைகளைப் பாவ போகவேண்டுமென்று பூசிக்கிறது தான் பிழைக்கும்பொருட்டே யல்லாமற் றேவதைகளுக்காகவல்ல. வேதங்களையோதுகிறது தனக்காகவேயல்லாமல் வேதங்களுக்காகவல்ல. இடம், தாகம், பாகம், உலர்த்தல், அவகாசங்களுக்காகப் பஞ்சபூதங்களை நத்துகிற சந்தோஷந் தனக்காகவேயல்லாமற் பூதங்களுக்காகவல்ல. இப்படி, ஆண்டவனடியாரென்கிறது முதலானவைகளுந் தனக்காகவே யல்லாமற் ப ருக்காகவல்ல. ஆகையினாற் சகலவிஷயத்தையுங் குறித்துத் தானே பிரியவஸ்துவல்லாமல் விஷயங்கள் பிரியவஸ்துவல்லவாகையால், ஆத்மாவே யாநந்தமென்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(எ) இப்படிவருகிற சந்தோஷ மெத்தனை விதமாய்ச் சொல்லப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

பொன்முதலான விஷயத்திலே, ஆசையென்றும், கர்மவுபாசனையிலே, சிரத்தையென்றும், கிடையாதவஸ்துவிலே, இச்சையென்றும், குருதேவதைகளிடத்திலே, பத்தியென்றும், நாலுவிதமாய்ச் சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(அ) இந்த விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல; ஆத்மாவினிடத்திலு மொரு பிரீதியிருக்கிறது அதுகொண்டு விஷயம் பிரியமல்ல வென்பானே னென்கிற சங்கைக்கு,

ஒரு விஷயத்தைவிட் டொருவிஷயத்தை நாடுகிறாற்போல, ஆத்மாவைக் கைவிடப்படாதபடியினாலே ஆத்மாவே யாநந்தம் மற்றவெல்லா மானந்தமல்லவென் றுத்தரம்.

(கூ) வாஞ்சை த்வேஷமிரண்டிற்கு மிடமற்றவரோயா

உபேக்ஷிக்கிறவனுடைய சொரூபமானபடியினு லுபே
க்ஷைக்கு விஷயமல்ல வாத்மாவென் றுத்தரம்.

(௧௦) வியாதி கோபங்களாலே மூடப்பட்டவன், ஆத்
மத்தியாகம்பண்ண நினைக்கிறபடியினாலே ஆத்மா, துவேஷ
த்திற்கு விஷய மாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

தியாகம்பண்ண யோக்கியமான தேகத்தைத் தியாகம்
பண்ணுகிறானேயல்லாமற் றியாகம்பண்ணுகிறவனுயிருக்கிற
தன்னை தியாகம்பண்ணவில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௧) இப்படி யிருவகைக்கும் விஷயமாகாத வாத்மாப்
பிரியத்திற்குத்தான் விஷயமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிதாவுக்குப் புத்திரன்தானே சகல பந்துக்களைக்காட்
டிலும் பிரியவஸ்துவா யிருக்கிறாற்போல வாத்மாவைக்கு
றித்தே சகலவிஷயமும் பிரியமானபடியினால், அதிகப்பிரிய
மானவஸ்துவே யாத்மாவல்லாமல் விஷயமல்லவென்றே
யுத்தரம்.

(௧௨) இப்படி, அதிகப்பிரியவஸ்துவே யாத்மாவானால்
ஆத்மாத்தானே பிள்ளையானுனென்கிற வேதத்திலும், இவ
ன்பண்ணின புண்ணியத்தினாலே ஆத்மாத்தானே பிள்ளையா
னுனென்றும், பிள்ளையில்லாதவனுக்குக் கதியில்லையென்று
ம், வேதஞ்சொல்லுகையினாலே, புத்திரன்றானே யாத்மா
வாக்ட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

கௌணாத்மா வென்றும், மித்தை யாத்மாவென்றும்,
முக்கியாத்மாவென் று மிப்படிமூன்றாத்மா வுண்டு, ஒரோர்
வகையி லோரோ ராத்மாப்பிரதானமாயிருக்கும் புத்திரனை
யாத்மாவென்கிறதிந்த மூவகையி லொருவகையிலேயல்லா

(௧௩) இந்தமூவகை யாத்மாவாகச் சொல்லப்பட்டதே
து, இதிலெந்தவாத்மாமுக்கியம், இவைகளை வகையுடனே
சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப்புருஷனைச்சிங்கமென்கிறதுபோலப் பிள்ளையை
யாத்மாவென்கிறது கௌணம். கட்டையைக் கள்ளனென்
கிறதுபோலப்பஞ்சகோசத்தைத்தானென்கிறதுமித்தை. கட்
டையைக் கட்டையென்கிறதுபோலச் சாக்ஷியைத்தானென்
கிறது முக்கியம். தான்செத்தாலும் பிள்ளைகள் பிழைத்தாற்
போதுமென்கிறதினாலுங் குடும்பத்தை ரக்ஷிக்கிறதினாலுங்
கௌணாத்மாவா யிருக்கிறபுத்திரனேமுக்கியம். நான் பருத்
தேன் சிறத்தே னென்னுமிடத்திற் றேகமே முக்கியமாய்க்
கண்டாற்போல சுவர்க்கலோகம் வேண்டுமென்று காயக்
கிலேசமான தவசுபண்ணுமிடத்தில் மித்தை யாத்மாவான
வகங்காரமே முக்கியம். நான் சுயம்பிரகாசன் நிர்விகாரி
யென்னுமிடத்தில் முக்கியாத்மாவான சாக்ஷியே முக்கியம்.
ஆகையினாலே, பஞ்சகோசங்களைத் தள்ளினாலுந் தள்ளப்
ப[illegible]டாத வாத்மாவே யாநந்தசொரூபனென் றுத்தரம்.

(௧௪) இவரைப் பிரித்தறிகிறவடை வெப்படி, தள்ளப்ப
ட்ட பஞ்சகோசாதிகளும், ஒவ்வொருக் காலாநந்தமாய்த்
தோற்றுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அன்றாட்க மூன்றவத்தைகளுடைய போக்குவரத்தைக்
காண்கின்ற சுயம்பிரகாச சைதன்னியமே தானென்றறிய
வேண்டும், மற்றப்புத்ராதி பிராண பரியந்தங்களெல்லாம்,
ஆத்மாவைக் கிட்டினதற்குத் தக்கன வாநந்த தாரதம்
மியங்காணுதென் றுத்தரம்.

(௧௫) ஆத்மாவைக் கிட்டக்கிட்ட வாநந்த தாரதம்மி

லோகத்திலே, ஐசுவரியஞ் சுகசாதனமான படியினாலே கைவிடப்படாத வாநந்தமென்றுசொல்லப்படும். புத்திராதிகளுக்குப் பீடைவந்தபோ தைசுவரியத்தைக் கைவிட்டாகிலும் பிள்ளையைரக்ஷிக்கையினால் ஐசுவரியத்தைக்காட்டிலும்பிள்ளையேயாநந்தமாகவேண்டும். தீப்பற்றினவீட்டிலும் புத்திரனைக் கைவிட்டாகிலுந் தானோடிப்போகையினாலே புத்திரனைகாட்டிலுஞ்சரீரமேயாநந்தமாகவேண்டும். கொசுரு தாளிக்காற்றடிக்கும்போது சரீரத்தையுபேக்ஷித்து, இந்திரியங்களைப்பதனம்பண்ணுகையினாலே சரீரத்தைக்காட்டிலுமிந்திரியமேயாநந்தமாகவேண்டும். வெட்டக்கொண்டுபோகிறபோது, இந்திரியங்களையுபேக்ஷித்தாலும்பிராணாதிகளை ரக்ஷிக்கையினா லிந்திரியங்களைக்காட்டிலும் பிராணாதிகளேயாநந்தமாகவேண்டும். பிராணன்போகிறபோ திந்தப்பிராணாதிகளெல்லா மினிநமக்குத் தகாதென்று நிச்சயித்துக்கைவிட்டுப் பிராணாதிக ளுண்டாகிறபோது கூடவு முண்டாகாமல் பிராணாதிக ணசிக்கிறபோது கூடவுநசியாமல், அசங்கசைதன்னியமாயிருக்கிற தான்றானே யொருக்காலுங் கைவிடப்படாத பரமாநந்த சொரூபனென் றுத்தரம்.

(கசு) தகப்பனுக்குப் பின்னந்த வாதீனத்திலேயிருந்து புசிக்கமாட்டாத சாக்ஷியை யாத்மாவென்கிறது செவ்வையல்ல, பாடும், பழியும், ரணமும், தன்னதாக வொப்புக்கொண்டு புசிக்கிற புத்திரனே யாத்மாவாகவேண்டும் இவனுக்குமேற்பிரிய வஸ்துவுமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

முன்சொன்ன விவேகமெல்லாம் விட்டுப்போட்டுத்திரும்பவுமிப்படிச் சங்கித்தவன் சிஷ்யனோ பிரதிவாதியோவென்றறிந்து, இருவகைக்கேற்ற வுத்தரஞ் சொல்லவேண்டும்,

பிள்ளைவருகிறதற்கு முன்னும் பிள்ளையில்லையென்று துக்கம். கர்ப்பத்திலே வந்தாலும் விழுந்துபோமென்று துக்கம். நிர்ணயப்பட்டாலும் பெற்றுப் பிழைத்தபோதல்லவோ வென்று துக்கம். பிறந்தபின்பு கணங்கள் பறவைதோஷமுதலானவைகளாற்றுக்கம். குமாரனானால் மூர்க்கத்தனத்தினாலே துக்கம். பூணநூலிட்டாற் படிக்கிறானில்லையென்கிறதுக்கம். வித்துவானானால் வேட்பிக்கவேண்டுமென்று துக்கம். எவ்வனம்வந்தாற் பரதாரகமனம் பண்ணுகிறானென்று துக்கம். குடும்பியானாற் றரித்திரப்படுகிறானென்று துக்கம். அவனறவானானால் நாம்காணுமற் செத்துப்போகிறானோவென்று துக்கம். இப்படிப் புத்திரன் முதலானவைகளிலே பகுத்துப்பார்க்கிற் றுக்கந்தானே பிரதிபாதிக்கிறது சுபாவந்தானே யென் றுத்தரம்.

பிரதிவாதிக்குச்சொல்வது, குதர்க்கசங்கையினா லிகபரமிரண்டுமில்லாமற் கெட்டுப்போவாயென்கிற சாபந்தானென் றுத்தரம்.

(கஎ) இவர் கோபித்ததினாலே பிரதிவாதிக் கானியேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமவித்தாயிருக்கிறவன் பிரமசொரூபமானபடியினாற்சிஷ்யனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும் அவன்பண்ணின வநுக்கிரகமும் நிக்கிரகமு மந்தப்படியே பலிக்குமென்கிறதினாலும் பிரமவித்துக்களை விஷமசங்கைபண்ணினவன், ஆயிரஞ்சதுர்யுகம் ரவுரவ நரகத்திலே கிடப்பனென்கிற புராணவசனத்தினாலும் பிரதிவாதிக் கநர்த்தம் வருமென் றுத்தரம்.

(கஅ) இப்பாற்சித்தாந்த மேதாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

இப்போது சொன்னபடி பகுத்தறிந்து சாக்ஷியாயிருக்

லென்னேரமுங் களித்திருக்கிறவனுக்கே முத்தி யென்று சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(கக) இந்த வாத்மாவுக்குச் சைதன்னியம்போலச் சுகமுஞ் சுபாவமேயானா லந்தக்கரணவிருத்திகளிலே சித்துமாத்திரந் தோன்றி யாநந்தந்தோன்றா திருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

உஷ்ணமும் பிரகாசமுஞ் சுபாவமா யிருக்கிற அக்கினியினுடைய உஷ்ணந்தண்ணீரிலும் பிரபைவீட்டிலும் பிரிந்து காண்கிறாற்போலவுந் தாமரைப்பூவிற்குச்சுபாவமாயிருக்கிற ரூபரசகந்தங்கள் ஒவ்வொரு விந்திரியத்தினா லொவ்வொரு குணந் தோற்றுகிறாற்போலவும் ஆத்மாவினுடைய சிதாநந்தங்களும் ஒவ்வொரு விருத்தியி லொவ்வொரு சுபாவந் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(உ௦) எந்தவிருத்தியி லெந்தச்சுபாவந் தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்மலமாயிருக்கிற சாத்வீகவிருத்தியி லாத்மாவினுடைய சித்து மாநந்தமுந்தோற்றும். மலினமாயிருக்கிற ராசதவிருத்தியி லாநந்தவம்ஸந் தோற்றாதென் றுத்தரம்.

(உக) இப்படிக்கொத்த ஆத்மாநந்தத்தை முந்தினவத்தியாயத்திலே சொன்ன யோகமன்றியிலே இந்தவத்தியாயத்திலே சொன்ன விவேகத்தினாற்றானே சாதிக்கப்படுமோ; இதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

யோகத்தினா லியாதொரு பிரம மடையப்படுகிறதோ ஞானத்தினாலும், அதுவே, யாத்மாநந்தமாக வெளிப்பட்டது இதற்குச் சாங்கியத்தினா லடையப்படுகிற பதமே யோகத்தினாலு மடையலாமென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென்

(உஉ) சாங்கியம் யோகமென் றிரண்டுவழியாய்ப் பகுத்துச் சொல்வானேன், இரண்டுபேருக்கும் பலன் சரியாய் வருவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருத்தனுக்கு யோக மெளிதாயிருக்கும், ஒருத்தனுக்கு ஞானநிச்சய மெளிதாய் வருமென்கிறதை மனதிலே கண்டுகொண்டு கிருஷ்ணனு மிரண்டுவழியுஞ்சொன்னார். யோகி ஞானியென்கிற விருவருக்குஞ் சின்மாத்திரமென்கிற ஞானமும், ராகத்துவேஷமில்லாமையும், விஷயத்தை வர்ச்சிக்கிறதும், பிரதியோகியாயிருக்கிற தேகாதிகளிலத்தியாசந்தவிருகிறதும், சரியானபடியினாலே மோக்ஷமுஞ் சரியாகவருகிறதென் றுத்தரம்.

(உ௩) தொய்தமெல்லாந் தோற்றுகையினா லதெப்படிப் புத்தியிலே படாமலிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

புத்திக்கேற்கத் தொய்தமேயில்லையென்று போகத்தக்கனவாக, அத்துவிதாநந்தமென்கிற மே * லத்தியாயத்திலே வெளிபண்ணுகிறோமென் றுத்தரம்.

(உச) எந்நேரமுமிந்த வாத்மாநந்தத்தை யநுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைப் பாராமலிருக்கிறவன் காரியத்தினால் யோகியுமாவன். எளிதாகவும் மோக்ஷங் கிடைக்குமென்று மந்தனுக் கநுக்கிரகம் பண்ணினோம்.

பன்னிரண்டாவது ஆத்மாநந்தம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ருசச.

பதின்மூன்றுவது - அத்துவிதாநந்தம்.

(க) முந்திச் சொல்லப்பட்ட யோகாநந்தந்தானே; ஆத்மாநந்தமாகட்டும், தொய்தத்தோடே கூடியிருக்கிறவனுக்குப் பிரமத்துவமெப்படிச் சித்திக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகாசமுதலாகத்தன்னுடைய தேகபரியந்தமுள்ள சகத்தெல்லாம், தனக்குபாதானகாரணமாயிருக்கிற ஆநந்தத்திலேதோன்றி யாநந்தத்திலேயிருந்து ஆநந்தத்திலே, லயமாகிறபடியினாலே மண்ணைத்தவிரக் கடமில்லையென்கிறாற்போல, ஆநந்தத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று வேதஞ்சொன்னபடியினால். அத்தொய்தம் பிரமமென்கிறது கூடுமென்றுத்தரம்.

(உ) குயவனாலுண்டாக்கப்பட்ட கடங் குயவனாலேயுடைந்ததென்கிறாற்போலச் சகத்திற்குப் பிரமம், நிமித்தகாரண மாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

மண்ணைவிட்டுக் கடங்காணாததுபோலப் பிரமத்தைவிட்டுச் சகத்திராதபடியினாலே நிமித்தகாரண மென்னக்கூடாது. உபாதானகாரணமாக வேண்டுமென்றுத்தரம்.

(ங) காரணத்தினின்று சகத்துண்டானது, ஆரம்பமாகவோ, பரிணாமமாகவோ, விவர்த்த மாகவோ, என்கிற சங்கைக்கு,

பிதாவும் புத்திரனும் வேறுபட்டிருக்கக்கண்டாற்போல், காரணத்தைவிட்டுக் காரியம்வேறுபட்டுக் காணாதபடியினாலே நிரம்ஸவஸ்துவிலே ஆரம்பபக்ஷங்கூடாது. பால்தயிரானாற்போல,காரணந் தன்னுருக்கெட்டு வேறுருவாகாதபடியினாலே பரிணாமபக்ஷமுங் கூடாது. பழுதையே பாம்பா

றுருப்போலே தோற்றுகையினாலே விவர்த்தபக்ஷமே சித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(ச) நிரம்ஸ வஸ்துவிலே விவர்த்தந்தானுங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

நிரம்ஸமாயிருக்கிற வாகாசத்திலே தலம் நீலாதிகளைக் கற்பிக்கிறாற்போல நிரம்ஸமாயிருக்கிற பிரமத்திலும் செகத்து விவர்த்த மென்பது கூடுமென்றுத்தரம்.

(ரு) அசங்கமாயிருக்கிற பிரமஞ் சகத்தை யெப்படிச் சிருட்டிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்கார னிடத்திலிருக்கிற மாயை, இந்திரஜாலத்தைக் கற்பிக்கிறாற்போலப் பிரமத்தினிடத்தில் ஒரு மாயாசத்தியுண்டு அதுவே சகத்தைக்கற்பிக்கிறது. பிரமமல்லவென்றுத்தரம்,

(சா) மாயாசத்தி யொன்றுண் டென்றத்தோடே அத்தொய்தங் கெட்டுதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தச்சத்தியும் பிரமத்தைத்தவிர வேறல்லவாகையினால், அத்தொய்தத்துக் கானியில்லையென்றுத்தரம்.

(எ) அப்படியானால், அந்தச் சத்தியுமில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

காரியங் கண்டபடியினா லந்தச்சத்தியுண்டென்றுத்தரம்.

(அ) இந்த விசங்கதமெங்கேயாகிலுங் கண்டதுண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியிலிருக்கிற தாகசத்தி,அக்கினிதானாகவும் மணிமந்திரங்களினா லக்கினிக்கன்னியமாகவுங் காணவில்லையோ

(கூ) இப்படிப் பிரமமுமல்ல, பிரமத்தைத் தவிரவுமல்லவென்கிற மாயாசத்தி யுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அநந்தசத்தியுண்டு பிரமத்துக்கென்கிற வேதமும், வாசிட்டமும், பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(க0) வாசிட்டத்தி லெப்படிச் சொல்லியிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

வாரீர், ரகுநாதரே, பிரமத்திலே, அநந்தசத்தியுண்டு. அந்தவநந்தசத்தியினாலே பிரமந்தானே, பிரபஞ்சமாய்த் தோற்றுகிறது. சரீரங்களிலே, சிற்சத்தியும், ஆகாசத்திலே, அவயவசத்தியும், வாயுவிலே, சலனசத்தியும், கல்லிலே, கடினசத்தியும், சலத்திலே, சீதசத்தியும், அக்கினியிலே, உஷ்ணசத்தியும், இவைமுதலான வநந்தசத்தியும் பிரமத்தினிடத்திலே காரியத்தினாலே காணப்படுகிறதென்றும், சிருஷ்டிக்குமுன்னிந்தச்சத்தி, முட்டையிலே சூக்ஷமமாய்ப் பாம்பிருக்கிறாற்போலவும், விதையிலே மரமிருக்கிறாற்போலவும், காணப்படாமற் பிரமத்திலே யிருந்ததென்றும் தேசகால விசித்திரத்தினாலே பூமியிலே பயிர்கள் முளைக்கிறாற்போலப் பிரமத்திலே சத்தியும், ஒவ்வொருக்காற் சகத்தென்கிற ரூபமாய் விளங்குமென்றும், ஆதியிலே மனதுண்டாயிற்று. பின்பு பந்தமோக்ஷமுண்டாயிற்று. பின்பாகாசாதி சிருஷ்டியுண்டாயிற்றென்கிற கிரமமெல்லாம் பாலகாக்ஞாயிகைபோல மூடனுக்குச் சொன்னதேயல்லாம லுண்மையல்லவென்று சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(கக) பாலகாக்ஞாயிகையாவதேதென்று கேட்ட விரா

அசத்தென்கிறபட்டணத்திலே மூன்று ராஜகுமாரர்களுண்டு இரண்டுபேரினிமேற்பிறக்கப்போகிறார்கள். ஒருத்தனினிமேற் கெர்ப்பத்திலே வரப்போகிறான். புண்ணியவான்களா யிருக்கிற விந்தமூன்று ராஜகுமாரர்களும் வேட்டைக்குப்போனவிடத்திலே ஆகாசத்தில் நல்ல தோப்பிருக்கிறதென் றமைகள் சொல்லக்கேட் டாகாசத்திலேபோய்த் தோப்பைக்கண்டார்கள் அவிடத்திலே முயற்கொம்பை வெட்டிச் சிங்காதமா பூதிக்கொண் டினிமேல் வரப்போகிற பட்டணத்தி லின்றைக்குப் பிரவேசித்தாரென்று முலைத்தாதிசொன்ன கதையைக்கேட்டு விசாரமற்ற குழந்தையும், மெய்யென்றே நம்பினான். இந்தச் சம்சாரகற்பனையும் விசாரமில்லாத மூடனுக் குண்மைபோலச் சொல்லியிருக்கிறதென் றிதுமுதலான வுபகதைகளோடே மாயாசத்தியினுடைய விஸ்தாரத்தைவசிஷ்டர், ரகுநாதருக்குச்சொன்னார் அந்தமாயாசத்தியைத் தானே நாமும் நிருபிக்கிறோமென் றுத்தரம்.

(கஉ) மாயாசத்திக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

காரியத்திற்கும் ஆதாரத்திற்கும் விலக்ஷணமாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(கந) காரியமென்பதேது, ஆதாரமென்பதேது, சத்தி இவைக்கு விலக்ஷணமென்பதெப்படி, இம்மூன்றையு மொரு திருஷ்டாந்தத்திலே பகுத்துக் காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

வாய்குவிந்து பண்டியுண்டாயிருக்கிற கடமே காரியமென்பது. ஐந்து குணமுடைய மண்டானே யாதாரமென்பது இந்த விரண்டிலக்ஷணமுமில்லாததாயிருக்கிறது கடசத்தி

(கச) இந்த விரண்டிலக்ஷணமுமில்லாதசத்தியையெப்படியிருக்குமென்றறிகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

அநிர்வசநீயமென்றே யுத்தரம்.

(கரு) இந்தக்கடசத்தி, இன்னபடியென்று கூற்றமுக்கப்படாதபடியினுலே அதுவேயில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

காரியவுற்பத்திக்குமுன்னிந்தச்சத்திதனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணிற்குள்ளே யொளித்திருந்தது நிமித்தகாரணமாயிருக்கிற குலாலாதிகள் சகாயமாய்வந்துகூடினவுடனே விகாரமாயிருக்கிற கடவடிவையடைந்து தனக்காதாரமாயிருக்கிறமண்ணிற்குமண்ணென்கிறபேரையுமாற்றிக்கடமென்னென்கிறதனுலே சத்தியில்லை யென்னக்கூடாதென் றுத்தரம்.

(கசு) மண்ணிற்சத்தி காரியமாகிறதற்குக்குலாலன் வேண்டினுற்போலப்பிரமத்திற் சத்தி சகத்தாகிறதற்கு நிமித்தகாரணமா றென்கிற சங்கைக்கு,

கடசத்தியுடைத்தான மண், சுயஞ்சடமானபடியினுலே சைதன்னியமாயிருக்கிற குலாலன்வேண்டிற்று மாயாசத்தியுடைத்தான பிரமம், சுயஞ்சுத்தசைதன்னிய மானபடியினுலேவேறேநிமித்தகாரணந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(கஎ) மண்ணென்றும், சத்தியென்றும், அதன்விகாரங் கடமென்றும், லோகத்தி லொருவருஞ் சொல்லக்காணும் எல்லாவற்றையுங்கூட்டிக் கடமென்றே சொல்லுகிறுர்களிதிலே காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரியாதவஞ்ஞானமே காரணமென் றுத்தரம்.

(கஅ) விசாரமாவதேது விசாரித்தவ னெத்தைக் கட-

குலாலவியாபாரத்திற்குமுன் மண்ணென்கிற பெயரோ வழங்குகிறபடியினுலே கடசத்தத்திற்கு மண்ணர்த்தமல்ல. குலாலவியாபாரத்திற்குப் பின் கடமென்று வழங்கினபாண்டமும், மண்ணைத்தவிரவில்லாதபடியினுலே கடசப்தத்திற்கர்த்தம் மண்ணைத்தவிரவு மல்லவென்று பார்க்கிறதே விசாரம் இப்படி விசாரித்தவன் கடமுஞ்சத்தியைப்போலே அநிர்வசநீயமானபடியினுலே அந்தச்சத்தியின் காரியமென் றறிவுனென் றுத்தரம்.

(ககூ) அநிர்வசநீயத்தைச் சத்தியென்று சொல்லவேண்டுமேயல்லாமற் கடமென்று நிருவகிக்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காரனிடத்திற் சத்தி, காண்பியாதபோது மாயையென்றுங் காண்பிக்கிறபோது கந்தர்வசேனையென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறுற்போல் மண்ணிற் சத்திகாரியமாய்க் காண்பியாதபோது சத்தியென்றுங் காண்பித்தபோது கடமென்றுஞ் சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(உ0) இந்த யுத்திக்குப் பிரமாண முண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி மாயாமயமா யிருக்கிறதெல்லாம் வாக்கினுலே சொல்லு மாத்திரமேயல்லாம லர்த்தமில்லையென்றும், அவிகாரமாயிருக்கிற மண்மாத்திரமே பொருளென்றும், வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(உக) ஒருகாலத்திலே சத்தியென்றும், ஒருகாலத்திலே காரியமென்றும் காணப்படுகிற கடஞ் சத்தியமென்றங்கீகரியாவிட்டால் விவகாரமெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இருவகைக்கு மாதாரமாயிருக்கிற மண்ணைவிடாதிருந்தபடியினாலே விவகாரங்கூடும். மண்ணைவிட்டுப்பார்த்தால் வாக்குமாத்திரமே யல்லாம லிரண்டுகாலத்தினு மொருபடித்தாயிருக்கிற மண்போலே பொருளாகாதென் றுத்தரம்

(உஉ) விகாரமென்றுங் கடமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளே பொய்யானால் மண்ணென்றறிந்தவுடனே ஏன், காணாதேபோகவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விகாரம் பொருளுமல்ல வுண்மையு மல்லவென்று காணப்பட்டதே தோற்றுமற்போனதென் றுத்தரம்.

(உங) காரியம் பொய்யென்றறிந்ததுகொண்டு பிரயோசனமேது காணாமற் போகவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

புருஷனிழற் றண்ணீரிற்குள்ளே தலைகீழாய்த்தோற்றினாலு மவனில்லைப் பொய்யென்றறிகிறதுபோலக் காரியந் தோற்றினாலும், பொய்யென் றறிகிறதேயில்லையென்றுபோனது. காணாமற் போகிறதல்ல. அத்தொய்தவாதிகளுக்கிப்படிக்கொத்த வறிவுதானே புருஷார்த்தமென் றுத்தரம்.

(உச) இந்தத் திருஷ்டாந்தப்படிக்குச் சகத்தையும் பொய்யென்றூன்றிப்பார்த்துக்கொள்ளச்சொல்லி யெங்கேயாகிலுஞ் சொல்லியிருக்கிறதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மண், பொன், இரும்பென்று மூன்றுதிருஷ்டாந்தமுங் காரியமெல்லாம் பொய்யென்று பகுத்தறிகிறதும், சாமவேதத்திலே சொல்லியிருக்கிறதென் றுத்தரம்.

(உரு) கடம்பூஷணங் கத்தியென்று பரிணமித்ததுவே விவர்த்தத்திற்கெப்படித் திருஷ்டாந்தமாமென்கிற சங்கை

பால்தயிரானாற் போலே பரிபாகப் பட்டுப்போகாமல் மண் முதலானதின் விகாரமழிந்தாற் காரணரூபமா யிருக்கையினாலே விவர்த்தத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாய்ச் சொல்லலாமென் றுத்தரம்.

(உசு) இந்தப்படிக்குச் சகத்தை யேதாய்க்காணவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

காரியமெல்லாங் காரணமாகவே காணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(உஎ) சத்தியத்தை யறிகிறவிடத்திலே அசத்தியமென்கிற வறிவெப்படி வருமென்கிற சங்கைக்கு,

மண்ணென்றறிகிறவிடத்திலே, விகார மசத்தியமென்றறிகிறாற்போலவென் றுத்தரம்.

(உஅ) மண்ணென் றேதுக்காக வறியவேண்டும் விகாரத்தை யேன் மறுக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளதையுள்ளபடி பார்க்கிறதே புருஷார்த்தம் இல்லாததையுண்டென்று பார்க்கிறதே அநர்த்தமென் றுத்தரம்.

(உகூ) ஆனால், சகலபிரபஞ்சத்தையும், சோதித்துப் பார்க்கவேண்டுமேயென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருகடத்தை மண்ணென்றறிந்ததுகொண்டு லோகத்திலேயுண்டான பாண்டமெல்லாம், மண்ணென்று வகுப்பறாற்போல், வொருவிஷயத்தை யூன்றிப்பார்த்துப் பிரமமென் றறிந்தாற் சகலபிரபஞ்சமும் பிரமமென்று வகுப்பறுமென் றுத்தரம்.

(ஙo) பிரமத்திற்கு லக்ஷணமேது, சகத்திற்கு லக்ஷண

சத்துச் சித்தாநந்த மூன்றும், பிரமலக்ஷணம். நாமரூப மிரண்டும், சகத்துலக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(௩௧) கடதிருஷ்டாந்தத்தைப்போலே யிவடத்திலும், சத்தி யின்னது சத்திக்காதாரமின்னது சத்தியின் காரியமான விகார மின்னதென்கிறதைப்பகுத்துக்காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இன்னபடியென்று நிருபிக்கப்படாத மாயைதானே சத்தி. பிரமந்தானே சத்திக்காதாரம். நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபந்தானே சத்தியின் காரியமான விகாரமென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்தமாயை யெந்தவளவிலே விகாரத்தை யடைந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சிருஷ்டிக்குமுன், இன்னதென் றுகாணப்படாமல், அவ்வியாகிருதமாக விருந்த விந்தமாயை, முந்தமுந்த வாகாசமென்கிற விகாரத்தை யடைந்ததென் றுத்தரம்.

(௩௩) கடவிகாரத்திற்கு மண்ணே சொரூபமாய்க் காணப்பட்டாற்போல வாகாசவிகாரத்திற்கும் பிரமமே சொரூபமென்கிறதைப் பகுத்துக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அஸ்திபாதிப் பிரியத்தைத்தவிர அவகாசமென்கிற சொரூபத்திற்கும் ஆகாசமென்கிற நாமத்திற்குஞ் சொரூபமில்லாதபடியினாலே நாமரூபம் சிருஷ்டியிலே யுண்டாய்ப் பிரளயத்திலே அழிகிறதுகொண் டிந்தவிரண்டு மித்தையென்றும், மண்போலே சச்சிதானந்த மெப்போதும் நிலைபெற்றிருக்கையினாலே பிரமமே சத்தியமென்றும், பகுத்தறியெ

(௩௪) ஆகாசத்திற்குப்பிந்தினவிகாரங்களைத், அதிலே
சச்சிதாநந்தத்தைக் காண்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதுவி, ஒஷதிகள் அன்னம்
புருஷன், மிருகாதிகளெல்லாம் விகாரமென்பது. இப்படி
வெகு விதமாயிருக்கப்பட்ட நாமரூபங்களெல்லாம், சச்சிதா
நந்தத்தைவிட்டுக் காணாதபடியினாலே யித்தனையுஞ் சச்சிதா
நந்தமென்கிறதிலே சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௫) சச்சிதாநந்தத்தை விடாதிருக்கிறபடியினாலே நா
மரூபமும் நித்தியமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

உற்றுப்பார்த்தா லில்லாத நாமரூபங்கள் சத்தியமா
யிராமற் பிரமத்தினிடத்திலே தோற்றி யழிந்துபோகிறதை
விவேகம்பண்ணி யநுபவித்துக்கொள்ளென் றுத்தரம்.

(௩௬) விவேகம்பண்ணிப் பார்க்கிறதெப்படியென்கிற
சங்கைக்கு,

அலைநுரைகள்சமுத்திரத்திலேயுண்டாய் சமுத்திரத்தி
லேயிருந்து சமுத்திரத்திலே லயமாகிறாற்போலவென் றுத்
தரம்.

(௩௭) எப்படிப்பார்த்தாலும் நாமரூபமே முன்னிற்
கிறது அதுபோகிறதற்குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வழியிற்றுரும்பு போல நாமரூபத்தைக் கூர்மையாய்ப்
பாராமல் அவமதி பண்ணிப்போட்டுப் பார்க்குந் திசையெல்
லாம், சச்சிதாநந்தமாயாதரவோடே கூட வப்பியாசிக்கிற
போது நாமரூப மின்னவிடமென்று காணுமற்போ யத்து
வித நிலை யிடப்பட்டுச் சீவன்முத்தனவனென் றுத்தரம்.

(௩௮) நாமரூபம் பொய்யென்கிற

கூத்தாடிபோலே வாசனைதானே நிருபவிக்குமென் றுத்தரம்.

(௬௫) ஒருக்காற் பாலனென்றும் ஒருக்காற் கிழவனென்றும், நானாவிதமாக வழங்குகிறதே தானாகக்காணப்படுகையினாலே, தான், ஏகரீதியாயிருக்கிற சைதன்னிய மென்கிறது மனதிலெப்படித் திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

வெவ்வேறே சலப்பிரவாகங்களெடுத்தாலும் நடுவிலிருக்கிற பருங்கல்லசையாததுபோலநாமரூபங்கள்வெவ்வேறே பரிபாகப்பட்டாலும், ஏகரீதியாயிருக்கிற சின்மாத்திரமே நாமென்றறிகவென் றுத்தரம்.

(௬௬) இந்தப் பாவனைமுதிர்ந்தால் நிலையெப்படியிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணாடியிலேதோற்றின பட்டணம்போலே சச்சிதாநந்தத்திலே சகத்துக்காணுமென் றுத்தரம்.

(௬௭) நாமரூபமல்லவோ முந்தித்தோற்றுகிறது அதையெப்படி யுபேக்ஷிக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணாடியைக்காணாமற் பிரதிவிம்பந் தோற்றாதது போலச் சச்சிதாநந்தந் தோற்றாமற் பிரதிவிம்பந் தோற்ற மாட்டாது ஆகையாலே முந்தித்தோற்றுகிறசச்சிதாநந்தத்தைப் பார்த்து மேல் நாமரூபத்திலே புத்தி நாடாமல் நிறுத்தினாற் றடைபட்டது தொய்தமாக வத்துவிதப் பிரமநிலை தானாகவே மிஞ்சும். இந்தநிலையிலேதானே யெல்லாரு நின்னைப்பாறக்கடவர்களென் றுத்தரம்.

பதின்மூன்றாவது அத்துவிதாநந்தம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௫௧௧.

பதினைந்தாவது - வித்தியாநந்தம்.

யோகத்தினாலும், ஆத்மாநந்தவிவேகத்தினாலும், தொய்தமித்தையென்கிற சிந்தனையினாலும், பிரமாநந்தங் கண்டவனுடைய வித்தியாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(௧) வித்தியாநந்தமேது, அதெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

விஷயாநந்தம்போல வித்தியாநந்தமும், அந்தக்கரண விருத்தி ரூபமாயிருக்கும். அது, துக்கநிவிருத்தியென்றும், அடையகாமியலாபமென்றும், கிருதகிருத்தியமென்றும், நாலுவேண்டியதெல்லா மடைந்த சந்தோஷமென்றும், நாலுவிதமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௨) துக்கமெத்தனைவிதம், அதுஞானத்தினாலெப்படிப்போயிற்று. காமியமெத்தனைவிதம், அது ஞானத்தினாலெப்படி யடையப்பட்டது. கிருத்தியமெத்தனைவிதம், அது ஞானம்வந்ததுகொண் டெப்படிச்செய்து முடிந்ததாயிற்று. அது ஞானத்தினாலடையப்போகிற புருஷார்த்தமேது, அது ஞானத்தினாலெப்படி யடையப்பட்டதென்கிற வெட்டுச் சங்கைக்கு,

இகலோகதுக்கமென்றும், பரலோக துக்கமென்றுந், துக்க மிரண்டுவிதமாயிருக்கும். ஆத்மாவே நாமென்றறிந்தாற் புசிக்கிறவனில்லாமற் போகிறபடியினாலும், நாமரூபம் பொய்யென்றறிந்தாற் போக்கியமில்லாதபடியினாலும் போகபோக்கியங்களைக் குறித்து வருகிற விகலோகதுக்கம்போயிற்று. தாமரையிலையிற் றண்ணீரொட்டாததுபோல ஞானியை ஆகாமியகர்மம் பற்றாதபடியினாலும் அக்கினியி லிட்ட பஞ்சுபோல ஞானிக்குச் சஞ்சிதகர்மம் வெந்துபோனபடியி

போயிற்றென்று துக்கநிவிருத்திசொல்லப்பட்டது. காமியம்
பதினொருவிதமுண்டு. அதேதென்றால், அழகிளமை யுடைய
வனாய் அரோகதிடகாத்திரனாய்ப்பஞ்சாசத்கோடி பூமண்ட
லமு மொருகுடைக்கீழாயாண்டு புசிக்கிறதொரு மநுடாநந்
தம். இந்தக்கற்பத்திலே புண்ணியபலத்தினாலே கந்தர்வ
னானவன் மநுடகந்தர்வன் இவனாநந்தம், மநுடாநந்தத்தி
லும்நூறத்தனையதிகம். பூர்வகற்பத்துப் புண்ணியத்தினாலே
கந்தர்வபதத்தை யடைந்தவன், தேவகந்தர்வன். இவனாநந்
தம், மநுடகந்தர்வ னாநந்தத்திலும் நூறத்தனை யதிகம்.
இதிலும் நூறத்தனை, பிதிர்லோகத்தி லொருவ னாநந்தம்.
கற்பாதியிலே தேவனாய்ப் பிறந்தவன், ஆசானதேவன். இவ
னாநந்தம், பிதிர்லோகத்திலொருவனாநந்தத்திலும் நூறத்த
னையதிகம். இந்தக்கற்பத்திலேஅசுவமேதமுதலானவைகள்
பண்ணி யுன்னதபதத்தை யடைந்தவன் கர்மதேவன். இவ
னாநந்தம்ஆசானதேவாநந்தத்திலும் நூறத்தனையதிகம். இதி
லும் நூறத்தனை யதிகம் முக்கிய தேவாநந்தம், இதிலும்
நூறுகொண்டது இந்திராநந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது
பிரகஸ்பதியாநந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது விராட்
புருடாநந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது ஒரு * சூத்தி
ராத்மாவாநந்தம். ஆக இந்தப்படி வாக்குக்கும் மனதிற்கு
மெட்டினவாநந்தம் பதினொன்று சொல்லப்பட்டது. வாக்
குக்குமனதிற்கு மெட்டப்படாத ஆத்மாநந்தத்தை யடைந்த
ஞானி ராகத்துவேஷாதிகளோடே கூடியிருக்கிற விந்தப்
பதினொருவகையாநந்தத்தையும் நாய்க்கினசோறுபோலே
தோஷங்கண்டு வெறுத்தபடியினாலும், இத்தனையு மிந்திர
ஜாலமாய்க் காண்கையினாலும், இத்தனை பேராயிருந்து

புசிக்கிறது நாமொருவன்றானே யென்கிற வநுசந்தானத்தி
னாலும், அவர்களைப்போலே கிரமமன்றியிலே ஞானிக்குச்ச
கலபோகமு மொருமிக்கவந்தது. இகலோகத்தைக் குறித்
தும், பரலோகத்தைக்குறித்தும், மோக்ஷத்தைக்குறித்தும்,
கிருத்தியம் மூன்றுவிதமுண்டென்றும், இதெல்லாம், ஞானி
க்குத்தீர்ந்த முறியாகப்பண்ணி முடிந்ததென்றும், அடையப்
போகிற புருஷார்த்தம் பிரமமென்றும், அது, அபரோக்ஷ
ஞானத்தினாலடைந்து வருப்பற்றதென்றும், இப்படியிந்தநா
லுவகையுந்திருப்திதீபத்திலேவெட்டவெளியாகச்சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. அதையு மிவடத்திலே கண்டுகொள்ளவே
ண்டுமென் றுத்தரம்.

இப்படி வித்தியாநந்தஞ் சொல்லப்பட்டது. இந்தநிலை
வருமளவும், பிரமாப்பியாசம் பண்ணவேண்டியது.

பதினான்காவது - வித்தியாநந்தம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ருகக.

பதினைந்தாவது - விஷயாநந்தம்.

பிரமாநந்தத்தி லேகதேசமாய்ப் பிரமாநந்தத்திற்கு
வழியாயிருக்கிற விஷயாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(க) விஷயாநந்தமாவதேது, அதெந்தவிதத்திலே காண
லாமென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்தியிலே பிரதிவிம்பித்தவாநந்தம் விஷயாநந்தம்,
அதை விவேகத்தினாலே காணலாமென் றுத்தரம்.

(உ) எல்லாவிருத்தியிலும், ஆநந்தமேன் பிரதிவி

சலத்திலே பிரதிவிம்பித்த சந்திரன் குழம்பின சலத்திலே சாமான்யமாகத்தோற்றுகிறாற்போலவும், நிர்மலசலத்திலே தெளிவாய்த் தோற்றுகிறாற்போலவும், சிறிதுவிருத்திகளிலாநந்தந்தோற்றுஞ் சிறிது விருத்திகளிற் றோற்றுதென் றுத்தரம்.

(௩) ஆனால், அந்தக்கரணவிருத்தியெத்தனைவிதம், அந்தவ்விருத்திக்கு. லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தக்கரணத்திற்குச் சாந்தவிருத்தியென்றும், கோர விருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், விருத்திமூன்று விதமாயிருக்கும். வைராக்கியம், பொறுமை, உதாரமுதலானவை, சாந்தவிருத்தி. காமக்குரோதலோப முதலானவை கோரவிருத்தி. மயக்கங்கலக்கம் பயமுதலானவை, மூடவிருத்தியென் றுத்தரம்.

(௪) பிரமம், இந்தவிருத்தியிலெப்படிப் பிரதிவிம்பிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கோரவிருத்தி, மூடவிருத்தி, இரண்டும், கலங்சின விருத்தியானபடியினாலே, சித்துமாத்திரம் பிரதிவிம்பிக்குமேயல்லாமல், ஆநந்தம் பிரதிவிம்பிக்கமாட்டாது. சாந்தவிருத்தி, நிர்மலமானபடியினால், அதிலே சித்தோடேகூட ஆநந்தமும் பிரதிவிம்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(௫) இதற்குப்பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

கோரமூடவிருத்திகளில், ஆநந்தாநுபவங் காணப்படவில்லை. சாந்தவிருத்தியில், ஒருசுகாதிசயங் காணப்படுகிறதென் றுத்தரம்.

(௬) கோரமூடவிருத்தியிலே சுகாநுபவமில்லையென்